

ZGODOVINA PTUJSKEGA GLEDALIŠČA

1992–2002

DESET
GLEDALIŠKIH LET
NA PRELOMU
TISOČLETJA

Nič se bolj stalno ne spreminja
kot preteklost, kajti preteklost,
ki vpliva na naša življenja,
ni sestavljena iz tega,
kar se je v resnici zgodilo,
ampak iz tega, kar mislimo,

Kulturni poletni dolgčas 23. 7. 1992 Tednik **Ribe ne smejo crkniti**
zaradi predstave 30. 7. 1992 Tednik **Absurdni humor na otoku -**
Predstava je Ptujčane navdušila 12. 8. 1992 Večer **PTUJSKI TEATER**
III, DRUGAČNO AMATERSKO GLEDALIŠČE 14. 8. 1992
 Večer **SAMO STRELEC, FRANCI MLAKAR IN ROMANA ERCEGOVIĆ SO MORDA NOVI**
PROTAGONISTI POKLICNEGA TEATRA NA PTUJU 24. 7. 1993 Večer **Pekla ni, to**
smo mi Grom v poletno vročino zaspanega Ptuja – Svoje
pripovedujejo, kot pravijo, na način gledališča 27. 7. 1993 Novice
 Avgusta premiera poklicnega gledališča v ustanavljanju
ZATO Mesto naj bo gledališče 29. 7. 1993 Tednik **Bolj so na Ptuju**
Talijo zapirali, bolj je še živa 30. 7. 1993 Delo **Sartre cepljen z**
Genetom – Učinkovita kombinacija, zelo dobra igra 12. 8.
 1993 Slovenske novice **Stvar ni v tem, koliko ...** 12. 8. 1993 Tednik **Novo poklicno**
gledališče – NENAMERNA POŽIVITEV PREDSTAVE JE MOŠKA
INTERPRETACIJA ŽENSKIH VLOG V IZVEDBI NEŠA TOKALIĆA IN
VOJKA BELŠAKA 12. 8. 1993 Večer **Ni čas za junake, čas je za ljudi** 13. 8.
 1993 Republika **Ptuj se je v rimskem gledališču Euclide izredno lepo**
predstavil Zaprta vrata v odprtem Rimu 15. 3. 1994 Večer **Kvalitetno**
in sugestivno odigrana drama 17. 3. 1994 Tednik **ZATO. MED**
RIMOM IN PTUJEM 19. 3. 1994 Večer **Po dolgih petintridesetih letih V**
Ptjuju spet poklicno gledališče 26. 3. 1994 Večer **Poklicno gledališče**
na Ptjuju spet oživel 30. 3. 1994 Delo **OD HERBERSTEINA IN**
SAUERJA DO MLAKARJA IN STRELCA 9. 4. 1994 Večer **Letos do**
 profesionalizacije 5. 1. 1995 Tednik **»Krčmarica« je navdušila** 10. 8.
 1995 Večer **O profesionalizaciji Gledališča ZATO. bodo**
odločali jeseni 10. 8. 1995 Tednik **Vrnitev bogate gledališke**
 dejavnosti 11. 8. 1995 Slovenec **Dogode v mestu Ptjuju Svež veter v**
ptujsko kulturo? O, to pa ne! 5. 10. 1995 Tednik **Zakaj ima gledališče**
»Zato.« težave? 6. 11. 1995 Delo **Ptuj je dobil poklicno gledališče**
 2. 12. 1995 Večer **Izglasovali Ptujčana in profesionalno gledališče** 7. 12. 1995
 Tednik **Ptujski zakaj ima svoj ŽATO Iz Gledališča ZATO**
se je razvilo Gledališče Ptuj s statusom javnega
zavoda 20. 1. 1996 Dnevnik **Po mesecu izgubil (za)upanje** 15. 2. 1996 Delo
Razgaljanje malega človeka 28. 2. 1996 Delo **Velika maša za malega**
človeka 30. 10. 1996 Slovenski vestnik **Nova točka na kulturnem zemljevidu**

Gledališče Ptuj – znova! 29. 1. 1997 Delo *Samo Strelec ponovno*
direktor Gledališča Ptuj Najprej denar, nato filozofija 5. 6.
1997 Tednik **Elaborat o prenovi gledališča Ptuj na mizi ptujskih**
mestnih oblasti *Prenovi gledališča dobro kaže* 14. 7. 1997 Večer
Glasiło Ptujčan in gledališče dobro delata 31. 7. 1997 Tednik **Najbolj**
praznično v gledališču 11. 12. 1997 Tednik **Črna komedija in prenova**
gledališke stavbe 29. 6. 1998 Večer *Prenovi gledališča dobro kaže*
14. 7. 1998 Večer **Novi gledališki Herbersteini in Sauerji** 29. 12.
1998 7D **Mlakarju oljenka za organizacijsko delo na kulturnem**
področju 10. 2. 1999 Večer **Stotič domača predstava** 1. 4. 1999 Tednik **Juhuhu,**
lutke so tu! 24. 6. 1999 Tednik **Ministrstvo bo financiralo ptujsko**
gledališče 11. 9. 1999 Tednik *Razrezali bodo gledališče* 23. 12. 1999 Dnevnik
Performans kot agitacija za gledališče 29. 5. 2000 Večer **Ptujsko**
gledališče je na razvojni prelomnici 24. 6. 2000 Večer **Potrpite,**
zdomci, ni še denarja! 30. 6. 2000 Delo *Teater z vizijo – in malo*
denarja Tednik 6. 7. 2000 **Ptujska renesansa** 2. 8. 2000 Mag »**Še bodo cirkusi,**
še bo teater na Ptuj!« 8. 8. 2000 Delo **Bojim se mehkega propada**
24. 8. 2000 Večer *Oblaki nad ptujskim gledališčem?* 27. 3. 2001 Delo **Obnova**
se vse bolj oddaljuje 5. 4. 2001 Tednik **Po čem je gledališče na**
Ptju? 21. 4. 2001 Večer **Gledališče se bo lahko razvijalo** 26. 4. 2001 Večer
Gledališke igralce da, denarzanje mogoče? 26. 4. 2001 Tednik **Olastnini**
Slovenskega trga 12 ni dvoma! 3. 5. 2002 Tednik **Teatar dostupan svima**
16. 9. 2001 Novi List **Ostržek, Lutka in Račka vabijo** 4. 10. 2001 Tednik **Tudi**
Strelec odhaja 27. 9. 2001 Večer **Zgodba o gledališču** **Odprto pismo**
županu mestne občine Ptuj 6. 9. 2001 Večer **Zametek ptujskega**
kabareta? 18. 10. 2001 Tednik **Novi direktor je Rene Maurin** **Kandidat**
s preprostim, praktičnim in uresničljivim programom 27.
12. 2001 Večer **Mariborčan na Ptuj, Ptujčan v Maribor** 3. 1. 2002 Tednik
S predhodniki si delim tudi entuziazem 31. 1. 2002 Večer **Lutz**
Hübner na stoti reprizi Marjetke 5. 3. 2002 Večer **Nadebuden**
mlad teater 27. 3. 2002 Večer **Spektakularen nastop Gledališča Ptuj**
v Pliberci 11. 4. 2002 Slovenski vestnik (Celovec) **Prvi dobitniki kipcev Skupa**
12. 6. 2002 Delo **Zasnežene strehe ptujskega gledališča** 3. 8. 2002 Večer

ZGODOVINA PTUJSKEGA GLEDALIŠČA

**DESET
GLEDALIŠKIH LET
NA PRELOMU
TISOČLETJA
1992–2002**

Uredil
Samo M. Strelec

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

792(497.4 Ptuj)"1992/2002"

DESET gledaliških let na prelomu tisočletja : 1992-2002

/ [uredil Samo M. Strelec]. - Ptuj : Gledališče, 2003.

- (#Zbirka #Zgodovina ptujskega gledališča)

1. Strelec, Samo 2. Gledališče (Ptuj)

COBISS-ID 49865217

Vsebina

SEZONA 1991/1992	9
Na odprtem morju	18
SEZONA 1992/1993	23
Zaprta vrata	29
SEZONA 1993/1994	39
Plešasta pevka	50
SEZONA 1994/1995	53
Krčmarica	63
SEZONA 1995/1996	67
Govor malemu človeku	81
Polovične resnice	83
SEZONA 1996/1997	85
Praznina	88
Festival monodrame Ptuj '97 (prvič)	91
Elizabeth	92
Victor ali Otroci na oblasti	95
Poletni večeri Gledališča Ptuj	98
SEZONA 1997/1998	99
Oj, čudežni zaboj	101
Strojepiski	103
Sobo oddam	108
Ovinek	112
SEZONA 1998/1999	115
Fant v avtobusu	118
Ljubezenska pisma	121
Finžgar v seksšopu	123
Piki in Roni	126
Štefka Valentin	128
Festival monodrame Ptuj '99	132

SEZONA 1999/2000	143
Ana in kralj, ki je padel iz pravljice	147
Triko	151
Marjetka, str. 89	153
Snubec / Medved	161
 SEZONA 2000/2001	 165
Ta presneta ljubezen	168
Mlada slovenska dramatika (prvič)	171
Svobodno razmerje	174
Festival monodrame Ptuj '01	182
OB-PROGRAM Človeštvo v a-molu	185
OB-PROGRAM Sizif na begu	186
Nagon	190
 SEZONA 2001/2002	 195
OB-PROGRAM Glasba skozi čas	198
Princeska in čarodej	201
OB-PROGRAM Songi	203
OB-PROGRAM Elektra	204
OB-PROGRAM Sisyphus On The Run	205
Dedek mraz pri nas	207
Pikado	213
OB-program Electra	215
SKUP: Slovenski festival komornega gledališča	216
Rum vodka	220
 MNENJA NEKATERIH AKTERJEV PONOVRNE PROFESIONALIZACIJE	 223
VOJKO BELŠAK	224
TOMAŽ BEZJAK	226
BORUT FEKONJA	227
GREGOR GEČ	229
FRANC MLAKAR	231
VOJTEH RAJHER	233

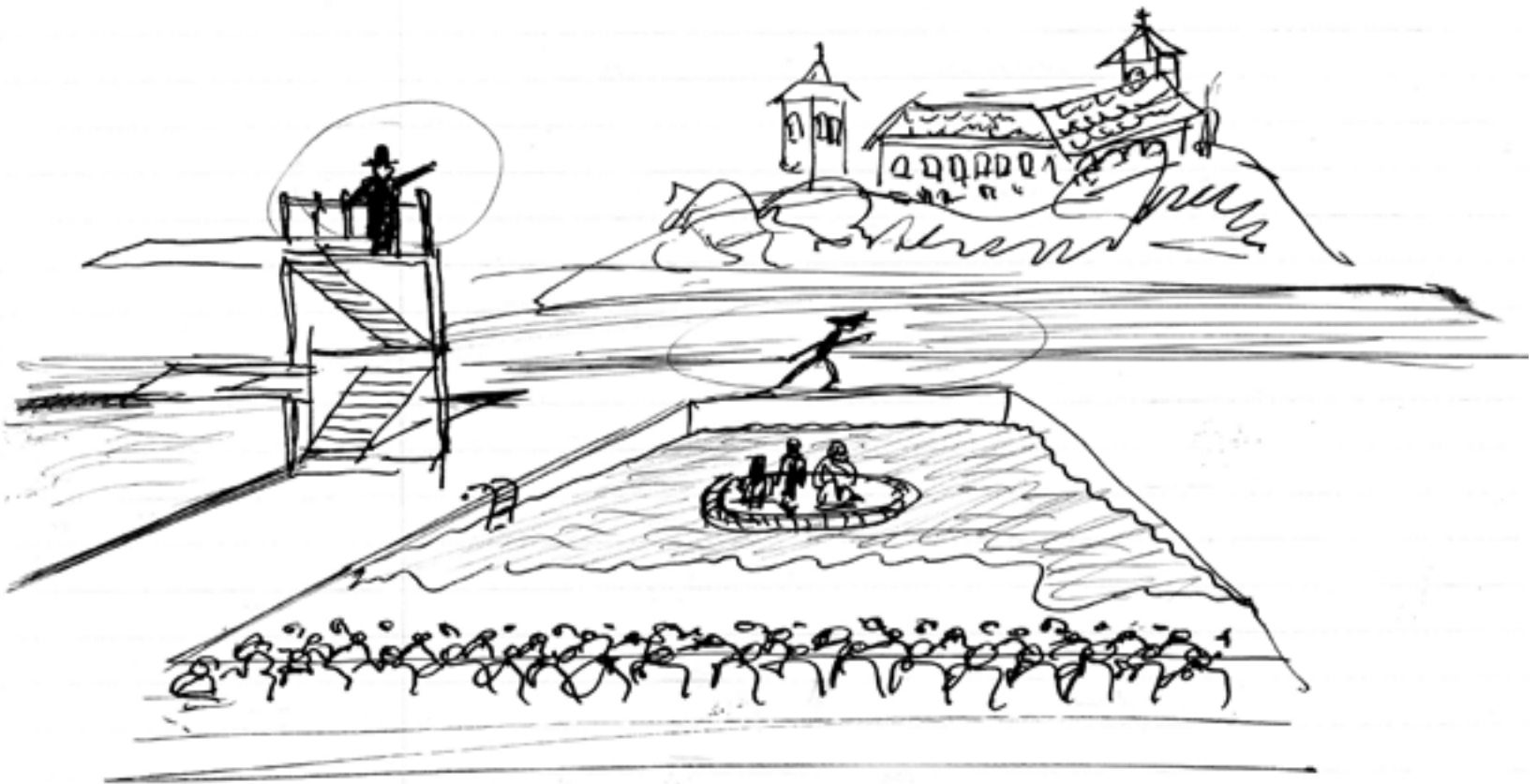
PETER SRPČIČ	234
KRISTINA ŠAMPERL PURG	239
ADOLF ŽIŽEK	242
STATISTIKA	245
SEZONE - PRIREDITVE	246
SEZONE - OBISKOVALCI	246
UPRIZORITVE GLEDALIŠČA PTUJ	247
FINANCIRANJE GLEDALIŠČA	248
REZULTATI ANKETE, OPRAVLJENE V SEZONI 2000/2001	250
SEZNAMI	
AVTORJI BESEDIL IN NASLOVI NJIHOVIH UPRIZORJENIH DEL	254
NASLOVI UPRIZORJENIH DEL	256
PREVAJALCI	257
VLOGE IGRALK IN IGRALCEV	258
REŽISERJI IN NJIHOVE REŽIJE	262
DRAMATURGINJE	263
LEKTORJI	264
SCENOGRAFI	265
SCENSKE ILUSTRACIJE	266
KOSTUMOGRAFI	266
AVTORJI GLASBE, GLASBENI OPREMLJEVALCI, GLASBENIKI	267
KOREOGRAFKI	268
OBLIKOVALCA LUČI	268
ASISTENTA REŽIJE	268
ASISTENTKA DRAMATURGIJE	269
REKVIZITERKA IN GARDEROBERKA	269
ODRSKI MOJSTRI	269
LUČNI IN TONSKI MOJSTRI	270
INŠPICIENTI	270
TEHNIKI	271

IZDELOVALCI IN DODELOVALCI KOSTUMOV	271
PRODUCENTKA ZVOČNE OBDELAVE	272
TONSKA SNEMALCA	272
GLASBENI SNEMALEC IN MEŠALEC ZVOKA	272
FRIZER IN MASKER	272
FOTOGRAFI	272
DRUGI SODELAVCI PRI UPRIZORITVAH	273
VODJE PROJEKTOV, ORGANIZATORJI, TAJNICE	274
 ZAPOSLENI V GLEDALIŠČU PTUJ	 275
 ČLANI STROKOVNEGA SVETA IN SVETA ZAVODA	 276

SEZONA 1991/1992

Na odprtem morju

Namesto morja prvo počitniško druženje

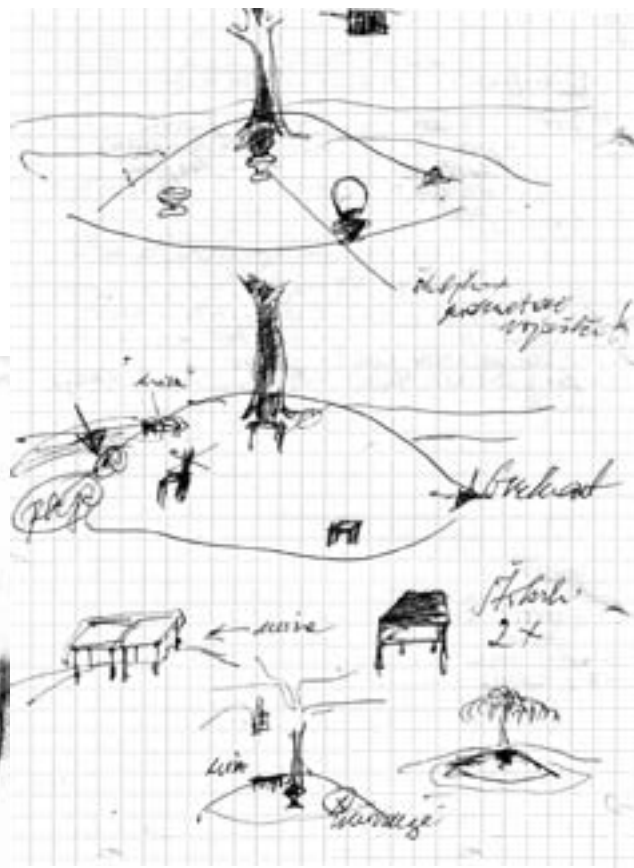
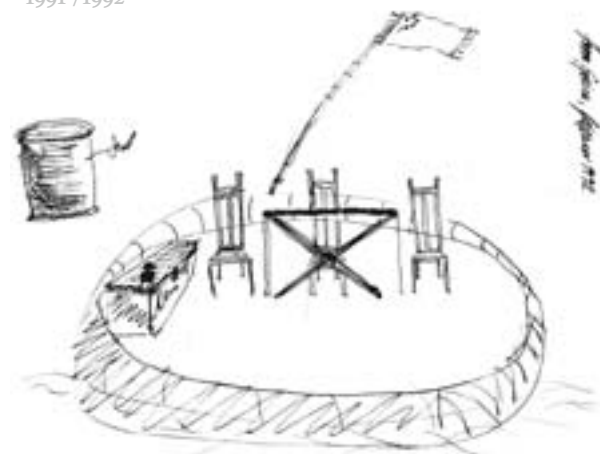
Prva ideja za uprizoritev - v Ptujskih toplicah

1. FEBRUAR

Spoštovani!

Moje ime je Samo Strelec in predstavil bi Vam rad ogrodje za gledališki projekt MOMO. Učil sem se za gledališkega režiserja v Ljubljani, trenutno pa hodim v šolo v Berlinu. Izhajam iz dejstev, da se Ptuj ponaša s kulturnimi, zgodovinskimi in turističnimi danostmi ter da je na Ptuj izpričano dvestoletno gledališko življenje. Zato v projektu MOMO prepletam elemente obeh izhodišč in tako združujem gledališko ustvarjalnost s turistično ponudbo. Za uprizoritev sem izbral besedilo Slawomirja Mrożka Na odprtem morju. To je igrica o treh brodolomcih in enem splavu. Potem ko jim zmanjka hrane za preživetje, izvedejo na splavu svobodne in demokratične volitve, zato da bi izvolili tistega, ki se bo dal zaklati in pojesti drugima dvema ... Besedilo bi želel uprizoriti v zunanjem bazenu Ptujskih toplic. Predstavo bi igrali v mesecu velikem srpanu in kimavcu, in sicer zvečer, okrog 21. ure. Sodelavci v skupini bodo pretežno člani ptujskega ljubiteljskega gledališča. Delo za uresničitev zamisli je razdeljeno na pripravljalno-spremljevalni in izvajalni del. Za pripravljalno-spremljevalni del odgovarja producent. Njegova naloga je zagotovitev vseh potrebnih sredstev, organiziranje predstav in sklepanje pogodb z vsemi sodelujočimi v projektu. Za izvajalni del odgovarja režiser uprizoritve. Njegova naloga je izbor sodelavcev in izvedba postopka vaj od prve vaje z igralci do premiere. Izključni denarni vir za projekt so sponzorji. O načinu sklepanja dogovorov s sodelavci, višini honorarjev, vseh ostalih denarnih pogojih, reklamiranju sponzorjev ... odločata producent in režiser. Tako preproste so glavne značilnosti projekta, ki Vam ga predstavljam. Menim, da je projekt MOMO zanimiv. Njegova uresničitev bi poživila ptujsko poletno kulturno ponudbo. Bila bi korak v smeri k učinkovitemu povezovanju ljudi različnih znanj, zamisli, pobud. To pa nikakor ne more biti slabo. Če soglašate z nazadnje povedanim, potem lahko gotovo tudi Vi pripomorete k uresnitvi projekta MOMO! Nasvidenje na premieri!

Samo Strelec, Na Hajdini, 1. svečana 1992

Režiserjeve skice

Scenografska skica prizorišča v Ljudskem vrtu

■ 11. MAJ

Jaga Branda,

lj. 11/5 PL

Dolga sem milaj opravičiti.
Ker, da s prvim razum, vendar
dal, ni to druga. Obrižnost ne
pobliži do razstave do te mere, da
sem moral prevod pisati ob strani.
Upam, da vam s tem nisem preveč
prijazni nactar.

Doupič, žal mi je, da besedila nisem
mogl napredat na računalniki in se
s tem izogniti razne, vendar nisem imel
pravilnega napreda. Prosim za
razumevanje.

Treptič, kar zadeva zgolj prevajalske
deli:

- V besedilu se izmenoma pojavljata
besedi torant in plapp. To mi med drugim
angar ^{prato} izmenoma prevedemo.
- Francoski sintagmi Postillon saint in
Vin du Postillon, bi morali, tudi v
slovenskem prevodu ostati francoski,
menim, da je veliko bolj, če ju
prevedemo slovensko, saj je opazljivo, da
bodo sledila francoska razumevanja.

In za Rouec: Besedilo sem prevetel
po najboljših močeh. Ne trdim, da
je najboljši, da se ne bi dalo in kaj
zložit. Kaj bi te seveda s besedilom
podeli vi, se posreči vidi stran.
Če pa se vam bo delo primerno,
da me priporočite k delu, sem
vam seveda na razpolago.

Škaj pa vam želim samo še
veliko zadovoljstva pri
postavitvi.

frecho

Darja Čadež

■ 1. JULIJ

Nenad Tokalić in Gregor Geč opravita sprejemne izpite na oddelku za dramsko igrro na AGRFT v Ljubljani.

■ 13. JULIJ

Povabilo na predstavitev projekta

■ 17. JULIJ

Tiskovna konferenca

Ampak predstava bo

Na petkovi tiskovni konferenci so člani Teatra III ptujske Svobode predstavili gledališki projekt, igrro Slawomirja Mrożka NA ODPRTM MORJU. Režiser je Samo Strelec, ki se je nedolgo tega vrnil s podiplomskega študija v Berlinu. Svojo gledališko pot je začel v ptujskem gledališču, je eden od ustanoviteljev Teatra III. Spominjamo se ga kot igralca iz predstav Zgode na dvoru kralja Janeza in še posebej iz Človeka v šipi.

O projektu Na odprtem morju je povedal: »To je zgodba o treh brodolomcih. Potem ko jim zmanjka hrane, ko nimajo več zalog, ugotovijo, da bo mogoče preživeti le tako, da bodo pojedli enega izmed sebe, enega od brodolomcev. Način, kako žrtev izbrati, pa je tema te igre. Ali naj o žrtvi odloča svoboden izbor - svobodne in demokratične volitve - ali morda diktatura ali naj se nekdo za skupnost žrtvuje. To je politična igra. Zdi se, kot da bi bila napisana iz vsakdanjih poročil o naši stvarnosti: demokracija, ki še ni prava demokracija; svoboda, ki sicer že je, ampak še ni prava svoboda. Propadle volitve, strankarska zavezništva ... Vse

KOMUNALNO PODJETJE PTUJ

GRADBENO PODJETJE PTUJ

OBMOČNI ŠTAB TO IN CIVILNA ZAŠČITA PTUJ

MIZARSTVO ŽLAHTIČ

VGP PTUJ

SO PTUJ

SEKRETARIAT ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI

RADIO TEDNIK PTUJ

KMETIJSKI KOMBINAT PTUJ

EMONA MERKUR PTUJ

MERCEDES SERVIS DOMINKO

TRGOVSKO PODJETJE MOST HAJDINA

MITREJ d. o. o. HAJDINA

PODJETJE MIR VIDEM

HOTEL MITRA PTUJ

MLEKARNA PTUJ

MIZARSTVO JELKA PTUJ

PRALIK KIDRIČEVO

MFC KIDRIČEVO

AVTOŠOLA HERAK

CVETLIČARNA ORHIDEJA

VULKANIZERSTVO KOLARIČ

VULKANIZERSTVO SKRBINŠEK

PTT PTUJ

Naši prvi sponzorji

to je Mrožek napisal že v zgodnjih sedemdesetih letih in obdelal tako, da je preživel njegov čas. To je dobra literatura, to je dobra drama. Danes, ko jo režiram, ugotavljam, da mi jo režira televizija, vsi, ki pišejo in govorijo o dnevni politiki; na eni strani sem vesel, da delamo aktualno zadevo, po drugi strani pa se sprašujem, kje je meja med realnostjo in fikcijo. Vsi, ki to delamo, si predstavljamo, da bo uprizoritev na otoku v Ljudskem vrtu kamenček v ptujski poletni kulturni in turistični ponudbi. Menimo namreč, da bi s pametno kulturno in turistično politiko lahko Ljudski vrt postal točka, kjer bi se zbirali Ptujčani poleti, kot so se nekoč že. Ljudje, s katerimi delam, so v dosedanjih vajah pokazali svojo mladost, svojo zagnanost, svoj kritični odnos do sveta, ki nas obkroža. Moram reči, da so zanimivi, bistri, zato sem prepričan, da bomo svoje delo, to pa je odigrati predstavo 8. avgusta, sposobni uresničiti. Obstaja pa nekaj stvari, ki me intimno kot režiserja predstave vznemirjajo, vendar niti slučajno ne ustvarjalno; to je neustvarjalni nemir. Marca letos sem Kristini Šamperl Purg, odgovorni za kulturo v izvršnem svetu, in Petru Vesenjaku, sekretarju za turizem, pa tudi Dušanu Kozarju, tajniku občinske ZKO, predlagal projekt, v katerem bi vse tri strani sodelovale s tretjinskim denarnim deležem. Vsem se je zdela zamisel zanimiva in rekli so, da jo je možno s sodelovanjem uresničiti. Sredi junija sem iz Berlina poklical organizatorko predstave, ki mi je zagotovila, da denar za začetek dela je in s prvim julijem lahko začnem vaje. Danes, 17. julija, pa mi računovodkinja pove, da je račun za to predstavo prazen; izvzemam informacije, da bomo nekaj denarja nabrali pri privatnikih. Zato je moje osebno mnenje, da če denarja za predstavo ne bo, predstava bo. Igrali bomo pač ob smrdeči vodi, po površini bodo plavale najlon vrečke in crknjene ribe, namesto gledališkega lista bomo delili zmazek, plakat bo podoben javnemu razglasu, če ga bomo sploh imeli. Gledališke vstopnice za predstavo bodo gledalci po predstavi metali pač na tla, ker tam ne bo košev, morda bomo predstavo osvetlili z baklami ali nekaj svečami, če nam jih bo kdo zelo poceni prodal ... Predstava bo. Vendar če boste s takim na pol opravljenim delom zadovoljni, z delom, ki zahteva načeloma celostni pristop, potem moram povedati, da jaz s tem ne bom zadovoljen, in predlagam, da samokritično umaknemo iz javnosti lepe in sladke besede, ki so natisnjene na reklamnem besedilu, ki vabi na Ptuj, kjer da so možnosti za razvoj.«

foto Samo Strelec

Na vajah so nas bodrili in nam pomagali otroci iz okolice Ljudskega vrta

Tako torej režiser Samo Strelec, organizatorica predstave Branka Bezelj Glazer pa: "Poskušali smo vse - s prošnjami, pogovori, dogo-vori na najvišjem nivoju ... Vsak se zgovarja na nekoga drugega, ne vem, kdo so ti drugi ljudje. Dejstvo je, da je na našem področju veliko več dejavnosti v prvem polletju, saj smo v ZKO uresničili že 74 odstotkov programa, denarja pa smo dobili 52 odstotkov. Žal se ne da v teh biro-kratskih krogih in glavah premakniti miselnosti, da bi se za takšne dejavnosti moralo, kljub nekajletnim poskusom, nekaj spremeniti v načinu financiranja. Prav ta mesec se je zgodilo, da ZKO ni imela denarja, da bi poravnala stroške za abonmajsko predstavo, za seminarje. Doslej je bilo sicer veliko posluha, tokrat pa se je ustavilo; ne vem, kaj se je zalomilo. Najbolj me žalosti to, da pride toliko mladih ljudi s strašanskim entuziazmom in navdušenjem, da bi delali, in jim ne moremo zagotoviti 20.000 tolarjev za material za sceno in rekvizite. Vse druge stroške se da poravnati pozneje."

Tako so se mladi zdaj kljub dogovorom z odgovornimi na občini podali od vrat do vrat, da bi zbrali vsaj prepotrebna zagonska sredstva. Na srečo imajo več razumevanja v slovenski vojski, ki bo naredila splave, Komunalnem podjetju, ki bo uredilo prizorišče. Predračunska vrednost projekta je 800.000 tolarjev.

Nataša Vodušek, Tednik, 23. 7. 1992

Kaj je z denarjem z občine?

OSNOVNA ŠOLA LJUDSKI VRT PTUJ

DRUŽINA KOLARIČ LJUDSKI VRT PTUJ

KLETARSTVO JERUZALEM ORMOŽ

FRIZERSTVO LESJAK ORMOŽ

OPTIL ORMOŽ

GOSTIŠČE NOE PTUJ

SVEČARSTVO STANKO VIDEM

VRVICA PTUJ

CVETLIČARNA SPOMINČICA

CVETLIČARNA ROŽMARIN

POKRAJINSKI MUZEJ PTUJ

ZGODOVINSKI ARHIV PTUJ

GALERIJA RESNIK PTUJ

ŠTEFAN STRELEC

FRANCI GOLOB

OTO TEŽAK

IRENA MEŠKO

FOTO LANGERHOLC

FOTO KOSI

ČISTILNICA FRANGEŽ

HELENA PERŠUH

NATAŠA PURGAJ

JANI KRAMER

GRAVERSTVO ŠTAMPILJKE ROSENFELD-ARACKI

Naši prvi sponzorji

Razglednica organizatorke

KOMENTIRAMO - Kulturni poletni dolgčas

Nekdaj je imel Ptuj poleg Ljubljane in morda še kakšnega mesta (pa ne Maribora) redne poletne kulturne prireditve, imenovane Kulturna srečanja. Nekdaj ... Zdaj jih imajo vsi okrog Ptuja, najstarejše slovensko mesto, ki ga reklamiramo na skoraj celostranskih časopisnih straneh, na televiziji in še kje, pa se je zavilo v poletni kulturni molk. Letos februarja se je tako rekoč utrgal plaz kulturnih prireditev in tisti, ki se je hotel udeležiti vseh, je bil zdoma tudi trikrat na teden, pa tudi v enem dnevu na dveh prireditvah. Kar težko je bilo ujeti korak in sape ni bilo mogoče zajeti skoraj do konca junija. Zdaj zajemamo sapo - od dolgega časa, ker se nič ne dogaja. Pa so se namenili mladi, da malce vznemirijo postano uradno kulturo, ki se je prepustila lenobnosti poletne vročine in sopare, da razburkajo ne samo kalno vodo v ribniku v Ljudskem vrtu, ampak tudi neinovativnost odgovornih, ki si privoščijo ob vsem rompompu v medijih, da razen razstave Srečanje z Jutrovim nimajo za »dušo« Ptujčanom in turistom kaj ponuditi. Predstava, ki jo bo igral Teater III z režiserjem Samom Strelcem, govori o brodolomcih, pa je ekipa doživela brodolom, še preden se je vse skupaj prav začelo, čeprav so odgovorni v ministrstvih za turizem in kulturo spomladi obljubljali drugače. Za denar gre. Za predstavo (premiera bo - kakšna ironija - za občinski praznik) ni v občinskem proračunu niti tolarja. In spet je treba zapisati, da so kulturne, domače, izvirne prireditve tista promocija Ptuja, ki zaleže veliko več kot še toliko slik na televiziji ali časopisnih oglasov. »Brodolom« bomo tako v tem vročem ptujskem poletju doživeli dvakrat: v predstavi Na odprtem morju in v turistično-kulturni ponudbi.

Nataša Vodušek, Tednik, 23. 7. 1992

DPD SVOBODA PTUJ
GLEDALIŠČE

Ptuj, 21.7.1992

Prošnja za finančno pomoč pri pripravi predstave

Gledališče Ptuj je v tej sezoni izredno aktivno in uspešno, saj pripravlja v tem času že svojo četrto premiero. Kljub počitnicam in dopustom skupina mladih gledališčnikov pod vodstvom ptujskega režiserja Sama **STRELCA** pripravlja igrano S. Mrožka: **"Na odprtem morju"**.

Samo Strelac je bivši igralec našega gledališča, ki je končal študij režije na AGRTF v Ljubljani in za svojo diplomsko delo režiral lanske leto uspešno Cankarjevega doma v Ljubljani **"Podeželski plejboj"**, s katero so gostovali po celi Sloveniji in tudi na Ptuj.

Predstavo pripravljamo na ribniku v Ljudskem vrtu, kjer bo premiera ob občinskem prazniku.

Kljub temu, da cela ekipa dela volunteersko, pa so stroški, ki jih ni mogoče odpraviti zgolj z veseljem in entuziazmom.

Prosimo vas, da nam pomagate z naročilom reklamnega oglasa, vaš prispevek pa bomo reklamirali tudi ob vseh naših oglaševalnih akcijah. Ne pričakujemo velikih zneskov, zadovoljni bomo tudi z minimalno vsoto, saj se zavedamo težkih gospodarskih razmer v ptujski občini.

Za vašo podporo ptujski kulturi in mladim gledališčnikom se vam iskreno zahvaljujem.

Št. št.: ZKO Ptuj, Za projekt: Na odprtem morju,
52400-678-00166

Za skupino:
Branka Bezeljak Glazer

Prošnja za finančno pomoč pri pripravi predstave

foto Samo Strelac

Otroci nas prevažajo na "oder"

1992

21. JULIJ

Pred praznikom občine Ptuj - Osrednje slovesnosti 8. avgusta

Otvoritev tapiserij Franceta Miheliča · Poklonili se bodo borcem Slovenskogoriške-Lackove čete · 40 let Komunalnega podjetja Ptuj Pripravljajo tudi bogat kulturni spored, ki ga bodo izvajali pevski zbor ptujske Komunale in mladi gledališčniki v režiji Branke Bezeljak Glazer, ki predstavlja tudi zanimivo predstavo v Ljudskem vrtu.

Franci Golob, Večer, 29. 7. 1992

Ribe ne smejo crkniti zaradi predstave

(Odmev na prispevek v tedniku, 23. julij 1992, stran 5)

Projekt Na odprtem morju Slawomirja Mrožka v režiji Sama Strelca je odlična podoba stanja na področju kulturnih dejavnosti v našem mestu, kjer se glede na pisanje v časopisu gremo, kdo bo koga, ne pa kako bi vsi skupaj naredili nekaj za naše mesto, saj smo prebivalci tega mesta, in da bi vsi skupaj naredili tudi nekaj iz mesta za druge, ki prihajajo in naj bi prihajali v naše mesto.

Kristina Šamperl Purg, članica IS SO Ptuj za šolstvo, kulturo in šport, Tednik, 30. 7. 1992

Kulturni poletni dolgčas

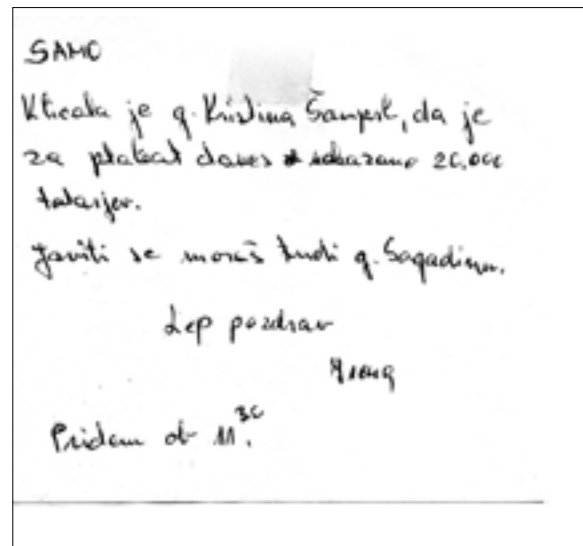
(Odmev na komentar z zgornjim naslovom v Tedniku dne 23. julija 1992, stran 1)

Še sreča, da imamo mlade, ki so vznemirili javnost oziroma »postano uradno kulturo« - če je s tem terminusom označeno delo Sekretariata za družbene dejavnosti oziroma Izvršnega sveta in kulturnih institucij ter predsedstva občine, menim, da dejavnost v zadnjem času s številnimi aktivnostmi še ni utegnila postati postana.

Kristina Šamperl Purg, članica IS SO Ptuj za šolstvo, kulturo in šport, Tednik, 30. 7. 1992

V sestavek Osrednje slovesnosti 8. avgusta, objavljenem v Večeru 29. julija na 15. strani, se je vrinila napaka. Mrožkove igre Na odprtem morju v izvedbi Gledališča Ptuj namreč ni režirala Branka Bezeljak Glazer, temveč Samo Strelac. Za napako se opravičujemo.

Večer, 1. 8. 1992

Prvi projekt smo uresničili s prijazno pomočjo delavcev ZKO-ja

8. AVGUST

P R E M I E R A

ZKO Ptuj - Gledališče Ptuj Teater III

Slawomir Mrożek

Na odprtem morju

Na pečnem morzu

Prevod: Dare Čuden

Režija: Samo Strelec

Scena: Vesna Tomsich & Natura

Asistent režije: Peter Srpčič

Luč: Tomaž Bezjak

Tehnika: Andrej Cizerl

Organizacija: Branka Bezelj Glazer

Debeli: Gregor Geč

Srednji: Urška Vučak

Suhi: Nenad Tokalić

Poštar: Ervin Štopfer

Lakaj: Boris Miočinović/Tadej Toš

Premiera: Ptuj, Ljudski vrt, 8. avgusta 1992 ob 21. uri

11 ponovitev

Gostovanja: 5; Ljubljana; Wies, Gleisdorf - Avstrija;

Sovodnje, Gorica - Italija

Suhi: *Dol s tiranijo!*
Debeli: *Torej, svobodne volitve!*
Srednji: *Tajne.*

Urška Vučak, Gregor Geč, Nenad Tokalić

foto Samo Strelec

foto Samo Strelec

Suhi: Svoboda, to ni nič. Šele prava svoboda je nekaj. Zakaj? Ker je prava in zato boljša. Prava svoboda je le tam, kjer ni navadne svobode.

Gregor Geč, Nenad Tokalič, Urška Vučak

foto Samo Strelec

Srednji: Šef, našel sem teletino z grahom.
Debeli: Pst! Hitro jo skrijte! Ali ne vidite, da je že srečen.

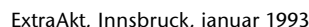
Gregor Geč, Nenad Tokalič, Urška Vučak

foto Samo Strelec

»Pusti Lacka pri miru! Kaj ti je naredil?!« je zavpil nekdo iz avditorija.

Gregor Geč, Nenad Tokalič, Urška Vučak

Urška Černe, Večer, 12. 8. 1992

Miran Zupanič, Tednik, 13. 8. 1992

Jelka Šutej Adamič, Delo, 13. 8. 1992

Urška Černe, Večer, 14. 8. 1992

Auf hoher See

Am Donnerstag dem 24. 8. 1992 um 20h30 führte die slowenische Theatergruppe "Gledališce Ptuj" im Theater im Kürbis, Wies, das Stück "Auf hoher See" von Slawomir Mrozek auf. Sie sprangen kurzfristig für "Szin hazho Alatt" ein, welche ihren Auftritt wegen nicht absehbarer Filmaufnahmen absagen mußten.

Zu Beginn hielt der künstlerische Leiter des Theater im Kürbis, Hermann Schweighofer, eine Vorrede, in der er den Inhalt des Stückes in einigen Sätzen umriß:

Zwei Männer und eine Frau, alle schiffsbrüchig, stranden auf einer einsamen Insel. Als sie keine Nahrung mehr finden können, soll (bzw. muß) einer von ihnen geopfert werden. Es werden nun von den Betroffenen verschiedene politische Systeme ausprobiert, um das "Opferlamm" zu bestimmen. Letztlich jedoch scheint jede Lö-

sung falsch zu sein.

Ob es nun zu einer kannibalistischen Tat kommt, eine andere Lösungsmöglichkeit besteht, oder letztendlich jeder jeden auffressen muß, bleibt ungewiß und wird somit der Phantasie des Zuschauers überlassen.

Auf jeden Fall wurde dem Publikum ein handlungsstarkes Stück dargeboten, in welchem die Schauspieler durch mimischen und gestischen Ausdruck brillierten - die großartige Leistung der Darsteller überbrückte alle Sprachbarrieren. Am Ende wurde diese perfekte Inszenierung mit tosendem Applaus und Lobeshymnen honoriert.

Abschließender Kommentar: "Gledališce Ptuj" - der Höhepunkt des ersten Tages !!

Gostovanje na festivalu GO WEST, Wies, Avstrija, avgust 1992

Absolute Krönung Donnerstag Nacht, nach großem Empfang am Bahnhof Wies, die professionelle, hervorragende Produktion des »Gledališce Ptuj« von Slawomir Mrozek »Auf hoher See« im »Theater im Kürbis«.

M. N., Neue Zeit, 26. 9. 1992

Welche Bandbreite von Gruppen unter dem Begriff Amateurtheater Platz findet, wurde während der Aufführungen in Tobelbad, Stainz und Wies klar: Neben Beitragen, die man eher der Kategorie Schulspiel zuordnen würde, bekommt es das Publikum bei den slowenischen Gästen aus Ptuj mit dem Stück "Auf hoher See" mit routinierten Theatermachern zu tun.

Colette M. Schmidt, Kleine Zeitung, 26. 9. 1992

V slovenskem mladinskem gledališču je sinoči gostovala ptujska gledališka skupina Teater III. Ljubljanskemu občinstvu so zaigrali Mrožkovo igro z naslovom Na odprtem morju. Poroča Metod Pevec.

Samstag, 12. Juni 1993, 20.00 Uhr
Stadt- und Pfarrsaal Gleisdorf

„Auf hoher See“

GLEDALISCE PTUJ THEATER III (SLO)
Leiter: Samo Strelec und Branka Bezjak Glazer

Zum Stück:

Das Stück handelt von einer Insel mit drei Schiffsbrüchigen. Es ist keine Nahrung mehr vorhanden. Einer muß geschlachtet werden. Wer will sich für die anderen opfern? Das Stück ist eine Groteske über den Mißbrauch der Macht und die demagogischen Praktiken, diesen Mißbrauch zu rechtfertigen - ein Stückchen Aufklärung, witzig, scharf und plakativ, geeignet ab 17 Jahren.

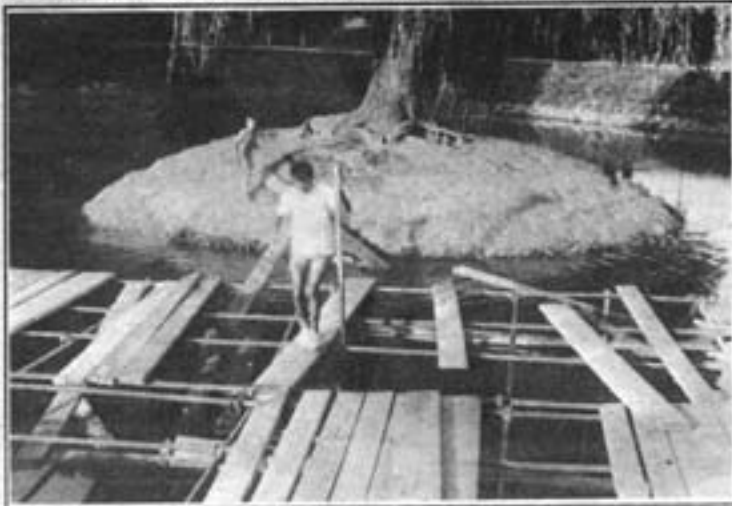
POSNETEK: Čeprav Ptuj nima poklicnega gledališča, pa ima to mesto stalno in dokaj močno gledališko dejavnost. Veliko danes uveljavljenih gledaliških imen je svojo poklicno kariero začelo prav na Ptuj. Eden teh je tudi Samo Strelec, režiser ene najuspešnejših komedij zadnjih let, Jovanovičevega Življenja plejbojev. S skupino Teater III je naredil bolj komorno, manj razposajeno in burkaško predstavo, ki pa še vedno zelo izvirno in duhovito podaja Mrožkovo besedilo. Mimogrede, to v predvolilnem času postaja znova aktualno in pomenljivo. Mrožek namreč pripoveduje o družini treh brodolomcev na samotnem otoku. Ker jim zmanjka hrane, modro sklenejo, da bosta morala dva med njimi pojesti tretjega. Do odločitve poskušajo priti demokratično, z nekakšnim glasovanjem, ki pa se zaradi nepoštenosti izneveri. Kajpada se tako imenovana Debeli in Srednji namenita požreti Suhega. Izkaže se, da so trije več kot dovolj za ilustracijo značilno političnih demagoških mehanizmov in manipulacij z velikimi idejami, ki so dobrodošle le kot kritje za umazane interese. Suhi se obredno poslovijo od življenja in je žrtvovan - kljub temu, da medtem Srednji v kovčku najde konzervo fižola. Ves čas se hihitajoči gledalci - lahko so se zadovoljno muzali, saj je bilo dogajanje na odru velikokrat na moč podobno političnemu kanibalizmu, ki ga te dni spremljamo na domačih predvolilnih tribunah, le da na teh manjka sarkastični humor, s katerim je svoj teater oplemenitil Samo Strelec. Sicer pa je predstava Na odprtem morju postavljena teatrsko minimalistično, skromno scenografijo dopolnjuje le malo odrskih pomagal, za večino gledališke učinkovitosti poskrbijo odlični igralci, predvsem prvi trije: Gregor Geč, Urška Vučak in Nenad Tokalič.

Metod Pevec, Radio Slovenija, 1. 12. 1992

Predstava, ki traja

Uspešno predstavo Na odprtem morju je ptujski Teater III zadnjič odigral na otočku sredi ribnika v Ljudskem vrtu pred dobrima dvema tednoma, vendar ribnik ni ostal tako sam, kot smo se bali. Na njem so namreč še deset dni plavali čolni, upo-

rabljeni prej kot gledališki rekviziti, na njih pa so veselo poskakovali otroci vseh starosti. Čolne so končno odpeljali in tako so se dogodivščin željni šolarji pričeli ukvarjati z odrom. Dan, dva pozneje so plavale deske po vsem ribniku in tako je

bilo tudi ob zaključku naše redakcije. Služijo kot brvi, splavi, vesla in morda še za kaj. Res pestre počitnice, ki pri mimoidočih in bližnjih stanovalcih vzbujajo vrsto pripomb, skorajda zgražanj. Marsikdo se namreč še spomni, kako je Komunarno podjetje pred leti nasadilo lokvanje, ki so resnično polepšali ribnik, sedaj pa so bili izročeni na milost in nemilost podaljšani gledališki predstavi. Najmanj dva nasada sta povsem uničena. Čigave le so deske, ki se teden dni namakajo v vodi in postajajo vse manj uporabne? Da bi se morda lahko otroci, predvsem mlajši prevrnili in doživeli pravi brodolom, očitno ne razmišlja nihče od odgovornih. Bojda čaka oder na jesensko ponovitev igre. Upajmo, da ne bo kakšne bolj tragične predstave že pred tem, predvsem pa, da ne bodo otroci posnemali odrasli, ki bi lahko posamezne artikle porabili še bolj koristno kot otroci.

Besedilo in posnetek McZ

Tednik, 27. 8. 1992

SEZONA 1992/1993

Zaprta vrata

Kako odpreti vrata profesionalizacije?

**SEKRETARIAT ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI
RAZPISUJE**

natečaj za PROFESIONALIZACIJO GLEDALIŠČA NA PTUJU

1. Na natečaj se lahko prijavijo posamezniki in skupine, ki naj v svojih projektih predstavijo način oblikovanja in vizijo razvoja bodočega gledališča.
2. Potencialni model (projekt) gledališča naj zajema finančne, kadrovske, umetniške in prostorske rešitve.
3. 5-članska komisija bo o vseh prispelih potencialnih modelih (projektih) razpravljala in v 15-dneh od poteka razpisa o svojih zaključkih obvestila predlagatelja projekta.
4. Izbrani projekt bo osnova za oblikovanje finančnih sredstev, ki jih naj zagotovi država (Občina Ptuj, mesto Ptuj).
5. Rok za oddajo projekta je 25. avgust 1993.
6. Natančnejše informacije o natečaju dobite na Sekretariatu za družbene dejavnosti Skupščine občine Ptuj.

Sekretariat za družbene dejavnosti

Razpis za model profesionalizacije gledališča na Ptuj, Tednik, 5. 8. 1993

■ 15. MAJ

**Prva vaja za Zaprta vrata na Tesarski ul. 18 v Ljubljani.
Iščemo ime za našo skupino oziroma gledališče.**

Ideje:

Jantar, Igrišče, Tu, Vabljen, Pogled,
Gledališče »pod milim nebom«, Smog, Vir, Sami, Gledališka ameba,
Trobec, Gledališče pametnih norcev, Gledališče kriza,
Gledališče klub odprte luknje, Gledališče Srce, Gledališče oko,
Gledališče dej, Gledališče Drava, Mimobrcajoči, Akt, Sol, Igra, Futura,
Zate, Okno, Gledališče naenkrat, Gledališče Fokus, Mimohod,
Gledališče mizantrop, Na senčni strani Haloz, Gledališče nemočvirnikov,
Gledališče akcija, Gledališče ja, Snaiper, Mercedes, Vrata,
Gledališče zokni, Gledališče vprašaj, Gledališče žarek na koncu hodnika,
Ujetniki gledališča, Pogum, Dobro!, Saj bo!, Vem, kaj!,
Gledališče vakuum, Gledališče O. K., Ne vem, Čevapčič, Zakaj?,
Gledališče tiha voda, Gledališče svet, Gledališče včeraj in jutri,
Gledališče kremenčkovi se vračajo, Gledališče okroglih trikotnikov,
Gledališče pohabljenih, Gledališče močnih, Gledališče maj,
Gledališče corpus, Gledališče mol

Rezultati:

Trije glasovi za: Klopeki, Virus, Vprašaj, Pepa, Emc2

Štirje glasovi za: Smo

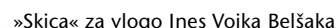
Pet glasov za: Za in proti

Šest glasov za: Hip

Najbolj všeč pa nam je: ZATO. (izgovoriti: zatopapika)

ZAPOVEDI ZA DELO V GLEDALIŠČU ZATO.

1. Vsak je za predstavo enako nepogrešljiv, usodno pomemben ter osebno odgovoren za kakovost izdelka.
2. Nihče nima pravice nikomur vsiljevati, kako naj nekaj naredi, lahko pa se sprašujemo o kakovosti rezultata njegovega dela.
3. Bodi del rešitve in ne del problema.
4. Če imava oba enako mnenje, potem je eno od teh odveč.
5. Nobena stvar a priori ni nemogoča.
6. Ni treba, da bi Gledališče Zato. bilo podobno kakšnemu drugemu poklicnemu gledališču.

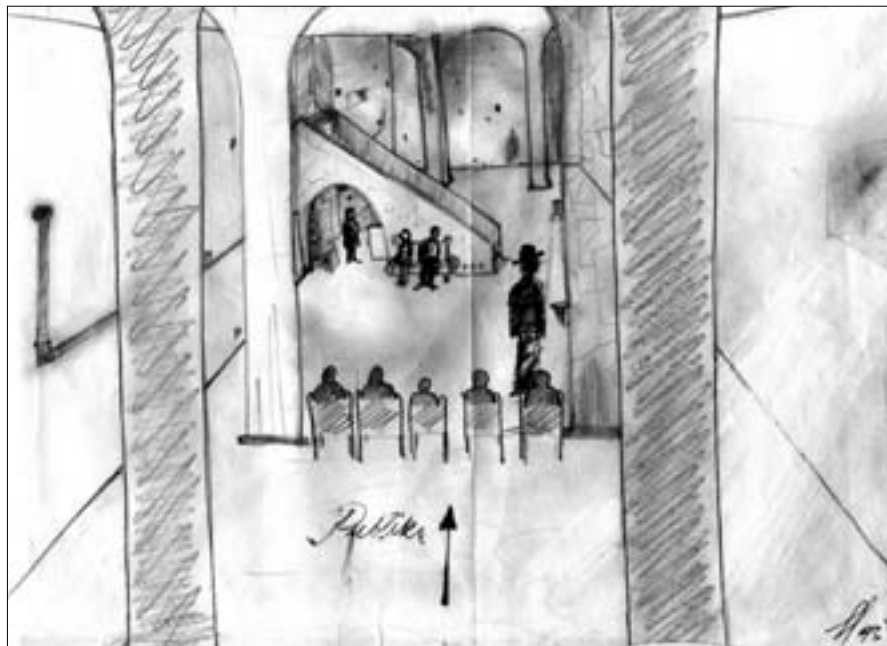
Tednik. 14. 7. 1993

■ 12. JUNIJ

Gostovanje predstave Na odprtem morju na Jugendtheater-festu v Gleisdorfu (Avstrija).

■ 1. JULIJ

Prva vaja za Zaprta vrata na Ptuj.

Skica scenografije v kleti na ptujskem gradu

Dramaturgija uprizoritve

■ 23. JULIJ

Ob 11. uri tiskovna konferenca pred premiero - v palacijo na ptujskem gradu.

Mesto naj bo gledališče

... Naj se zdi še tako čudno, skoraj utopično, v teh časih na Ptuj razmišljati o poklicnem gledališču, se to, kot vse kaže, vendarle rojeva. Zato ker, ZATO ...

Nataša Vodušek, Tednik, 29. 7. 1993

Kod te vodi pot, Ptuj

Pred nekaj leti sem bil napisal v Tednik zaporedje člankov pod zgornjim naslovom. Takrat sem postavil abstraktni model razvoja Ptuja v naslednjih letih (izpustil sem področje gospodarstva, za katerega je bilo na Ptuj itak že preveč »strokovnjakov«) in z veseljem ugotavljam, da se moje takratne vizije vse po vrsti uresničujejo; nekatere so sicer še v zametkih, vendar ni ostala nobena do danes čisto ob strani.

Ena od mojih takratnih idej je bila postavitve ptujskega poklicnega, ali imenujmo ga raje »neodvisnega« gledališča. Tu je mnogo naredila Branka Bezeljak Glazer, saj je navdušila mnoge srednješolce za igralski poklic, kar tudi vodi v pravo smer - k ptujskemu poklicnemu gledališču.

Dr. Adolf Žižek, dipl. inž., - Ptuj, Tednik, 8. 7. 1993

Gradnja tribune v grajski kleti

Silvo Vučak in Matjaž Markež pripravljata scenografijo

Ljubezen, to smo mi, če smo in v kolikor smo

To poletje pride na Ptuj, v slovenski Nashville, pokojni papež danes idejno hirajočega eksistencializma. /.../ Med peklenke zublje so torej pomešani koščki nebeške tolažbe. Škoda, da tega Sartre ni vedel! Zdi se, da je podlegel klasični skušnjavi romantikov in eksistencialistov: bolečini dati čast božanstva ...

Branko Cestnik, Tednik, 14. 7. 1993

Neskončnost v Sartrovih zaprtih vratih

Glede na to, da se laž ob koncu drame popolnoma prelevi v resnico in da je tišina izvršljiva, meri Garcin v ponovno konstrukcijo, v ponovno vzpostavitev nove laži, ki naj prekrije Nič, naredi neskončnost na ta način zopet končno in da osebam s tem novo pretvezo v upanju na neke vrste smrt po smrti, na lahno peno, ki bi prekrila neskončno rezilo, zarezano v poprej monolitno podobo človeške eksistence, imenovano Nič: Nič, ta deviški stih iz pene.

Aleš Šteger, Tednik, 22. 7. 1993

Pekel

Delaj po svoji vesti in boš delal prav! ... Kaj pa kriminallec, ki mu vest ne brani ubijanja, ali tudi on dela prav? Vse bolj se mi zdi, da stvari tečejo tako, kot morajo, da delamo oziroma vedno naredimo to, kar moramo. Vest pa je tu zato, da je vse skupaj bolj razgibano in zanimivo.

Miran Murko, Tednik, 29. 7. 1993

Zaprta vrata?

Vprašanje je torej - ali sprejeti za Resnico grozo neizhodnosti in uklenjenosti. Ali je torej to tisto, kar nam ostane na koncu. Ali pa je prava Resnica tista, ki nas gleda - ljudi, zakopane v lastne težave, - se smehlja in čaka. Čaka, da bi spregledali, da je vse skupaj en sam nasmeh. Da bi se začudili, da smo. Da sploh smo in da to ni kar tako ... Šele potem se začne vse drugo ...

Romana Ercegović, Tednik, 5. 8. 1993

Bolj so na Ptuju Talijo zapirali, bolj je še živa

Mladi na Ptuju se radi »zastrupijo« z odrom - Gledališču bodo avgusta odprli grajsko klet Ptuj, julija - Avgusta 1993 se bo na Ptuju z dramo Jeana Paula Sartra Zaprta vrata predstavilo novo, neodvisno gledališče ZATO. Zakaj ZATO, zato morda, ker so se vrata gledališča zaprla na zahtevo mestnih oblasti prav avgusta 1914, ker so se zaprla tudi vrata ptujskega poklicnega gledališča spet avgusta leta 1958 ... Morda?

Branko Vodušek, Delo, 30. 7. 1993

Če so bili mnogi prepričani, da je drama Slawomirja Mrożka Na odprtem morju, skupine mladih zanesenjakov, lastovka, ki ne bo prinesla pomladi v poletno vročino zaspanega Ptuja, se je močno uštel. /.../ Zbrani, hlače so trgali v ptujskih srednjih šolah in pokušali Talijo v ptujskem gledališču, da ji bodo jutri tudi poklicno služili, pravijo, da v tem njihovem početju ni nobene sentimentalnosti, nostalgije, da se to dogaja prav na Ptuju. Je le ena velika želja povedati, kar imajo, na način gledališča.

B. V., Novice, 27. 7. 1993

Ptuj in njegovi oblastniki so bili namreč v preteklosti dokaj radodarni do gledališča. Spomniti se je treba le teatra izpred sto ali dvesto let - resda nemškega - bilo pa je gledališče, ki ni bilo nikomur v napoto. Tudi v tem stoletju, pred vojnama, med vojnama in po vojni, je ptujsko gledališče dobro delalo, zlasti v obdobju, ko je Ptuj tako rekoč čez noč postal avantgardno gledališko središče.

Zdenko Kodrič, Večer, 4. 8. 1993

■ 5. AVGUST

Sekretariat za družbene dejavnosti razpiše natečaj za profesionalizacijo gledališča na Ptuju.

5. AVGUST

P R E M I E R A

Jean Paul Sartre Zaprta vrata

Huis clos

Prevod

Režija in scenografija

Dramaturgija

Kostumografija

Luč

Lektura

Vodja projekta

Draga Ahačič

Samo Strelec

Romana Ercegović

Stanka Vauda

Tomaž Bezjak

Arko

Franc Mlakar

Garcin

Estelle

Ines

Sobar

Gregor Geč

Nenad Tokalić

Vojko Belšak

Urška Vučak

Premiera: klet ptujskega gradu, 5. avgusta 1993 ob 20. uri

21 ponovitev

Gostovanja: 2; Koper; Rim - Italija

Zadnja ponovitev: 13. 8. 1994

Urška Vučak, Gregor Geč

Vojko Belšak

Gregor Geč

foto Stanko Zebec

1993

1993

Gregor Geč, Vojko Belšak, Nenad Tokalić

Nenad Tokalić

foto Stanko Zebec

Nenad Tokalić, Gregor Geč

Na Ptuj se je prejšnji teden začelo oživljanje gledališča s premiero Sartrovih Zaprtih vrat. Gledališče Zdaj ne bo muha enodnevnica, ampak začetek profesionalizacije ptujskega teatra. Pot do stalnega gledališča ne bo tako težka, ker je tradicija na Ptuj zelo bogata in publika željna dobrih predstav. /.../ Ptujška predstava je res korekten in duhovit teaterski izdelek in dramsko gledališče v žlahtnem pomenu, nekaj, kar je zadnje čase v slovenskem prostoru tako redko.

Katarina Klančnik, Radio Študent, 11. 8. 1993

V postavitvi Zaprtih vrat v režiji Sama Strelca in mladih ptujskih gledališčnikov je bilo vsaj za odtenek drugače: izginil je kakršen koli balast dodatnih filozofskih pomenov v prid spretno izpeljani fabuli o junakih z umazano preteklostjo in bedno usodo, ki se znajdejo v peklju ...

Irena Ostrouška, Slovenec, 11. 8. 1993

Pogovori s ptujskim gledališčem »Zato«

Novo poklicno gledališče

Nenamerna poživitev predstave je moška interpretacija ženskih vlog v izvedbi Neša Tokalića in Vojka Belšaka

Urška Černe, Večer, 12. 8. 1993

»Čutil sem, da se bo na premieri zgodilo nekaj, kar se mi na vajah ni. Pozabiš razmišljati, kdo in kaj si ... Spontano sprejemaš vse, česar doslej ni bilo v tvojem svetu, vse, česar tvoje telo ni bilo vajeno - ogrlice, pričesko, lahko obleko, čevlje s petami.«

Nešo Tokalić za Večer, 12. 8. 1993

/.../ Gledališču ZATO je uspelo dokazati, da se da tako rekoč iz nič ustvariti predstavo, da se da narediti dobro predstavo brez »velike« hiše ... Predstava se torej gleda, ker je dobra, ker za njo stojijo ljudje, ki vedo, pa čeprav se večina njih s tem na tak način ukvarja prvič, kako se stvari streže. Gledališče ZATO so ljudje, ki radi počno, kar počno, vseeno jim je, kje, tokrat se je to zgodilo v Ptuj, delajo preprosto zato, ker imajo nekaj povedati.

Nataša Vodušek, Tednik, 12. 8. 1993

Za zaprtimi vrati

Sartre cepljen z Genetom - Učinkovita kombinacija, zelo dobra igra

V tem dejstvu pa je tudi iskati poseben čar prvega projekta gledališča Zato. Gre namreč samo za to, da so Nenad Tokalić, Vojko Belšak in Gregor Geč svoj inavguracijski nastop v novem gledališču odigrali odlično. Za to, da je Nešo Tokalić kot Estelle odigral rolo, ki je primerljiva »samo« s Claire Lojzeta Sveteta.

Simon Kardum, Slovenske novice, 12. 8. 1993

Ni čas za junake, čas je za ljudi

Poletna gledališka nedejavnost je vesoljno Slovenijo zvabila v starost slovenskih mest, na ptujski grad, kjer so v grajski kleti mladi gledališčniki, zbrani v skupini Zato, postregli z igro francoskega eksistencialista Jeana Paula Sarrtra Zaprta vrata.

Predstava, ki je dovolj intrigantna in zanimiva, je potemtakem neke vrste slovenski poletni gledališki hit, ki vsaj malce uspeva namočiti sušna poletna ustvarjalna tla. Ptuj pa morda prebija led vrnitve njegovega nekdanjega statusa, ki je bil v 60. in 70. letih eno od središč slovenskega avantgardnega teatra.

Peter Tomaž Dobrila, Republika, 13. 8. 1993

Odprta ptujska vrata

Ptuj postaja gledališko zanimivo mesto. Oživljanje teatra se je začelo s prihodom mlajše generacije gledališčnikov. Ti že nekaj let dokazujejo, da dobro gledališče ne nastaja samo v prestolnici.

Katarina Klančnik, Maska, september–oktober 1993

Iz predstave smo videli, da ni pekla, kjer vse gori. Ne gori v peklu, marveč ta pekel gori v nas. Sami so bili krivi za svoja dejanja in za pekel. Pekla ni! Sami smo krivi, da se v nas ustvari pekel.

Daniela Topolovec, 8. a razred, OŠ Kidričevo

Videl sem izvrstno igro, v kateri so nastopili Vojko Belšak, ko je briljiral kot nevarna lezbijka; Gregor Geč je fantastično predstavil bebavega in pretkanega ženskarja; Nešo Tokalić je bil Dustin Hofman (detomorilko je igral subtilno in koncizno kot malokdo doslej) ter Urška Vučak, ki je sobarja predstavila kot sv. Petra. Videl sem predstavo, v kateri moški niso ženske in so ženske moški. To pa je tudi finta ptujske predstave.

Zdenko Kodrič, Večer, 19. 3. 1994

Dogodek v podzemlju

Uprizoritev (Sartrova Zaprta vrata gledališča ZATO) ni več najmlajša. Kmalu bo leto, kar jo igrajo v kleti ptujskega gradu in na raznih gostovanjih. Je živa in odmevna. Zato ta zapis.

Loize Smasek, Večer, 31. 5. 1994

Gledališče ZATO. odda svoj model za profesionalizacijo gledališča na Ptuj.

Ptuj, 10. avgust 1993

tel.: 061-21-56-99

Prepričan sem, da je predstavljeni model dobro izhodišče za to, da se na zgrajeni infrastrukturi sproži optimalni ustvarjalni umetniški proces. Samo natančno, dosledno, postopno realiziranje povedaneqa lahko

rezultira v gledališko umetnino in živi organizem gledališča. Menim, da je vsaka nedoslednost, neodločnost in omahljivost potem, ko je smer znana, nespametna.

Samo visoka etičnost, osebna odgovornost, strokovnost in umetniška osebnost so dovolj dobre garancije, ki lahko vzpostavljajo in ohranjajo organizem gledališča v tisti kondiciji, da bo lahko gledališče uresničevalo svoje lastne vizije in jih razširjalo v nove, neslutene razsežnosti.

RAZMISLEK O GLEDALIŠČU

Izhajam iz prepričanja, da je gledališče izraz človekove potrebe po reflektiranju in preseganju samega sebe in sveta okoli nas. Zato je vsak posameznik, ki se uresničuje v gledališki uprizoritvi, najbistvenejše žarišče umetniškega dela.

RAZMISLEK O GLEDALIŠČU NA PTUJU

Gledališka dejavnost na Ptuju z Vašim razpisom prehaja v obdobje, za katerega je značilen trenutek premisleka: kako programirati, optimirati, procesirati gledališko dejavnost?

Ponujam dinamični model gledališča, ki bo z najmanjšimi možnimi vlaganji zagotavljal živo gledališko prakso.

Bistvo ponujenega modela predstavlja dinamični proces razvoja neodvisnega GLEDALIŠČA ZATO. v neodvisno GLEDALIŠČE ZATO. PTUJ.

Njegovo bistveno operativno podlago pa predstavlja transparentni del gledališča.

RAZMISLEK O GLEDALIŠČU ZATO. PTUJ V ODNOSU DO OSTALE SLOVENSKE GLEDALIŠKE PRODUKCIJE

Moj model je nastavek za oblikovanje projektne gledališkega organizma. Njegovo jedro je transparenti del, okoli katerega se zbirajo avtorji - ustvarjalci ob konkretnem gledališkem projektu.

Gledališče tako ostaja odprto, prožno in notranje dinamično.

S tem zavzema v odnosu do ostale slovenske gledališke produkcije mesto neodvisnega, avtorskega, projektnega podjetja. Tako je dana osnova za oblikovanje prepoznavnih avtorskih poetik.

SHEMA GLEDALIŠČA ZATO. PTUJ

Gledališče tvorijo infra, ultra in transparentni sestav.

Infrasestav gledališča:

Finančni direktor, računovodja-tajnik, tehnični vodja, tonski tehnik, lučni tehnik, frizer, masker, hostese, scenska delavnica, šiviljske delavnice, čevljarke delavnice, rekviziter, odrski mojster, inšpicient, šepetalec, čistilka.

Ultrasestav gledališča:

Ravnatelj, režiser, dramaturg, scenograf, kostumograf, prevajalec, glasbeni opremljevalec, komponist, lektor, koreograf, fotograf, oblikovalec

luči, oblikovalec gledališkega lista, plakata, prevajalec, slikar, kipar.

Potrebno je poudariti, da pri vsakem gledališkem projektu ne sodelujejo vsi naštetih sodelavci. Njihovo sodelovanje je pogojeno z naravo in vsebino konkretne gledališke uprizoritve. Oba navedena sestava sta »nevidna«, »skrita«.

Operativno jedro pa predstavlja četverica stalno zaposlenih delavcev transparentnega dela gledališča:

finančni direktor

ravnatelj

tehnični vodja

računovodja-tajnik

DINAMIKA RAZVOJA GLEDIŠČA ZATO. PTUJ

Razvoj gledališča delim v naslednje faze:

faza A: 1. in 2. leto dela

faza B: 3. in 4. leto dela

faza C: 5., 6., 7. in 8. leto dela

faza D: nadaljnja leta

Formalne in vsebinske značilnosti posameznih faz:

Faza A:

En poletni projekt, pretežno s študenti AGRFT in drugimi sodelavci ter študenti drugih akademij in fakultet.

Aktiviranje infra in ultrasestava gledališča ter vzpostavitev modela in operacionalizacija.

Prehod GLEDALIŠČA ZATO. v GLEDALIŠČE ZATO. PTUJ.

Faza B:

Dva projekta na leto.

Učvrstitev in razširitev infra in ultrasestava. Vzpostavitev transparentnega dela gledališča. Stabiliziranje delovanja sestava v celoti.

Faza C:

Dograjevanje in spreminjanje shem.

Notranja preobrazba in dinamični razvoj. Dva ali več projektov letno.

Dokončno oblikovanje transparentnega dela gledališča (predstavljeno v kadrovi shemi).

Faza D:

Nadaljevanje dela v nadaljnjih letih, sloneč na zgrajenem sestavu gledališča v celoti.

Transparentni del gledališča je bistvena značilnost GLEDALIŠČA ZATO. PTUJ.

V fazi B oziroma C gre za štiri redno zaposlene delavce, ki v celoti obvladajo pripravo, proces nastajanja in eksploatacijo gledališke predstave.

UMETNIŠKI IZRAZ GLEDALIŠČA ZATO. PTUJ

GLEDALIŠČE ZATO. PTUJ gradi na posamezniku. Je gledališko gledališče. To pomeni, da ga zanima fenomen, ki se razteza med igranjem in igralsvom (med tem, čemur Nemci pravijo spielen : schauspielern,

Angleži pa playing : acting). Tako je njegovo središče igralčeva condicio humana.

Vse ostale estetske vizije, vprašanja uprizarjanja dramske literature, žanrov, gledaliških vrst in zvrsti itd. so domena poetike vsakokratne projektne skupine in kot take hkrati posledica odločitev ravnatelja gledališča.

Prisotna je želja, da bi morda GLEDALIŠČE ZATO. PTUJ uprizarjalo tudi sodobne evropske avtorje, ki v Sloveniji še niso bili igrani.

KADROVSKA SHEMA GLEDALIŠČA ZATO. PTUI

Predstavljene faze pomenijo počasno smiselno in ciljno izgrajevanje transparentnega sestava gledališča.

Faza A:

finančni direktor = vodja projekta GLEDALIŠČA ZATO., zaposlen honorarno,
tehnični vodja - honorarno zaposlen za čas 2 mesecev pred začetkom vaj do zadnje ponovitve,
računovodja-tajnik - zaposlen honorarno, en mesec pred začetkom vaj do zadnje ponovitve,
ravnatelj = dramaturg pri predstavi.

Faza B:

finančni direktor - redno zaposlen,
tehnični vodja - 4-urna zaposlitev,
računovodja-tajnik - 4-urna zaposlitev,
ravnatelj - 4-urna zaposlitev.

Faza C:

finančni direktor - redna polna zaposlitev,
ravnatelj - redna polna zaposlitev,
tehnični vodja - redna polna zaposlitev,
računovodja-tajnik - redna polna zaposlitev.

Faza D: identično fazi C.

Predlagam naslednji način kadrovanja transparentnega dela GLEDALIŠČA ZATO. PTUJ:

Faza A:

Po sprejetju modela se ustanovitelj GLEDALIŠČA ZATO. PTUJ poveže z vodstvom GLEDALIŠČA ZATO. (vodjem projekta in dramaturgom). Dramaturg v funkciji ravnatelja povabi k sodelovanju režiserja, scenografa, kostumografa ..., vodja projekta v funkciji finančnega direktorja pa tehničnega vodjo, računovodjo-tajnika, ostale delavce iz infrasestava ter zagotovi vsa potrebna sredstva za realizacijo projekta. O finančnih pogojih sodelovanja odloča finančni direktor GLEDALIŠČA ZATO. PTUJ.

Faza B:

Ustanovitelj GLEDALIŠČA ZATO. PTUJ objavi razpis za delovna mesta finančnega direktorja, ravnatelja, tehničnega vodje in računovodja-tajnika. Kandidati za razpisana delovna mesta morajo predstaviti lasten koncept in vizijo svojega dela.

Po 2 ali 4 letih se ponovno objavi razpis za omenjena delovna mesta iz transparentnega dela gledališča.

Sodelovanje z ustvarjalci predstave sklepa finančni direktor gledališča, potem ko mu jih predlaga ravnatelj, ki se o ustvarjalcih dogovori z režiserjem projekta.

Finančni direktor zagotovi potrebna sredstva, usluge in podeljuje dela najcenejšemu izvajalcu.

Vsi sodelavci iz infra in ultrasestava, razen transparentnega dela gledališča, so pri projektu zaposleni honorarno.

V fazi A se bo GLEDALIŠČE ZATO. PTUJ oprlo predvsem na študente s Ptuja, v fazi B na kolege gledališčnike iz Maribora in Ormoža, morda pa še na koga iz širšega slovenskega gledališkega prostora.

V fazi C gledališče lahko računa (v skladu s finančnimi sredstvi) že na ustvarjalce iz cele Slovenije, morda pa tudi iz sosednje Avstrije in Nemčije.

PROSTORSKE REŠITVE

Faza A: eksploatacija pretežno negledaliških eksterierov in interierov na Ptuj in okolici.

*Faza B: primarno negledališki prostori,
vključevanje v stavbo gledališča na Ptuj.*

Faza C: eksploatacija stavbe gledališča in drugih primarno negledaliških lokacij na Ptuj in okolici.

GLEDALIŠČE ZATO. PTUJ potrebuje v fazi A še pisarno za vse tajniške, računovodske, arhivarske, promocijske posle in dejavnosti.

V fazi B je potrebno zagotoviti prostore za garderobo, skladišče za scenske elemente in rekvizite ter prostor za delo za mizo (bralne vaje).

FINANČNI OKVIR

GLEDALIŠČE ZATO. PTUJ bo vlagalo predvsem v ljudi. V ustvarjalnost, inovativnost, sposobnost ..., skratka - v ustvarjalno umetniško moč posameznikov.

V fazi A je potrebno zagotoviti denar iz sredstev proračuna občine - za honorarje sodelavcev in materialne stroške predstave.

V fazi B so potrebna sredstva iz proračuna občine - za osebne dohodke zaposlenih v transparentnem delu gledališča ter za stroške predstave in honorarje sodelavcev.

V fazi Č so potrebna sredstva iz proračuna občine - za osebne dohodke delavcev iz transparentnega dela gledališča, za stroške predstave in honorarje sodelavcev.

V nadaljevanju navajam okvirni cenik za ustvarjalce gledališke predstave:

režija 5.000 - 15.000 DEM

dramaturgija 1.250 - 3.750 DEM

scenografija 2.500 - 7.500 DEM

kostumografija 2.500 - 7.500 DEM

lektura 1.250 - 3.750 DEM
 glasbena oprema 1.250 - 3.750 DEM
 komponist 1.500 - 5.000 DEM
 fotograf 300 - 500 DEM
 oblikovalec gled. lista
 in plakata 500 - 700 DEM
 oblikovalec luči 500 - 800 DEM

Cena igralcev je načeloma 100 DEM na predstavu, s kritjem potnih stroškov in namestitve. Cena igralca se oblikuje prosto na »trgu«. Cene so približne. Osnova za določitev višine honorarjev je režiserjev honorar. Njegova višina je odvisna od zahtevnosti uprizoritve, načina dela, dramskega besedila, režijskega koncepta in seveda od vrednosti režiserja na »trgu«.

Materialni stroški za uprizoritev so težko določljivi. Odvisni so od prostora uprizarjanja, kostumov, scene, tehnično-tehnološke zahtevnosti predstave, svetlobnih, zvočnih in drugih efektov ter drugega.

S honorarnimi sodelavci je mogoče sklepati pogodbe tudi na drugačne načine (delitev inkasa, plačilo za fazo vaj, plačilo za predstavo v paketu ...).

ZAKLJUČEK

GLEDALIŠČE ZATO. PTUJ je sestavljen, celovit, prepleten organizem z vsemi lastnostmi, značilnimi za žive sestave.
Predpogoj za ustvarjalno sodelovanje je natančno obvladanje faz, postopkov, procesa dela ...

Vse kar sem predstavil v tem modelu, je šele minimalni predpogoj za oblikovanje ustvarjalnega ozračja, ki mora rezultirati v gledališki umetnini.

V polju umetniškega ustvarjanja pa so procesi in problemi slabo definirani in mnogo manj podvrženi racionalni analizi.

POGOVOR

Prepričan sem, da je predstavljeni model dobro izhodišče za to, da se na zgrajeni infrastrukturi sproži optimalni ustvarjalni umetniški proces. Samo natančno, dosledno, postopno realiziranje povedanega lahko rezultira v gledališko umetnino in živi organizem gledališča.

Menim, da je vsaka nedoslednost, neodločnost in omahljivost potem, ko je smer znana, nespametna.

Samo visoka etičnost, osebna odgovornost, strokovna in umetniška osebnost so dovolj dobre garancije, ki lahko vzpostavijo in ohranijo organizem gledališča v tisti kondiciji, da bo lahko gledališče uresničevalo svoje lastne vizije in jih razširjalo v nove, neslutene razsežnosti.

Samo Strelec
(naziv in sedež pošiljatelja)

VROČILNICA
(97. člen ZUP)

UO-10

Št. in vsebina pošiljke	Naslovnik	Datum prejema in podpis prejemnika	Podpis vročevalca
	ime in priimek oziroma naziv, kraj, ulica in številka		
Št. _____ Razpis za profesionalizacijo gledališč	Sekretariat za d.o.o. občine Ptuj, Mestni trg 1, Ptuj	12. 8. 1993 Edo Dolž	

Gledališče Zato. odda svoj model za profesionalizacijo

SEZONA 1993/1994

Plešasta pevka

Poklicno gledališče na Ptuju absurd?

Štev.: 403-251/93-13
Datum: 15.10.1993

Izvršni svet je na 128. seji dne 7.10.1993 v skladu s 4. členom Odloka o izvršnem svetu in 5. členom Poslovnika o delu IS obravnaval informacijo o profesionalnem gledališču in sprejel naslednji

S K L E P

1. IS potrjuje predlog komisije za izbor projekta profesionalizacije ptujskega gledališča in sicer:
 - A/ Izbran je projekt GLEDALIŠČE ZATO, Samo STRELEC.
 - B/ Odkupi se projekt ZKO Ptuj, Branke BEZELJAK-GLAZER in Ane BOMBEK-STRELEC.
 - C/ Projektu Petra SRPČIČA se poravnajo materialni stroški.
2. O pristopu k realizaciji projekta bo IS sklepal.
 - ko bo urejeno pravno lastništvo stavb, ki so v upravljanju ZKO s posebnim ozirom na stavbo gledališča.
 - ko bo znan koncept kulturnega centra in znotraj njega kot posebni segment profesionalno gledališče Ptuj in
 - ko bo opredeljena vloga ZKO v odnosu do profesionalnega gledališča.

DOSTAVLJENO:

- Sekretariat za družbene dejavnosti
- g. Samo Strelec
- ga. Branka BEZELJAK-GLAZER
- ga. Ana BOMBEK-STRELEC
- g. Peter SRPČIČ
- evidenca sklepov

Predsednik

Branko BRUMEN

Izbran je model Gledališča ZATO.

■ 14. SEPTEMBER

Ob 15.30 uri poteka v prostorih Mestne hiše izbor projekta za profesionalizacijo gledališča na Ptuju.

Prisotni: Simon Kardum, Vili Ravnjak, Meta Zobec, Jože Gregorc, Štefan Čelan, Kristina Šamperl Purg.

Iz zapisnika o delu komisije za izbor projekta:

Prednosti projekta GLEDALIŠČA ZATO. PTUJ:

- Umetniško in vizijsko je najbolj dodelan. Izhaja iz tega, kar se je dogajalo do sedaj, in je razvojno dorečen in ponuja koncept, ki obvezuje.
- Estetska teža projekta je v primerjavi z ostalima projektoma največja. Prednost je potrebno dati profesionalnemu gledališču, tu pa je Samo Strelec najmočnejši.
- Komisija je ugotovila, da glede na dosedanje delo lahko Samo Strelec naredi edinstven teater - avtorsko gledališče. Kot praktik izhaja iz svoje poetike in se poizkuša institucionalizirati.

Prednosti projekta ZKO Ptuj:

- Boljši je v finanči operacionalizaciji gledališča, kar izhaja iz poznavanja pogojev.
- Ideji zadrževanja in ustvarjanja kadra, za kar zahteva štipendiranje in vključevanje štipendistov v delo profesionalnega gledališča.

Projekt Petra SRPČIČA:

- Je komplementaren projektu Gledališča ZATO. in se ukvarja več z okoljem gledališča.

Vesela novica

■ 6. OKTOBER

Ob 13. uri v sejni sobi Izvršnega sveta Skupščine občine Ptuj slovesna razglasitev rezultatov razpisa za oblikovanje profesionalnega gledališča na Ptuju.

■ 8. NOVEMBER

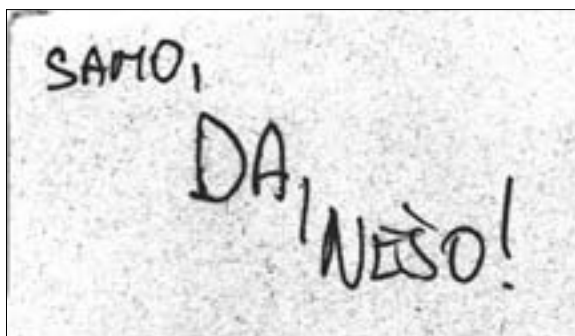
Na pobudo Ivana Brača ob 18.30 uri v gledališki kleti okrogla miza z naslovom Kulturne integracije.

Okrogla miza o kulturi

Kulturne integracije

Ivan Brač je v ponedeljek, 8. novembra, pripravil okroglo mizo na temo Kulturne integracije. K omizju je povabil Branko Bezjak Glazer, režiserko in organizatorico prireditev pri Zvezi kulturnih organizacij, režiserja Sama Strelca, študente Aleša Štegerja, Neša Tokalića, Petra Srpčiča in Viktorja Rebernaka, dr. Adolfa Žižka, Aleša Gačnika in mag. Viljema Muzeka.

Za kakšne kulturne integracije naj bi šlo, prisotni tudi po dveh debelih urah niso vedeli, pa tudi ne, kaj je bilo izhodišče za okroglo mizo na to temo ... Tudi rdeče niti ni bilo ... Večkrat je bilo slišati le, ali smo za profesionalno gledališče ali ne - razprava, ki je bila nepotrebna, saj je

NaV, Tednik, 18. 11. 1993

Ivan Brač, Tednik, 25. 11. 1993

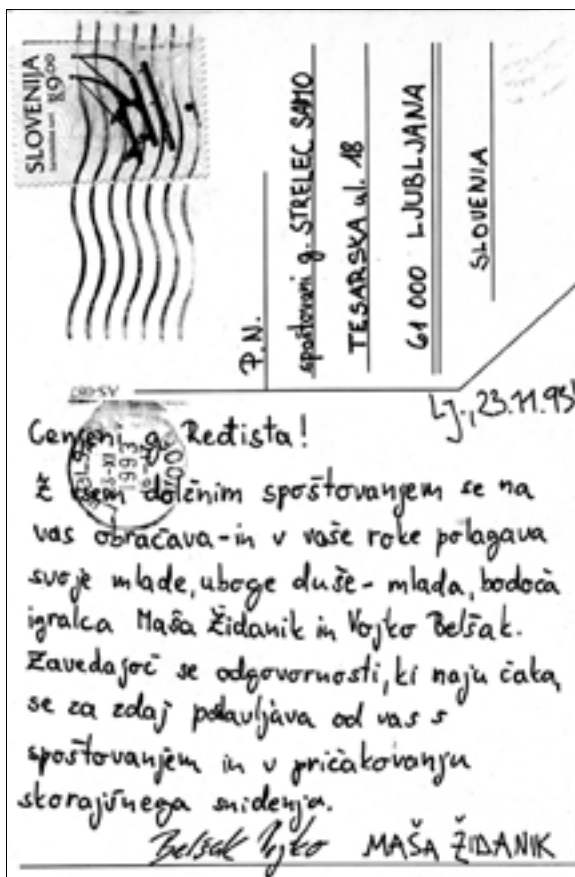
Bo v Ptuju profesionalno gledališče

V Ptuju dvoje gledališč?

Je bilo ob razpisu jasno, kaj hočemo?

Enako je s profesionalizacijo gledališča. Ko je izšel razpis, se pravzaprav sploh ni vedelo, kaj hočemo, tudi zdaj, ko so posamezni projekti razkrili, »kaj to je«, se odgovorni ne zavedajo, kaj pomeni nova institucija, profesionalna ali polprofesionalna ...

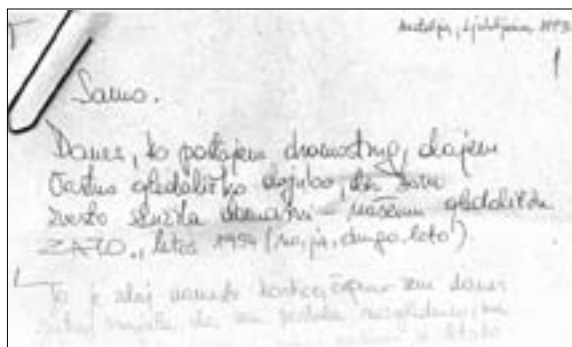
Nataša Vodušek, Tednik, 14. 10. 1993

Ali si za sodelovanje pri projektu Plešata pevka?

19. NOVEMBER

Gostovanje predstave Na odprtem morju v Gorici in Sovodnjah (Italija).

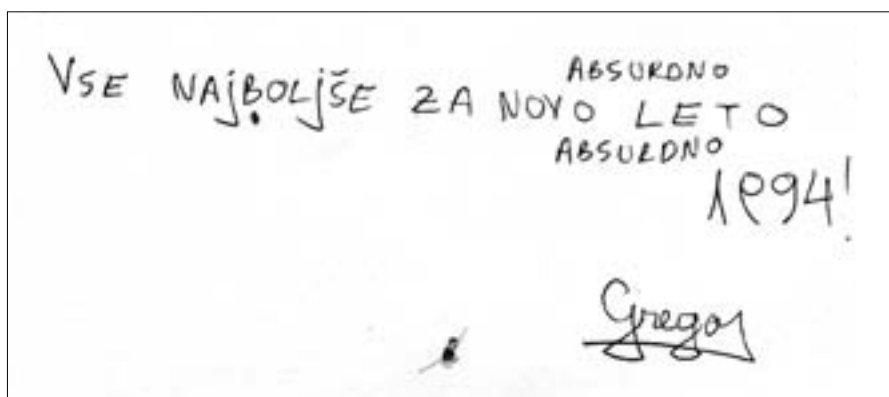

■ 17. DECEMBER

Ustanovljeno društvo Gledališče Zato.
Zoran Arizanović naredi več variant logotipa.

1993 • 1994

Novoletna čestitka Gregorja Geča

■ 26., 27. FEBRUAR

Uvodne vaje za Plešasto pevko v Ljubljani.

■ 12. MAREC

Gostovanje Zaprtih vrat v Teatro Euclide v Rimu.

foto Samo Strelec

Rimski skupinski posnetek

foto Samo Strelec

Naš gostitelj Branko Cestnik

Gledališče Zato gostovalo v Rimu

Kvalitetno in sugestivno odigrana drama

Še to: pred desetimi leti bi bili čudna in verjetno nemogoča družba. V soboto pa smo tako imenovani občinarji, tako imenovani alternativci in tako imenovani farji - vsi skupaj - uspešno in dostojno predstavili naš kraj.

Branko Cestnik, Tednik, 17. 3. 1994

Branko Cestnik, študent mladinske pastorale na Pedagoški fakulteti salezijanske univerze v Rimu, je »zagrešil« rimsko gostovanje gledališča Zato. ...

Nad »novo« predstavo je bil v Rimu navdušen tudi vodja gledališča Franc Mlakar. Po predstavi je povedal, da je Rim prelomni dogodek tega novega ptujskega gledališča. »Gledališče Zato. smo ustanovili pred dvema letoma. Javnosti je gotovo znano, da je ptujski teater po odhodu nekaterih slavnih režiserjev spet oživila Branka Bezeljak Glazer. A ko sem srečal Sama Strelca, sva ugotovila, da bi bilo škoda izpustiti iz rok generacijo sedanjih nadarjenih igralcev. Sklenila sva, da ustanovimo poklicno gledališče ...«

Zdenko Kodrič, Večer, 19. 3. 1994

Pater Papež, frančiškanski profesor na Antonianu, je med drugim o predstavi rekel: »Sartra sem hotel velikokrat brati, a ga nikoli nisem mogel prerati do konca. Šele ptujska predstava mi je odstrla njegovo filozofijo.«

Zdenko Kodrič, Večer, 26. 3. 1994

foto Samo Strelec

Kostumografka Stanka Vauda pripravlja Vojka in Neša za nastop

foto Samo M. Strelec

Vračanje domov. Gregor Geč

■ 25. MAREC

Ob 12. uri v sejni sobi Izvršnega sveta Skupščine občine Ptuj svečani podpis Pogodbe o sodelovanju pri projektu uresničitve profesionalizacije gledališča na Ptuj (faza A 1993–1995).

Po dolgih petintridesetih letih

V Ptuj spet poklicno gledališče

USTVARJALI BODO ZANIMIVO IN ŽIVO GLEDALIŠČE • IZ PTUJSKE OBČINE IZHAJA VRSTA MLAДИH PERSPEKTIVNIH IGRALCEV

Branko Brumen, predsednik IS SO Ptuj in hkrati državni svetnik, Samo Strelec, režiser in umetniški vodja, Franc Mlakar, vodja novega gledališča, in Kristina Šamperl-Purg, članica ptujske občinske vlade za kulturo, so včeraj v Mestni hiši v Ptuj slovesno podpisali pogodbo projekta o ponovni profesionalizaciji ptujskega gledališča. Ta poklicna kulturna ustanova je bila ukinjena natanko na včerajšnji dan pred 35 leti.

Kristina Šamperl-Purg je med igralci igre zgodovine, kot se je izrazila, pozdravila prof. Jožeta Gregorca, zadnjega direktorja ptujskega poklicnega gledališča, Emila Freliha, zadnjega umetniškega vodjo, in spodbudno skupino mladih ptujskih gledaliških igralcev, ki jih je pričela že na ptujskem amaterskem odru vzgajati Branka Bezelj-Glazer.

Domačin Samo Strelec, režiser in umetniški vodja novega ptujskega poklicnega gledališ-

Po slovesnem podpisu pogodbe — od leve: Samo Strelec, Kristina Šamperl-Purg, prof. Jože Gregorc in Branko Brumen

Posnetek: Igor Napast

ča Zato, je bil kritičen do preteklosti in pohvalen do sedanjosti, rekoč: »Pred 35 leti je neumna politika kratkovidno ukinila ptujsko poklicno gledališ-

če, sedanja politika pa se je pametno odločila, da je ptujsko gledališče znova profesionalizirala...« Občina Ptuj je dala iz proračunskih sredstev za zagon

gledališče 1,2 milijona tolarjev. Razvoj gledališča so razdelili v več faz. V sklepni naj bi imelo štiri redno zaposlene delavce. Jože Slodnjak

S ciljem udejanjiti na 128. seji izvršnega sveta Občine Ptuj dne 7. 10. 1993 sprejeti sklep o profesionalizaciji ptujskega gledališča sklepata pogodbeni stranki

Društvo Gledališče ZATO. Ptuj, ki ga zastopata predsednik Franci Mlakar in umetniški vodja Samo Strelec

POGODBO
o sodelovanju pri projektu uresničitve
profesionalizacije gledališča na Ptuj (faza A 1993–1995)

Pogodbeni stranki uvodoma ugotavljata:

- da je izvršni svet Skupščine občine Ptuj na 128. seji dne 7. 10. 1993, ko je obravnaval informacijo o profesionalnem gledališču, izbral projekt Gledališče ZATO, avtorja Sama Strelca;
- da je izbrani model v celoti uresničljiv;
- da je skladno s sprejetim projektom kot prehodna oblika v procesu profesionalizacije Gledališča Ptuj na občnem zboru dne 17. 12. 1993 ustanovljeno društvo Gledališča ZATO. Ptuj in izvolilo organe društva;
- da je Društvo Gledališča ZATO. ustanovljeno kot prehodna oblika profesionalizacije gledališča Ptuj;
- da je za občino Ptuj delovanje profesionalnega gledališča bistvenega pomena pri razvoju občine v smislu vstopanja gledališke kulture mesta v slovenski poklicni gledališki prostor;
- da je sodelovanje občine pogoj za uresničenje sprejetega koncepta za profesionalizacijo gledališča na Ptuj.

S ciljem realizacije faze A projekta se pogodbeni stranki za leto 1994 in 1995 dogovorita na naslednje medsebojne pravice in obveznosti:

- društvo Gledališče ZATO. Ptuj zagotavlja prodor v kvaliteto profesionalnih gledališč in promocijo Ptuja (v ime gledališča se doda "Ptuj") v medijih v Republiki Sloveniji in izven nje;
- v letu 1994 realizacija predstave; E. Ionesco: Plešasta pevka; premiera avgust 1994; pri predstavi bodo sodelovali trije profesionalno uveljavljeni sodelavci (režiser, scenograf, kostumograf) ter vsi študentje Akademije za gledališče iz občine Ptuj;
- predvidenih je 20 ponovitev do konca leta 1994 v občini Ptuj v stavbi gledališča in do 5 gostovanj izven občine;
- v letu 1995 bo realiziran poletni projekt s premiero do konca meseca avgusta; projekt bo določen naknadno glede na razpoložljiva sredstva in umetniške vidike razvoja gledališča;
- konec prehodnega obdobja bo pripravljena analiza položaja gledališča v občini in Sloveniji in na tej osnovi izoblikovan predlog konkretizacije sprejetega projekta razvoja Gledališča ZATO. Ptuj za naslednjo fazo;
- organizacija in izvedba sklopa predstav za ptujske srednje šole (v okviru že omenjenih ponovitev); pogovori po predstavah s srednješolci ob kulturnih dnevih;
- razstava o prehodnem obdobju 1993–1995 s fotodokumentacijo;

- društvo bo v prehodnem obdobju pridobilo potrebna dodatna sredstva od sponzorjev.

Občina Ptuj, Izvršni svet:

- občina Ptuj bo gledališču zagotovila finančna sredstva: za leto 1994 v protivrednosti 15.000 DEM, za leto 1995 pa sredstva v tolarški protivrednosti 30.000 DEM; o čemer se bo v začetku leta 1995 sklenil aneks k tej pogodbi; zneski morajo biti zaradi možnosti načrtovanja izvedbe gledališke produkcije društvu nakazana vsako leto do konca meseca aprila v višini 40 %, do konca junija 50 % in 10 % ob premieri;
- gledališču bo do konca meseca februarja 1994 brezplačno dan na razpolago prostor - pisarno, opremljeno s telefonom, računalnikom in pisarniškim pohištvo; občina se zavezuje plačati nadomestilo za kritje materialnih stroškov pri delu v zgradbi mestnega gledališča za mesec junij, julij in avgust 1994;
- turistično informativni center bo izvajal informiranje in reklamiranje ter predprodajo vstopnic.

III.

Pogodbeni stranki načrtujeta, da bo naslednja faza (B iz modela za profesionalizacijo Gledališča) uresničljiva v začetku leta 1996.

IV.

Ta pogodba je sklenjena za obdobje 1993–1995.

Društvo Zato. lahko sredstva uporabi skladno z modelom le za honorarje sodelavcev in materialne stroške predstave.

Ta pogodba je bila svečano podpisana dne 25. 3. 1994 v prostorih Izvršnega sveta Skupščine občine Ptuj.

Umetniški vodja Samo STRELEC, režiser

Predsednik Frnac MLAKAR, ing.

Branko BRUMEN, predsednik IS občine Ptuj

Kristina ŠAMPERL PURG, članica IS SO Ptuj za šolstvo, kulturo in šport

POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA
ZA FAZO A PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE: 1993 - 1995
POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA
ZA FAZO A PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE: 1993 - 1995
POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA
ZA FAZO A PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE: 1993 - 1995
POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA
ZA FAZO A PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE: 1993 - 1995
POGODBA ZA FAZO A
PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA
ZA FAZO A PROFESIONALIZACIJE:
1993 - 1995 POGODBA ZA FAZO A

1994

Poklicno gledališče na Ptuj bo spet oživel

Do leta 1996 naj bi Gledališče Zato. izpeljalo projekta, ki bi postala osnova za poklicno gledališče

/.../ Zasnovi jim nekateri hočejo podirati z razlago, da poklicnega gledališča brez poklicnih igralcev še ni, a imata avtorja projekta Samo Strelec in Franc Mlakar dobre argumente za ugovarjanje. Gledališče Zato. bo kot nekakšna produkcijska hiša, ki bo za posamezne predstave najemala proste igralce ... Tistim, ki ne verjamejo v materialne možnosti in moč takšne zasnove, so Zatojevcji že odgovorili z dosedanjim delom

...

Franc Milošič, Delo, 30. 3. 1994

■ 28. MAREC

V Parizu v 81. letu starosti umre Eugene Ionesco.

Od Herbersteina in Sauerja do Mlakarja in Strelca

Ptujsko poklicno gledališče sestavni del razvojne paradigme - Predsednik občinske skupščine Vojteh Rajher je nedvomno med tistimi, ki podpira

ustanovitev poklicnega teatra.

O podpisu pogodbe (Franc Mlakar) pravi: »Pogodba je za nas velika obveznost. Novo gledališče Zato je v zelo kratkem času dokazalo, da Ptuj lahko vrne nekdanjo gledališko tradicijo. Zavedamo se odgovornosti, ki jo ima odslej gledališče pred oblastjo in davkoplačevalci ... Naš model sva s Strelcem predstavila tudi kulturnemu ministru Pelhanu. Menil je, da moramo ubrati pot, ki jo je prehodil Kranj, in dodal, vaša pot bo bistveno krajša. Opozoril je tudi, da je »država« pripravljena financirati gostovanje igralcev v našem komornem gledališču. Za začetek je to dovolj.« /.../ Samo Strelec o novem vzponu gledališča ne mara veliko govoriti. Obljublja pa: »Ko bo na Ptuj poklicno gledališče, bom govoril.« /.../ Vojteh Rajher, kot kaže, ni človek brez dolgoročnih načrtov, pravzaprav je vizionar, saj pravi: »Mesto Ptuj mora o gledališču in drugih kulturnih ustanovah misliti širše že zdaj in Ptuj si mora v okviru nove organiziranosti pridobiti regionalni status, nemara bo prevzel pomembno vlogo ne le na območju občine, ampak tudi v severovzhodni Sloveniji. Tu je nekaj donkijhotstva!« /.../ Kristina Šamperl Purg: »Ali bo Ptuj zmogel denarno podpreti poklicno gledališče, sprašujejo ljudje. Ker gre za tako imenovano projektno delo, bo občina zmogla.« Sodeč po teh besedah je mogoče zaključiti, da ima gledališče Zato. prednost v občini. Tudi za državo je Strelčev-Mlakarjev model silno privlačen. Gledališčnika sta poleg države in občine v voz vpregla še sponzorje, ki jim kultura in teater pomenita posel - ne zgolj zabavo in šminko.

Zdenko Kodrič, Večer, 9. 4. 1994

foto Samo Strelec

Prvo srečanje za Plešato pevko.
Nenad Tokalić, Romana Ercegović, Gorazd Jakomini,
Mirjana Koren, Maša Židanik, Gordana Gašperin,
Vojko Belšak, Samo Strelec, Gregor Geč, Vesna Tomsič,
Tadej Toš, Stanka Vauda

■ 18. MAJ

Prvič si kakšno od naših predstav (Zaprta vrata) ogleda selektor za Borštnikovo srečanje, dr. Andrej Inkret.

■ 1. JULIJ

Ob 16. uri začetek vaj za Plešato pevko na Ptuj. Gledališče Zato. prvič povabi v goste kakšno predstavo: monodramo Zijaha A. Sokolovića Glumac ... je glumac ... je glumac.

■ 3. JULIJ

Na Dunaju si »študijsko« ogledamo predstavo The Man Who v režiji Petra Brooka.

■ 12. JULIJ

Peter Srpčič opravi sprejemni izpit na režiji. Na Ptuj vodi projekt predpremierskih večerov.

Govori se ...

... da lahko gledališčniki občasno tudi vdrejo v kakšno garažo. V Ptuj se je to zgodilo na osnovi napačne informacije, kje stoji sposojen avto. Samo ZATO.

Tednik, 28. 7. 1994

Zakonca Martin prideta na obisk k zakoncema Smith. Edino, kar me je vedno zanimalo, je, seveda, ZAKAJ prideta. /.../ Plešasta pevka je tekst, ki mi zbuja mnogo vprašanj. Na bistveno vprašanje, ki je seveda zakaj, si znam odgovoriti. Vendar mi nič ne pomaga, da poznam odgovor. Odgovor namreč ni 42, ampak tisti pametni služkinjin: »Gopod, filologije nikar, filologija vodi v pogubo.«

Barbara Skubec, Tednik, 21. 7. 1994

■ 6. AVGUST

Ekipa ustvarjalcev predstave prezračuje gledališče in prespi kar na odru; pred gledališčem na Ptujski noči pa »mantra« skupina harekrišnovcev.

foto Samo Strelec

Simon, Silvo, Andrej in Marjan z avtomobilom, ki smo ga (po)iskali v napačni garaži. Še enkrat se za »vlom« opravičujemo gospodu Kolariču

Prvič prejmemo pred premiero faksirano sporočilo z dobrimi željami

foto Samo Strelec

Igralci še čakajo na vajo ...
Nenad Tokalić, Maša Židanik, Tadej Toš, Vojko Belšak

8. AVGUST

P R E M I E R A

Eugene Ionesco
Plešasta pevkaAntikomad
La cantatrice chauve

Prevajalec

Režiser

Dramaturginja

Scenografinja

Kostumografinja

Glasbena opremljevalka

in koreografinja

Lektor

Pevka

Bralec

Gospod Smith

Gospa Smith

Gospod Martin

Gospa Martin

Mary, služkinja

Poveljnik gasilcev

Odrski mojster

Lučni in tonski mojster

Frizer in masker

Fotograf

Tajnica

Jože Javoršek

Samo Strelec

Romana Ercegović

Mirjana Koren

Gordana Gašperin

Vesna Tomsič

Arko

Stanka Vauda

Igor Samobor

Vojko Belšak

Tadej Toš

Nenad Tokalič

Gregor Geč

Maša Židanik

Gorazd Jakomini

Andrej Cizerl

Tomaž Bezjak

Sašo Fenos

Stanko Zebec

Iris Zupanc

Premiera: ptujsko gledališče, 8. avgusta 1994 ob 20. uri

13 ponovitev

Gostovanja: 3; Ljubljana, Celje, Velenje

Zadnja ponovitev: 24. 2. 1995

Ob gostovanju Plešaste pevke na 4. Dnevih komedije v Celju leta 1995 postane komedijant večera Gregor Geč. Predstava dobi "rekordno" nizko oceno 2,3.

foto Stanko Zebec

Tadej Toš, Nenad Tokalič, Gregor Geč, Vojko Belšak

Prvo prijetno presenečenje predstave je bila zamisel glasbene opremljevalke in koreografinje Vesne Tomsič, in sicer kratek nastop Pevke Stanke Vauda, ki je sredi občinstva prezentno zapela in se nato »umaknila« iz predstave. /.../ Pri scenografiji bi se veljalo še za hipec ustaviti. Scenski elementi, kot so dež, bazenček, premične rolete in ne nazadnje avtomobil, so za ptujski in tudi za marsikateri drugi oder predvsem zaradi svoje zahtevnosti dokaj neobičajni.

Milena Zupanič, Tednik, 11. 8. 1994

/.../ In prav te grostesne komične prvine so v tokratni postavitvi Plešaste pevke prišle nemara najbolj do izraza.

Irena Ostrouška, Slovenec, 12. 8. 1994

Mladi igralci so se izkazali kot zavzeti, radoživi in disciplinirani premišljevalci in uresničevalci Ionescovega smešnega in grotesknega sveta. V ploskovitih figurah njegovih gostobesednih junakov in opazovanju svoje vsakdanjosti so našli obilico spodbud za demonstracijo zavidljive komedijantske razposajenosti in energije ter za ostro in pogosto nadvse duhovito stilizacijo govora, gest, gibanja in odrskih situacij ... In kje je plešasta pevka? Sredi dogajanja se je oglasila iz avditorija, tokrat z lepim glasom Stanke Vauda.

Slavko Pezdir, Delo, 12. 8. 1994

Kaotično stanje človeštva je v Plešasti pevki ponazorjeno v cefranju besede, spomina, misli. To cefranje doseže ekstatični vrh v enajstem - zadnjem - prizoru antikomada. Žal pa so se naši gledališčniki odločili odrezati ravno ta prizor in zaključiti antikomad kot vsak drug komad: s pogodbo za ene (Martinovi in Smithovi) in odrešenjem za druge (gasilec in služkinja). Čeprav je svoboda interpretacije velika, pa vseeno lahko rečemo: škoda ... Sicer pa: »Vse to je zelo osebno ... a tak je moj pogled na svet. Moja sanja ... Moj ideal ...«

Branko Cestnik, Tednik, 8. 9. 1994

foto Stanko Zebec

Gorazd Jakomini, Maša Židanik

■ 13. AVGUST

Gostovanje Zaprtih vrat na Primorskem poletnem festivalu v Kopru.

TOP 5

*Irena Štaudohar, glavna in
odgovorna urednica Maske*

Butterendfly

CABares, CABarel

Improliga

Plešasta pevka

Ruska mislja

Najboljših 5

SEZONA 1994/1995

Krčmarica

49 ponovitev in pol, potem pa ...

foto Samo Strelec

Krčmarica v soboto dopoldne pred gledališčem

Sašo Fenos (ilustracije) in Savo Školiber (oblikovanje) združita moči pri oblikovanju plakata za Krčmarico

■ JANUAR 1995

Ptuj / Gledališče Zato

Letos do profesionalizacije

Samo Strelec, umetniški vodja in režiser ptujskega projektne Gledališča Zato., je v zadnjih dneh starega leta predstavil načrte gledališča za prihodnje leto. Gledališče Zato. naj bi prešlo v tem letu iz prve v drugo fazo svoje organiziranosti, o čemer so lansko leto s ptujskim izvršnim svetom podpisali tudi pogodbo.

Predstavitve sta se udeležili tudi Kristina Šamperl Purg, ki je v imenu občine podprla načrtovane projekte, saj bo z njimi dopolnjena sedanja ptujska kulturna ponudba, in Branka Bezeljak Glazer kot predstavnica Zveze kulturnih organizacij občine Ptuj, ki je menila, da se načrti Gledališča Zato. križajo z načrti Zveze kulturnih organizacij.

M. Zupanič, Tednik, 5. 1. 1995

- Pri projektu profesionalizacije (priprava odloka o ustanovitvi, priprava statuta) se nam priključi in veliko pomaga Tomaž Petrovič, študent prava. Ustanovitev Društva Zato. in vsebino pogodbe z občino za obdobje 1993–1995 pripravi g. Vlado Toplak.
- Sestanek med umetniškim vodjem kranjskega gledališča, Matijo Logarjem, in Samom Strelcem. Tema: kranjske izkušnje ponovne profesionalizacije, delovanje gledališča, financiranje, pravni akti ...
- Miran Murko, študent psihologije, se vključi v razmišljanje o nastajanju gledališča in o komuniciranju Gledališča Zato. z javnostjo.
- Pogovori z dr. Adolfom Žižkom o teoriji sistemov in možnih praktičnih izpeljavah za naše projektno gledališče.

■ 7. JANUAR

Občni zbor društva Zato. v gostilni Šegula.

Cilji Zato.-ja za leto 1995:

1. poletni projekt, Turrinijeva Krčmarica;
2. priprave za ustanovitev javnega zavoda konec leta;
3. poskus, da iz ptujskega okolja odidemo tudi v druge kraje, povabiti kakšne predstave na Ptuj.

Občni zbor sklenemo z naslednjo zgodbico:

Lin Či in Lun Jun sta sklenila, da se bosta naučila igrilstva. Za preizkus svoje nove umetnosti skleneta, da bosta nastopila na naslednjem letnem sejmu.

Lin Či se je vročično vrgel na delo, hodil od enega mojstra do drugega, bral velike pesnike in vežbal v trdo noč. Vsak dan je svoj napredek opazoval v ogledalu, se popravljaj in začel vedno znova.

Lun Jun pa je vsak dan šel na tržnico, se pogovarjal z ljudmi in divjal s psi naokrog.

Na semanji dan je bil trg poln ljudi. Lun Jun je - kot ponavadi - izvajal svoje šale in spravljal v smeh staro in mlado.

Ko je nastopil Lin Či in videl nešteto obrazov, je od groze v trenutku padel v nezavest. »Kratek komad,« so rekli ljudje in si prikimavali, »ampak prepričljivo odigran,« in odšli dalje.

■ FEBRUAR

Anico Strelec Bombek prosimo, da natančneje skalkulira, koliko denarja bi potrebovali za delovanje gledališča v letu 1996. Načrtujemo 2 premieri, 20 ponovitev, 2 gostovanji drugih gledališč na Ptuj in 7 redno zaposlenih.

Županu občine Ptuj, Miroslavu Luciju, dr. med., pošljemo naslednjo »ponudbo«:

Gledališče ZATO. Ptuj
Slovenski trg 13, 62250 Ptuj
tel.: 386 62 77 14 94

PREDSTAVITVENA MAPA
Projekt profesionalizacije gledališča
1993–1995

A. Gledališče na Ptuj

PRETEKLOST

- 200-letna gledališka tradicija
- 1939–1940: Žiškovo avantgardno gledališče
- 1954–1958: poklicno gledališče
- od 1958 naprej: izjemno kvalitetno ljubiteljsko gledališče
- načrtna vzgoja mladih (ga. Branka Bezeljak Glazer)

B. Profesionalizacija gledališča na Ptuj

SEDANJOST

1. razpis IS SO Ptuj za profesionalizacijo gledališča, avgust 1993
2. izbran model Gledališča ZATO., oktober 1993
3. podpis pogodbe med IS SO Ptuj in ZATO.-jem o profesionalizaciji gledališča, marec 1994
4. preimenovanje gledališča Zato. v: Gledališče ZATO. Ptuj
faza A: poletni projekti 1993., 1994. in 1995. leta
5. načrtovanje poletnega projekta 1995:
P. Turrini: Krčmarica, prosto po Goldoniju
zaključek faze A iz modela za profesionalizacijo
6. priprave za začetek faze B iz modela za profesionalizacijo gledališča:
priprave za ustanovitev javnega zavoda (1. januar 1996)

- Bistvo modela Gledališča ZATO. Ptuj
- projektno gledališče
- avtorska poetika
- profesionalizem

C. Pomen poklicnega gledališča za mesto:

PRIHODNOST

- živa, neposredno v okolju ustvarjena kultura
- vključevanje mladih ustvarjalcev v ustvarjanje na Ptuj
- promocija mesta v medijih prek strokovne kritike
- promocija mesta prek gostovanj po vsej Sloveniji
- samozavest prebivalcev mesta in okolice
- smiselno in naravno nadaljevanje gledališke tradicije zdaj tudi na profesionalni ravni

Pogoji za prehod v fazo B:

1. kadri
2. finance
3. prostori

D. Finančni plan Gledališča ZATO. Ptuj za leto 1996

GENERALNO

v »ponudbi« zajeto:

- 20 ponovitev, 2 gledališka projekta
- materialni stroški dveh uprizoritev
- 6 gostovanj gledališča po Sloveniji
- 2 gostovanji poklicnih gledališč na Ptuj, 4 ponovitve
- stroški vzdrževanja gledališča in drugi materialni stroški
- plače zaposlenih
- nujno investicijsko vzdrževanje in nabava opreme

A. skupaj odhodki	36,860.000,00 SIT	
B. mestna občina	21,360.000,00 SIT	58 %
C. Ministrstvo za kulturo RS	12,000.000,00 SIT	32,5 %
D. lastni prihodki	3,500.000,00 SIT	9,5 %

Finančni plan (nadaljevanje)

RAZREZ

I. ODHODKI

1. honorarji za dva projekta (20 ponovitev)	10,230.000,00 SIT
2. materialni stroški dveh uprizoritev (20 ponovitev)	3,900.000,00 SIT
3. gostovanje gledališča po Sloveniji	1,500.000,00 SIT
4. gostovanje poklicnih gledališč na Ptuj	1,400.000,00 SIT
5. stroški vzdrževanja gledališča in ostali materialni stroški poslovanja	4,020.000,00 SIT
6. plače zaposlenih	11,940.000,00 SIT
7. regres za letni dopust	420.000,00 SIT
8. nujno investicijsko vzdrževanje in nabava opreme	3,450.000,00 SIT

SKUPAJ ODHODKI	36,860.000,00 SIT
----------------	-------------------

II. PRIHODKI

1. inkaso	3,100.000,00 SIT
2. najemnine	200.000,00 SIT
3. sponzorji	200.000,00 SIT
4. Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije	12,000.000,00 SIT
5. Mestna občina Ptuj	21,360.000,00 SIT

SKUPAJ	36,860.000,00 SIT
--------	-------------------

Pozdrav iz Santa Feja

15. FEBRUAR

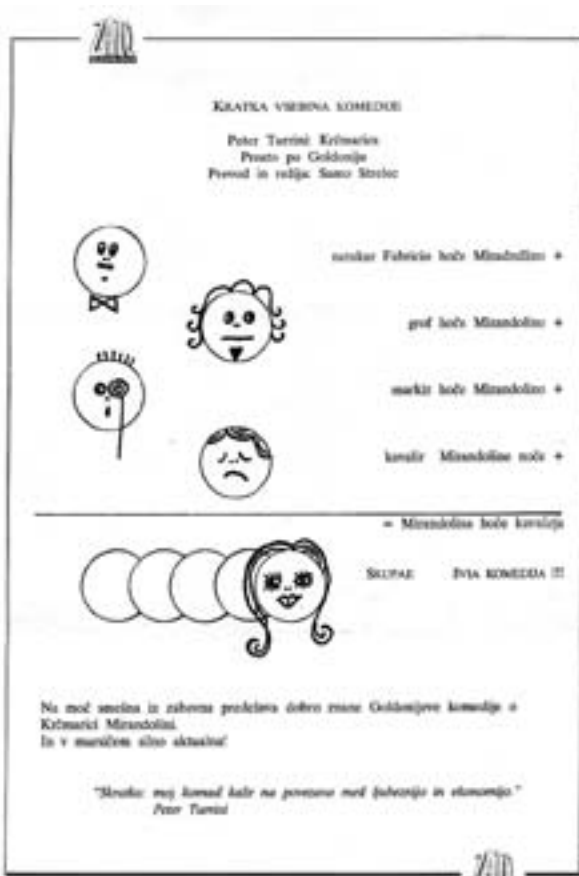
Gostovanje Plešaste pevke v Mestnem gledališču ljubljanskem.

Gospa Neva Pirnat z Gimnazije Vič nam pošlje mnenja dijakov, ki so si ogledali našo predstavo v MGL:

- Razveselili so se novih obrazov.
- Opazili so začetno tremo in ugotovili, da so jo sami pomagali pregnati.
- Po tem, ko so se igralci sprostili, jih je igra resnično prevzela, zato so spontano »sodelovali«.
- Občudovali so igralca, ki se je nepredvideno porezal in se kljub krvavitvi ni dal motiti (Vojko Belšak udari po mizi oz. po kozarcu in po predstavi pristane na urgenci, kjer dobi 8 šivov).
- Veselo so bili presenečeni nad skrajšanim (prirejenim) besedilom (dramo so prej prebrali).
- Navdušila jih je scena (zlasti »bazen«).
- Dobra se jim je zdela šminka, ki je moške res naredila ženske.

19. FEBRUAR

Na Ptuju gostuje SLG Celje s predstavo **Prikrita opolzlost vsakdana**.

Ponudba za Krčmarico

24. FEBRUAR

Prvič sodelujemo na Dnevih komedije v Celju. S Plešasto pevko. Komedijant večera je postal Gregor Geč.

»Prava komedija to sinoči vsekakor ni bila, če jo ocenjujemo z aspekta Dnevov komedije /.../ Mladi Ptujčani, ki so gostovali sinoči, vas niso ravno navdušili. S 3,2 ste ocenili njihovo predstavo. Pa tudi mi nismo navdušili njih. Po predstavi so namreč povedali, da tako slabega odziva občinstva na njihovo predstavo še ni bilo. Le kje naj bi se v predstavo vključevali mi, torej občinstvo, jih nismo upali vprašati. Da ne bi izpadli še bolj neumni. Pa zakaj Plešasta pevka? Oh, veliko zakajev je bilo po predstavi, zato se, ne naključno, ptujsko gledališče imenuje Zato. Vsak ima torej svoj zato.«

Bilten IZ KOMEDIJANTSKE MALHE, SLG Celje, 1995

19. MAREC

Začetek vaj za Krčmarico.

Iz Slovenskih Konjic pride prvo povpraševanje po Krčmarici, uprizoritvi, ki bo doživela 49,5 ponovitev.

»dušo«. /.../ Žal lahko sledimo dogajanju, ko se skopo odmerjeni denar za kulturno dejavnost izgublja v pomanjkljivih, umetniško vprašljivih nastopih in dejavnostih; ta sredstva bi poklicno gledališče smotrnejše uporabilo za svoj obstoj in rast.

Albin Lugarič, Tednik, 22. 6. 1995

Ptuj in gledališče

Pojavili pa so se tudi mladi igralci, režiserji, slikarji, poeti ... - zdi se, da je večtisočletna gledališka tradicija našla odmev, našla je struno, na katero bi bilo možno igrati za čast in potrebo in za status tega mesta. /.../ Mesto Ptuj je bilo mesto tudi zaradi gledališča, torej če oblikujemo mesto, moramo storiti tudi korak za profesionalizacijo gledališča - po novem konceptu seveda ... Ali bomo finančno zmogli? Po fazah - da, čeprav brez Ministrstva za kulturo ne bo šlo in tudi ne brez temeljne delitve dela in sredstev med nosilci ustvarjalne, poustvarjalne in reproduktivne kulture.

Kristina Šamperl-Purg, prof. zgodovine, Tednik, 29. 6. 1995

Bog živi novo slovensko gledališče na Ptuj!

Ptujski oder je majhen, dvorana sprejme komaj kakšnih 170–180 ljudi. Ne mislite, da to ni prednost. Ob poplavi današnjih gledaliških veleprojektov, ki so dragi in s stališča razvoja »stroke« ekstenzivni, imate enkratno priložnost, da povrnete igralcu tisto mesto, ki mu gre ... P. S.: Želim vam veliko sreče in znanja ter pravega občutka pri »oranju«. Na svidenje na prvi premieri!

Vlado Novak, igralec v Drami SNG Maribor, Tednik, 6. 7. 1995

Poklicno gledališče na Ptuj - da ali ne

Vendar se ne zavzemam za ustanovitev poklicnega gledališča za vsako ceno, mimo tržnih zakonitosti. Gledališče ni poceni ustanova, zato mora dati od sebe vsaj toliko, kot je bilo vanj vloženega, kar pa je mogoče doseči le z delom, ki meji prej na garaštvo kot na lagodnost. Če je lahko Fran Žižek postavil na oder v sezoni od 6 do 8 premier, pričakujem, da se bo bodoče poklicno gledališče vsaj približalo tej številki. Če je na primer ptujsko poklicno gledališče za enak denar, kot ga porabi kranjsko gledališče za šest predstav, sposobno postaviti na oder le dve predstavi, po tržnih zakonitostih nima razloga za svoj obstoj. O teh zadevah je treba pred ustanovitvijo temeljito premisliti in prilagoditi organizacijo, način dela in denarno porazdelitev tako, da bo bodoče poklicno gledališče zadoščalo tudi tržnim zakonitostim. Gledališče zaradi samega gledališča nima razloga za obstoj ...

Dr. Adolf Žižek, Tednik, 13. 7. 1995

Zakaj? - Zato!

Govoriti o profesionalnem gledališču na Ptuju pomeni govoriti o mestu, meščanstvu, njegovih navadah in potrebah. Pa ne le o njih. Pomeni govoriti tudi o kulturi, ekonomiji in politiki ... Profesionalizacija gledališča, katerega delovanja ne vidim v kontekstu ljubiteljske kulture in ZKO, ne pomeni zgolj eno kulturno institucijo več na Ptuju. Nasprotno. »Teatralizacija gledališča« naj bi le deloma potekala v gledališču. In ker gledališče ni le stavba, pričakujem, da se bo njegovo veliko poslanstvo razvijalo tudi v kontekstu revitalizacije meščanstva na Ptuju oziroma revitalizacije starega mestnega jedra. Gledališče, ki se seli z gledališkega odra tudi na ulice, postaja stičišče med kulturo, ekonomijo in politiko ... Mesto brez gledališča ni mesto! Torej: če bo Ptuj želel postati mesto, bo moral profesionalizirati gledališče! Zakaj? Zato!

Aleš Gačnik, Tednik, 20. 7. 1995

Mislim, da so naštetí argumenti o pomenu sodobnega gledališkega izraza - četudi samo površno nametani, jasni in prepričljivi. Iz njih seveda še ne sledi, da mora Ptuj nujno imeti profesionalno gledališče, ker bo drugače v mestu in okolici zavladalo kulturno mračnjaštvo. Sledi pa, da bo Ptuj s profesionalizacijo gledališča duhovno in kulturno zrastel, saj bo - kljub sorazmerni majhnosti in domnevni provincialnosti - imel pogum institucionalizirati eksperiment nedorečenega in novega.

Branko Cestnik, Tednik, 27. 7. 1995

Da ne povzročimo novih krivic!

Roko na srce, poklicno gledališče smo že imeli: k nam ga je prineslo enoumje in ga taisto, na žalost, tudi odneslo. S tem je bila storjena velika krivica Ptujčanom in vsemu slovenskemu narodu, kot so še pred nekaj leti in iz dneva v dan ogorčeno ponavljali naši razumniki in tudi ta mali Kalimero. Danes razumniki sicer molčijo, sam sem pa prepričan, da so nam vrata do novega gledališča na široko odprta: enoumja ni več, imamo pa stranke - eno boljše od druge -, ki so vse po vrsti odločene, da je treba krivice popraviti. Biti moramo le nadvse previdni, da ne bi z novim gledališčem Ptujčanom in slovenskemu narodu prizadejali novih krivic! Izkoristimo tudi predvolilne bitke. Bodimo odločni, vztrajni, nepopustljivi, brezobzirni. Zmeraj zmagajo tisti, ki imajo gledališče, mi pa držimo »tako rekoč življenju zrcalo ... svojemu času in družbi njeno obliko in odtisk«. Veselim se z vami in prosim, da mi za otvoritveno predstavo rezervirate dve vstopnici.

Zlatko Šugman, igralec, *Tednik*, 2. 8. 1995

Ptuj mora biti mesto umetnosti ...

Majhne države in narodi imajo zmeraj težave pri ohranjanju svoje identitete. Slovenci smo zmeraj želeli ohraniti, in to nam je tudi uspelo, svoj jezik. Gledališče in umetnost nasploh sta pogoja, ki omogočata ohranitev kulture nekega naroda. Ptuj želi in mora biti mesto umetnosti, profesionalno gledališče je pri tem nujno. Želim Vam obilo uspeha pri realizaciji tega cilja. S spoštovanjem,

dr. Roman Glaser, predsednik Perutnine Ptuj, Tednik, 2. 8. 1995

Na Ptujju bo spet zaživel poklicno gledališče

Vrnitev bogate gledališke dejavnosti

Zahtevnejši in v prihodnji čas postavljeni cilj pa je po besedah Franca Mlakarja obnova poslopja ptujskega gledališča, s katero naj bi mu hkrati vrnili tudi njegov prvotni zunanji videz. S svojo arhitekturo, značilno za večino gledališč v Evropi, je Slovenskemu trgu in Prešernovi ulici v tem mestu dajalo svojstven pečat ...

Franci Hauc, Slovenec, 11. 8. 1995

■ 3. JULIJ

Začetek vaj za Krčmarico v gledališču.

Pogovarjamo se, kakšen naj bi bil idealen soigralec.

Zanesliiv ***

Kreativen ***

Toleranten ***

Prilagodljiv ***

Kolegialen **

Marliiv *

Iznaidlijv *

Točen *

Zabaven *

Intelligenten *

Zna aktivno poslušati *

1995

Gregor Geč in Tomaž Gubenšek - pozdravi Zato.-ju

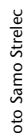
Tedenski plan dela organizatorke Vesne Tomsič

Ne ponižuje **
Je močna osebnost **
Prilagodljiv **
Stimulira *
Ima smisel za humor *
Stoji za svojimi besedami *
Izhaja iz igralca, ne iz svojih predstav o liku *
Pripravljen je pomagati *
Toleranten *
Inteligenten *
Kreativen *

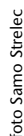
Ekipa se preseli na prizorišče, kjer bo premiera: na dvorišče Dominikanskega samostana.

Gledališče Zato. je bilo ustanovljeno z namenom, da bi Ptuj po 37 letih ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja vnovič dobil poklicno gledališče. Kot je povedal vodja gledališča Zato., Franc Mlakar, se bo ptujskim gledališčnikom želja izpolnila 1. januarja leta 1996, ko bo začela veljati pogodba, ki so jo marca lani podpisali z občino Ptuj.

Martina Pavšič, Primorski dnevnik, 5. 8. 1995

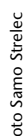
Oder na dvorišču Dominikanskega samostana

Tribuna za 300 gledalcev

Na Ptuj, ki ima že več kot dvestoletno tradicijo, zelo verjetno pa je imel amfiteater že antični Petovio, boginja Talija trenutno z izredno silo in močjo navdihuje ter omamlja vrsto mladeži, ki se izobražuje ali pa so AGRFT že dokončali, kar je posledica kvalitetnega in organiziranega pedagoškega dela na področju gledališke dejavnosti mladih na Ptuj. Kot smo že poročali, je v polnem teku profesionalizacija Gledališča Zato., ki nocoj pripravlja premiero letošnjega dramskega projekta - uprizoritev Turrinijeve priredbe Goldonijeve Krčmarice.

Maja Škerbot, Delo, 7. 8. 1995

Barbara Vidovič in Maša Židanik snemata odlomek za ptujsko televizijo

7. AVGUST

P R E M I E R A

Peter Turrini Krčmarica

Die Wirtin, frei nach Goldoni

Prevod in režija

Samo Strelec

Lektorstvo

Arko

Kostumografija

Gordana Gašperin

Mirandolina

Vesna Pernarčič

Farbricio

Vojko Belšak

Kavalir pl. Rippafratta

Tadej Toš

Grof pl. Albafiorita

Gregor Geč

Markiz pl. Forlimpopoli

Rok Vihar

Dejanira

Barbara Vidovič

Ortenzija

Maša Židanik

Vodja projekta

Franc Mlakar

Tehnični vodja

Zvone Lešnik

Organizatorici

Anica Strelec in Vesna Tomsič

Premiera: Ptuj, dvorišče Dominikanskega samostana,

7. avgusta 1995, ob 21. uri

49,5 ponovitev

Gostovanja: 19; Borl, Slovenske Konjice, Ormož, Dobrovo, Maribor, Ljubljana, Celje, Portorož, Velika Nedelja, Lovrenc na Pohorju, Ruše, Koper, Ravne na Koroškem, Volčji Grad pri Komnu, Skorba, Sevnica, Dvorec Zemono, Sežana

Zadnja ponovitev: 7. 9. 1996 na kmetiji Kogl v Veliki Nedelji

Na 5. Dnevih komedije 1996 v SLG Celje dobi Samo Strelec nagrado za zlahtnega režiserja za režijo Krčmarice. Tadej Toš postane v isti predstavi komedijant večera.

Kostumska skica

Gregor Geč, Rok Vihar, Tadej Toš, Vojko Belšak, Maša Židanik, Barbara Vidovič, Vesna Pernarčič

Vesna Pernarčič, Tadej Toš

Že vtis, ki ga je naredila sinočnja premiera, je več kot profesionalen. Skupina igralcev, ki je nedavno končala akademijo ali pa jo še obiskuje, je počitnice izkoristila za predstavo, ki je gotovo več kot vaja in jo bodo radi vabili še številni slovenski odri ... Zgodba /.../ je skromna in razvidna, vendar v izvedbi gledališča Zato. bogato nadgrajena z duhovitim humorjem, ki je zasnovan dovolj inteligentno, da se mu ni treba zatekati na tvegano raven prostaških štosov in frivolnih namigovanj. Že izjemen mizanscenski izkoristek minimalne scenografije, ki jo sestavljajo lesen podij v formatu in podobi boksarskega ringa, dva stola in deska, ki je uporabljena kot miza, šank ali postelja - govori o tem, da je bila na delu izjemno iznajdljiva, inventivna skupina igralcev, ki je ubrano sledila režiserjevemu konceptu lahke, vendar natančno izdelane, profilirane predstave. Okusno, značajsko utemeljeno in uravnoteženo karikiranje je šlo vsem enako dobro od rok. Vesna Pernarčič je očarala v naslovni vlogi.

Metod Pevec, Radio Slovenija, 8. 8. 1995

Zadnjo besedo ima vselej in povsod denar, nevidni vladar

Prijetno sredozemski temperament

Prijetno sočna in razgibana uprizoritev, katere težo sta na svojih plečih nosila predvsem Vesna Pernarčič (krčmarica Mirandolina) in Vojko Belšak (natakar Fabrizio) je, če sodimo po odzivih številnega občinstva, znova na moč nazorno dokazala, da (dobrih) komedij ni nikoli dovolj.

Tomo Vidic, Primorske novice, 18. 8. 1995

Peter Turrini
Mayergasse 9/3
1020 Wien

12.8.1995

Herrn
Samo Strelec
Gledališče ZATO

Slovenski trg 13
SLO - 62250 Ptuj

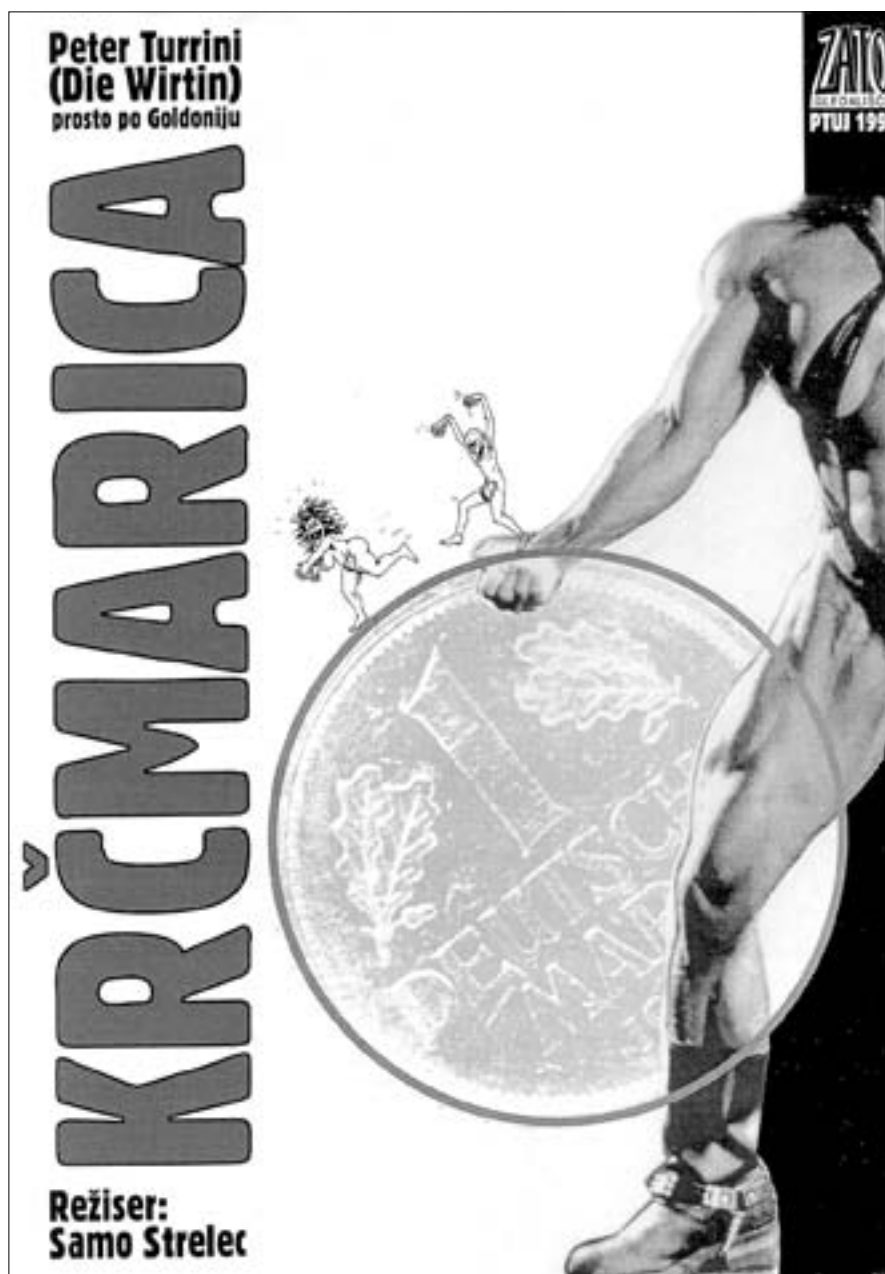
Lieber Samo Strelec!

Ihr Brief hat mich auf Umwegen auf einem Salzburger Berg erreicht. Ich sperre mich hier jeden Sommer in ein altes Haus ein und schreibe an einem neuen Theaterstück. Es ist mir daher unmöglich, nach Ptuj zu kommen. Wenn ich Sie und die Schauspieler auf dem Photo sehe und die schönen Bilder von Ptuj dazu, dann tut mir das besonders leid.

Inzwischen haben Sie ja Premiere gehabt. Wie ist es gelaufen? Am besten ist, man wird von den Kritikern gewürdigt und vom Publikum bejubelt. Ich grüße Sie und die Schauspieler ganz herzlich und spucke noch im nachhinein ein kräftiges "Toi, toi, toi" von meinem Salzburger Berg nach Ptuj.

Ihr Peter Turrini

Pismo Petra Turrinija Zato.-jevcem

Plakat za Krčmarico, avtor Savo D. Školiber - Altius

■ 14. AVGUST

Prvi pogovor z Vladom Novakom o morebitnem sodelovanju pri monodrami Govor malemu človeku.

■ 19. AVGUST

Predstavo Krčmarica zakupi mestna občina za svoje občane. Odigramo jo pred gledališčem.

■ 24. AVGUST

Župan sprejme Zato.–jevce.

foto Samo Strelec

Sredi 50. ponovitve nam pri Franciju Cvetku na Koglu zagode vreme

SEZONA 1995/1996

Govor malemu človeku
Polovične resnice

... Gledališče Zato.
ali Ptujsko gledališče
ali gledališče sploh?

Javni zavod Gledališče Ptuj ustanovljen!

ministri za vse resorje

Kradli umetnine in sakralne predmete

● STRAN 32

lamu včeraj niso dobili plač, obetajo pa se novi posli

ogodba, vredna 40 milijonov mark?

DANEK LAM TAM TIH PRIED POUŽITIUMI UPORABUWA Z ENOJ IZABOJ ŽUPČARINOM BANE
DNAM TRAJEJE TAJOMIOM POUČIJU V ŽIVIL VREDNOSTI MOJ MILIJONOV MARK. DANEK JE PRIEDAVIEN
POUČIO PRIED POUČIOMI ZA IZPOLAVI ATTOMIOM V VREDNOSTI MOJ MILIJONOV MARK.

starej neposredno-
plućne jamašćik
Tamo se lije. Po
stih Jovana Laka,
stihke Tamo se
stih se pluća go-
li se se tuđe. Ca

puskili se ispušile gljivice, a na graničnim područjima, gdje su grane tanje, na granama su se pojavile gljivice, a na graničnim područjima, gdje su grane tanje, na granama su se pojavile gljivice.

For a full listing of the 100 most popular names, visit www.babynames.com.

spolneke dijavnosti Mladost Dragovje. Kot poroča STA, je premier Hrvatske napovedal, da se bo v minirani Dragovje ustalil in gradil koncern

aj je počilo
ed hišo?

1991-1992 FORD
 - 2000 AC 2000
 1991-1992 FORD
 1991-1992 FORD

STRAN 32

**Med revnimi kar
15.000 zaposlenih**

Eksplodizija v središču Tira

Izbori nasilja v Bangladeš

1000

Novosti Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije

Kartica verjetno že prihodnje leto

● STRAN 4

Človek govori sočloveku

PRVA PREMIERA V SPET POKLEKNEM ITALJSKEM GLEDALIŠČU

Sineči so v ptujskem teatru po dolgih letih uprizarili prvo premiero v okviru obnovejšnjega poklicnega Ptujskega gledališča. Za nov začetek je v monodrami Govor malemu človeku, ki je v bistvu "dahovna oporoka" poizmovališka Wilhelma Reicha in torej izgovor človeka, ki govori sočloveku, nastopil igralec Vlado Norak. Delo je režiral Samo Strellec, ki se posvetil od Ptuj, kostumografinja je bila Gordana Gasperin, dramaturginja pa Špela Stevančič.

Prigodnik: IGOR NAPAST

Ranjeni zunaj smrti nevarnosti

STRAN

3
Rijatl
CAS JE DEN

■ 8. SEPTEMBER

S Krčmarico gostujemo na dvorcu Zemono.

Zemono - Bo država sofinancirala gledališče Zato?

Krčmarica pred izbranim občinstvom

Predstavo so si ogledali tudi nekateri znani Slovenci, med njimi minister za kulturo Sergij Pelhan, minister za gospodarske dejavnosti dr. Maks Tajnikar in državni sekretar za turizem Peter Vesenjaj, iz mestne občine Ptuj pa so bili navzoči podpredsednik Ervin Hojker, državni svetnik Branko Brumen, vodja oddelka za družbene dejavnosti v mestni občini Kristina Šamperl Purg ter bivši predsednik občine Vojteh Rajher.

Franc Mlakar je po izredno uspešnem nastopu v Zemonu in prvih pogovorih s predstavniki države o njenem deležu pri profesionalizaciji omenjenega gledališča povedal: »To so bili uvodni pogovori o sofinanciranju profesionalizacije našega gledališča. Minister za kulturo Sergij Pelhan je v imenu ministrstva zagotovil, da bo le-to sofinanciralo projekte gledališča Zato, ne pa še tudi njegove profesionalizacije. V tem trenutku namreč že zagotavlja kvaliteto, kakršno zahteva projektno financiranje. Po informativnih pogovorih je to zagotovljeno vsaj za tri do štiri leta. Da pa bi petkovi dogovori dobili konkretno obliko, bo potrebno na ministrstvo za kulturo nasloviti ustrezno vlogo.«

MG, Tednik, 21. 9. 1995

Kam in kako v ptujski kulturni ponudbi?

Želeli smo, da bi lahko vsako leto pripravili vsaj en poklicni projekt, a žal na Ptuj ni bilo dovolj denarja, morda pa tudi ne posluha za to. /.../ Iz te pobude je izšla skupina Zato. Želeli bi, da bi tovrstni projekti še nastajali, saj bi bila gledališka hiša racionalno izkoriščena samo s sožitjem ljubiteljskega in poklicnega ustvarjanja ...

Za ZKO Ptuj, Branka Bezeljak Glazer, Tednik, 21. 9. 1995

Bo Ptuj dobil profesionalno gledališče Zato?

Osnutek o profesionalnem gledališču Zato je vzbudil polemično razpravo

Tik pred sejo je v. d. tajnice ZKO občine Ptuj Branka Bezeljak Glazer seznanila mestni svet s pisno pobudo, v kateri trdi, da bo gledališče Zato ogrožalo dejavnost ZKO, kar naj bi le-to selili v Narodni dom in ji na nek način tudi odvzeli del denarja za delovanje ljubiteljske kulture. Kot je povedala vodja občinskega odbora za družbene dejavnosti Kristina Šamperl Purg, je minister za kulturo Sergij Pelhan glede financiranja ptujskega gledališča obljubil le to, da bo ministrstvo o zadevi odločalo šele potem, ko bo Ptuj profesionalno gledališče že ustanovil. Predsednik odbora za družbene dejavnosti Peter Pribožič in župan dr. Miroslav Luci pa sta menila, da je Branka Bezeljak Glazer imela dovolj priložnosti, da bi v projektu sodelovala, saj jo je gledališče Zato k temu večkrat povabilo, bila pa je tudi vabljen na sejo odbora za družbene dejavnosti, ki je razpravljala o profesionalnem gledališču ...

(dlž), Večer, 26. 9. 1995

Na Ptujju poklicno gledališče

Po dveh letih priprav je projekt Gledališča ZATO. zrel, da preraste v profesionalno gledališko hišo, ki je na Ptujju ni že sedemintrideset let

Franc Mlakar, ki zdaj skrbi za poslovanje in delovanje tega gledališča, poudarja dve pomembni misli. Najprej, da je Ptuj zadnja leta postal center mlade generacije ustvarjalnih gledališčnikov. Dobro delo z mladimi je na igralsko akademijo zaneslo kar deset Ptujčanov, začeni z Zvezdano Mlakar in Igorjem Samoborom.

Mlakar tudi poudarja, da se Ptujju ni treba skromno zadovoljevati z vlogo nekega lokalnega ali nepomembnega središča, saj ima mesto dolgo gledališko tradicijo in tudi dve plodni obdobji poklicnega gledališča že za seboj.

Poklicno gledališče ZATO. bo seveda precej odstopalo od klasične predstave o takem gledališču. Poleg ravnatelja, finančnika in organizatorja bo zaposlilo le še kakšnega nujno potrebnega

delavca, gledališke igralce pa bo vabilo k sodelovanju po potrebi, po finančnih zmožnostih in po njihovi pripravljenosti sodelovati pri ptujskih projektih.

Franc Milošič, Delo, 26. 9. 1995

Ptuj - O profesionalizaciji ptujskega gledališča

Je ljubiteljska kultura ogrožena?

Ob materialu, ki so ga svetniki dobili z vabilom na sejo, so med samo sejo dobili na mizo še pismo vršilke dolžnosti vodje strokovnih služb Zveze kulturnih organizacij Branke Bezeljak Glazer, v katerem piše, da bo gledališče Zato ogrozilo ljubiteljsko dejavnost, ker se bo ZKO morala seliti v Narodni dom, vzeli pa naj bi jim tudi del denarja za njeno dejavnost. Poleg tega Branka Bezeljak Glazer piše, da ni imela možnosti, da bi sodelovala v novem konceptu organiziranosti kulture, ki se je pojavil potem, ko je bil predlog Zveze kulturnih organizacij Ptuj za reorganizacijo in predlog odloka za ustanovitev Zavoda za kulturo - Gledališče Ptuj predstavljen odboru za družbene dejavnosti.

Župan mestne občine dr. Miroslav Luci in predsednik Odbora za družbene dejavnosti Peter Pribožič pa sta v ponedeljek povedala, da so Branko Bezeljak Glazer večkrat povabili k sodelovanju in je imela priložnost, da bi v projektu Zato sodelovala ... Kakorkoli že - pokazalo se je, da zadeva ni pripravljena tako, kot bi morala biti, kar pomeni novo klopoto ptujski kulturi, ki ne more in ne more najti skupnega jezika oziroma se uskladiti. Sedaj je vprašanje profesionalizacije ptujskega gledališča vrnjeno v fazo »usklajevanja«.

MG, Tednik, 28. 9. 1995

Lagali bi, če bi dejali, da bi bila gledališka stavba potrebna samo obnove fasade, potrebno bi bilo posodobiti njeno notranjost, ki je zastarela in dotrajana in še komajda zadostuje potrebam dejavnosti v hiši.

Franc Mlakar, Tednik, 28. 9. 1995

Dogodek v mestu Ptuj

Svež veter v ptujsko kulturo? O, to pa ne!

Pred skorajda poldrugim desetletjem je takratna občinska kulturna politika povlekla izredno dobro potezo: v ZKO je zaposlila Branko Bezeljak Glazer, ki se je že pred tem ljubiteljsko ukvarjala z vzgojo mladih, ki so se na ptujskem odru prvič spoprijemali s pričaranjem gledališke muze. Veliko mladih se je od takrat »obrnilo« v ptujski gledališki hiši. Nekateri so dobili tudi poklicne ambicije in natančno dvanajst jih je bilo doslej sprejetih na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani, kar je izreden pojav glede za celoten slovenski prostor. Ali takratna kulturna politika ni mogla predvideti, kaj se bo zgodilo čez dobro desetletje? Ali ni prišlo nikomur na misel, da bodo mladi zrasli in se bodo želeli vrniti domov? Kot se vračajo diplomirani ekonomisti, biologi, pravniki, slavisti, zdravniki. In tako je tudi prav. Če poklicnega gledališča sedaj ne bo, je bilo vse v prazno: delo Branke Bezeljak Glazer in seveda tudi plačevanje gledališke vzgoje iz občinskih proračunov zadnjih petnajst let. Ko bi lahko želi (in nadgradili) vloženi trud, se ne morejo odločiti. Mestni svetniki namreč. /.../ Če mestni svet ne bo ustanovil poklicnega gledališča, bo Samo Strelec angažiran pač kje drugje (že sedaj ga vabijo v Mestno gledališče ljubljansko) in tako tudi drugi ustvarjalci, ki so povezani s ptujskim gledališčem. Na Ptuj se ne bo zgodilo to, v kar so bile napeljane vse niti že poldrugo desetletje in o čemer je že bila podpisana pogodba s strani prejšnje vlade in Gledališča ZATO. Še enkrat se ne bo zgodilo nič.

Milena Zupanič, Tednik, 5. 10. 1995

Ptujski portreti - Pogovor z mladim igralcem Vojkom Belšakom

Igra je najprej kruh

Tednik: Kakšni so vaši načrti, koliko so vezani na Ptuj in na gledališče Zato, ki ste ga pomagali postavljati na noge? Od prvega septembra ste zaposleni v Stalnem slovenskem gledališču v Trstu. V. Belšak: »Kar zadeva Ptuj, moram povedati, da sem tri leta zapored porabil svoje počitnice in ves prosti čas za gledališče Zato, da je prišlo do stopnje, ko naj bi se spremenilo v profesionalno

gledališče. Kar se bo z njim dalje dogajalo ... ne bom rekel, da se me ne tiče. /.../ Na Ptuj bom seveda vedno rad prihajal igrat, ker ima posebno gledališče, posebne ljudi, to je posebno okolje. To govorijo vsi, ki prihajajo v to mesto in njegovo gledališče igrat.«

Tednik, 12. 10. 1995

■ 19. OKTOBER

Krčmarica gostuje na spremljevalnem programu Boršnikovega srečanja v minoritski cerkvi v Mariboru.

Vključevanje poklicnega gledališča v mestno občino

Menim, da so težave in odpori nekaj običajnega in bilo bi nenavadno, če jih ne bi bilo. /.../ Poklicno ptujsko gledališče predstavlja v okviru ptujske mestne občine novo komponento v sistemu mestne občine. Vključevanje vsake nove komponente v sistem pomeni na začetku prehodni pojav in v splošnem ni mogoče zanesljivo napovedati, kakšna bo interakcija med komponento in sistemom. To je odvisno od lastnosti komponente in lastnosti sistema, vendar je mogoče po preteku prehodnega pojava že ugotoviti, ali sta komponenta in sistem v stabilnem medsebojnem odnosu ali ne. Zaradi prej opisanega, kar izhaja iz teorije o sistemih in njihovi stabilnosti, je razumljiva previdnost ptujskih mestnih občinskih svetnikov pri sprejemanju dokončne odločitve v zvezi z ustanovitvijo poklicnega gledališča. V praksi lahko rešujemo takšne sistemske probleme tako, da komponento začasno vključimo v sistem, dokončno pa se odločimo o njeni vključitvi šele po preteku prehodnega pojava. To bi pomenilo v našem primeru odločitev za poskusno delovanje ptujskega poklicnega gledališča, v katerem bi se učilo gledališče živeti z občino in občina z gledališčem, dokončna odločitev pa bi lahko bila sprejeta po preteku tega poskusnega delovanja (na primer po enem letu).

Dr. Adolf Žižek, Tednik, 19. 10. 1995

Prejeli smo

Zveza kulturnih organizacij in poklicno gledališče z druge perspektive

Na razpis (za profesionalizacijo gledališča) smo se delavci ZKO Ptuj odzvali z vzorcem projekta poklicnega gledališča. Namen je bil predvsem pokazati analizo obstoječega stanja, zlasti prostorsko in finančno, da bi lahko tisti, ki želijo ustanoviti poklicno gledališče, videli, v kaj se spuščajo in koliko bi to tisti trenutek stalo. Zato smo tudi za zaključek napisali vse svoje pomisleke (projekt je na vpogled na občini), čeprav bi bila osebno najbolj srečen človek, če bi lahko na Ptuj imeli poklicno gledališče. /.../ Govori se in tudi v časopisnih člankih je bilo zapisano, da sem bila večkrat povabljenja k sodelovanju. Sama menim obratno, da nisem imela možnosti predstaviti stvari po demokratični poti ...

Branka Bezelj Glazer, Tednik, 26. 10. 1995

Ptuj - Jutri 10. seja mestnega sveta

Premoženjska bilanca, gledališče, volilna komisija

Tednik, 26. 10. 1995

foto Stanko Zebec

Vojko Belšak

Politika v malem mestu Ptuj

Lokalna krila nad vesoljnim ljudstvom

Nekoliko bolj nasršena puščica je zdaj priletela od Branke Bezeljak Glazer, ki je sicer zaposlena v Zvezi kulturnih organizacij, pa jo »vesoljni« Ptuj in širši prostor poznata kot gledališko pedagoginjo in režiserko. Nič koliko variant je že napisala, kako naj bi bili ljubiteljska in profesionalna kulturna ustvarjalnost na Ptuj organizirani, vendar nobene tako žolčne, kot je zadnja, ki oporeka ustanavljanju poklicnega gledališča Zato na Ptuj. Ustanavljajo ga tako rekoč njeni nekdanji učenci, ki jih je »zastropila« z gledališkim odrom, a zdaj se vsem zvitem in prikritim ugovorom, skrbem in razpravam navkljub da razbrati en sam skupni imenovalec: ali tako, kot pravi ona, ali nikakor.

Franc Milošič, Delo, 28. 10. 1995

30. Borštnikovo srečanje

Na igralsko akademijo prihaja veliko Štajercev

Zanimiva je bila ugotovitev, da že vrsto let prihaja na AGRFT veliko študentov prav s Štajerskega, kar so nekateri pripisali fascinantnemu vplivu Pandurjevega gledališča na mlade, drugi pa so se spomnili dolgoletnejše tradicije gledališkovzgojnega dela z mladimi prav v Mariboru in na Ptuj.

Slavko Pezdir, Delo, 28. 10. 1995

Ptujski mestni svet mora še razmišljati, preden bo odločil

O gledališču Zato. nič novega

Osnutek odloka o ustanovitvi profesionalnega gledališča Zato so namreč predstavili na naslednjo sejo, ker je odbor za družbene dejavnosti predlagal njegovo umaknitev. /.../ Predlagatelj projekta Franc Mlakar je odločitev komentiral kot sprenevedanje. Meni, da je gradivo dobro pripravljeno, in ne vidi razlogov za njegovo umaknitev.

(džl), Večer, 28. 10. 1995

Gledališče ZATO še v »gradivu«

Po izjavi predstavnika odbora Slavka Brgleza zadeva naj ne bi bila pripravljena, čeprav je gradivo pripravljeno, niso pa pripravljeni ljudje. Zadeva se močno polarizira, pred vsako sejo prihajajo nova pisma, mediji objavljajo nove članke. /.../ Vodja gledališča Zato Franc Mlakar, ki je svoj prihod na sejo mestnega sveta končal že na hodniku (točka je bila med tem že umaknjena z dnevnega reda), je odločitev svetnikov ocenil kot sprenevedanje.

MG, Tednik, 3. 11. 1995

Zakaj ima gledališče »Zato.« težave?

Čigava bo torej gledališka hiša, je osnovno vprašanje. Z njim pa le povezano še drugo: kako bo organizirano kulturno dogajanje na Ptuj? Branka Bezeljak Glazer predlaga javni zavod Gledališče Ptuj in v njem mesto gledališča Zato., ki je lahko kakorkoli organizirano in dobiva denar, kakor mu pač uspe ... Ne gre torej za dejanski spor okrog poklicnega gledališča ali nepoklicnega gledališča; tudi ne za Zato. ali proti njemu. Za kulturno posodo gre, za gledališko stavbo in nujo, da sedanje kulturno dogajanje in produkcijo Zveze kulturnih organizacij spravijo v ustrezne organizacijske okvire. Navzven pa je s politizacijo izbil navidezen spor med različnima kulturnima taboroma, je prepričana Branka Bezeljak Glazer. Bistveni problem pa je že leta dolga neustrezna kulturna politika na Ptuj. Kristina Šamperl Purg je vedno predlagala svoje rešitve, ne da bi se posvetovala z delavci v kulturi in upoštevala njihove argumente in pripombe. Mnogi so prepričani, da je nekatere ukrepe izvedla zgolj zato, da je lahko denar za kulturo na legalen način usmerila do tistih porabnikov, ki do njega niso najbolj upravičeni. V takšnem mestu, kot je Ptuj, bi morale imeti v kulturnem življenju prednost pravo kulturno ustvarjanje, druge stvari pa bi morale priti na vrsto pozneje.

Franc Milošič, Delo, 6. 11. 1995

MESTNA OBČINA PTUJ

Oddelek za družbene dejavnosti
Komisija za vsklajevanje projekta
profesionalnega gledališča

Številka: 028-16/94-50

Datum: 15.11.1995

GLEDALIŠČE ZATO.

62250 PTUJ

Slovenski trg 13

ZADEVA: Predlogi in vprašanja v zvezi s profesionalizacijo Gledališča
ZATO. na Ptuj

Na osnovi razgovora komisije v sestavi: Milan ČUČEK, Peter PRIBOŽIČ, Kristina ŠAMPERL-PURG, Ivan VIDOVIČ, Slavko BRGLEZ (opravičeno odsoten) dne 09.11.1995 v Mestni hiši vam posredujemo naslednje predloge in vprašanja:

1. Ime - spremeniti (predlog: Mestno gledališče Ptuj, Ptujsko gledališče).
2. Organiziranost - dopolniti s polprofesionalnimi projekti in abonmaji, ljubiteljska dejavnost ostaja v Narodnem domu, fizično se izvaja tudi v gledališki stavbi.
3. Pravne in finančne posledice sprememb.

V kolikor vztrajate na celovitem projektu projekta "ZATO" je potrebno projekt dati v verifikacijo v vse občinske svete novo nastalih občin.

Odgovor pošljite Oddelku za družbene dejavnosti pri Mestni občini v najkrajšem času.

Lepo pozdravljeni!

ZA KOMISIJO:

Kristina ŠAMPERL-PURG

Milan ČUČEK

Zadnja vprašanja Mestne občine Ptuj Gledališču Zato. pred odločanjem o profesionalizaciji

■ 15. NOVEMBER

V Ljubljani pri Mini Špeli Stepančič na Kajuhovi ulici nočni sestanek Zato.-jevcev o tem, ali sprejeti pogoje Mestne občine za ustanovitev javnega zavoda.

Prisotni: Gregor Geč, Tadej Toš, Aljoša Koltak, Samo Strelec, Franc Mlakar, Vojko Belšak, Peter Srpčič, Vesna Pernarčič, Barbara Vidovič, Rok Vihar.

20. NOVEMBER

Gledališče ZATO. Ptuj

Ptuj, 20. november 1995

Mestna občina Ptuj
Oddelek za družbene dejavnosti
Komisija za usklajevanje projekta profesionalnega gledališča

Spoštovani!

V želji po konstruktivnem preseganju nastalega položaja v zvezi s profesionalizacijo gledališča na Ptuj u vam odgovarjamo na vaše pismo z dne 15. 11. 1995 takole:

1. Ime spremeniti v:

GLEDALIŠČE PTUJ.

Poklicni projekti GLEDALIŠČA PTUJ imajo pravico do blagovne znamke Zato.

2. Organiziranost:

V zavod GLEDALIŠČE PTUJ se vključi GLEDALIŠKI STUDIO GLEDALIŠČA PTUJ.

Gledališki studio bo vodila gospa Branka Bezeljak Glazer, ki se redno zaposli v novem zavodu kot poklicni pedagog-režiser za GLEDALIŠKI STUDIO.

Vsi gledališki abonmaji se izvajajo znotraj zavoda GLEDALIŠČE PTUJ, zanje pa je odgovoren organizator v GLEDALIŠČU PTUJ.

3. Pravne in finančne posledice sprememb:

Gospa Branka Bezeljak Glazer ostane fizično v svoji sedanji pisarni. Organizacijsko postane GLEDALIŠKI STUDIO del zavoda GLEDALIŠČE PTUJ.

K predvidenim sredstvom za zavod GLEDALIŠČE PTUJ se dodatno doda denar za osebni dohodek gospe Branke Bezeljak Glazer in za dejavnost GLEDALIŠKEGA STUDIA (preusmerjena dosedanja sredstva za dejavnost studia, /doslej bil znotraj ZKO-ja/).

Ljubiteljski projekti skupin Stopinjice, Stopinje, Teater III ... ostanejo organizacijsko znotraj DPD Svoboda Ptuj, fizično pa se odvijajo kakor doslej tudi v zavodu GLEDALIŠČE PTUJ.

Obrazložitev:

K 1)

V novem GLEDALIŠČU PTUJ bodo tako - kakor doslej - imeli prostor vsi, ki bi želeli izvajati svojo dejavnost v tej hiši.

Hkrati pa ohranimo blagovno znamko Zato.-ja, ki se je v teh letih prijala v širšem slovenskem kulturnem prostoru s prepoznavno in avtonomno poetiko ter filozofijo.

GLEDALIŠČE PTUJ je nevtravno ime, ki zagotavlja sprejemljiv naziv za vse sedanje in morebitne bodoče uporabnike.

Hkrati pa jasno kaže na to, da gre za gledališko stavbo, hišo, ki je del /last/ mesta in širše skupnosti in je kot taka odprta za vse konstruktivne in razvoj spodbujajoče procese na področju kulture.

Tednik, 9. 11. 1995

svojo edino repliko na sestanku posnel in posnetek v trajno last odstopil predsedniku mestnega sveta Milanu Čučku. To je napravil za zgled drugim, tistim, katerih mnjenja se spreminjajo od enega do drugega sestanka, s tem pa se odlaga tudi odločitev.

Milena Zupanič, Tednik, 16. 11. 1995

Ptuj - Gledališče Zato. sprejelo pogoje **ZATO in del ZKO pod isto streho**

Gledališče Zato se strinja s pogoji, ki jih je za ustanovitev poklicnega gledališča na Ptuju postavil mestni svet mestne občine.

Sedanja različica ustanovitve gledališča predvideva torej poklicno gledališče z umetniškim vodjem, za katerega bi bil imenovan diplomirani gledališki režiser Samo Strelec, in z dejavnostjo Branke Bezeljak Glazer, ki bi v novoustanovljenem gledališkem zavodu vzgajala in pripravljala predstave ljubiteljskih gledaliških skupin. V gledališču bi bili poleg njiju zaposleni še trije, ki bi skrbeli za administracijo in vzdrževanje. Gledališče ZATO bo na željo mestnega sveta spremenilo tudi ime. Mestni svet bo o ustanovitvi takšnega gledališča odločal na svoji današnji seji. Ker je Gledališče Zato sprejelo pogoje mestnega sveta, je pričakovati, da bodo svetniki tokrat ustanovitev gledališča potrdili.

mz, Tednik, 30. 11. 1995

Tednikova okrogla miza

Kultura, razpeta med politiko in denarjem

Franc Mlakar: »Mestni svet se takrat, ko pride predlog do njega, ne bi smel več ukvarjati s pravilnostjo predlaganega. Če zaupa svojemu odboru, naj zaupa njegovim predlogom. /.../ Če bomo napravili strategijo kulture do leta 2005, bomo po njej delali, ne pa da bo prišla po volitvah neka druga skupina politikov, ki bodo rekli: - Ah, to so oni prej nekaj delali, zdaj pa ...«

Pogovor je vodila Milena Zupanič, Tednik, 30. 11. 1995

■ 4. DECEMBER

Mestni svet Mestne občine Ptuj je sprejel Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Gledališče Ptuj.

Izglasovali Ptujčana in profesionalno gledališče

Po številnih polemičnih razpravah so ptujski svetniki prejšnji četrtek končno le sprejeli odlok o ustanovitvi javnega zavoda Ptujsko gledališče, ki naj bi pričel delati prvega januarja prihodnje leto. S tem se bo po skoraj treh desetletjih v Ptuju nadaljevala tradicija nekdanjega poklicnega gledališča. Za direktorja, ki bo hkrati programski vodja, je predviden režiser Samo Strelec, Branka Bezeljak Glazer pa naj bi se v sklopu novega gledališča posvetila vzgoji mladih igralcev. V okviru osnovne dejavnosti bo poklicno gledališče letno ustvarilo najmanj dve profesionalni gledališki predstavi. Poklicni projekti ptujskega gledališča naj bi nosili »blagovno znamko« ZATO, s katero se je projekt profesionalizacije ptujskega gledališča tudi začel. Denar za njegovo delovanje bodo zagotovili v občinskem in republiškem proračunu, deleži pa še niso znani. Računajo tudi na sponzorstvo in donatorstvo ter prodajo storitev.

MG, Tednik, 7. 12. 1995

Prejeli smo - Prejeli smo

Proračun »ptujskih občin«

Vsiljuje se zaključek, da je v občini Ptuj dovolj proračunskih sredstev, vendar se z njimi nepravilno in razsipno ravna. Dokaz, da je tako, je ustanavljanje »svetniških« pisarn, ustanovitev »privatnega« poklicnega gledališča ...

Albert Brenkovič, Tednik, 14. 12. 1995

■ 29. IN 30. DECEMBER

Prvič Ptujčanom ponudimo »novoletno« predstavo: Krčmarico.

14. DECEMBER 1995, ŠT. 35
URADNI VESTNIK OBČIN ORMOŽ IN PTUJ
STRAN 179

122.

MESTNA OBČINA PTUJ

Na podlagi 3. člena Zakona o svobodni (Uradni list RS št. 12/91) ter 35. in 37. člena Zakona o urejanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS št. 75/94) je Mestni svet Mestne občine Ptuj na seji, dne 4. decembra 1995, sprejel

ODLOK

o ustanovitvi javnega zavoda Gledališče Ptuj

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom ustanovi Mestna občina Ptuj javni zavod Gledališče Ptuj (v nadaljnjem besedilu: gledališče).

2. člen

Ime zavoda je: Gledališče Ptuj.

Sedež zavoda je: Slovenski trg 13, Ptuj.

Zavod je pravnomočen.

II. DEJAVNOST GLEDALIŠČA

3. člen

Gledališče je javni zavod, ki opravlja dejavnost na področju gledališke dejavnosti in varstvenosti. Osnovna dejavnost gledališča je ustvarjanje najmanj dveh profesionalnih gledaliških predstav in drugih kulturnih prireditev s področja gledališke in dramske dejavnosti na eno gledališčno sezono.

Dejavnost gledališča obsega tudi:

- gledališki studij, vloga, izobraževanje mladih gledaliških kadrov in režisa
- notranje in zunanje gledališko izobraževanje
- knjižno in drugačno izdajanje literarnih s področja gledališča
- okroglo mize, debate, literarne prireditve, razstave s področja gledališča
- promocijske gledališke v širšem slovenskem prostoru
- izvajanje drugih dejavnosti, potrebnih za razvoj gledališča
- organiziranje gledaliških strokovnih

III. ORGANI GLEDALIŠČA

4. člen

Organi gledališča so:

- uprava
- svet gledališča
- strokovni svet gledališča

Svet gledališča

5. člen

Gledališče upravlja svet gledališča, ki ima 6 članov. Svet gledališča sestavljajo:

- dva predstavnika ustanovitelja, ki ju imenuje Mestni svet Mestne občine Ptuj;
- dva predstavnika zainteresirane javnosti, ki ju imenuje Mestni svet Mestne občine Ptuj na predlog sveta zavoda;
- dva predstavnika delavcev, ki ju imenujejo zaposleni delci v zavodu.

Strokovni svet

6. člen

Gledališče ima strokovni svet. Svet ima 3 člane. Način oblikovanja in naloge strokovnega sveta določi svet gledališča.

Uprava

7. člen

Upravo sestavlja direktor, ki je hkrati programski direktor.

8. člen

Direktor organizira in vodi poslovanje zavoda, predvsem na svetu zavoda in odgovarja za zakonitost dela zavoda ter vodi strokovno delo gledališča ter je svoj odgovoren.

9. člen

Direktorja, ki je hkrati programski direktor imenuje ustanovitelj na podlagi javnega razpisa po predhodnem mnenju sveta zavoda in strokovnega sveta zavoda.

Mandat direktorja traja 5 let. Direktor je lahko po preteku mandata ponovno imenovan. Za direktorja je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- visokošolska izobrazba dramsko-scenarijske smeri
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj in posnemanje področja dela gledališča
- sposobnost za organiziranje in vodenje dela v kolektivu.

Dodatni pogoji se lahko določijo s statutom.

10. člen

Gledališče Ptuj prevzame v upravljanje vse pravice v gledališki stavbi in stavbi na Slovenskem trgu 12.

Gledališča stavba z opremo, razen pisarniške, ostane namenjena vsaj gledališki varstvenosti na osnovi potrjenega programa dela in spremenega ukrepanja.

V. NAČIN PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA IN ODGOVORNOST ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

11. člen

Gledališče pridobiva sredstva na izvajanje osnovne in stranske dejavnosti:

- iz občinskega proračuna
- iz sredstev republiškega proračuna
- s prodajo uslug uporabljenim
- s sponzoriranjem, dotacijami, darili, ipd.
- iz drugih zakonitih virov na način in pod pogoji določenimi s statutom oz. drugimi splošnimi akti gledališča.

12. člen

Presežek prihodkov nad odhodki uporablja gledališče za levičanje in razvoj svojih dejavnosti. O načinu razporeditve s presežkom prihodkov nad odhodki odloča na predlog direktorja svet gledališča.

13. člen

Ustanovitelj prevzema odgovornost za obveznosti gledališča do višine proračunskih sredstev za to dejavnost.

VI. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU

14. člen

Gledališče je pravnomočno, ki nastopa v pravnem prometu v okviru svojih dejavnosti samostojno, z vsemi pravicami in obveznostmi, v svojem imenu in za svoj račun.

Za svoje obveznosti odgovarja gledališče z vsemi sredstvi, s katerimi upravlja.

15. člen

Prenehanje gledališča je last ustanovitelja. Z vsem pomembnim upravlja gledališče.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen

S tem odlokom se imenuje »d. direktorja gledališča, ki je pooblaščen, da pod naštetim ustanoviteljem opravi vse priprave na začetek dela zavoda. Za veljavo dolžnosti direktorja se imenuje Samo Strelin, rojen 1966, iz Zgornje Hajdine 1111a.

17. člen

Svet gledališča mora biti imenovan najkasneje dva meseca po sprejetju ustanovitvenega akta. Svet gledališča mora biti sprejet najkasneje en mesec po imenovanju sveta zavoda. Ostali organi gledališča morajo biti imenovani najkasneje v roku dveh mesecev po sprejetju statuta.

18. člen

Akt o sistemizaciji delovnih mest v gledališču se sprejme najkasneje mesec dni po prejemu statuta zavoda.

Akt sprejme svet zavoda na predlog »d. direktorja v skladu z zakonom. Podobnosti se določijo s statutom.

19. člen

Javni zavod Gledališče Ptuj začne s delom 1. januarja 1996.

20. člen

V prvi svet gledališča imenuje dva predstavnika zainteresirane javnosti in 3. členu odloka Mestni svet Mestne občine Ptuj.

21. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem vestniku občin Ormož in Ptuj.

Številka: 028-16/95-20

Danem: 04.12.1995

Predsednik
Mestnega sveta Mestne občine Ptuj
Milan Čadež, s.p.

123.

Na podlagi 3. člena Zakona o svobodni (Uradni list RS št. 12/91) ter 35. in 37. člena Zakona o urejanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS št. 75/94) je Mestni svet Mestne občine Ptuj na seji, dne 4. decembra 1995, sprejel

ODLOK

o ustanovitvi javnega zavoda Gledališče Ptuj

1. člen

S tem odlokom ustanovi Mestna občina Ptuj javni zavod Gledališče Ptuj (v nadaljnjem besedilu: gledališče).

2. člen

Ime zavoda je: Gledališče Ptuj.

Sedež zavoda je: Slovenski trg 13, Ptuj.

Zavod je pravnomočen.

II. DEJAVNOST GLEDALIŠČA

3. člen

Gledališče je javni zavod, ki opravlja dejavnost na področju gledališke dejavnosti in varstvenosti. Osnovna dejavnost gledališča je ustvarjanje najmanj dveh profesionalnih gledaliških predstav in drugih kulturnih prireditev s področja gledališke in dramske dejavnosti na eno gledališčno sezono.

Dejavnost gledališča obsega tudi:

- gledališki studij, vloga, izobraževanje mladih gledaliških kadrov in režisa
- notranje in zunanje gledališko izobraževanje
- knjižno in drugačno izdajanje literarnih s področja gledališča
- okroglo mize, debate, literarne prireditve, razstave s področja gledališča
- promocijske gledališke v širšem slovenskem prostoru
- izvajanje drugih dejavnosti, potrebnih za razvoj gledališča
- organiziranje gledaliških strokovnih

III. ORGANI GLEDALIŠČA

4. člen

Organi gledališča so:

- uprava
- svet gledališča
- strokovni svet gledališča

Svet gledališča

5. člen

Gledališče upravlja svet gledališča, ki ima 6 članov. Svet gledališča sestavljajo:

- dva predstavnika ustanovitelja, ki ju imenuje Mestni svet Mestne občine Ptuj;
- dva predstavnika zainteresirane javnosti, ki ju imenuje Mestni svet Mestne občine Ptuj na predlog sveta zavoda;
- dva predstavnika delavcev, ki ju imenujejo zaposleni delci v zavodu.

Strokovni svet

6. člen

Gledališče ima strokovni svet. Svet ima 3 člane. Način oblikovanja in naloge strokovnega sveta določi svet gledališča.

Uprava

7. člen

Upravo sestavlja direktor, ki je hkrati programski direktor.

8. člen

Direktor organizira in vodi poslovanje zavoda, predvsem na svetu zavoda in odgovarja za zakonitost dela zavoda ter vodi strokovno delo gledališča ter je svoj odgovoren.

9. člen

Direktorja, ki je hkrati programski direktor imenuje ustanovitelj na podlagi javnega razpisa po predhodnem mnenju sveta zavoda in strokovnega sveta zavoda.

Mandat direktorja traja 5 let. Direktor je lahko po preteku mandata ponovno imenovan. Za direktorja je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- visokošolska izobrazba dramsko-scenarijske smeri
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj in posnemanje področja dela gledališča
- sposobnost za organiziranje in vodenje dela v kolektivu.

Dodatni pogoji se lahko določijo s statutom.

10. člen

Gledališče Ptuj prevzame v upravljanje vse pravice v gledališki stavbi in stavbi na Slovenskem trgu 12.

Gledališča stavba z opremo, razen pisarniške, ostane namenjena vsaj gledališki varstvenosti na osnovi potrjenega programa dela in spremenega ukrepanja.

V. NAČIN PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA IN ODGOVORNOST ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

11. člen

Gledališče pridobiva sredstva na izvajanje osnovne in stranske dejavnosti:

- iz občinskega proračuna
- iz sredstev republiškega proračuna
- s prodajo uslug uporabljenim
- s sponzoriranjem, dotacijami, darili, ipd.
- iz drugih zakonitih virov na način in pod pogoji določenimi s statutom oz. drugimi splošnimi akti gledališča.

12. člen

Presežek prihodkov nad odhodki uporablja gledališče za levičanje in razvoj svojih dejavnosti. O načinu razporeditve s presežkom prihodkov nad odhodki odloča na predlog direktorja svet gledališča.

13. člen

Ustanovitelj prevzema odgovornost za obveznosti gledališča do višine proračunskih sredstev za to dejavnost.

VI. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU

14. člen

Gledališče je pravnomočno, ki nastopa v pravnem prometu v okviru svojih dejavnosti samostojno, z vsemi pravicami in obveznostmi, v svojem imenu in za svoj račun.

Za svoje obveznosti odgovarja gledališče z vsemi sredstvi, s katerimi upravlja.

15. člen

Prenehanje gledališča je last ustanovitelja. Z vsem pomembnim upravlja gledališče.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen

S tem odlokom se imenuje »d. direktorja gledališča, ki je pooblaščen, da pod naštetim ustanoviteljem opravi vse priprave na začetek dela zavoda. Za veljavo dolžnosti direktorja se imenuje Samo Strelin, rojen 1966, iz Zgornje Hajdine 1111a.

17. člen

Svet gledališča mora biti imenovan najkasneje dva meseca po sprejetju ustanovitvenega akta. Svet gledališča mora biti sprejet najkasneje en mesec po imenovanju sveta zavoda. Ostali organi gledališča morajo biti imenovani najkasneje v roku dveh mesecev po sprejetju statuta.

18. člen

Akt o sistemizaciji delovnih mest v gledališču se sprejme najkasneje mesec dni po prejemu statuta zavoda.

Akt sprejme svet zavoda na predlog »d. direktorja v skladu z zakonom. Podobnosti se določijo s statutom.

19. člen

Javni zavod Gledališče Ptuj začne s delom 1. januarja 1996.

20. člen

V prvi svet gledališča imenuje dva predstavnika zainteresirane javnosti in 3. členu odloka Mestni svet Mestne občine Ptuj.

21. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem vestniku občin Ormož in Ptuj.

Številka: 028-16/95-20

Danem: 04.12.1995

Odlok o ustanovitvi javnega zavoda, Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, 14. 12. 1995

1996

Novoletna voščilnica gospoda Vojteha Rajherja

“Zaskrbljen” dopis iz Mestnega gledališča ljubljanskega

■ 5. JANUAR

Ob 20. uri v gostišču Šegula zadnji občni zbor društva Gledališče ZATO.

Ptuj ima profesionalno gledališče

Najmlajše in najmanjše slovensko gledališče

»Privolili smo v zahtevo, da v imenu Gledališča Ptuj izpustimo besedo Zato, vendar smo si pridržali pravico, da se dva poklicna gledališka projekta, ki ju bomo v sezoni postavili na oder, predstavljata pod tem imenom. Sprejemamo tudi zahtevo: Branka Bezeljak Glazer bo vodila gledališki studio, a pod pogojem, da plačo, ki jo sedaj dobiva na ZKO, prenese v naše gledališče,« je o prvih dneh dela v ptujskem gledališču povedal Samo Strelec.

Slavica Pičenko, Večer, 6. 1. 1996

■ 22. JANUAR

Samo Strelec odstopi s položaja vršilca dolžnosti direktorja Gledališča Ptuj.

Samo Strelec, Volkmerjeva 28, SLO-62250 Ptuj, tel.: 062/779-348

Ptuj, 22. januarja 1996

Spoštovani gospod župan Mestne občine Ptuj
dr. Miroslav Luci

Spoštovani!

Spodaj podpisani Samo Strelec, rojen 21. 7. 1966 na Ptuj, Vam sporočam, da sem se definitivno odločil, da se odpovedujem položaju vršilca dolžnosti direktorja javnega zavoda Gledališče Ptuj.

Razlogi za mojo odločitev so naslednji:

1. Moram priznati, da se počutim naivnega, ker sem pričakoval in verjel, da bo s 1. 1. 1996 zaposlenih v zavodu 6 delavcev, ki bi lahko z usklajenim finančnim, organizacijskim, vsebinskim in tehničnim delom takoj pričeli z uresničevanjem načrtovanega programa za leto '96. Gospa Purgova je pravilno razumela položaj in specifiko dela novega zavoda, zato se je trudila in dosegla za javni zavod glede delavcev ugoden sporazum, ki pa ga kasneje mestni svet ni potrdil.
2. Danes ugotavljam, da za izvrševanje del in nalog v. d. direktorja (priprave za začetek dela zavoda) gledališče ne potrebuje režiserja.
3. Obenem ne razumem, kako to, da me do danes ustanovitelj zavoda ni povabil na pogovor, kjer bi se dogovorili o načinu, trajanju in drugih podrobnostih glede mojega delovnega razmerja, pa čeprav sem delal za zavod vsaj že od 4. decembra, ko je bil sprejet Odlok o ustanovitvi zavoda.

Odločil sem se, da bom poslej svojo energijo usmeril samo v režijo.

Vedno bom z velikim veseljem režiral tudi na Ptuj, če bom imel za to v Gledališču Ptuj organizacijske, kadrovske in tehnološke pogoje in če bom seveda povabljen k sodelovanju. Pripravljen pa sem tudi oblikovati program poklicnih predstav (umetniško vodenje).

Dotlej pa se bom podal režirat v druga slovenska gledališča.

Gledališče Ptuj je nastalo kot rezultat živih, uspešnih predstav. Poklicna etika in mladostna zagnanost me zavezuje k delu, k ustvarjanju. Zato na Ptuj ne želim več čakati, da se bodo stvari počasi formalno-pravno reševale in bog ve kdaj praktično rešile.

Moj poklic je režija. Sledil bom temu klicu.

Lepo pozdravljeni

Samo Strelec
dipl. gledališki in radijski režiser

Samo Strelec odstopil

Toda kot so se stvari lotili v občinski upravi, bi se gledališče lahko konstituiralo v nedogled. Ker bi režiser rad delal in ker je ocenil, da po tej poti ne more nastati kaj uspešnega, se je poslovil in svojo določitev sporočil vodstvu ptujske mestne občine. To mu doslej ni uspelo pripraviti niti pogodbe o zaposlitvi, kaj šele, da bi skupaj z njim pripravilo vse drugo za začetek dela javnega zavoda.

(F. M.), Delo, 31. 1. 1996

Ptujsko gledališče ostaja brez direktorja?

Samo Strelec se je odrekel funkciji

»Nisem odstopil,« je včeraj svojo odločitev pokomentiral Samo Strelec, v. d. direktor Gledališča Ptuj in obenem umetniški vodja najmlajšega in najmanjšega Talijinega (profesionalnega) hrama v Sloveniji: »Odrekel sem se funkciji, ki so mi jo z ustanovitvijo javnega zavoda Gledališče Ptuj pred slabima dvema mesecema zaupali svetniki mestne občine Ptuj. Ker formalno še vedno nisem zaposlen v gledališču, tudi odstopiti nisem mogel ...«

»Občinska uprava je z določenimi odločitvami, ki bi jih morala sprejeti, res zavlačevala.« (Milan Čuček, predsednik mestnega sveta mestne občine Ptuj)

Slavica Pičenko, Večer, 1. 2. 1996

Ptuj bo imel svoje profesionalno gledališče
Strelcu bosta pomagala Mlakar in Vidovič

»V nobenem primeru ne odstopamo od profesionalizacije gledališča na Ptuj, res pa je, da se stvari odvijajo nekoliko počasneje, kot je to pričakoval Samo Strelec. /.../ Zdaj bomo vsekakor naredili vse, da bo gledališče čim prej lahko začelo normalno poslovati,« je včeraj povedal župan dr. Luci.

(ps), Večer, 3. 2. 1996

Samo Strelec odstopil, vendar pripravlja predstavo

Samo Strelec: »Odstopam zato, ker nisem dobil tega, kar je bilo v zadnjih treh letih obljubljeno.«

Franc Mlakar: »Presenetila me je odstopna izjava Sama Strelca z mesta vršilca dolžnosti direktorja zavoda v ustanavljanju Gledališče Ptuj.

/.../ Menim, da nastale situacije ni potrebno dramatizirati, še manj spolitizirati, saj bi namigovanje v to smer škodilo profesionalizaciji gledališča na Ptuj.«

Miroslav Luci: »Mislim, da ni tako hudo. Gre za administrativne zadeve, banalnosti, pri katerih lahko umetnik, kot je Samo, izgubi voljo. Lahko bi pravočasno poiskal pomoč pri nas, morda pa je krivda toliko na naši strani, da ga nismo vprašali, kako mu gre ...«

Milena Zupanič, Tednik, 7. 2. 1996

■ 11. FEBURAR

Samo Strelec na Dnevih komedije v Celju dobi priznanje za žlahtno režijo Turrinijeve Krčmarice.

»Po zadnjih dogodkih na Ptuj, imam občutek, da se s Krčmarico zaključuje faza v mojem dosedanjem ustvarjanju.« (Samo Strelec)

Slavko Pezdir, Delo, 13. 2. 1996

Po mesecu izgubil (za)upanje

»V gledališču ZATO. smo se približno štiri leta pripravljali na profesionalizacijo. Vsaj pred tremi leti pa smo si zastavil za cilj, da jo bomo morali doseči s 1. januarjem leta 1996. Od vsega potrebnega za resnično profesionalizacijo je bil v ptujskem mestnem svetu veljavno sprejet le politični sklep o ustanovitvi poklicnega Gledališča Ptuj. Ta na pragmatični ravni nima nobenih posledic, ki bi omogočile takojšen razmah umetniške odrske prakse ...« (Samo Strelec)

Slavko Pezdir, Delo, 15. 2. 1996

Ej, ej, župan, moj župan ...

Odprto pismo županu Mestne občine Ptuj, dr. Miroslavu Luciju

Verjel sem, da je tri leta priprav dovolj za začetek dela; pravim: dela, ne pa vegetiranja javnega zavoda. Ugotavljam, da sem se zmotil ...

Samo Strelec, Tednik, 15. 2. 1996

Žlahtni režiser komedije Samo Strelec

»Ni dobro, če mlad dobiš nagrado«

Seveda se te dni ne moreš pogovarjati s Strelcem, ne da bi iz njegovih besed sililo tudi pojasnilo, zakaj je opustil projekt ptujskega gledališča. »Ne želim polemizirati, ne želim pojasnjevati. Poti nazaj ni in razmišljanje o Ptuj, me zelo zelo utruja ...«

Darja Lukman Žunec, Večer, 16. 2. 1996

Igra z novim scenarijem

Zakaj v. d. direktor Samo Strelec ne bo postal direktor Gledališča Ptuj?

»Mislim, da je bistvo njegove nenadne odločitve v tem, da je bil sicer dobro pripravljen na umetniško vodstvo gledališča, ne pa tudi na neizogibno birokratsvo, ki ga s sabo prinaša direktorski posel.« (dr. Miroslav Luci)

Sama Strelca bo zamenjal Franc Mlakar, po poklicu ekonomist, ki ima menda veliko izkušenj z menedžerskimi posli. Z njimi se je med drugim spoprijemal tudi ob projektih priljubljenega ptujskega gledališča ZATO., ki ga je sicer ustanovil in še vedno vodi prav Samo Strelec.

Petra Pogorevc, Dnevnik, 20. 2. 1996

26. FEBRUAR

P R E M I E R A

Wilhelm Reich

Govor malemu človeku

Rede an den kleinen Mann

Prevajalec

Režiser

Dramaturginja

Kostumografka

Lektor

Igralec

Lučni mojster

Jaroslav Novak

Samo Strelec

Mina Špela Stepančič

Gordana Gašperin

Arko

Vlado Novak

Tomaž Bezjak

Premiera: Gledališče Ptuj, 26. februarja 1996 ob 20. uri

127 ponovitev / okrog 6955 gledalcev

Gostovanja: 115; Brežice, Celje (2), Čatež (2), Črna na Koroškem, Duplek, Gornja Radgona, Koper, Laško, Lendava (2), Ljubljana (5), Ljutomer, Maribor (43), Murska Sobota, Nova Gorica (2), Novo Mesto, Ormož, Podčetrtek, Portoroz (2), Radlje ob Dravi, Ruše (4), Semič, Slovenska Bistrica, Slovenske Konjice, Štatenberg, Veržej; Celovec - Avstrija

Stota ponovitev: 27. 3. 1999

Zadnja ponovitev: 7. 2. 2002*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu.)

foto Stanko Zebec

Vlado Novak

Vsestranska igralska stvaritev

Poslušati Novakov Govor malemu človeku na odru Gledališča Ptuj ni bil samo »en lep večer«, temveč dragoceno gledališko dejanje in priložnost ponujena gledalcem za razmislek o sebi in drugih zaradi izredno sugestivne igralske predstavitve Reichovih izvirnih razmišljanj o človeku.

Lojze Smasek, Večer, 28. 2. 1996

Predstava, ki jo je režiral Samo Strelec in igral Vlado Novak, je pokazala veliko harmoničnost med režiserjem in igralcem za smiselno razumevanje tega odrskega dela ...

P. S.: Kljub uspeli monodrami bi obiskovalec ob ponovni ustanovitvi poklicnega gledališča na Ptuj pričakoval ob otvoritvi predstavo z nekaj večjo igralsko zasedbo in normalnim časovnim trajanjem.

Univ. prof. Jože Gregorc, Tednik, 29. 2. 1996

Prva premiera novega poklicnega gledališča

Klofuta malemu človeku

Oster in izzivalen nagovor, ki mu prav po zaslugi domišljene Novakove igralske kreacije ni manjkalo ne ironije ne cinizma, a tudi ne globoke osamljenosti in zgroženosti pronicljivega razumnika, je bil smiselno zrahljan z učinkovitimi in nazornimi citati stereotipnih reakcij malih ljudi, s katerimi se je protagonist znova potrdil kot sijajen poznavalec in tenkočuten posnemovalec najrazličnejših človeških karakterjev in tipov.

Slavko Pezdir, Delo, 29. 2. 1996

S srcem razumom in tistim južno od popka

Pogovor z igralcem Vladom Novakom v Gledališču Ptuj

Špela: Glede na to, da delamo na Ptuj, kakšna je tvoja prva asociacija na Ptuj, prvi spomin na Ptuj ... Ko ti nekdo reče Ptuj, na kaj najprej pomisliš?

Vlado: Na Prešerna! In na njegovo Vrbo.

Špela: ???

Vlado: Ja, ker je rekel: O Vrba, srečna, draga vas domača, kjer hiša mojega stoji očeta ... In se spomnim na svojega očeta, ki je bil tukaj rojen, na Ptuj.

Špela: Kaj pričakuješ od predstave Govor malemu človeku?

Vlado: To, da bodo z vsako predstavo, z vsakim dnem Reichove besede zmeraj bolj, bolj kot so zdaj, če je to sploh možno, postajale moje.

Špela: Kakšen teater se je torej zgodil 26. februarja v Gledališču Ptuj?

Vlado: Ja ... To je teater brez scene, brez megle, brez vode, ognja - ker to mora igralec imeti v sebi ... In z dosti zraka, upam ...

Mina Špela Stepančič, Tednik, 29. 2. 1996

Pilot drznega in srhljivega mostu

V eni sapi, v enem samem frenetičnem, vročičnem, malodane zblaznelem dihu je Vlado Novak za hrbotom malega človeka požgal vse mostove in ga neusmiljeno stisnil ob zid.

Primorske novice, 9. 7. 1996

»Zakaj je na odru nenehen prepih?«

»Igralcem so nam nekako odrezali jajca in nam v tem krutem gledališkem vsakdanu strogo omejili listino svoboščin,« pravi gledališki in filmski igralec Vlado Novak.

»Govora se ne bi lotil, če ne bi takoj, ko sem prebral tekst, vzpostavil do njega čustvenega odnosa. To je sicer normalno, saj je naš odnos do nečesa najprej zmeraj čustven, ker ničesar ne sprejemamo samo z razumom, ampak aktiviramo vse čute in umetnino dojemamo celostno - ko jo začnemo obdelovati na umetniški način, pa je nujno, da se je lotimo po principu analiziranja stvari na koščke. /.../ Tekst je zanimiv tudi zato, ker se loteva marsičesa, o čemer se ne govori, niti v spalnicah ne, saj so določene stvari, ki se pač (samo) delajo.«

Nataša Jenuš, Večer, 22. 10. 1997

Igralec - poklic ali diagnoza?

Pred nekaj dnevi je Vlado Novak, igralec mariborske Drame, proslavil v ptujskem gledališču (in z njim) jubilejno 50. uprizoritev monodrame Govor malemu človeku.

Kako da ste se s tako močnim tekstom postavili na deske tako majhnega gledališča, kot je ptujsko?

Nisem se postavil sam, ampak so me povabili, s čimer sem bil zelo počaščen in sem vabilo z veseljem sprejel. Ptuj je res majhno gledališče, a majhno gledališče velikih zanesenjakov.

To je navsezadnje gledališče z bogato zgodovino, v njem so nekoč delali Fran Žižek, Jože Babič, veliki gledališki zanesenjak Peter Malec, režiser Franjo Potočnik ... In številni odlični igralci. V petdesetih letih so ga ukinili, tako kot postojnsko in koprsko, in prav zato se mi zdi njegova vrnitev med poklicna gledališča pred dvema letoma tako osvežujoča. Zdi se mi, kot da popravlja zgodovinsko krivico. Z velikimi umetniškimi koraki, čeprav z uprizoritvami, ki ne zahtevajo velikih scenskih rešitev in velikega števila igralcev.

Nada Ravter, 7 D, 3. 12. 1997

26. FEBRUAR

P R E M I E R A

1996

Alan Ayckbourn

Polovične resnice

Relatively Seaking

Prevod

Irena Freljih

Režija

Vladimir Jurc

Kostumi

Andrej Gabron

Igrajo

Maja Blagovič

Vladimir Jurc

Barbara Cerar

Vojko Belšak

Izdelava scene

Marjan Pišek

Luč

Tomaž Bezjak

Premiera: Gledališče Ptuj, 25. maja 1996 ob 20. uri

23 ponovitev / 2500 gledalcev

Gostovanja: 8; Celje, Ljubljana, Maribor, Škofja Loka, Koper, Slovenske Konjice, Velenje, Brežice

Zadnja ponovitev: 6. 9. 1997

Direkcija gledališča in ustvarjalci so uprizoritev posvetili spominu na nedavno preminulega velikana slovenskega gledališča Jožeta Babiča, ki je svojo bogato umetniško pot začel na Ptuju.

foto Sanko Zebec

Barbara Cerar, Vojko Belšak

1996

foto Stanko Zebec

Maja Blagovič, Vojko Belšak, Barbara Cerar, Vladimir Jurc

»Zelo veseli smo, da nas je ptujsko gledališče povabilo k sodelovanju, saj smo od maja naprej, kar se tiče obveznosti v tržaškem gledališču, svobodni. Ves maj bomo na Ptuj. Menim, da je oder prav imeniten, saj je mnogo manjši in zato prijetnejši od tržaškega.« (Vladimir Jurc)

Milena Zupanič, Tednik, 9. 5. 1996

Ptujska uprizoritev v režiji Vladimirja Jurca je smiselno gradila odrsko učinkovitost predvsem na žlahtnih komedijantskih prispevkih. Tako je bil Vojko Belšak simpatično naiven, neveden in ljubosumen, predvsem pa nadvse neučakan ženin Zlatko Plohl, ki si komaj po 14 dneh ljubezenske strasti zaželi varnejše konvencionalnosti meščanskega zakona ... Njegovo precej bolj »trezno«, izkušeno in prilagodljivo izvoljenko Moniko Merc, ki si po nekaj vročih ljubezenskih pustolovščinah očitno želi varnosti in pomiritve prav s takim »pajackom«, je s potrebno mero koketnosti in naivnosti obenem odigrala Barbara Cerar. Zakonca srednjih let, ki ga je doletela (ne pa vrgla s tira zakonskih konvencij) mladostna ljubezenska strast, zato pa so ga globlje ogrozili (v moški samozaverovanosti in samozavesti) šele nepričakovani zapleti z mladim tekmečem, je učinkovito upodobil Vladimir Jurc. Elegantno, dovolj rafinirano in jasnovidno soprogo, ki tudi sama ni povsem brez skrivnosti, zato tudi ne zganja cirkusa ob vsakem zloslutnem namigu, pa je imenitno odigrala Maja Blagovič. Za lepe in funkcionalne kostume je poskrbel Andrej Gabron, dve kar se da skromni prizorišči pa je izdelal Marjan Pišek.

Slavko Pezdir, Delo, 30. 5. 1996

foto Samo. Strelec

Krčmarica in kurent - dva ptujska »izvozna produkta« na sejmu Gosttur v Mariboru

SEZONA 1996/97

Praznina
Festival monodrame Ptuj '97 (prvič)
Elizabeth
Victor ali otroci na oblasti
Poletni večeri Gledališča Ptuj

Prva sezona

Selektor se je opiral na enake kriterije kot lani

Izbora predstav za 32. Borštnikovo srečanje, ki ga je tudi letos opravi Slavko Pezdir, prinaša osem premiernih uprizoritev iz sezone 1996/97

Osebnostna točka slavnostne seje vrsta Borštnikovega srečanja, ki so jo včeraj pripravili v Karinski dvorani SNG Maribor, je bila objava izbora tekmovalnega programa za naš osrednji gledališki festival. Poleg tekmovalnih predstav je selektor uvrstil v spremljevalni program še dva programska niza s po petimi niziroma sedmimi uprizoritvami.

Slovenska dramska gledališča in drugi producenti dramskega programa so ponudili 74 premiernih uprizoritev (lani 72). V tem okviru je slovensko gledališče po selektorjevem mnenju tudi v minuli sezoni izkazalo svojo estetsko in generacijsko odprtost ter pluralnost, »zaradi katere je mogoče verjeti, da se je v njegovi pisani ponudbi našlo za vsakogar kaj«. In dalje: »Izvirna domača dramatika je bila deležna večje pozornosti kot sezono poprej, čeprav se niti pretežna usmeritev zgolj na krstne uprizoritve domačih novitet nekoliko enostranska (in ne vselej gledališko najplodnejša). Mnogo manj uprizoritev nima ambicij in naporov je namreč le po običaju povečenih obuja-

nja in preverjanja literarnih preizkušn in pozabljenih domačih dram,

irvedba z najotipljivejšo kristalizacijo doseženega v individualni in ansambelski igralški interpretaciji».

Z izborom za 32. Borštnikovo srečanje je Slavko Pezdir končal dveletni mandat. V Karinski dvorani so včeraj tudi slavnostno ra-

● V tekmovalnem programu 32. BS se bo predstavilo naslednjih osem uprizoritev (razvrščenih po datumih premier):

1. **Edward Albee, Tri vinke tenske** v režiji Mateje Kolečnik in produkciji Mestnega gledališča ljubljanskega;
2. **Bertolt Brecht, Baal** v režiji Jerneja Lorencija in produkciji Drame SNG iz Maribora;
3. **Boris Kobal, Afrika ali Na svoji zemlji** v režiji Borisa Kobala in produkciji Slovenskega stalnega gledališča iz Trsta;
4. **Draga Potočnjak, Menajev ples** v režiji Borisa Cavazza in produkciji SNG Drame iz Ljubljane;
5. **Jean Genet, Služkinji** v režiji Janusza Kice in produkciji Narodnega doma iz Maribora;
6. **Na treh straneh neba** v režiji Matjaža Pograjca in koprodukciji Gledališča Glej & Betontane in Cankarjevega doma iz Ljubljane;
7. **William Shakespeare, Uročena zmogljivka** v režiji Janusza Kice in produkciji Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja;
8. **Pierre de Marivaux, Disput** v režiji Vita Tauferja in produkciji Primorskega dramskega gledališča iz Nove Gorice.

Začetek četrtega

Morja u ● V dva niza spremljevalnega programa je selektor uvrstil naslednje predstave:

Sinoči se nov *Bil* in interpreti J. dukcija SNG koprskega letojnji, le tni festival lov. Festivali pokrovitelji vse julijske t gledališki vsem kopri manj izobik

Festival j ob 18.30 n t. ušičnim stavu Drob janske skup in pomeje pine *Buffer* našlo ruski s predstavo v sredo, 2. bo na Titov jev *Kralj R* tržaškega i dalašča. V u dariju Pokr dukcija čet

Iz akademijske z osem *Orkester* leana Anouilh, v četrtek, 3. julija, pa bo na vrsti *Medved* A. P. Čehova v režiji Zijaha A. Sokoloviča in v soboto še Feydsenova *Božja* v ulicu.

B. Š.

ki so po logiki modnega blata (z glasili glavnega pokrovitelja le

1. Aplavz za dva

Edward Albee, **Zoo** (Zgodba o živalskem vrtu) v režiji Matjaža Latina in produkciji Drame SNG Maribor; Heiner Müller, **Eksplodira spomina** v režiji Eduarda Milerja in produkciji SLG Celje; Jim Cartwright, **Dva** v režiji Laryja Zappie in produkciji PDG iz Nove Gorice; Aleksej N. Arbuzov, **Staromodna komedija** v režiji Marka Sosiča in produkciji SSG iz Trsta; Emil Filipčič, **Veselja dom** v režiji Nicka Upperja in produkciji SMG iz Ljubljane.

2. Prihajajo

Praznina, stara zgodba iz moje vasi po scenariju in v režiji Tomija Janežiča in koprodukciji Studia za raziskavo umetnosti igre in Gledališča Ptuj; Roger Vitrac, **Victor ali Otroci na oblasti** v režiji Sama Strelca in koprodukciji AGRFT iz Ljubljane ter Gledališča Ptuj; Sebastijan Horvat, Klavdija Zupan in Nataša Matjašec, **Elizabeth** v režiji Sebastijana Horvata in koprodukciji Radia Maribor ter Gledališča Ptuj; Nigel Williams, **Razredni sovražnik** v režiji Vojka Zidarja, javna uprizoritev študentov 4. letnika dramske igre na AGRFT iz Ljubljane; Isaac B. Singer, Zijah A. Sokolović, **Norci iz Helma** v režiji Zijaha Sokoloviča in produkciji MGL; Jure Ivanušič, **Bil sem ti blizu**, in Nebojša Pop Tasić, **Kabaret Karla Jedermana** – iz Kabareta XX. stoletja Drame SNG Maribor.

inje tekmovalnega programa sem si pomagal z enakimi kriteriji kot lani (relevantno dramsko izhodišče; domisljena, avtorsko prepoznavna in učinkovita režijska postavitev; prepičljiva

sestavljajo Ivanka Melan, Vanja Predan in Rudi Seligo (ki leto zaključuje predsedovanje Svetu BS). Žirija za zlato značke BS je prav tako »stara«: Tone Partljič, Olga Jančar in Rudi Seligo.

BRACO ZAVRNIK

Braco Zavrnin, Delo, 1. 7. 1997

Leto dni po ustanovitvi

Kdo bo vodil ptujsko gledališče?

Znano je, da je Strelec po dobrem mesecu dni dela kot vršilec dolžnosti direktorja odstopil, zamenjal pa ga je Franc Mlakar, ena od središčnih oseb Gledališča ZATO. Franc Mlakar je prevzel delo za šest mesecev, v katerih naj bi uredili pravnoformalni status gledališča. Šest mesecev je minilo in gledališče ponovno išče direktorja. Kdo bo to?

»Našli smo Jerneja Lorencija, 24-letnega Mariborčana, ki zelo dobro obvlada umetniško vodenje in ima tudi primerne reference. Tudi on se bo moral naučiti organizacijsko-menedžerskega dela. Pomembno je, da ima gledališče umetniški okvir,« je povedal Franc Mlakar.

Milena Zupanič, Tednik, 14. 11. 1996

Ptuj / Za novo gledališče

Letošnja prva premiera: Praznina

Gledališče stopa na pot z velikimi koraki, publika stopa v koraku z gledališčem. Gledališče bo doseglo svoj namen in osvojilo svoj kulturni prostor šele takrat, ko ga bo Ptuj sprejel za svojega, prepoznal v njem svoje lastno duhovno bitje in odgovarjal na vprašanja, ki mu jih bo gledališče postavljalo, pa ga tudi spraševal.

Za novo gledališče: Jernej Lorenci

Tednik, 16. 1. 1997

Škatlo raztrgati v življenje

Jernej Lorenci, projektni vodja Gledališča Ptuj, se zavzema za avtorski in raziskovalni pristop, ki se ukvarja predvsem z igralcem, z raziskavo avtorske zavesti in njegove odrske predstavitve. Smisel tega ni v eksperimentalnem gledališču, kvečjemu v iskanju zunaj žanrskih omejenosti.

Slavko Podbrežnik, Večer, 28. 1. 1997

Nova točka na kulturnem zemljevidu

Gledališče Ptuj - znova!

Umetniški vodja je Jernej Lorenci - Za uvod premiera Praznine scenarista in režiserja Tomija Janežiča - Že kmalu festival monodrame

Projektni (umetniški) vodja Jernej Lorenci je povabil k oranju ledine tri rosno mlade ustvarjalce, kakršen je pri 23 letih tudi sam. /.../ Četrtega aprila bo premiera avtorskega projekta Sebastijana Horvata, nastalega po psihiatričnih zapiskih; nastopila bo Nataša Matjašec. To bo tudi uvod v bienalni (za začetek) ptujski festival monodrame. /.../ Konec maja bo nadarjeni režiser Matjaž Latin postavil na oder Beckettov komad Konec igre, Samo Strelec pa bo ob koncu sezone zrežiral Vitracovo delo Victor ali otroci na oblasti. /.../ S tem pa startnih in tudi dolgoročnejših ambicij Gledališča Ptuj - v. d. direktorja Franc Mlakar je povedal, da ga financira mestna občina Ptuj, pričakujejo pa tudi projektno sofinanciranje ministrstva za kulturo - še ni konec. Tako naj bi v njegovem okviru ustanovili knjižnico gledališke literature in pripravili knjižni zapis o zgodovini gledališke igre na Ptuj, ki najbrž sega še v rimske čase. Pri tem je Jernej Lorenci poudaril, da mora Ptuj kot staro, zgodovinsko mesto povezati kulturne meridiane, njegov projektni poklicni teater kot ena od spremljevalnih oblik gledališke institucije pa naj bi se vidno pojavil na kulturnem zemljevidu Slovenije.

Braco Zavrnik, Delo, 29. 1. 1997

Nova iskanja mladega rodu slovenskih gledališčnikov

»Moja vizija je, da potrebuje Gledališče Ptuj še neko ime. Ne zaradi imena samega, ampak ime, ki mu daje historično, mitično, poetično ali kakršnokoli drugo vsebino. Prepuščaj sem se inspiracijam in pripeljale so me do imena Orfejevo gledališče. /.../ Naša ideja je teden monodrame pred Orfejevim spomenikom ...« (Jernej Lorenci)

Milena Zupanič, Tednik, 30. 1. 1997

30. JANUAR

P R E M I E R A

Tomi Janežič Praznina, stara zgodba iz moje vasi

Pri nastajanju predstave so sodelovali:

Barbara Kranjc
Sebastijan Cavazza

Tomi Janežič
Simona Ješelnik
Jasminka Ferček
Andraž Polič
Kristjan Cočev
Barbara Žorž
Ana Vipotnik

Ivan Brač
Janja Rakuš
Tomaž Bezjak
Irena Meško
Marijan Pišek
Oto Rimele
David Orešič
Nebojša Pop Tasić
Ana Strelec Bombek
Mateja Rokavec
Jernej Lorenci
Franci Mlakar

Premiera: Gledališče Ptuj, 30. januarja 1997 ob 20. uri
7 ponovitev / 1095 gledalcev
Gostovanja: 2; Izola, Ljubljana
Zadnja ponovitev: 5. 12. 1997

Koprodukcija med Studiem za raziskavo umetnosti igre in
Gledališčem Ptuj
Ljubljanska premiera 16. 4. 1997

Barbara Kranjc, Sebastijan Cavazza

Praznini ob rob

/.../ Ob vsem tem je moral nepoučeni gledalec samo ugibati ali pa se informirati po predstavi. Šele takrat je lahko potešil svojo radovednost, ki so mu jo uspeli vzbuditi ustvarjalci predstave, in izvedel, da sta se na odru trudila igralca Barbara Krajnc in Sebastijan Cavazza, šele takrat, da je poslušal Lorcove pesmi, ki jih je uglasbil Andraž Polič, da je projekt Praznina, stara zgodba iz domače vasi, nastajal kot študija igre, ki ji je bila osnova Lorcova Krvava svatba, in da se je tekst oblikoval postopoma, iz udeležencev študije samih, ter ga je režiser šele naknadno zapisal. Šele takrat je mogel urediti svoje misli in povezati celotno dogajanje v sozvočje vidnih in slušnih vtisov ter skleniti, če drugega ne, da si bo predstavo moral ogledati znova - pomanjkljivemu gledališkemu listu zahvaljujoč. Blagor poučenim.

Dario Svetej, Večer, 3. 2. 1997

Nevesta pred negotovostjo

Namesto razviharjene čutnosti in razbeljene čustvenosti, ki izvirata pri Lorci iz primarne človeške obremenjenosti s krvjo, je v ospredju Janežičeve preinterpretacije negotovost, dvom, temna slutnja nesojene neveste, ki je fatalistično ujeta med silnice narave in vladajoče civilizacije. /.../ Njuna igra je bila zadržana, usmerjena v nadzirane odseve notranje dramatičnosti ter ujeta v globalno statičnost in nespremenljivost - praznine.

Slavko Pezdir, Delo, 5. 2. 1997

Sredi življenja - Praznina

Prvo letošnjo premiero ptujskega gledališča lahko tako štejemo med tiste ptujske kulturne dogodke, ki so in še bodo nekaj dali gledalcem ptujskega gledališča ...

Milena Zupanič, Tednik, 6. 2. 1997

Ptuj kot Salzburg ali Dubrovnik

»S festivalom monodrame ne pridobi samo mesto, pridobi tudi slovenska gledališka javnost. Doslej v Sloveniji takšnega festivala nismo poznali. Seveda je fenomenalno, da se to dogaja ravno na Ptuj. S tem se bomo dolgoročno odprli v slovenski kulturni prostor. /.../ Ptuj ima s svojo tradicijo srednjeveškega mesta vse možnosti, da postane slovenski Salzburg ali Dubrovnik.« (Franc Mlakar)

Slavko Podbrežnik, Večer, 8. 4. 1997

»Želimo biti tudi provokativni«

»Ravno izbira nekdanj skupnega jugoslovanskega prostora je provokativno mišljena,« je na včerajšnji tiskovni konferenci med drugim povedal v. d. direktorja Gledališča Ptuj Franci Mlakar.

Generalno sponzorstvo je prevzel lokalni gigant Perutnina Ptuj, saj želijo prek donatorstva v kulturo stkati vezi z okoljem. Slabo pa so se izkazali na Ministrstvu za kulturo, ki so prispevali borih 150.000 tolarjev. Nič tudi ni prispevala Občina Ptuj, tako da bo moral festival kar sam pokriti projekt, vreden 2 milijona tolarjev.

Slavko Podbrežnik, Večer, 10. 4. 1997

■ 16. APRIL

Ljubljanska premiera Praznine.

Skrivnostna Elizabeth tudi kot radijska igra

Zamisel Gledališča Ptuj, da uvrsti v svoj repertoar komorno besedilo Elizabeth, ki ga je po psihoterapevtskih zapiskih Arthurja Janova napisal režiser Sebastijan Horvat, je pritegnila pozornost uredništva kulturno-umetniškega programa Radia Maribor. Tako bomo gledališko Elizabeth, skrivnostno žensko, ki se pred občinstvom razgalja do najbolj bolečih podrobnosti, dobila svojo predhodnico v prvinskem slušnem mediju. Radijska igra Elizabeth bo na sporedu Radia Maribor nocoj ob 21. uri.

(B. Z.), Delo, 15. 4. 1997

Pristrižena krila

Tomiju Janežiču, dokazano najbolj poetični duši zadnjih generacij slovenskih režiserjev, je po Shafferju kreativno postajo odprl Lorca. /.../ Ker je Praznina že zasnovana kot work in progress, je ne gre motriti z naostrenim zobovjem. Da se je premik naprej od premiere s konca januarja odgodil že v vmesnem času, pokaže Nevestino sklepno, rafinirano žalovanje za mrtvim Leonardom. Dokopala se je do konca, kakor ga je zarisal Lorca. V imenu vseh vernikov raziskovalnega gledališča, ki širših množic žal ne nagovarja.

Primož Jesenko, Razgledi, 16. 4. 1997

Še na pol poti

Ob gostovanju Studia za raziskavo umetnosti

Janežičeva Praznina torej iz ospredja Lorcove predloge izrine žar strasti, nadomesti ga z mučnim samospraševanjem, negotovostjo in nedorečenostjo, predvsem pa z obupnimi poskusi racionalizacije zapletenega odnosa med obema ljubimcema. /.../ Umetniška premoč je pri tem za zdaj odločno na strani Sebastijana Cavazze, izvrstnega upodabljevalca sprva molčečega in zadržanega, kasneje pa vse bolj vročerknega in vzkipljivega ljubimca Leonarda, prežetega z večje nadzorovano in vseskozi prisotno temperamento čutnostjo ...

Petra Pogorevec, Dnevnik, 18. 4. 1997

Čisto nova podoba Praznine

Nova različica Praznine Tomija Janežiča kaže, da so se njeni soustvarjalci po ptujski prvi javni predstavitvi svojega »dela v nastajanju« še temeljito (in uspešno) ukvarjali z njeno dramaturško zgoštevijo, karakterno poglobitvijo ter vsebinsko in oblikovno enovitostjo izvedbe. Njen »ljublanski prerez« je dramatično zgoščen na poslednje (mučno in lepo obenem) srečanje med Leonardom in bratovo nevesto. /.../ Odrski govor (prepletanje narečnih prvin s splošno pogovornim) je tokrat naravnejši, kot je bil v »ptujski izdaji«, razmerje med protagonistoma pa mnogo bolj živo, naše ter aktualno v svoji stilizirani lokalistični pojavnosti in univerzalno pomenljivi sporočilnosti ...

Slavko Pezdir, Delo, 18. 4. 1997

12. DO 18. APRIL

FESTIVAL MONODRAME PTUJ '97

(PRVIČ)

Matija Logar

Dosje ali Aforizem v šestih slikah, Ivo Ban

Zijah A. Sokolović

Glumac ... je glumac ... je glumac

Uršula Cetinski

Alma, Polona Vetrih

Mihailo Radoičić

Sex u Gorskom vijencu, Mihailo Radoičić

Evgen Car

Poredušov Janoš

Wilchelm Reich

Govor malemu človeku

Željko Vukmirica

Zgodovina moje neumnosti

Andrej Rozman

Rupert marovt, Kud France Prešeren, Ljubljana

Sebastijan Horvat, Klavdija Zupan, Nataša Matjašec

Elizabeth, Gledališče Ptuj, zaključna predstava festivala

Odločitev strokovne žirije:

»Žirija I. Festivala monodrame Ptuj 1997 v sestavi dr. Bruno Hartman, Aleš Novak in Matej Bogataj si je z zanimanjem ogledala vseh 8 tekmovalnih predstav po selektorjevem izboru. Žirija je upoštevala kvaliteto, komunikativnost in aktualnost besedila, režije in igre ter njihovo povezanost v celoto. Žirija je soglasno odločila, da nagrado festivala prejme **Zijah A. Sokolović** za predstavo **Glumac ... je glumac ... je glumac**.«

Izbor predstav za festival sta opravila Franc Mlakar in Jernej Lorenci.

foto Stanko Zebec

Zijah A. Sokolović, prvi nagrajenec Festivala monodrame

20. APRIL

P R E M I E R A

Sebastijan Horvat, Klavdija Zupan, Nataša Matjašec **Elizabeth**

Režija Sebastijan Horvat

Dramaturgija Klavdija Zupan

Scenografija Petra Veber

Kostumografija Ana Matijević

Lektor Arko

Glasba Drago Ivanuša

Fotografija in diapozitivi Stanislav Zebec

Tonsko in lučno vodenje Tomaž Bezjak

Producentka zvočne obdelave Lučka Gruden

Tonski posnetek Ivo Smogavec

Glasbeni posnetek in mix Danilo Ženko

Fotografija na naslovnici Bojan Golčar

Premiera: Gledališče Ptuj, 20. aprila 1997 ob 20. uri

8 ponovitev / 930 gledalcev

Gostovanja: 7; Ljubljana (2), Maribor, Kranj, Murska Sobota (2);

Sliven - Bolgarija

Zadnja ponovitev: 22. 10. 1998

Nataša Matjašec

foto Stanko Zebec

Sinoči so v Gledališču Ptuj zaprli vrata I. Festivala monodrame

Festival je uspel v vseh pogledih

»Dvorana ni nikoli samevala. Program je bil izjemno pester. V medijih smo doživeli uspeh.«

(Franc Mlakar, v. d. direktor Gledališča Ptuj)

Slavko Podbrežnik, Večer, 21. 4. 1997

Gledališče Ptuj - vaše gledališče

Cilji našega gledališča so jasni in definirani - integrirati se v okolje, v katerem delujemo in prodreti v slovenski gledališki prostor kot dejavnik te zvrsti umetnosti. /.../ Še prav posebno dobro in velikopotezno smo se združili pri projektu FESTIVAL MONODRAME, ki je potekal sredi aprila in je bil, kot ste lahko sami opazili, zelo odmeven v celotnem slovenskem prostoru. Po našem mnenju je, upam, da ga delite z nami, upravičil sodelovanje in skupen medijski nastop na slovenskem trgu. Perutnina Ptuj je ponovno dokazala, da njena pot k uspešnemu poslovanju ni sad naključja, ampak strokovnega pristopa, ki ne more mimo tega, da je uspešna firma tudi posledica kulturnega nivoja okolja, v katerem deluje. Člani kolektiva Gledališča Ptuj vam želimo uspešno poslovanje tudi v prihodnosti.

Franci Mlakar, Perutninar, april 1997

Elizabeth - degradacija besede

Nenavaden konglomerat več tekstov sicer zmede, dejstvo, da je nastal tudi iz proznih podlag, pa ni tako nenavadno. /.../ Primarno sporočevalno sredstvo predstave pa ni govor, kar je še ena presenetljiva odločitev avtorjev, saj bi v monodrami pričakovali izrazitost ravno tega elementa. Gre za degradacijo govora, njegovo podreditev. /.../ Avtorjem gre za razumevanje besede, ki se približa artaudovskemu: razgaliti zvočnost besede, njeno meso, intonacijo, intenzivnost, krik. Nasprotno od olesenelosti besede in menda prav tako statične igre, pa zaživi prostor scenografke Petre Veber, ki ni več dodatek ali sredstvo za poudarjanje besedila, ampak je avtonomiziran. /.../ To je gledališče, ki mu ne gre za interpretacijo teksta, ki ne priznava besede kot vseobsegajoče in začetne podstati določene gledališke predstave, ampak le kot enakovreden element ob vseh ostalih in številnih elementih v predstavi.

Andreja Babšek, Večer, 21. 4. 1997

S skrajno govorno in telesno disciplino je Nataša Matjašec oblikovala kultivirano podobo ženske v dialogu s svojim spomini, s svojimi sencami in odmevi na zadržano odmerjene besede ...

Lučka Gruden, Radio Maribor, 21. 4. 1997

Na Ptuj se je včeraj zvečer končal 1. Festival monodrame Ptuj '97

»Pokazal je, da je na tem področju v Sloveniji obstajal prazen prostor, in mislim, da nam ga je uspelo zapolniti. To je bila seveda tudi naša želja in cilj. Kajti pred dvema letoma, ko smo načrtovali dolgoročno strategijo, smo prišli na idejo, da moramo na Ptuj organizirati prireditev, ki nas bo v kratkem času postavila v slovenski gledališki prostor,« je povedal direktor Gledališča Ptuj Franci Mlakar.

Roman Repnik, Dnevnik, 21. 4. 1997

Radijska igra v prostoru

Uprizoritev /.../ je minimalistično domišljena in strogo disciplinirana v izrabi odrskih izrazil. /.../ S prevladujočo hladno sivino, ploskovitostjo in geometrijsko zgradbo posameznih podob, v katerih se pojavlja in izginja statua protagonistke in njene sence, podčrtuje vzdušje varljivosti videza in neulovljivosti trdnejše vednosti o posamezniku.

Slavko Pezdir, Delo, 25. 4. 1997

Po brzicah intuicije

Elizabeth vas bo preganjala v sanjah, terjala nekompromisne odgovore vesti, usta vila divji krogotok srčne krvi, vas mehko in elegantno prestrašila, da sploh ne boste vedeli, kdaj ste se podali na peklensko potovanje spoznavanja samega sebe. /.../ Ustvarjalci so se dvignili nad svoja izhodišča s prečiščeno, asketsko predstavo, ki natančno in dosledno sledi vodilu »less is more«. /.../ Brez razmetavanja, patetike, drobljenja in golega cinizma. Prečiščeno in preseženo. Preprosto zreducirano na bistveno. Predstava z možgani in z jajci. Za pogumne ustvarjalce in gledalce.

Jedrt Jež, Novice, 8. 5. 1997

Victorjev dan mladosti

»Kako je prišlo do sodelovanja med Akademijo za gledališče, radio, film in televizijo in Gledališčem Ptuj?«

»Ideja je stara že dve leti. Ugotovili smo, da je letnik Jožice Avbelj in Borisa Cavazze brez gledališkega režiserja, in študentje so želeli, da bi do konca svojega študija lahko en semester delali s študentom gledališke režije ali režiserjem. Takrat sem še nameraval voditi Gledališče Ptuj in zdelo se mi je krasno, da bi se ti dve ustanovi lahko na nek način povezali.« (Samo Strelec)

Tatjana Doma, Tednik, 15. 5. 1997

Občina išče direktorja za gledališče

Na razpis za delovno mesto direktorja Gledališča Ptuj se je kot edini kandidat prijavil diplomirani gledališki režiser Samo Strelec ...

MZ, Tednik, 22. 5. 1997

foto Stanko Zebec

Slovo od Akademije: Uroš Smolej, Danijel Malalan, Karmen Komljanec, Mojca Simonič, Boris Cavazza, Vesna Slapar, Vesna Pernarčič, Barbara Medvešček, Jožica Avbelj, Tadej Toš, Rok Vihar, Samo Strelec

26. MAJ

P R E M I E R A

Roger Vitrac

Victor ali Otroci na oblasti

Victor ou Les enfants au pouvoir

Prevod

Bruno Hartman

Režiser

Samo Strelec

Dramaturginja

Tatjana Doma

Lektorica

viš. pred. mag. Katja Podbevšek

Mentorja za dramsko igro

doc. Jožica Avbelj in

red. prof. Boris Cavazza

Victor

Rok Vihar

Charles Paumelle

Tadej Toš

Emilie Paumelle

Vesna Pernarčič

Lili

Karin Komljanec

Esther

Vesna Slapar

Antoine Magneau

Danijel Malalan

Therese Magneau

Barbara Medvešek

General Etienne

Lonsegur Uroš Smolej

Ida Mortemart

Mojca Simonič

Zdravnik

Mojca Simonič

Tonski in lučni mojster

Tomaž Bezjak

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Organizatorica

Anica Bombek Strelec

Administratorka

Mateja Rokavec

Premiera: Gledališče Ptuj, 26. maja 1997 ob 20. uri

5 ponovitev / 520 gledalcev

Zadnja ponovitev: 31. 5. 1997

Koprodukcija AGRFT Ljubljana in Gledališča Ptuj

foto Stanko Zebec

Vesna Slapar, Rok Vihar, Danijel Malalan

Danijel Malalan, Vesna Slapar, Rok Vihar, Vesna Pernarčič

Vrtiljak zgodovine

/.../ In če že gre priznanje režiserju, je potrebno vsekakor pohvaliti tudi igralce. Ti so svoje delo opravili odlično. Njihovi liki so bili natančno in simpatično izdelani. Tistih nekaj ne preveč očitnih napakic pa velja verjetno pripisati premierski oziroma izpitni tremi. Predstava, zaradi katere se velja zapeljati tudi na Ptuj.

Roman Repnik, Dnevnik, 27. 5. 1997

Otroci na oblasti v ptujskem gledališču

Odpor do postopkov na odru in smeh zaradi njih pa sta gotovo prispevala k ograditvi gledalcev od napak in slabosti malomeščanske družbe. Takratne in današnje. Saj to je bil pa tudi namen, ali ne?

Milena Zupanič, Tednik, 29. 5. 1997

■ 2. JUNIJ

Elizabeth sodeluje na Exodosu '97, tretjem festivalu sodobnih odrskih umetnosti v Ljubljani.

Zadnja večerja Paumellovih

Z dovolj trdnim uprizoritvenim konceptom je režiser ponudil absolventom dramske igre dovolj priložnosti za ubrano ansambelsko igro in samostojno oblikovanje individualne prepoznavnosti slehernega lika.

Slavko Pezdir, Delo, 3. 6. 1997

Študentje AGRFT v Gledališču Ptuj: Vladavina otrok

Gre za predstavo, ki popolnoma zadovolji gledalca, smeši samozadostnost malomeščanstva brez obsodb in pušča vtis, da je iz dramskega teksta naredila vse, kar se narediti da. Na koncu je treba omeniti tudi skrbno pripravljen gledališki list, ki je delo dramaturginje Tatjane Doma.

Andreja Babšek, Večer, 3. 6. 1997

Varljivost pogleda

Izjemno sežeta, dopadljiva in mestoma tudi duhovita, minimalistična predstava, ki v vseh porah izpostavlja vprašanje o subjektivnem vrednotenju posameznika. Zato nam ponudi množico fantastičnih podob in množico »nenavadnih zgodb«. Katero izmed njih bomo izbrali, pa je seveda odvisno od nas samih. Toda Elizabeth je samo ena!

Roman Repnik, Dnevnik, 4. 6. 1997

Samo Strelec ponovno direktor Gledališča Ptuj

Najprej denar, nato filozofija

»Rad bi odločal, kako se bodo ta sredstva (za gledališče) porabljala. /.../ S temi osmimi milijoni je ptujsko gledališče napravilo tri predstave v času, ko je gledališče vodil Franc Mlakar, kar se mi zdi ogromno.« (Samo Strelec)

Milena Zupanič, Tednik, 5. 6. 1997

Elizabeth Nataše Matjašec, Klavdije Zupan in Sebastijana Horvata je statična preverba moči odrskega jezika in dramaturške izpeljave. Ta miniaturna ni hladna konstruktivistična podoba, ni tisto, kar je zapisano v referenčnem sklicevanju na nelagodno sožitje seksoloških popisov. Nataša mi je bila blizu zaradi zvena. Ta zven je blag. Ta zven se zaveda, kaj govori, in tiste črte in odštevalni računalniški odmevi proizvajajo sipkost časa ...

Simon Kardum, Delo, 7. 6. 1997

S Samom Strelcem, novim direktorjem Gledališča Ptuj

Odrpito projektno gledališče

»Pred letom in pol so vas že izbrali za direktorja Gledališča Ptuj, pa ste po mesecu dni odstopili. Kaj se je medtem spremenilo, da ste se odločili zopet poskusiti?«

»Na tokratni razpis sem se prijavil, ker menim, da imam vizijo, kako bi sicer relativno majhno količino denarja, ki je namenjena Gledališču Ptuj, porabil čim bolj učinkovito in smotrno. Pred letom in pol, ko sem prvič razmišljal o vodenju gledališča na Ptuj, je bil zavod z odlokom sicer ustanovljen, vendar pa se še ni dalo konkretno načrtovati sezone in sklopiti pogodb z ustvarjalci. Danes je gledališče pravna oseba, s svojimi proračunskimi sredstvi, zaposlenimi in tudi samostojno upravlja gledališko stavbo.« /.../ »Osebnostno menim, da ima vsaka organizacija neke razvojne cikle, neka življenjska obdobja. Ptujsko gledališče je v povojih, zato naj se v tem začetnem obdobju čim bolj vtke v čas in prostor, kjer živimo. To ne pomeni, da je treba delati predstave, ki bi ljudi po dolgem in počez zabavale, samo zato, da bi se gledališka blagajna polnila. Mislim, da se mora gledališče, ki ni prežeto s svojim časom, vprašati, ali se godi na pravem mestu in v pravem času. Gledališče na Ptuj mora dihati z mestom ...«

Slavko Podbrežnik, Večer, 23. 6. 1997

Tednikov pogovor / Kristina Šamperl Purg

»Na področju kulture sem želela, da bi videli kulturo ne le kot porabnika, kot smo bili navajeni, pač pa da bi se zavedali, da je možno z njo tudi pridobivati. V programu sem načrtovala profesionalizacijo gledališča, kar se je uresničilo.« (Kristina Šamperl Purg)

Milena Zupanič, Tednik, 26. 6. 1997

Ptuj / Srečanje z igralko Zvezdano Mlakar

Veliko je odvisno od zvezd

»Ptujskih igralcev v Ljubljani je kar nekaj, ki bi si želeli igrati na Ptuj. Mislim, da bi bilo pametno, da bi imel ptujski teater vrata odškrnjena tudi za nas, sicer bomo v Ptuj prihajali kot tujci. Ptuj bi zagotovo imel več od tega, če bi nas povezoval na ta način. Denar pri tem ni vprašanje, igrali bi tudi brezplačno. Vse pa je seveda odvisno od tega, kakšno vizijo ima Ptuj.« (Zvezdana Mlakar)

MG, Tednik, 26. 6. 1997

■ 29. JUNIJ

Elizabeth gostuje na 1. mednarodnem festivalu mladega balkanskega gledališča z naslovom Sosednji glasovi v bolgarskem mestu Sliven.

■ 1. JULIJ

Delovno mesto direktorja nastopi Samo Strelec.

Mateja Rokavec začne sistematično urejati gledališki arhiv.

Gledališče Ptuj prvič na Borštnikovem srečanju po izboru selektorja

Selektor se je opiral na enake kriterije kot lani

Izbora predstav za 32. Borštnikovo srečanje, ki ga je tudi letos opravil Slavko Pezdir, prinaša osem premiernih uprizoritev iz sezone 1996/97

V dva niza spremljevalnega programa je selektor uvrstil naslednje predstave: /.../ Praznina, stara zgodba iz moje vasi po scenariju in v režiji Tomija Janežiča in koprodukciji Studia za raziskavo umetnosti igre in Gledališča Ptuj; Reger Vitrac Victor ali Otroci na oblasti v režiji Sama Strelca in koprodukciji AGRFT iz Ljubljane ter Gledališča Ptuj; Sebastijan Horvat, Klavdija Zupan in Nataša Matjašec, Elizabeth v režiji Sebastijana Horvata in koprodukciji Radia Maribor ter Gledališča Ptuj ...

Braco Zavrnik, Delo, 1. 7. 1997

28. JULIJ DO 6. AVGUST

POLETNI VEČERI GLEDALIŠČA PTUJ**New Swing Quartet**, celovečerni koncert**Trio Luwigana in Norina Radovan** (sopran), koncert**Josipa Lisac**, celovečerni koncert**Komorni orkester Bolšoj teatra Moskva**, koncert**Gregorijanski koral** (študentje Akademije za glasbo Ljubljana pod vodstvom prof. Toneta Potočnika), koncert**The Schubert ensemble of London**, koncert**Miro Gavran Iščem moža s kulturo srca**,
Kulturni dom Španski borci, Ljubljana**Poulični festival latino glasbe**Od 28. julija do 6. avgusta 1997
9 prireditev / 1400 gledalcev

Ptuj / Poletni večeri Gledališča Ptuj

V minoritskem samostanu in na ulicah

»S prireditvami želimo oživiti biser, ki ga imamo, Ptuj. Na Ptuj se je v zadnjih letih začelo čez poletje resnično nekaj dogajati. Letos je več prireditev, lahko govorimo celo o inflaciji organizatorjev. To nakazuje, da je prišel čas, ko se bo na tem področju moralo nekaj urediti. /.../ Ptuj po mojem mnenju ima možnost iti po poti slovenskega Dubrovnika ali, bolj širokopotezno, Salzburga v slovenskem merilu,« meni Franc Mlakar.

Milena Zupanič, Tednik, 24. 7. 1997

Svetniki o delu javnih zavodov

Glasilo Ptujčan in gledališče dobro delata ...

MG, Tednik, 31. 7. 1997

Franci Mlakar o Poletnih večerih Gledališča Ptuj

Elitni program za festivalsko mesto

»Ko smo lani prvič organizirali Poletne večere Gledališča Ptuj, odvijali so se v Dominikanskem samostanu, smo ugotovili, da so ljudje sicer napolnili prostor, po zaključku programa pa niso imeli kam, kjer bi lahko nadaljevali z družabnostjo. Zato smo si zamislili še dogajanje, ki bi potekalo na ulici. Ljudje naj tudi tam čutijo poletni turistični kulturni utrip mesta. /.../ Mislim pa, da bo ta festival letos zadnjič potekal pod imenom Poletni večeri Gledališča Ptuj, saj gledališče vendarle ni organizacija, ki bi delala festivale ...« (Franc Mlakar)

Slavko Podbrežnik, Večer, 5. 8. 1997

Beda in blišč festivala na Ptuj

Kako se festivala ne pripravlja, a tudi, kako se ga mora, je pokazal Poetovio '97

Pod streho Festivala Poetovio '97 so tik pred zdajci stlačili Ptujsko poletno noč, praznik mestne občine Ptuj, turistični teden, koncerte v okviru Festivala Ljubljana in Imago Slovenije, Poletne večere Gledališča Ptuj in Poletne kulturne večere Ptuj '97. Festivala vredni bi lahko bili le slednji trije ...

Franc Mlakar je s Poletnimi večeri Gledališča Ptuj predvsem v bogat ambient samostanskih zidov minoritskega in Dominikanskega samostana postavil elitne umetnike, ki sodijo v komornost, na ulice pa tematsko glasbo romansko govorečega sveta. Odmevnost njegovega koncepta sta potrdila predvsem poln, bolje rečeno prepoln Dominikanski samostan in njegovo dvorišče ter povsem polno gledališče.

Slavko Podbrežnik, Večer, 11. 8. 1997

SEZONA 1997/98

Oj, čudežni zaboj
Strojepiski
Sobo oddam
Ovinek

Prenova gledališča za novo tisočletje -
strokovne podlage za gradbeno obnovo stavbe

Ruda in Tona – teater ante portas

Arhitekt Andrej Šmid vodi projekt za obnovo gledališča. Cilj je obnova nekdanjega pročelja in posodobitev notranjosti.

19. SEPTEMBER

P R E M I E R A

Paul Maar

Oj, čudežni zabo!

Kikerkiste

Prevod Samo Strelec

Režiser Peter Srpčič

Dramaturginja Tatjana Doma

Lektor Arko

Kostumografka in scenografka Stanislava Vauda

Kumina Aljoša Koltak

Bartolomej Niko Kranjc Kus

Koračničar Primož Pirnat

Tonski in lučni mojster Tomaž Bezjak

Odrski mojster Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka Irena Meško

Premiera: Gledališče Ptuj, 19. septembra 1997 ob 19. uri

97 ponovitev / 15285 gledalcev

Gostovanja: 36; Celje, Deskle, Koper, Krško (2), Ljubljana (15),

Lovrenc na Pohorju, Maribor (4), Murska Sobota (4), Nova Gorica (2),

Novo mesto (2), Portorož, Šentjur, Velenje

50. ponovitev: 17. 5. 1998

Zadnja ponovitev: 7. 4. 2000

Aljoša Koltak dobil na 5. festivalu otroških gledaliških uprizoritev Zlata paličica leta 1997 v Ljubljani nagrado za vlogo Kumina.

Moj zabo, Katja Gajser, 5. a razred Osnovne šole Kidričevo

Danijela Josić, 4. razred Osnovna šola Rogatec

1997

foto Samo Strelec

Nagrajenci natečaja »Čudežni zaboj« z igralci

foto Stanko Zebec

Aljoša Koltak in Niko Kranjc Kus

Prijatelja v čudežnem zaboju

Predstava je delo mladih ustvarjalcev, študentov tretjega in četrtega letnika AGRFT. /.../ Po začetni tremi, razumljivi spričo njihove mladosti, jim je uspela polnokrvna oživitev likov. Otroci so v predstavi očitno uživali, čeprav je nemogoče soditi o tem, kaj je tisto, kar jih je najbolj zabavalo. Vendar tudi odrasl(ejš)i gledalec ni ostal praznih rok ...

Andreja Babšek, Večer, 23. 9. 1997

Kjer se prepirata dva ...

Mladi protagonisti, Aljoša Koltak kot suhi in praviloma umikajoči se Kumina, Niko Kranjc Kus kot debeli in eksplozivnejši Bartolomej ter Primož Pirnat kot premočrtno osvajalski Koračničar, so bili dovolj radoživi in prepričljivi središčni akterji mestoma že kar cirkuško dinamičnega in barvitnega odrskega dogajanja.

Slavko Pezdir, Delo, 15. 11. 1997

19. SEPTEMBER

P R E M I E R A

Murray Schisgal

Strojepiski

The Typists

Prevajalka

Režiser

Lektorica

Vanja Slapar Ljubutin

Viktor Ljubutin

Tatjana Stanič

Sylvia Payton

Paul Cunningham

Vanja Slapar Ljubutin

Iztok Bevk

Tonski in lučni mojster

Odrski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Tomaž Bezjak

Marjan Pišek

Irena Meško

Premiera: Gledališče Ptuj, 6. oktobra 1997 ob 20. uri

12 ponovitev / 2070 gledalcev

Gostovanja: 4; Idrija (2), Ormož, Velenje

Zadnja ponovitev: 20. 1. 1998

Koprodukcija med Gledališčem Ptuj in skupino Sodobnik

Vesna Slapar Ljubutin, Viktor Ljubutin, Izток Bevk

1997

foto Stanko Zebec

Na kaj že čakata Strojepiski?

Vanja Slapar Ljubutin in Iztok Bevk sta pod vodstvom Viktorja Ljubutina prenesla Paulovo in Sylviino življenje na ptujski oder tako živo, da ju vsakdo zlahka razume in sočuti najprej z njima, nato pa še s samim seboj.

Milena Zupanič, Tednik, 9. 10. 1997

Realizem namesto absurda

Diplomanti ruske akademije, ki menda še danes gojijo znamenito igralsko izročilo Stanislavskega, so pod režijskim vodstvom Viktorja Ljubutina v besedilu iskali predvsem osnovo za demonstracijo realistične, psihološko poglobljene, verjetne in moralno angažirane dramske igre ...

Slavko Pezdir, Delo, 10. 10. 1997

Zadušljiva brezizhodnost strojepisk

Tako igra kot celoten režijski koncept sta bila neverjetno nepremišljena; če je o kakršnemkoli konceptu sploh mogoče govoriti, je bil skrajno razrahljan, vse skupaj se je ustavilo na lupini prvega branja. V tej površnosti in nedoslednosti je bila prepričljiva le scena, ki ji je s svojim inventarjem uspelo ujeti pravo, dolgočasno pisarniško vzdušje ... Kljub vsemu pa je bil ta polprofesionalni produkt nagrajen z obilnim in toplim aplavzom.

Andreja Babšek, Večer, 14. 10. 1997

Življenje v taktu pisalnega stroja

Izredno zahtevni igralski nalogi torej, ki sta ju oba igralca, čeprav sta mestoma delovala nekoliko neživljenjsko in togo, dobro opravila ...

Maja Orbanič, Mariborčan, oktober 1997

Pred nocojšnjim začetkom 32. Boršnikovega srečanja z direktorico Olgo Jančar
»Verjamemo zagotovilo«

/.../ »AGRFT in predstave Vitracu pa žal letos res ne bo, ker so igralci preveč zasedeni prav v tem terminu in ni bilo mogoče ničesar narediti. Trudili smo se, a igralci so vsi angažirani po različnih gledališčih. Akademija je bila stalnica na BS, a žal ni naša krivda. Tržačani imajo celo gostovanje v tem času, v predstavi pa sta angažirana kar dva igralca, ki nastopata v akademijem Vitracu.«
 (Olga Jančar)

Melita Forstnerič Hajnšek, Večer, 17. 10. 1997

■ 18. OKTOBER

Govor malemu človeku gostuje na spremljevalnem programu Boršnikovega srečanja.

■ 20. OKTOBER

Kam je izginila Janežičeva Praznina?

Tisti, ki so predsinočnim pred Malim odrom SNG čakali na pričetek predstave Praznina Studia za raziskavo umetnosti igre in Gledališča Ptuj v režiji Tomija Janežiča, uvrščene v boršnikovsko spremljavo, so ostali nepotešeni. Ptujčanov v Maribor namreč ni bilo. Ker je to že tretja odpovedana predstava Gledališča Ptuj na BS – po koprodukciji ptujskega teatra in AGRFT Victor ali Otroci na oblasti Rogerja Vitracca v režiji Sama Strelca in Elisabeth režiserja Sebastijana Horvata; vse tri je v Aplavz za dva uvrstil festivalski selektor Slavko Pezdir –, smo za pojasnilo včeraj poprosili direktorja ptujskega teatra Sama Strelca. Ta je najprej selektorjevo odločitev, da na Boršnikovo uvrsti kar troje projektov šele dobro leto delujočega gledališča, označil za enkratni dosežek ptujskih gledališčnikov. Da na Boršnikovo Gledališča Ptuj s predstavama, ki ju kot režiserja podpisujeta Strelec in Horvat, ne bo, so BS obvestili že pred festivalom, tako da ju v programu ni. Pri predstavi Victor ali otroci na oblasti se je zapletlo z dvema igralcema, ki sta imela tedaj, ko naj bi predstavo videli v Mariboru, že zaseden termin, in to zaradi gostovanja Slovenskega stalnega gledališča iz Trsta, kjer delata zdaj, v Gorici. Elisabeth Sebastijana Horvata pa, tako je Strelec včeraj pojasnil režiserjevo razlago, na BS ni, ker je od poletne razgrnitve selektorjeve izbire do Boršnikovega, menda zaradi prezasedenosti, niso mogli obnoviti.

In zakaj se je zalomilo pri napovedani Praznini? Kot je zatrdil Strelec, je bila težava spet v terminih oziroma hkratni zasedenosti enega od dveh igralcev pri projektu drugega teatra. O tem naj bi bil režiser Tomi Janežič vodstvo Boršnikovega srečanja tudi pisno obvestil in obenem prosil za nov termin. Strelec še dodaja, da projektne teatra, kakršno je ptujsko, pač ni mogoče voditi brez popolnega zaupanja v režiserja kot najbolj odgovornega za posamezni projekt, omenil pa je tudi pogosto nerazumevajoč odnos institucionalnih gledališč do teatra, ki deluje na način kot ptujski.

(va), Večer, 22. 10. 1997

Čigavo je Boršnikovo?

/.../ Ker nesreča nikoli ne pride sama, je v ponedeljek odpadla tudi predstava iz spremljevalnega programa (Praznina mladega režiserja Tomija Janežiča v produkciji Gledališča Ptuj), kar je spodbudilo precej nezadovoljstva in neučakanosti, zlasti med poklicnimi spremljevalci in opazovalci dogajanja ... in gledalci ...

Slavko Pezdir, Večer, 22. 10. 1997

■ NOVEMBER

Z Andrejem Šmidom začnemo razmišljati o možni obnovi gledališča. »Nič ni nemogoče. Če je denar,« pravi mladi mariborski arhitekt.

Zmeraj je na sredi odra igralec

/.../ »Gledališče na Ptuj ima dolgo tradicijo, vendar se je ta 'bum' začel z našo generacijo. Zvezdana Mlakar in jaz sva naredila sprejemne izpite na AGRFT pa še nekaj nas je bilo s Ptuja. Na ptujski gimnaziji je ustanovil

32. BORŠNIKOVO SREČANJE - BILTEN 10

Spremljana gospa Olga Jančar, direktorica Boršnikovega srečanja in PRESS center Boršnikovega srečanja MARIBOR

ZAČEV: Zakaj Gledališča Ptuj letos na Boršnikovem srečanju ne bo?

Spremljani:

Gledališče Ptuj je bilo na letošnje BS povabljeni s 3 uporičniki, in sicer v spremljevalni program. Glede na upravljanje in odnove v medijih (Večer, Delo, Radio Maribor) zaradi nabiranja od izbranih predstav ne bo na srečanju tudi odigrano, bi rad določeno BS in javnost obvesti o vstopih in nastopih, kakor jih vidimo na Ptuj.

1. Elisabeth, režiser predstave, gospod Sebastijan Horvat, mi je pred začetkom BS povedal, da ekipa ustvarilcev projekta Elisabeth do BS zaradi tehničnih in terminskih težav predstave ne more obnoviti in zato na BS ne bo sodelovala.

2. "Victor ali Otroci na oblasti", ta predstava v režiji S. Strelca se srečanja ni mogla udeležiti, ker dveh igralcev ni bilo v predstavi, sta pa redna člana BS in Trsta, matična gledališča do termina predvidenega gostovanja na BS (21.10.1997) ni mogla sprostiti. Sodelovanje obeh predstav smo torej pred pričetkom BS odpovedali.

3. Praznina, termin za predstavo režiserja T. Janežiča je bil najprej sicer dogovorjen in potrjen, nekateri je igralci S. Čavara na dan, ko naj bi Praznina gostovala na BS, imeli predstavo Čarufte v MGLU, o čemer pa naj bi g. Janežič takoj obvestil BS s tokom in prosil za nadomestni termin.

Ita so verjetni, zaradi katerih, Bol. Gledališče Ptuj na letošnjem BS ne bo ni prikazalo nobene izbranih predstav.

Kaj pa nastopi?

Gledališčniki (posebej le organizatorji) zelo dobro vemo, kako operativno poteka organizacija terminov BS.

Časopis Delo je že 1. julija letos objavil selektorjev zbor letošnjega srečanja. Če bi julia ali avgusta ali septembra gledalske natančno vedeli, katerega dne bomo odločili na BS nastopiti, potem bi - sicer ne vsajanih, tudi gospod Kukuša in gospod Kolar obvestili BS, ter in MGLU kotje nadohoda svoj mesečni program in omogočili "svoini" igralcev ki sodelujejo v "tujih" predstavah, ki gredo na BS, da bi bili tega dne v matičnih gledališčih prosti.

Ker pa temu ni bilo tako, je veriga poščila, kakopoli pri najbližjem členu, projektnem gledališču, ki svoje termine seveda naprej usklajuje z gledališč, ker so igralci redno zaposleni.

Kot direktorju "mladega" gledališča in režiserju ene od povabljenih predstav mi je še posebej žal, da na tem odličnem pregledu slovenske gledališke produkcije nismo mogli sodelovati. Menim, da smo stali vsi, kar je bilo v naši moči, da bi v Maribor prišli.

Še eno upam, da bo Gledališče Ptuj le kdaj povabljeni na Boršnikovo srečanje in da bo program srečanja pripravljen operativno dovolj zgodaj, tako da bodo lahko nadohoda gledališča od koder so igralci naših predstav, svoj oktober program tako, da se bomo mogli na Boršnikovem srečanju pokazati tudi mi.

Še eno vam upam, da bo Gledališče Ptuj na letošnjem BS ne bo ni prikazalo nobene izbranih predstav.

DIREKTOR GLEDALIŠČA PTUJ
Sama Strelca

GLEDALIŠČA PTUJ

POŠTA NA BS - POŠTA NA BS - POŠTA NA BS

mladinsko gledališko skupino režiser Marjan Kovač, potem je prišla Branka Bezeljak, a kal je zasadil Marjan z neverjetno širino in malo ciničnim pogledom na svet, ki smo ga dobesedno požirali.« (Igor Samobor)

Melita Forstnerič Hajnšek, Večer, 8. 11. 1997

■ 17. NOVEMBER

Slavnostna, petdeseta ponovitev monodrame **Govor malemu človeku**.

■ DECEMBER

Gledališče najame v Prešernovi ulici stanovanje za gostujoče igralce.
Prvi gostje v njem: Marjanca in Sandi Krošl ter Vesna Slapar, ki začenjajo s študijem za uprizoritev **Sobo oddam**.

■ JANUAR

Sodelavci so čez novoletne praznike dobili »domačo nalogo« in morali napisati, kako so doživeli leto 1997.

Anica Strelec Bombek je napisala naslednjo pesmico:

Najprej ni bilo nič.
Niti gledališča.
Potem je bila PRAZNINA. Obdobje brezvladja.
Nesrečna ljubezen z ELIZABETH.
Obdobje brezvladja.
Bog zmage VICTOR je dal razum,
srce in zmago vsem znanim grešnikom.
S ČUDEŽNIM ZABOJEM bili pripeljani
STROJEPISKI pred vrata z napisom:
ODDAJAM SOBE.
Obdobja brezvladja ni več.
Je Samo GLEDALIŠČE.

Razmišljamo o našem gledališču.

ZAKAJ SMO TUKAJ

1. Tukaj smo *Zato*, da bi bilo ljudem v *Gledališču Ptuj* lepo.
2. Tukaj smo zato, da delamo kvalitetno. Kvalitetno delamo, kadar se vedno znova sprašujemo, kako bi lahko določeno stvar naredili še bolje, in jo nato naredimo še bolje.
3. Tukaj smo zato, da ljudem pripravimo čim več čim bolj kakovostnih prireditev.
4. Tukaj smo zato, da kot posamezniki in kot firma rastemo in se razvijamo. Na kakovostnejše, bolje.

ČISTO PRAKTIČNO

1. Ni pomembno koliko delamo, ampak kako delamo.
2. Ni pomembno, da je delo narejeno, ampak da je dobro narejeno.
3. Ni treba delati dosti, zadosti je, da delamo tiste stvari, ki funkcionirajo.

4. Ni toliko važno, da uspemo, ampak da vemo, zakaj smo uspeli.
5. Ne zanima nas, kaj pravijo zakoni in predpisi, ampak kaj pravi praktično življenje.
6. Ne zanimajo nas pravne, ampak funkcionalne rešitve.
7. Ne zanimajo nas problemi, ampak predlogi rešitev.

■ 14. JANUAR

Samo Strelec prejme nagrado Zlata ptica za leto 1997 za oživitev profesionalnega gledališča na Ptuju.

Obrazložitev nagrade:

/.../ S skupino svojih sodelavcev je Samo Strelec znal zaznati avtentično potrebo svojega mesta in prostora, odmaknjene od središča kulturnega dogajanja: da je bila potreba avtentična, priča odziv Ptujčanov, ki so se na novo prisotnost gledališča v svojem mestu odzvali na najlepši način – kot nepričakovano številna publika. Znal je zbrati pogum, vztrajnost in moč – saj tovrstne podvige omogoča samo osebna moč zanesenjaka. Znal je zbrati in navdušiti sodelavce, ki so mu pomagali uresničiti načrt. In znal se je odpovedati drugim umetniškim ambicijam ter se posvetiti svojemu prostoru. Moral je biti nor. Zelo je pomembno, da je s tem znal ustvariti nekaj, kar je obogatilo Ptuj in razširilo slovenski kulturni prostor.

■ 11. FEBRUAR

Naša nova pridobitev: internet.

■ 26. FEBRUAR

Svet zavoda sprejme akt o sistemizaciji delovnih mest v Gledališču Ptuj.

Šest redno zaposlenih:	direktor organizatorica programa pisarniška referentka odrski mojster rekviziterka/garderoberka tonski/lučni mojster
-------------------------------	---

Delovno mesto inspicienta je sistemizirano, vendar za zdaj ostaja nezasedeno.

2. MAREC

P R E M I E R A

Markus Köbeli

Sobo oddam

Zimmer frei

Prevajalec in režiser

Samo Strelec

Dramaturginja

Tatjana Doma

Lektor

Arko

Kostumografka in scenografka

Gordana Gašperin

Glasba

Uroš Rakovec

Buli

Vesna Slapar

Dedi

Sandi Krošl

Gospa Kladivc

Marjana Krošl

Andro

Nenad Tokalić

Tonski in lučni mojster

Tomaž Bezjak

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Premiera: Gledališče Ptuj, 2. marca 1998 ob 20. uri

12 ponovitev / 2610 gledalcev

Gostovanja: 6; Nova Gorica, Škofja Loka (2), Ljubljana (3)

Zadnja ponovitev: 22. 4. 1998

Vesna Slapar in Sandi Krošl

foto Stanko Zebec

Nepretenciozna v najboljšem pomenu

/.../ Še rezime: Sobo oddam je dobra predstava. Nepretenciozna v najboljšem pomenu besede. Odlikuje jo optimalna »ekonomija«, izkoristek in združitev elementov. Kar pomeni naslednje: tudi v večjih gledališčih, z več denarja, z morda večjimi zvezdami, ne bi bil umetniški presežek nič večji.

Petra Vidali, Večer, 5. 3. 1998

Umreti ali živeti

/.../ Več komičnosti je v predstavo vnesla scenografka in kostumografka Gordana Gašperin. Takrat ko zastane tekst, se pač nasmejimo simpatičnim in duhovitim scenografskim rešitvam. /.../ Glavna igralka, starosta gledališča Sandi Krošl in mlada Vesna Slapar, sta tako izoblikovala karakterno natančno izrisani vlogi ...

Roman Repnik, Dnevnik, 5. 3. 1998

Trpka komedija dozorevanja

V prepričljivi in polnokrvni vlogi Dedija je 48 let po svojem debiju na ptujskem odru znova nastopil Sandi Krošl. Z bogato umetniško izkušnjo in človeško tenkočutnostjo je upodobil simpatičnega ostarelega osamljenca, ki šele na pragu svojega konca in ob življenjsko polnem srečanju z Buli dojame lažnost številnih vrednot in stereotipov meščanskega službenega in zasebnega reda ter si prostodušno obogati in osmisli poslednje ure. Odlično partnerico je imel v Buli temperamentne Vesne Slapar. Ta je s svojim širokim izraznim registrom prepričljivo in skrbno niansirano upodobila predstavnico uporniške sodobne mlade generacije, ki so jo starci pustili »do grla v dreku«; navzven drzno odtrgano in asocialno, navznoter pa krhko in ranljivo, pravzaprav eno samo utripajoče človeško srce.

Slavko Pezdir, Delo, 5. 3. 1998

Temelj zavezništva

Strelčeva državnica je specializirana za severnogermansko dramatiko, ki ji odpadajo šele mlečni zobje. Mišične tetive napenja v prid preživetja odrske fabule, dela z igralci pa ne dojema v luči izpete floskule, temveč kot krvavo potrebno zavezo. Tako preplava Rokavski preliv besedila, ki pod zunanjim videzom plitkosti prenaša dragocenejšo bistvo ... V ptujski predstavi se ne zgodi nič posebno prelomnega, saj ne gre za vrhunsko gledališko umetnost, temveč za zemeljsko krepko, natančno dodelano celovečerko, ki se opazi in ceni.

Primož Jesenko, Razgledi, 18. 3. 1998

Za vizualno podobo predstave je poskrbela Gordana Gašperin. Domiselna, celo odštekana scenografija in kostumi so dobro všiti v zgodbo in ji dajejo svojevrstno, skorajda že »avtorsko« piko na i. /.../ Sandi Krošl je igravec brez napake ... Ko Janez Novak umre, zvonček vendarle pozvoni. Ta ganljiv prizor pa vse preveč spominja na konec razvpitega Lom valov. Kapo dol, a tudi mali Bess so v oblakih zapeli zvonovi ...

Amelia Kraigher, Moda In, april, maj 1998

Samo Strelec, ljubiteljski poklicnež, ki je naredil gledališče

Če bi še kaj dodal, povedal, rekel – svobodno!

Ja, rad bi še malo hvalil Slaparjevo (Vesno). Ker si to zasluži; inteligentna in perspektivna igralka se mi zdi; ob Sandiju je ogromno naredila za to uprizoritev. (Toliko bo dovolj, da se punca ne pokvari.)

Amelia Kraigher, Moda In, april, maj 1998

■ 2. APRIL

Elizabeth sodeluje na 28. Tednu slovenske drame v Kranju.

Ptujčan naj ne bo samo »uradni list«

/.../ Nekaj pišete še o poklicnem gledališču, ki bo, vsaj tako sem prepričan, prinašalo vseskozi samo izgubo in občina bo morala kot ustanovitelj (če nisem v zmoti) izgube pokrivati iz svojega proračuna, kajti naše sicer lepo in za povrh še zgodovinsko mesto samo pač nima toliko privrženecv gledališke umetnosti, da bi lahko z vstopninami za gledališke predstave pokrili vse izdatke ...

Franjo Hovnik, Ptujčan, 20. 3. 1998

■ MAJ

Nova pridobitev: ISDN telefonska linija.

Začne se temeljita obnova odra – leseno vrvišče in konstrukcije bodo zamenjani s kovinskimi, elektroinstalacija na odru bo v celoti nova.

Prejeli smo

Kulturni hobi – menjavanje ključavnic

/.../ Ob vseh velikih načrtih in nenehnih uspehih, ki jih Ptuj dosega kot vse pomembnejše tudi kulturno središče Ptujkega polja in Slovenskih goric, in ne glede na bogato in uspešno tradicijo ljubiteljske lutkovne in gledališke ustvarjalnosti naj postane slovenska bela lisa za vso nepoklicno gledališko dejavnost? Navkljub številnim mladim, ki že delujejo in ki jih bo ob zagotovljenih osnovnih pogojih prav gotovo še več! Razen seveda, če na Ptuj za vso gledališko ustvarjalnost štejejo samo poklicno gledališče!

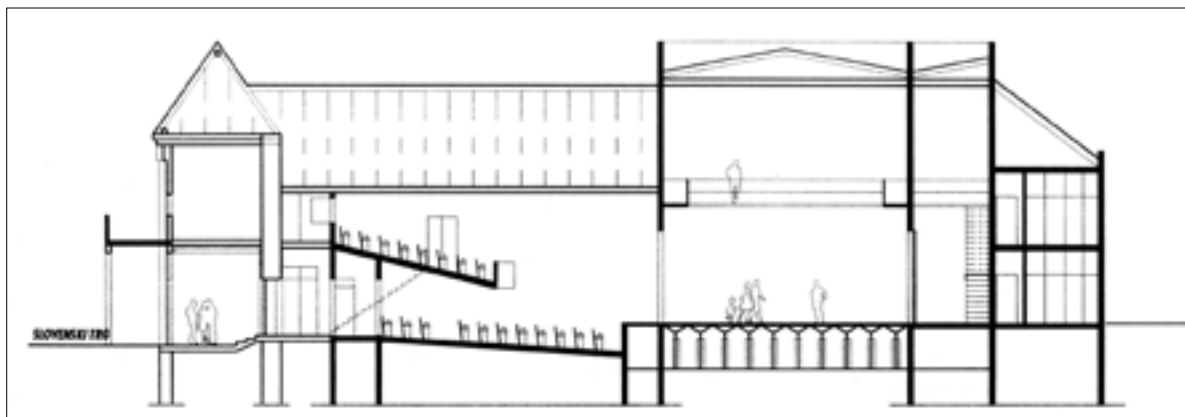
Bojan Čebulj, Tednik, 21. 5. 1998

■ 24. MAJ

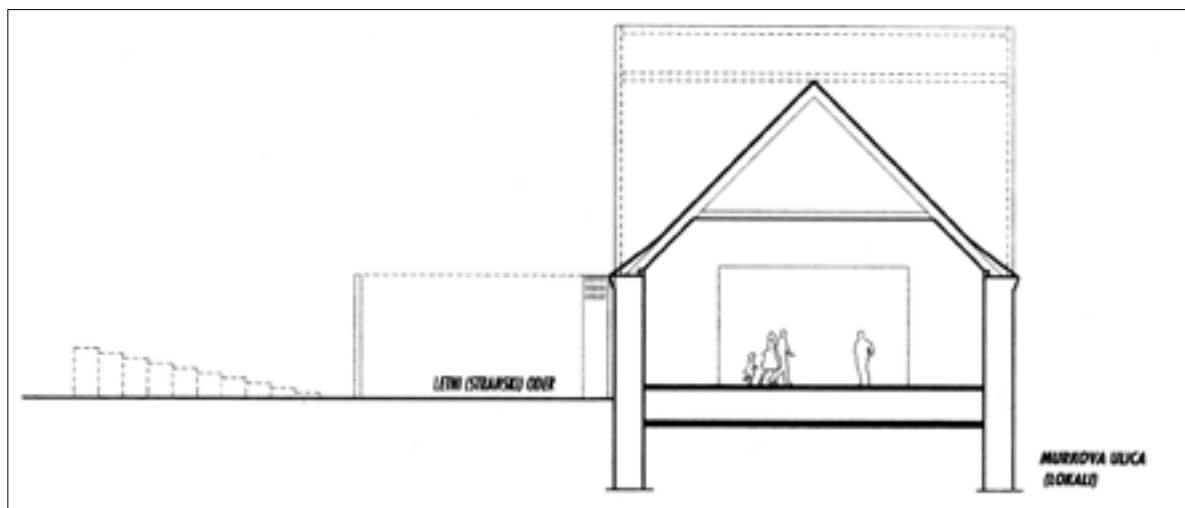
V Gledališki kavarni v Mariboru ima Matjaž Latin s sodelavci prvo vajo za Ovinek.

■ 26. JUNIJ

Tiskovna konferenca za Ovinek in predstavitev strokovnih predlog za prenovo gledališke stavbe, ki so jih pripravili Andrej Šmid, Peter Srpčič in Samo Strelec.

Prerez notranjosti

Idealna zamisel za prenovo: pridobitev levega, letnega odra na dvorišču ob gledališču

Črna komedija in prenova gledališke stavbe

Dela naj bi se začela okoli leta 2000.

Slavko Podbrežnik, Večer, 29. 6. 1998

Prav gotovo je pričujoči elaborat, ki je že bil predstavljen ptujskemu županu Miroslavu Luciju, prvi, temeljni korak v načrtovani obnovi ptujskega gledališča, ki naj bi se zgodila na začetku novega tisočletja.

Tatjana Mohorko, Tednik, 2. 7. 1998

■ JULIJ

Na odru potekajo temeljita obnovitvena dela. Odstranitev lesenega vrvišča, novi vlaki, nova elektroinstalacija, konzole za reflektorje in za zaključek – glavna zavesa.

Odrski mojster Marjan Pišek in gospod Lojze Forstnerič vodita obnovitev odra

2. JULIJ

P R E M I E R A

Tankred Dorst Ovinek

Die Kurve

Prevajalec

Jaroslav Novak

Režiser in avtor adaptacije

Matjaž Latin

Dramaturginja

Tatjana Doma

Lektor

Arko

Kostumografka in scenografka

Mirjana Koren

Tona

Tadej Toš

Rudi

Nenad Tokalić

Erik Majer

Ivo Leskovec

Tonski in lučni mojster

Tomaž Bezjak

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Premiera: Ptuj, dvorišče Muzejskega trga, 2. julija 1998 ob 21. uri

26 ponovitev / 3780 gledalcev

Gostovanja: 9; Deskle, Gornja Radgona (2), Lendava, Maribor (2),

Ormož, Novo Mesto (2)

Zadnja ponovitev: 19. 6. 1999

Od: BELSAK VOJKO <Vojko.Belsak@guest.arnes.si>

Za: Gledališče Ptuj <Gledalisce.Ptuj@guest.arnes.si>

Datum: četrtek, 2. julij 1998 22:03

Zadeva: Re:

Čestitke ob premieri!

Verjameva, da Ptuj še vedno hrani stare dobre energije, ki se vedno znova pojavljajo ob premierah Ptujkega teatra - tudi tokrat. Želiva vam še veliko uspeha ...

ptuj, ptuj, ptuj ...

Vojko & Tamara

foto Stanko Zebec

Tadej Toš, Nenad Tokalić

Smeh v dežju

Ena redkih predstav, kjer ni ničesar preveč, predvsem pa ne časa ... Prevod je sočen, adaptacija pa tako temeljita, da sploh nimamo občutka, da gre za prevedeno dramo. K temu vtisu še pripomore zabaven narečni govor Rudija in Tonata. Toš in Tokalić sta si kot domorodca seveda lahko dala duška. Tudi sicer se uspeta tako spojiti z okoljem, da v njiju komaj še prepoznamo profesionalca z odrskih desk. Pravzaprav bi smeli reči, da profesionalno odigrata naturščike ... Nasploh je, povzemimo, ključ uspeha ptujske uprizoritve v dobri naturalizaciji, ki zajame vse nivoje – adaptacijo besedila, ambientalno postavitev in »naturno« igro.

Petra Vidali, Večer, 4. 7. 1998

Življenje teče dalje

Ovinek bi lahko na prvi pogled kljub izrazito absurdnim situacijam označili predvsem kot komedijo. Celo kot burko, katere komičnost podpihuje in napihuje še razmetano avtokleparsko dvorišče ... Vendar ni povsem tako. Kot rečeno, je ptujsko premiero na pot pospremila slabo vreme. Verjetno se je ravno zato nekje med kapljami izgubil tisti trenutek, ko se komedija sprevrže v tragedijo.

Roman Repnik, Dnevnik, 6. 7. 1998

Životarjenje na obrobju

K vzdušju avtentične zavrženosti socialnega ambienta in videzu resničnosti dogajanja je med premiero svoje prispeval tudi poletni naliiv, ki ni zmotil ne zgledno privrženih protagonistov ne gledalcev.

Slavko Pezdir, Delo, 7. 7. 1998

Neizpeljana pot

/.../ Druga dva akterja Nenad Tokalić Nešo kot Rudi in Ivo Leskovec kot Erik Majer pa sta videti diletanta, ki celo slabo obvladata osnove gledališke improvizacije. Tokalićev mehanik Rudi je izginil v popolnoma neberljivi dikciji, Leskovčev Erik Majer pa v patetični igri ... Žalostno je, da sem se kot pravi ljubitelj gledališča moral po predstavi spraševati o njenem namenu. Mlado Gledališče Ptuj je za slovenski kulturni prostor več kot pomembno, a le z ekipami, ki bodo tehtno premislile svojo sporočilnost in estetiko.

Klemen Markovčič, Razgledi, 5. 8. 1998

Prenovi gledališča dobro kaže

/... /Župan dr. Miroslav Luci je projekt podprl, saj ustreza usmeritvi mesta v restavriranje obstoječih kulturnih spomenikov na račun novogradenj.

/.../ Zato je zaključna misel Sama Strelca, da bi lahko Ptuj v novo tisočletje zakoračil s prenovljenim gledališčem, zelo zapeljiva in uresničljiva ideja.

Slavko Podbrežnik, Večer, 14. 7. 1998

»Ovinkarji« na gostovanju v Gornji Radgoni

foto Samo Strelac

1998

»Ovinkarji« na gostovanju v Gornji Radgoni

foto Samo Strelac

Kje pa je publika?

/.../ Zijah A. Sokolović v minoritskem samostanu in gledališka predstava Ovinek v produkciji Gledališča Ptuj sta bila doslej edina umetniška dogodka, ki ju je obiskalo res veliko ljudi ...

Slavko Podbrežnik, Večer, 4. 8. 1998

Festival Meja na reki

Predsinočnji večer so zaključili ptujski gledališčniki s predstavo Ovinek v režiji Matjaža Latina. Na ambientalno avtentičnem dvorišču v Gornji Radgoni so statirali tudi zajci, med predstavo pa je eden od stanovalcev z okna začuden vprašal: »Kaj imate tu gledališče ali kaj drugega?«

Janja Rakuš, 6. 8. 1998

Ali so res gradili festival Poetovio '98?

Trgovci in registratorji

/.../ Nisem samo za ptujskost, ampak – lastna kreativnost mora prevladovati! To, kar kupiš, te dela za trgovca, kar narediš sam, te dela za avtorja ... (Samo Strelec)

/.../ Ptujčani so se prepoznali v neki gledališki igri in v festivalu našli lastno identiteto.

Slavko Podbrežnik, Večer, 13. 8. 1998

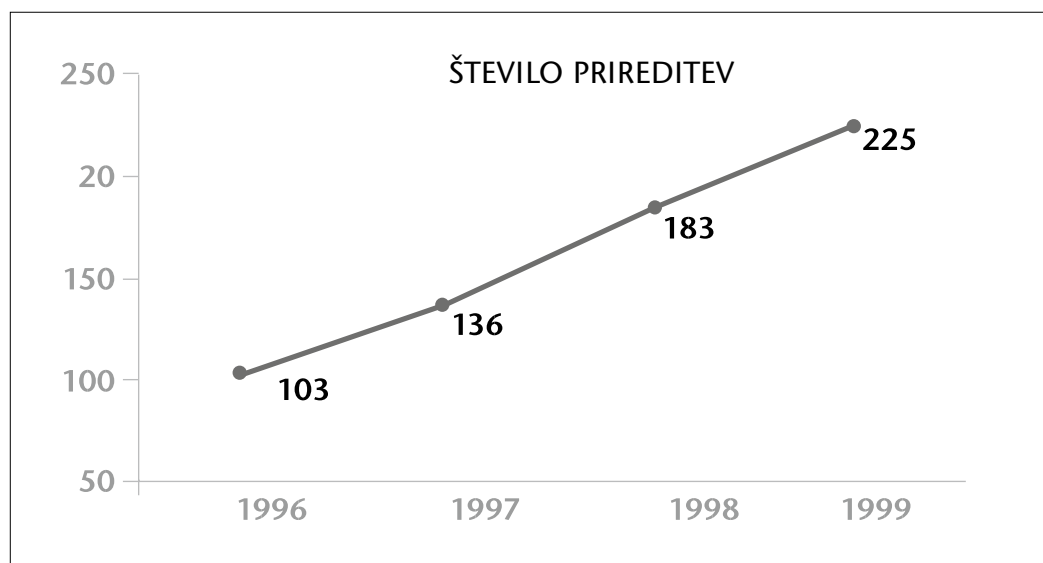
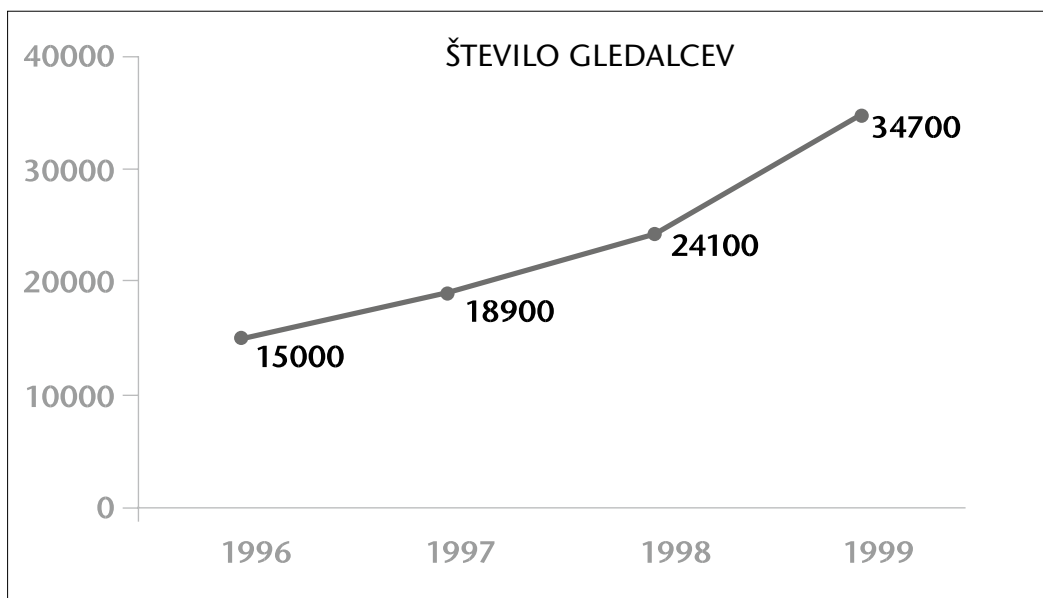
foto Samo Strelec

Irena Meško, Marjan Pišek, Mateja Rokavec, Anica Strelec Bombek, Tomaž Bezjak, Samo Strelec – gledališka ekipa v »popolni postavi« pred reklamnim panojem za Ovinek

SEZONA 1998/99

Fant v avtobusu
Ljubezenska pisma
Finžgar v seksšopu
Piki in Roni
Štefka Valentin
Festival monodrame Ptuj '99

Borba za statistiko (argumente)

Rast. Razvoj. Razlogi za »več«.

■ 4. SEPTEMBER

Obnovitvena dela na odru so končana. Nova je glavna električna omara, vrvišče, vlaki (dva lučna na motorni pogon), stranski mostovi ter glavna zavesa, ki jo odslej odstiramo s pritiskom na gumb.

Motorne pogone instalira Franci Korošec.

■ 14. SEPTEMBER

Odobren je program izvajanja javnih del v našem gledališču. Ekipi redno zaposlenih se tako pridruži javni delavec – inšpicient.

■ 25. SEPTEMBER

Prva predstava na obnovljenem odru:
Govor malemu človeku.

■ OKTOBER

S študentko dramaturgije Majo Borin se dogovarjamo, da bi pisala kritike naših predstav za ptujski Tednik. Tednik v zadnji fazi ni za to.

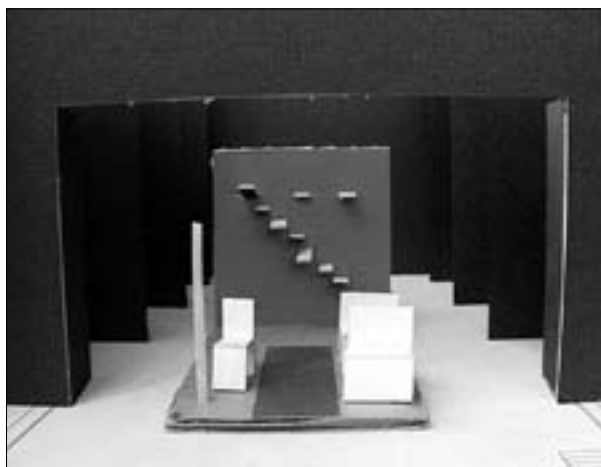
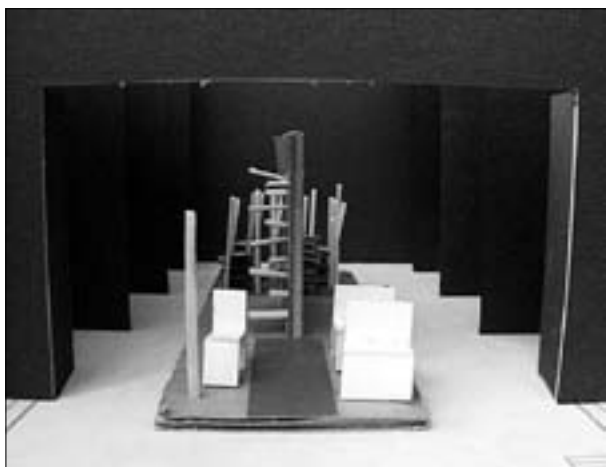
Gledališče Ptuj dijakom ponudi dijaški gledališki abonma – po polovični ceni si bodo lahko ogledali šest predstav. Abonma se »ne obnese« in ga v prihodnjih sezonah ne ponovimo.

1998

foto Samo Strelec

Javni delavec Milovan Milunič v vlogi šepetalca

Maketa scenografije za Fanta v avtobusu

5. OKTOBER

P R E M I E R A

Suzanne van Lohuizen

Fant v avtobusu

De jongen in de bus

Prva slovenska uprizoritev

Prevajalec in režiser

Samo Strelec

Dramaturginja

Tatjana Doma

Lektor

Arko

Scenograf

Andrej Šmid

Kostumografka

Maja Djordjević

Skladatelj

Uroš Rakovec

Lobelt

Nenad Tokalić Nešo

Karolina

Nataša Burger

Mama

Vesna Lubej

Inšpicient

Milovan Milunič

Tonski in lučni mojster

Tomaž Bezjak

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Premiera: Gledališče Ptuj, 5. oktobra 1998 ob 19.30 uri

59 ponovitev / 10850 gledalcev

Gostovanja: 11; Koper, Ljubljana, Novo mesto (4), Trbovlje, Zagorje, Žalec (2), Žiri

50. ponovitev: Ptuj, 15. 11. 1999

Zadnja ponovitev: 4. 2. 2000

Nenad Tokalić Nešo, Vesna Lubej, Nataša Burger

foto Stanko Zebec

foto Stanko Zebec

Nataša Burger, Vesna Lubej in Nenad Tokalić Nešo na vaji v pravem avtobusu

Die Kindheit ist ein schreckliches Reich.
 Die Hände, die dich streicheln, schlagen dich.
 Der Mund, der dich tröstet, brüllt dich an.
 Die Arme, die dich hochheben, erdrücken dich.
 Die Ohren, di dir zuhören, verstehen alles falsch.
 Die Decke, die dich wärmt, gehört deinem älteren Bruder.
 Wie Wand, der du ein farbiges Zeichen von dir gibst, wird einmal im Jahr übermalt.
 Der Satz, den du endlich sagst, ist kindisch.

Peter Turrini

Deziluzijska mladinska drama

Nenad Tokalić Nešo je ustvaril zelo dober lik. Ravno prav negotov in infantilen je, a ne stereotipno shizofreno živčen. /.../ Vesna Lubej kot mama dobro funkcionira predvsem s (krutim) glasom in podobo. /.../ Nataša Burger kot Karolina uspe z izjemno redko videnim »naravnim«, »neteatralnim« nastopom. Vedno izbere (Strelec) sveže, dobre, dimenzijam odra in drugim omejitvam ustrezna besedila, ki morda niso izjemno velika, a nikakor ne pomanjkljiva in diletantska. Prav to je mogoče generalno trditi tudi za ptujske uprizoritve.

Petra Vidali, Večer, 7. 10. 1998

Zelo žalostna zgodba, ki pa nas v ptujskem gledališču pusti neprizadete.

Milena Zupanič, Tednik, 8. 10. 1998

Kostumska skica

Lobelt ma vas ... lad

Nenad Tokalić Nešo je v naslovni vlogi duševno zaostalega psihotika predstavil bogato paleto hipnih psihičnih preobratov in stanj, prehodov med resničnostjo, ki jo lik še komaj zaznava, in spomini, ki ga domala scela vsrkavajo vase in notranje cefrajo.

Slavko Pezdir, Delo, 8. 10. 1998

Pretresljiva geneza neke »norosti«

Učinkoviti kostum Maje Djordjević, ki s plastičnimi sandali in modro barvo oblačila (sicer Robertova najljubša barva) jasno aludira na bolnišnico, je še pripomogel k dodelani, izvrstni igralski kreaciji. /.../ Predstavo je podprla še čista, a učinkovita scena Andreja Šmida. Vrtljiva stena, skozi katere luknje vdirajo Lobeltovi boleči spomini, je, predvsem s stopnicami, ponudila morda še več mizanscenskih možnosti, kot jih je režiser izkoristil. Pohvaliti gre tudi sugestivno glasbeno kuliso Uroša Rakovca.

Maja Orbanič, Mariborčan, 15. 10. 1998

Ta predstava je najboljša prestava, kar sem jih kdaj videl, saj je primerna za našo starost.

Marko Vranc, 7. b razred OŠ Hoče

Doma sem še ves popoldan v mislih razglabljala, kako so lahko nekateri starši kruti do svojih otrok.

Nika Loparič, 7. b razred OŠ Hoče

Predstava, ki smo si jo ogledali na Ptuj, me je tako navdušila, da sem se odločil, da bom zgodbo izpeljal do konca ...

Boris Patty, 7. c razred OŠ Brežice

Pogledi na sezono 1997/98

Gledališče Ptuj

Gledališče Ptuj je najmlajše in najmanjše poklicno dramsko gledališče, ki ga (edinega v državi) v celoti financira matična mestna občina in ki (za zdaj) nima stalnega ansambla. V minuli sezoni je njegovo vodenje prevzel njegov ustanovitelj Samo Strelec. Tokrat je gledališče prvič uresničilo repertoarni obseg štirih premier (eno za otroke) in skupaj s ponovitvami ter gostovanji več kot 21 tisoč gledalcem ponudilo 135 predstav. /.../ Kot je videti, mu je (Samu Strelcu) najbližja angažirana in avtorsko prepoznavna dramska pisava, iz katere mu s sodelavci uspeva oblikovati za zdaj zlasti v matičnem okolju odmevne uprizoritve.

Slavko Pezdir, Delo, 6. 10. 1998

16. OKTOBER

P R E M I E R A

A. R. Gurney

Ljubezenska pisma

Love Letters

Prva slovenska uprizoritev

Prevajalka

Desa Puc

Režiser

Zvone Šedlbauer

Melissa

Bernarda Oman

Andrew

Jožef Ropoša

Inšpicient

Milovan Milunič

Tonski in lučni mojster

Tomaž Bezjak

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Premiera: Gledališče Ptuj, 12. oktobra 1998 ob 19.30 uri

41 ponovitev / 4910 gledalcev

Gostovanja: 32; Brežice, Domžale, Dravograd, Gornja Radgona, Hrastnik, Hrvatini, Idrija, Kranj, Lendava, Ljubljana (6), Ljutomer, Maribor (2), Murska Sobota, Novo mesto, Postojna (2), Radovljica, Sežana, Sevnica, Šentjur, Škofja Loka (2), Velenje (2), Velike Lašče; Šentjanž - Avstrija

Zadnja ponovitev: 11. 5. 2002*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

foto Sandra Požun

Bernarda Oman

Bernarda Oman, Jožef Ropoša

1998

foto Sandra Požun

Skratka, prav neznansko se prileže predstava, ki se nas dotika tako celovito, tako v mislih kot čutenju.

Katarina Klančnik Kocutar, Radio Maribor, 17. 10. 1998

Brezhibno »prebrana« pisemska drama

Andrew, Jožef Ropoša, je odličen. /.../ Melissa, Bernarda Oman, je preprosto pretresljiva. /.../ Čeprav Zvone Šedlbauer ni edini slovenski režiser, ki ga zanima, kako »usode ljudi podati ali izraziti na mimetično brezhiben in korekten način« (tako se je izrazil v intervjuju, ki ga najdete v gledališkem listu), je – s pomočjo svojih igralcev – zelo blizu temu idealu. Ali preprosto že tam. In za pristaše takšnega gledališča, ali tudi za tiste, ki ne verjamejo, da ima gledališče sploh še lahko tovrstno moč, se mi zdi prav zapisati, da so robčke, ob Bernardi Oman, uporabljali tudi nekateri gledalci.

Petra Vidali, Večer, 19. 10. 1998

Tako blizu, tako daleč

Ptujska uprizoritev se dramatikovim navodilom zavestno odreka in stavi na zahtevnejšo formo gledališke predstave.

Barbara Orel, Dnevnik, 20. 10. 1998

Dialogi z zadržkom

Teater polne človeške pristnosti, ki ponuja avditoriju široke možnosti identifikacije s protagonistoma in situacijami iz njenega življenja.

Slavko Pezdir, Delo, 23. 10. 1998

Skoraj prepričan sem, da boste tudi v o Ljubezenskih pismih govorili svojim prijateljem.

Jože Šmigoc, Tednik, 29. 10. 1998

Med vrsticami nikoli izživete ljubezni

Uspeha predstave ne bi bilo brez izvrstne igre Bernarde Oman in Jožefa Ropoše, ki sta vsak zase ustvarila življenjski figuri, s katerima se gledalec zlahka poistoveti. Predvsem Bernarda Oman je z Melisso in njenim razvojem od ihtave najstnice do izgubljene, zlomljene ženske ustvarila še eno izvrstno, prepričljivo življenjsko odrsko kreacijo.

Maja Orbanič, Mariborčan, 15. 11. 1998

Človeka pretese, ko vidi, kako se igralec dobesedno zjoka na odru.

Veronika Vasič, Trobla (Velike Lašče), 4. 11. 1999

Pismo iz Idrije

Kavelj 27: Bo Ribič ukinil kulturno ministrstvo?

Ptujsko gledališče je pred tremi leti ustanovila tamkajšnja občina in ta teater projektnega tipa tudi financira. Šele letos je Gledališče Ptuj dobilo nekaj denarja (za program) tudi iz državnega proračuna, vendar ne več kot 12 odstotkov. Direktor in umetniški vodja Samo Strelec prihodnost ptujskega teatra optimistično slika »tridimenzionalno«: če bo zakon skupaj s 27. členom obveljal, bodo Ptujčani ministrstvu za kulturo skušali dokazati, da so tako dobri, da bi jim program lahko financiralo 50-odstotno; če zakon ne bo pričel veljati, bo ptujski proračun manj obremenjen, in če bo (ko bo) ministrstvo za kulturo izdelalo nacionalno gledališko mrežo, Strelec pričakuje, da bo Gledališču Ptuj, četudi projektnemu, uspelo dokazati, da si zasluži biti v njej.

Vanessa Čokl, Večer, 24. 10. 1998

45. redna seja mestnega sveta je bila delovna

Gledališča ne bo možno povečati, zato bo potrebno nadaljevati program za novo kulturno kongresno dvorano 2002.

S. B., Ptujčan, 11. 11. 1998

■ DECEMBER

Cankarjev dom nam podari deset starih »profilcev«, ki bistveno obogatijo naš svetlobni park.

7. DECEMBER

P R E M I E R A

Peter Turrini

Finžgar v seksšopu

Grillparzer im Pornoladen

Prva slovenska uprizoritev

Prevajalec

Režiser

Dramaturginja

Lektor

Scenografka in kostumografka

Avtor glasbe

Ženska

Moški

Samo Strelec

Zijah A. Sokolović

Tatjana Doma

Arko

Barbara Kapelj

Bojan Jurjevčič Jurki

Stanislava Bonisegna

Peter Ternovšek

Inšpicient

Tonski in lučni mojster

Odrski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Milovan Milunič

Tomaž Bezjak

Marjan Pišek

Irena Meško

Premiera: Gledališče Ptuj, 7. decembra 1998 ob 19.30 uri

6 ponovitev / 780 gledalcev

Zadnja ponovitev: 30. 12. 1998

1998

foto Sandra Požun

Stanislava Bonisegna, Peter Ternovšek

foto Sandra Požun

Zijah A. Sokolović v vlogi režiserja

Skica scenografije

foto Sandra Požun

Stanislava Bonisegna, Peter Ternovšek

Finžgar v seksšopu prav spada v čas potrošniške predpraznične mrzlice, ko bi hoteli nadomestiti vse za leto dni nazaj. V tem času se utegne kdo ustaviti za uro in pol tudi v gledališki trgovini.

Katarina Klančnik Kocutar, Radio Maribor, 8. 12. 1998

Vibratorji in cvetje v jeseni

Tako Ona kot On se mi zdita dobra. Casting je zadet. /.../ Sicer pa se zdi on boljši celostno (Peter Ternovšek je v tej sezoni sploh odličen v vlogi resigniranih modrecev in molčečnežev), ona pa zaživi bolj v daljših replikah, ko si pač lahko vzame zalet. /.../ Morda preresen, premalo sproščen tip odrskega diskurza že v izhodišču. Vseeno pa je Njo in Njega, ko ostajata pod neonskimi lučmi seksšopa vsak na svojem bregu reke, vredno videti.

Petra Vidali, Večer, 9. 12. 1998

Ko si ostrgamo maske

S komornimi igrami, ki tematizirajo intimna razmerja med moškim in žensko, si ptujsko gledališče zanesljivo čvrsti in širi mrežo svojega občinstva

S temi izzivalnimi mislimi bo Finžgar kljub temu, da so se uprizoritelji izognili radikalni izostritvi izhodiščnega problema, gotovo intenzivno komuniciral z občinstvom.

Barbara Orel, Dnevnik, 10. 12. 1998

Predstava je dovolj humorna in žgečkljiva, da si jo je vsekakor vredno ogledati. Za otroke, nevpeljane v seksualne aktivnosti, ni primerna.

Milena Zupanič, Tednik, 10. 12. 1998

Sužnji potrošništva

Režiser /.../ je imel kar precej težav s prepričljivim notranjim motiviranjem posameznih prizorov. /.../ Prehodi iz stiliziranega, a vendar realistično prikazanega razmerja med protagonistoma v nakazana fiktivna (spominska in domišljajska) razmerja iz njene in njegove zavesti niso bili vselej v prid preglednosti in prepričljivosti dogajanja.

Slavko Pezdir, 10. 12. 1998

Znani danes

Samo Strelec, direktor Gledališča Ptuj

Nujno: na sobotni predstavi je bila avla neprijetno hladna: takoj bo treba preveriti, ali se je res pokvaril mešalni ventil! /.../ Nato reševalna akcija: Word mi noče odpreti datoteke z dnevnikiškimi zapisi zadnjega pol leta!!! Kje je kdo, ki bi znal?

(kr), Večer, 14. 12. 1998

Novi gledališki Herbersteini in Sauerji

»Tukaj lahko delamo tisto, česar v institucionalnih gledališčih nikoli ne bi mogli. Na Ptujju delamo predstave, ki jih velika gledališča nočejo ali pa ne upajo uprizarjati. /.../ V velikih gledališčih je veliko navlake. Tam je zaposlenih tudi do 300 ljudi. In ni vrag, da se ne bi med temi našli bacili in paraziti, ki jih ustvarjalni gledališki elementi morajo vlačiti za seboj. Na Ptujju tega skorajda ni.« (Tadej Toš)

»Ptujski teater je nekaj drugega, v mojem srcu in moji glavi ima poseben prostor. Spomnim se, da smo začeli tako rekoč iz nič. /.../ Ptujsko občinstvo je zelo občutljivo in dobro ve, kaj se tu dogaja.« (Nenad Tokalič - Nešo)

»Šest ljudi je ogrodje ptujskega gledališča. To ogrodje nastavlja mrežo, v katero se ujame ustvarjalna energija. /.../ Gledališče je konzervativno, staromodno do amena oziroma do Grkov.« (Samo Strelec)

Zdenko Kodrič, 7 D, 29. 12. 1998

7. JANUAR

P R E M I E R A

Piki in Roni

Znanstvenofantastična tragikomedija
neodvisnega gledališkega studia Burgerteater

Krstna uprizoritev

Avtorji Peter Musevski

Nataša Burger

Janez Burger

Premiera: Gledališče Ptuj, 7. januarja 1999 ob 19.30

2 ponovitvi / 120 gledalcev

Zadnja ponovitev 12. 3. 1999

Koprodukcija med Gledališčem Ptuj, Burgerteatom in

Društvom umetnikov in ustvarjalcev Ptuj

1999

Gledališki studio Burgerteater

Z improvizacijo do tragikomedije

S krstno uprizoritvijo znanstvenofantastične tragikomedije *Piki in Roni* se bo v četrtek zvečer v Gledališču Ptuj slovenski javnosti predstavil neodvisni eksperimentalni gledališki studio Burgerteater, ki sta ga ustanovila filmski režiser Janez Burger in igralka Nataša Burger »iz notranje potrebe po svobodnem, kreativnem in predvsem kontinuiranem ustvarjanju«.

Po vrnitvi s študija v Pragi sta Nataša in Janez Burger leta 1997 v Ljubljani ustanovila Burgerteater, da bi v njem združila »kreativne, sposobne in izrižite osebnosti na področju gledališkega ustvarjanja, ki zaradi različnih razlogov ne najdejo svojega mesta ali smisla gledaliških institucijah«. Doslej sta v tej produkcijski obliki že uresničila *Nanizansko n/20* (Natalino improvizacijsko gledališko uprizoritev v sedemindvajsetih odskih različicah) in sooblikovala Janezov prvi celovečerni film *V lera* (v koprodukciji E-motion filma in TVS).

Uprizoritev *Piki in Roni* je nastala kot poskus združitve avtorske improvizacije in klasič-

nega študija drame. Igralca Peter Musevski in Nataša Burger sta začela z vajami v prostoru brez teme, besedila, žanrske, oblikovne ali idejne vizije. Iz improvizacij, ki jih je režiser Janez Burger snemal z videokamero, je postopoma nastajalo dogajanje s trdno določeno zgradbo in vsebino. Protagonista, običajen slovenski zakonski par, nekega dne odkrijeta v sebi par ruskih kozmonavtov na tajnem vesoljskem poletu v drugo galaksijo... Minimalistična postavitev temelji na imaginativnosti in želi prek protagonistov, ki igrata vsak po dve vlogi, vzpostaviti stik z občinstvom.

Slavko Pezdir

Foto Janez Burger

Trio Burgerteater – Nataša in Janez Burger ter Peter Musevski.

Profesionalna improliga

Ves čas je izvrstna Nataša Burger, kot Roni in kot Natalija Grušova, kot sprijaznjena, zdolgočasena starka in kot toga poročnica. /.../ Peter Musevski kameleonsko obvlada mimiko. /.../ Skratka, tako si bom v bodoče predstavljala veselo eksperimentalno verbalno gledališče.

Petra Vidali, Večer, 11. 1. 1999

Izgubljena v veselju

Gledališče Ptuj, ki je letošnji repertoar tematsko zasidralo v univerzalno razmerje med Njim in Njo, je v tem kontekstu omogočilo tudi predstavitev novega zasebnega neodvisnega eksperimentalnega gledališkega studia Burgerteater iz Ljubljane s krstno uprizoritvijo njegove kolektivno, a iz individualnih igralskih avtorskih improvizacij ustvarjene znanstvenofantastične tragikomedije Piki in Roni. /.../ Nevsakdanji odrski poskus je ptujsko premiersko občinstvo sprejelo z zgledno zbranostjo in celo aplavzom »na odprti sceni«, za soustvarjalce pa je bil gotovo spodbuden tudi razmeroma dolgotrajen zaključni aplavz.

Slavko Pezdir, Delo, 12. 1. 1999

■ JANUAR

Varienta »ptujskih« Polovičnih resnic v isti zasedbi na odru tržaškega gledališča.

■ FEBRUAR

Mlakarju oljenka za organizacijsko delo na področju kulture.

Oljenko je prejel Franc Mlakar. V obrazložitvi nagrade mestne občine Ptuj je zapisano: »Gospod Franc Mlakar je s svojim delom na področju kulture veliko prispeval k temu, da je kulturno življenje mesta Ptuja oživelo, saj je odločujoče prispeval k temu, da je mestno Gledališče Ptuj po mnogih letih ponovno zaživelo polno profesionalno, umetniško življenje.«

Slavko Podbrežnik, Večer, 10. 2. 1999

Tržaške Polovične resnice

Ansambel Slovenskega stalnega gledališča je že od lanskega novembra začasno brez matičnega prizorišča v Kulturnem domu tržaških Slovencev, saj so se morali tam pod prisilo novih italijanskih varnostnih zahtev in uzakonjenih rokov lotiti nujne posodobitve velike dvorane. Zaradi oteženega delovanja so napovedano slovensko praizvedbo enodejanke sodobnega italijanskega dramatika Alberta Bassettija nadomestili s komedijo sodobnega britanskega avtorja Alana Ayckbourn *Polovične resnice*, ki je v režiji Vladimirja Jurca in v isti igralski zasedbi doživela slovensko premiero že maja 1996 v produkciji Gledališča Ptuj. Sinoči so jo za zamejsko občinstvo premierno uprizorili v tržaškem gledališču Cristallo (na vogalu ulic Limitanea in Ghirlandaio), kjer bodo sledile tudi vse abonmajske ponovitve. – Na fotografiji: igralska zasedba Polovičnih resnic, z leve Vojko Belšak, Maja Blagovič, Barbara Cerar in Vladimir Jurc. S. Pe.

22. FEBRUAR

P R E M I E R A

Willy Russell

Štefka Valentin

Shirley Valentine

Prva slovenska uprizoritev

Prevajalec

Režiser

Dramaturginja

Lektor

Scenograf

Kostumografka

Štefka Valentin

Inšpicient

Lučni in tonski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Peter Srpčič

Peter Srpčič

Tatjana Doma

Arko

Pepi Sekulič

Majda Kolenik

Alenka Tetičkovič

Milovan Milunič

Tomaž Bezjak

Irena Meško

Premiera: Gledališče Ptuj, 22. februarja 1999 ob 19.30 uri

13 ponovitev / 1110 gledalcev

Gostovanja: 7; Ljubljana, Radovljica, Ormož, Murska Sobota,

Maribor (3)

Zadnja ponovitev: 9. 11. 2000

1999

foto Sandra Požun

Alenka Tetičkovič

Predstava bo gotovo uspešnica, saj se bosta v njej ugledala tako ženski kot moški svet, se našla v univerzalnih situacijah, se nasmejala preprostim, naivnim resnicam in skratka uživala v toplo iskreni Štefki Valentin.

Katarina Klančnik Kocutar, Radio Maribor, 23. 2. 1999

Besedovanje v steno

Najprepričljivejša je bila v zaključni apoteozi osvobojene ženske na obali grškega morja, ko je sede ali kleče v lahki rumeni obleki na popotnem kovčku izrazila vso najglobljo notranjo razžarjenost s srečo in lepoto.

Slavko Pezdir, Delo, 24. 2. 1999

Soliden bulvarški teater

Uprizoritvena ekipa je naredila iz teksta, kakršen pač že je, izvrstno predstavo. /.../ Z igralko »naravne starosti« bi zadeva res izgledala bolj avtentično, realistično, a s tem bi bila verjetno še bolj popreproščena in osiromašena. Tako pa da Alenka Tetičkovič Štefki nekaj ironične distance in problem res bolj predstavi kot uprizori. Sploh je Tetičkovičeva izvrstna. /.../ Lušno, ampak ne za rafinirane okuse.

Petra Vidali, Večer, 24. 2. 1999

Všečno skicirana komedija

Russelova celovita študija ženske, ki ji naposled uspe zaživeti v intenzivnem razmerju s samo seboj, zdrkne na raven površine: lahkotne, všečno skicirane komedije. Nevsiljiv, diskreten poziv občinstvu, naj razmisli o sebi, svoji vlogi v intimnem življenju in družbi in navsezadnje tudi o odnosu do gledališča, pa žal izgubi izhodiščni naboj. Velja preveriti!

Barbara Orel, Dnevnik, 25. 2. 1999

■ 10. MAREC

Gospod Drago iz kranjskega gledališča nam podari štiri reflektorje - nova ogromna pridobitev.

Predlogi Gledališča Ptuj za sodelovanje z mariborsko Dramo.

Ptuj, 10. marca 1999

Spoštovani gospod Brane Kraljevič
Ravnatelj SNG Drame Maribor
Maribor

Zadeva: **SODELOVANJE SNG DRAME MARIBOR IN**
GLEDALIŠČA PTUJ

Pozdravljen, Brane.

Ker predvidevam, da imaš urnik nabit z vajami in drugimi obveznostmi, sem se odločil, da ti o svojih pogledih na morebitno sodelovanje obeh gledališč kar napišem nekaj vrstic.

Predlagam (za začetek) naslednje oblike sodelovanja:

1. Sodelovanje pri projektu M. Jesiha: *TRIKO*, režiser Matjaž Latin, začetek študija: 25. oktober, premiera: 13. december 1999.
V tem projektu bi dovoljenje, ki si jima ga dal za gostovanje izven hiše, izkoristila igralka Tadej Toš in Nenad Tokalić Nešo. Najprej bi imeli ptujsko premiero, nato morda še mariborsko. Predlagam tudi, da predstavo tržimo na Ptuj in v Mariboru. (O natančnih finančnih razmerjih bi se pogovorila kasneje.)
2. Nadalje predlagam, da si izmenjamo program na način „blago za blago“. Mi bomo imeli v prihodnji sezoni žive 3 predstave za mlade (2 otroški, 1 mladinsko), nato imamo Finžgarja v seksšopu, s Petrom Ternovškom, Ljubezenska pisma in Štefko Valentin, kar bi lahko šlo idealno na mali oder, in imeli bomo večjo, poletno predstavo julija 1999 (režiser: Z. Šedlbauer). Prav tako ni za odmet misel na Ovinek, ki bi se gotovo še kako „prijel“ tudi med mariborsko publiko. Od vaših predstav nas seveda zanimajo predvsem projekti malega odra, ki lahko grejo na naš oder. Kakor pravim: predlagam, da vsak gre na svoje stroške na „obisk“ v sosednji teater, da izmenjamo predstave, inkaso pa pobere vsakokratni gostitelj.
3. Nadalje predlagam, da pripravimo skupaj z vami „čitalniške večere nove dramatike“. Glede na razpis, ki ste ga imeli za novo dramatiko in glede na to, da imate zmeraj dokaj velike probleme s prostorom, predlagam, da se v nekakšni bralni obliki prezentirajo prispela dela. Morda celo realizirana v „mikro prizorih“. Glede na to, da imamo mi vendarle oder več časa prazen kot vi, bi lahko to lažje izvedli na Ptuj. Morda bi lahko v tem sklopu pri nas celo pripravili uprizoritev kakšne od novih dram s študenti ali vašimi manj zasedenimi igralki ... Seveda kot nizkoprorračunski projekt. Morda v obliki „poletnega gledališkega tabora“ s študenti AGRFT, ALU in Akademije za glasbo ... Ne vem, kakšne namene imata glede tega projekta nove dramatike ti in Zijah, jaz samo nakazujem možnosti ...
4. Predlagam, da ob slovenskem kulturnem prazniku pripravimo recital Prešernove poezije (kakor je v Ljubljani pri Prešernu) tudi na Ptuj pri Orfejevem spomeniku in nanj povabimo celjske, mariborske in ptujske igralki ter sploh razmislimo, kako nekako „moderneje“ praznovati ta praznik. Ga narediti „prijaznejšega“ za mlade ... Tudi v tej smeri imam že nekaj konkretnjših zamisli.
5. Predlagam, da v obeh gledališčih namenimo nekaj prostora (pano, mizico, vitrino ...) za promocijo SNG Drame na Ptuj (mesečni program, fotografije, plakati, gledališki listi – predvsem pa telefoni za rezervacije vstopnic!) in Gledališča Ptuj v Mariboru.

Ker mi na Ptuj abonmajev v klasičnem smislu nimamo, za zdaj žal ne vidim možnosti, da bi naredili kak skupni „ptujsko-mariborski“ abonma.

Brane, nanizal sem nekaj idej, ki so okviri oz. skice, ki bi jih bilo treba seveda razviti, definirati in v pisni obliki dodelati do nekakšnega sporazuma o sodelovanju. Podpis takega dokumenta bi bilo vredno ustrezno medijsko podpreti.

Mislim, da je časa pred začetkom prihodnje sezone dovolj in da lahko pridemo, če je za to dovolj želje, do zanimivih oblik sodelovanj, ki bi koristile tako vam kakor tudi nam.

V upanju na sodelovanje te lepo pozdravljam in ti predvsem želim uspešen študij,

Direktor Gledališča Ptuj
Samo Strelec

■ 15. MAREC

Tiskovna konferenca: Festival monodrame in predstavitev idejnega projekta za obnovo gledališke stavbe; v času festivala v avli gledališča razstavljeni načrti.

Arhitekt Andrej Šmid, Tomaž Bezjak in Milovan Milunič pripravljajo načrte za razstavo

■ 19. DO 31. MAREC

Danes se prične 2. festival monodrame Ptuj '99

S komedijo *Bužeg jaz, Bužica on*, v kateri bo Lučo, žensko nalega vsakdana, v primorskem narečju uprizorila **Sala Pavček**, se danes ob 19.30 v Gledališču Ptuj prične drugi festival monodrame. Do 31. marca se bo zvrstilo šestnajst predstav. Oči slovenske gledališke javnosti bodo tako trinajst dni uprte v prostorsko majhno gledališče, ki je po besedah **Sama Strelica**, direktorja Gledališča Ptuj, kot ustvarjeno za to obliko gledališke izpovedi. V teh dneh je moral za obsežno prireditev veliko za postoriti. Grabljanje pred gledališčem mu je ob bilo ob občini intelektualnega dela gotovo dobrodošel počitek. Takole smo ga včeraj "zakotili" pri - glede na okoliščine - vsekakor prijetnem opravilu.

Zadnje priprave

19. DO 31. MAREC

FESTIVAL MONODRAME PTUJ '99

Marjan Tomsič

Bužec on, bušca jaz, Saša Pavček,

Slovensko stalno gledališče Trst

Patrick Süskind

Kontrabas, Slavko Cerjak, Mestno gledališče ljubljansko

Anton Pavlovič Čehov, Zijah A. Sokolović

Medved, Zijah A. Sokolović

Willy Russell

Štefka Valentin, Alenka Tetičkovič, Gledališče Ptuj

Matea Reba

Lajnarska (1999–2000), Rastko Tepina,

Emblem Kranj & GUD Krajski komedijanti

Marko Sosič

Balerina, Balerina, Lučka Počkaj,

Slovensko stalno gledališče Trst

Damir Zlatar Frey

Igrati, Iva Zupančič, Koreodrama Ljubljana

Marinko Nikolić

Hitler medju nama, Marinko Nikolić

Damir Zlatar Frey

Beckett, Štefka Drolc, Koreodrama Ljubljana

Tone Partljič

Čistilka Marija, Mojca Partljič, Kulturni hram Moste

Po motivih Zvonimirja Baloga priredil Peter Ternovšek

Klobukovci, Peter Ternovšek, Lutkovno gledališče Maribor

Dušan Jovanović

Karajan C, Brane Šturbej, A Agencija Urše Alič

Maruša Geymayer Oblak

Moskovsk, Maruša Geymayer Oblak

Spremljevalni spored festivala:

Wilhelm Reich

Govor malemu človeku, Vlado Novak, Gledališče Ptuj

Branko Miklavc

Pomarančnik, Branko Miklavc

19. DO 31. MAREC

FESTIVAL MONODRAME PTUJ '99

Strokovna žirija v sestavi: Milena Muhič, predsednica, in člana Katarina Klančnik Kocutar in Jaša Jamnik je soglasno sklenila, da nagrado za najboljšo monodramsko uprizoritev na Festivalu monodrame Ptuj '99 prejme: **Brane Šturbej** za vlogo **Karajana C** v istoimenski predstavi avtorja in režiserja Dušana Jovanovića.

O B R A Z L O Ž I T E V :

Brane Šturbej v monodramski uprizoritvi Karajan C upodablja tragikomičen lik administrativno upokojenega policijskega agenta z bravuroznim obvladovanjem intimnih človeških občutij. Pri hoji po tanki meji med na površju komičnim, v globini pa osamljenim dramskim likom, pritegne gledalca z iskrenostjo in silovitostjo hkrati. Njegov igralski izraz je nevsiljiv, pretanjen in izrazito sodoben. Navdušujoča odrska prezenca in popolno obvladovanje slehernega gledališkega trenutka nedvomno prepričata, da je Šturbejev Karajan C vrhunski gledališki dosežek.

1999

Predsednik vlade zaradi zasedenosti
ne zasede svojega mesta v dvorani

Ptujskemu festivalu ni mogoče očitati konceptualne nejasnosti. /.../ Skratka, za ptujski festival je mogoče, bolj kot za katerikoli drugi slovenski gledališki festival, trditi, da je »na mestu«. Da je prilagojen mestu, ki je njegov gostitelj, prostorskim, organizacijskim in finančnim zmožnostim gledališča. In res se na predstavah občuti, da jih spremlja publika, ki je tam zaradi veselja do gledališča, ne pa zato, ker bi dobila sponzorske vstopnice.

Petra Vidali, Večer, 22. 3. 1999

■ 27. MAREC

Ob svetovnem dnevu gledališča v okviru festivala monodrame stota ponovitve Reichove monodrame Govor malemu človeku v izvedbi Vlada Novaka.

Od: Jaro Novak <novak@orpo.si>
Za: Gledališče Ptuj <gledalisce.ptuj@guest.arnes.si>
Datum: četrtek, 25. marec 1999 6:22
Zadeva: jubilejna sobotna predstava

*Dragi gledališki prijatelji,
domnevam, da ste prejeli moj prvi odziv na vase vabilo za slavnostno 100. ponovitev Reichovega GOVORA. Za se predstave ne morem udeležiti, kakor bi se je rad. Ponovno se zahvaljujem za prijazno povabilo in vam želim veliko uspešnih premier in pogostih repriz. Zamisel o izdaji skromne knjižice z Reichovim Govorom bom v kratkem uresnil. Racunal sem, da bom nekaj izvodov prinesel tudi na vaso slovesnost, pa se je zaradi trivialnih, pa vendar odločilnih stvari moj namen izjalovil. Lepo pozdravljam vse, posebej tebe, Samo. Prosim, prenesi pozdrave in čestitke tudi Vladu.
Vas Jaro Novak.*

Čestitka prevajalca Jara Novaka

Znani danes

Današnji dan bo malce evforičen zaradi sinočnje podelitve nagrade mojemu in Jovanovičevemu Karajanu C ...

(kr), Večer, 1. 4. 1999

Festival podpre Perutina Ptuj

Festival monodrame Ptuj '99 naletel na izredno dober odmev

Jubilej in praznik hkrati

Ob svetovnem dnevu gledališča nastop Vlada Novaka

S tem dogodkom nameravajo organizatorji festivala počastiti svetovni dan gledališča z gesto, ki v slovenskem gledališkem prostoru zadnje čase na srečo že postaja nekakšno tiho pravilo: okrogli jubilej te kvalitetne uprizoritve bo gledalcem na voljo zastoj, tako da bodo na svoj račun prišli tudi ljubitelji gledališča s tanjšimi denarnicami ...

(pp), Dnevnik, 27. 3. 1999

Končan Festival monodrame Ptuj 1999

Ko je občinstvo edini partner igralcu

Jaša Jamnik: »Kot član strokovne žirije lahko najprej ugotovim, da je festival – v brezhibni organizaciji petčlanskega kolektiva Gledališča Ptuj – predstavil obsežno produkcijo monodramskih uprizoritev, nastalih v minulih dveh letih. /.../ Prepričan sem, da je festival pomemben dogodek v našem gledališkem prostoru in da je pred njim bogata prihodnost.

Samo Strelec: »Menim, da se je festival monodrame med ptujsko publiko dokončno zasedel. Še posebno sem vesel izvrstnega sodelovanja z drugimi slovenskimi gledališči, ki so se vključila v festival in razumela specifičen status našega gledališča tako v finančnem kot organizacijskem in kadrovskem smislu.

S. Pe., Delo, 1. 4. 1999

Brane Šturbej: »V Ptujju je posebna publika, to sem že slišal od drugih kolegov, ki so nastopili pri vas. /.../ Ptujjska publika je pametna in hvaležna.

Tednik: Kaj vam pomeni nagrada?

Brane Šturbej: »Veliko. Čeprav sem prejel že nekaj nagrad, mi ta pomeni neko osebno priznanje mojemu delu. Največ, kar si lahko želi igralec, če si drzne narediti mono nastop, je, da je za to še nagrajen.

Marija Slodnjak, Tednik, 8. 4. 1999

Sicer pa je ptujsko gledališče ponovno zaživelo, ker je direktor postal zagnani Samo Strelec, ki se ni preselil v prestolno Ljubljano kot vrsta nadarjenih ptujskih gledaliških umetnikov ...

Maja Remi, Nedelo, 11. 4. 1999

Samo Strelec, Saša Pavček

Gordana Gašperin

Slavko Cerjak, Milena Muhič

Milena Muhič, Štefka Drolc

Brane Završan, Lučka Počkaj,
Jaša Jamnik

Jaša Jamnik, Zijah A. Sokolović,
Samo Strelec

Damir Zlatar Frey, Štefka Drolc

Arko, Vlado Novak

Strokovna žirija: Jaša Jamnik, Katarina Klančnik Kocutar, Milena Muhič

Slavko Cerjak

Maruša Geymayer Oblak

Brane Šturbej

foto arhiv GP

foto Samo Strelec

1999

Tri leta delovanja Gledališča Ptuj

Gledališče Ptuj je po našem mnenju preživel nekaj najtežjih prvih let, se »postavilo na lastne noge, shodilo«, počasi pa se bo moralo spopasti z večjimi, zahtevnejšimi in izzivalnejšimi projekti.

Gledališče Ptuj, Ptujčan, 14. 4. 1999

Tednikov klepet z igralko Mileno Muhič Vaje so režiserjeve, predstava igralčeva!

Milena Muhič: »Rada bi povedala še to: nisem Ptujčanka, toda vseeno čutim neke vrste pripadnost, saj je pred mnogimi leti tukaj delal moj oče kot sodnik. Še to bi vam rada položila na srce: pojdite v teater, ljubezen teh ljudi je neizmerna in uživali boste z njimi.«

Marija Slodnjak, Tednik, 15. 4. 1999

■ APRIL

S scenografom Duškom Milavcem razmišljamo, da bi nekdanjo fasado gledališča postavili kot filmsko kuliso – iz stiropora in umetnih vlaken bi izdelali kopijo nekdanjega pročelja. Vendar je cena previsoka.

■ MAJ

Ljubljanska banka, podružnica Ptuj, nas sponzorira z 200.000 SIT za pripravo gradbene dokumentacije za obnovo gledališča.

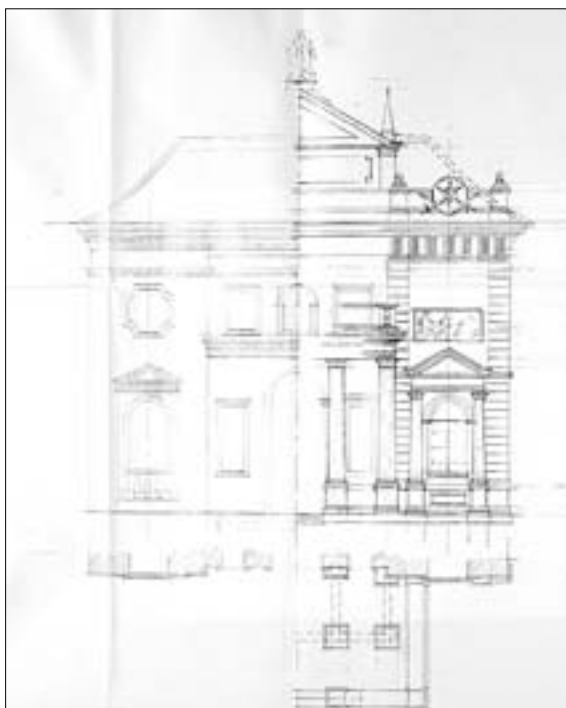
■ 10. MAJ

Tega dne začne sodelavka Mateja zbirati podatke za knjigo, ki jo pravkar berete.

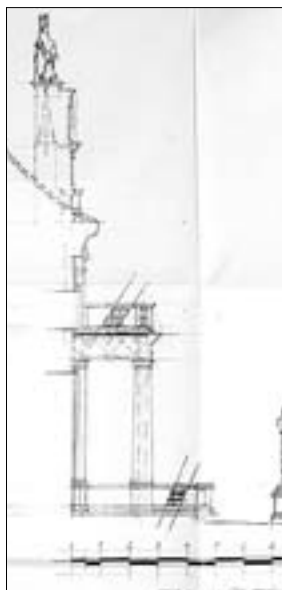
■ JUNIJ

Gospod Tone Marinšek z mariborskega Ekonomskega inštituta izdela prednaložbeni načrt za obnovo gledališča. Ocena: 2 milijona DEM.

Vojko Belšak, Tadej Toš, Nenad Tokalić in Samo Strelec pripravimo scenarij za proslavo ob 1930. obletnici mesta z naslovom *transHistoria Poetovionis, LXIX-MCMXCIX 1930 let Ptuja, Scenska maša za moške glasove in žensko telo* in ga ponudimo Mestni občini Ptuj. Igralci naj bi nastopili skupaj z Mišo Novak. Občina scenarija ne »kupi«.

Skica za kuliso
nekdanjega pročelja

Iz scenarija za proslavo:

Po celi širini minoritskega samostana zgrajen oder, višine cca 1 m.
Nad njim do zgornje višine prvega sklopa oken pas belega horizonta.

S slemena streh se spustijo na vrhovi trije performerji, glasovno ozvočeni z mikrofoni – muhami.

Na praznem odru – na njem sta samo dva rimska stebra: levi rimska kopija, na desnem – iz aluminija, se ves čas programa z leve proti desni po horizontu počasi pojavlja iz **1930 trakov**, širokih cca 1,8 cm, veduta mesta Ptuja. Ves čas nastajanja „slike“ se v isti smeri izza levega stebra v smeri desnega premika Miša Novak, odeta v rimsko kuto, ki je izdelana iz **1930 trakov** blaga.

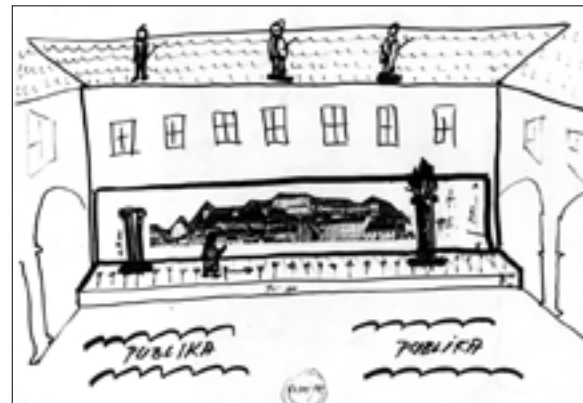
Med gibanjem proti desni – slika nastaja sinhrono – se trakovi odmotavajo in ko prispe do desnega stebra, je oblečena v najsodobnejši kostum.

Performerji se med tem spuščajo proti steni in z roba zgradbe mečejo na oder cvetove. Cvet se pri tem zapiči v tla odra in dobimo površino, po možnosti prekrito s 1930 cvetovi.

Ko je celotna slika mesta sestavljena, mladenka prižge novi ogenj za PTUJ – MESTO PRIHODNOSTI. Ogenj bo gorel nadaljnjih **1930 sekund** (32 minut).

Aplavz, glasba, ki se izteka.

Konec.

Skica za scenografijo proslave v minoritskem samostanu

■ 7. IN 8. JUNIJ

Strokovna ekskurzija na Dunaj.

V Burgtheatru si ogledamo Handkejevo Zmerjanje občinstva. Srečamo Petra Handkeja in Clausa Paymanna.

Samo Strelec: »Pri nas je Akademija premalo strukturirana in premalo ozaveščena.«

Ptujsko gledališče ima v sedanji obliki za sabo tri sezone in zdaj že lahko vidite, ali je bila izvirna zamisel o projektnem tipu gledališča prava?

Zame je pokazatelj ustreznosti gledališkega sistema, ki je zmeraj vpet v nek širši prostor, vprašanje, ali je učinkovit. Trdim, da je ptujski učinkovit. Ljudje prihajajo v gledališče. Zame ni bistveno le to, da je po vseh prvotnih turbolencah, ko je kazalo, da se lahko popolnoma razmaje, sistem stabiliziran, pač pa, da je še naprej v fazi razvoja in kaže težnjo po umetniški, kadrovski, finančni, projektni rasti ... Tri leta delovanja kažejo, da model funkcionira, kažejo se elementi rasti ...

Kako vidite nadaljevanje zgodbe na Ptuju in kako naj bi se v »svojem peskovniku« Samo Strelec igral v prihodnje?

Do konca mandata (julija 2002) bi s sodelavci rad uresničil troje ciljev: dosegli bi radi sistemsko financiranje gledališča, pripravili vse potrebno za začetek prenove stavbe gledališča in predvsem omogočili, da bi lahko zakorakali v nov, ambicioznejši programski cikel: morda z zaposlitvijo projektnega jedra vsaj nekaj igralcev. Če bomo dosegli predvsem zadnje, bo za to potrebno tudi prvo, posledično pa se bo nedvomno zgodilo tudi

Fantaziramo o podobnem kontejnerju ...

drugo. Če bom skupaj s šestimi sodelavci, številnimi igralci in režiserji, ki me pri tem podpirajo, in vedno več »zavezniki«, ki se pojavljajo v »okolju«, pri tem uspešen, potem vidim razloge za razmišljanje o še enem mandatu. Sicer pa se bom svoje igrice poskušal iti kje drugje in kako drugače.

(Samo Strelec)

Pogovarjala se je Katarina Klančnik Kocutar, Dialogi, 5–6, 1999

1999

■ JULIJ

Prvič poteka Poletni lutkovni pristan tudi na Ptuju – na ploščadi pred gledališčem.

»Julijske predstave poklanjamo najmlajši publiki in najstarejšemu mestu. Najmlajšim, da bi bili veseli, medtem ko postajajo odrasli, najstarejšemu mestu pa, da bi se pri tem vsaj malo pomladilo ...«

Gledališče Ptuj, Ptujčan, 16. 6. 1999

■ 13. JULIJ

Na mestnem svetu direktorji zavodov »zagovarjamo« poslovna poročila za leto 1998. Mestni svetnik Slavko Brglez (SLS) je z delom gledališča zadovoljen, vendar bi si želel, da bi igrali več ljudskih iger. Obljubim Županovo Micko.

Kako so teatri zvozili sezono 1998/99

Po preverjeni formuli

Gledališče Ptuj

/.../ Skratka, na Ptuju se je iztekla solidna sezona, »narejena« po že ustaljeni formuli: preverjeni tuji teksti, vsi v maniri ne preveč hermetičnega psihološkega realizma, prav takšni pa so bili tudi režijski pristopi. Publika je bila nedvomno zadovoljna. Gre za tip gledališča, ki se zna prilagoditi potrebam okolja, a jim ne podleže tako, da bi stagniral in postal »ljudski«. Morda še pomislek o tempiranju premier. Sledile so si hitro, zadnja, Štefka Valentin, je bila 22. februarja. Razumem, da so se morali potem pripraviti na Festival monodrame (za katerega jim gredo vse čestitke), a s prevelikimi pavzami se izgublja občutek stalnosti.

Petra Vidali, Večer, 20. 7. 1999

Lutke pred gledališčem

Kritikova sezona 1998/99

Brez pikice nad ijem

Iz repertoarjev gledališč, ki sem ju kritiško spremljal na teh straneh, bi veljalo širšo javnost opozoriti na ambientalni večmedijski gledališki performans Eksplozija spomina 3 Heinerja Muellerja in režiserja Edvarda Milerja v izvedbi Prešernovega gledališča ter na intimno izpovedna Ljubzenska pisma Alberta Ramsdella Gurneyja v režiji Zvoneta Šedlbauerja in izvedbi Gledališča Ptuj.

Slavko Pezdir, Delo, 21. 7. 1999

/.../ Kako torej ukrepati? – Menim, da je pot jasna: gospoda župana pozivam, da se »oboroživa« z argumenti in se skupaj »abonirava« v čakalnici pred vrati gospoda ministra Školča. Potem pa vztrajava in ne odnehava, vse dokler ne »zmagava« ali »častno padeva v bitki za pravično stvar«.

(Samo Strelec)

Ptujčan, 22. 7. 1999

Ptuj / Poletni klepet z Nešom Tokalićem

Teater je inteligentno zavajanje občinstva

»Želim si, da bi kulturne zavode v Ptujju dobili v roke pravi ljudje, da jih več ne vodijo ljudje, ki niso sposobni za to. Zgled naj bo Gledališče Ptuj, ki živi zdravo življenje, zato uspeva v svojem sicer majhnem obsegu. /.../ Ptujju zamerim, da je njegova politika na področju kulture »nepismena«, da ne znajo prepoznati pravih trenutkov, priimkov in imen, ne vedo, kdo je kaj naredil, kdo stoji za kakšno idejo. Trenutno županstvo je za moje ideje »nezdravo«, saj jih, tudi če bi jih obrazložil, ne bi razumeli.« (Nešo Tokalić)

Majda Goznik, Tednik, 22. 7. 1999

■ AVGUST**Andreja Babšek se s profesorjem Markom Marinom dogovori za temo, ki jo bo raziskovala v magistrskem študiju: Mejniki v zgodovini ptujskega gledališča.**

/.../ Nekaj gledališč ima na internetu lepo oblikovane, informativne in redno ažurirane strani s programom za prihajajočo sezono, tako denimo PDG Nova Gorica ali Gledališče Ptuj.

Blaž Lukan, Delo, 11. 8. 1999

■ 26. AVGUST

Direktor Gledališča Ptuj piše ministru za kulturo, Jožefu Školču.

 GLEDALIŠČE PTUJ

Slovenski trg 13, 2250 Ptuj
Telefon, - faks: (062) 785 900
e-mail: Gledalisce.Ptuj@guest.arnes.si
<http://www2.arnes.si/~mbgptuj>

Št.: 145/1999
Ptuj, 26. avgusta 1999

Spoštovani gospod Jožef ŠKOLČ,
minister za kulturo Republike Slovenije
Cankarjeva 5
Ljubljana

Spoštovani gospod Školč.

Najprej se Vam zahvaljujem za knjigo Pregled (so)financiranja ... v letu 1999, ki ste nam jo poslali.

Najbrž se strinjate, da je v današnjem, hitro spreminjajočem se svetu silno pomembno, da svoje zaključke delamo na ustreznih, čim popolnejših informacijah.

In tako se mi sredi mojega direktorskega mandata ponujajo nekateri zaključki, katerih upravičenost, smiselnost in ustreznost bi rad temeljito preveril.

Za to pa bi potreboval nekaj informacij, za katere bi želel, da bi jih dobil pri Vas.

Že nekaj let Ministrstvo za kulturo (MiK) redno sofinancira dejavnost Gledališča Ptuj, vendar pri natančni analizi ne najdem „rdeče niti“, vsebinsko-programske konceptualnosti. Zato sprašujem:

1. V letu 1999 bo MiK sofinanciralo Festival monodrame in gostovanja drugih gledališč na Ptuj. Najbrž je iz tega moč sklepati, da je (v finančah izraženo) stališče MiK-a do nas naslednje: Gledališče Ptuj naj bo gledališče, ki bo vabilo v goste produkcije drugih gledališč, vsaki dve leti pa naj prireja Festival monodrame.
2. Če je temu tako, potem me čudi naslednja postavka, kjer MiK sofinancira obnovo in opremo gledališke delavnice. Za izvedbo gostovanj drugih gledališč in Festivala monodrame delavnice gledališču namreč niso potrebne. Delavnice potrebujemo seveda za lastno produkcijo – ta pa predstavlja temeljno poslanstvo javnega zavoda Gledališča Ptuj.
3. Zdaj seveda razumete, da se sprašujem, zakaj nobeden od naših lastnih projektov s strani MiK-a v letu 1999 ni dobil podpore. Pomeni to „nezaupnico“ direktorju?

Gospod minister, Gledališče Ptuj je v letu 1998 s

- 6 zaposlenimi delavci in
- 33,6 mio. SIT dotacij (31,5 Mestna občina Ptuj in 2,1 MiK) „ustvarilo“ še
- 59,9 % lastnega pridoška in torej skupaj s sredstvi v višini
- 50,2 mio. SIT

izvedlo

- 183 predstav (od tega 5 lastnih premier), ki si jih je ogledalo
- 24.170 gledalcev,
- 72-krat pa smo gostovali v različnih krajih po Sloveniji.

S tem denarjem je bilo treba izplačati še osebne dohodke redno zaposlenih, vse avtorske honorarje (ki so zaradi projektne narave gledališča velik fiksni strošek), materialne programske stroške in vzdrževati stavbo gledališča.

Sredi svojega mandata tako ugotavljam, da smo znotraj proračuna Mestne občine Ptuj dosegli razvojni plafon. „Notranjih rezerv“ ni. Za lastno produkcijo pa v letu 1999 od Ministrstva kot direktor nisem bil sposoben pridobiti sredstev.

V Gledališču Ptuj imamo vse od začetka procesa profesionalizacije (1993) izdelane jasne programske-umetniške in poslovne cilje, 11 mladih Ptujčanov, ki so končali ali končujejo AGRFT, ugodne statistične kazalnike obiska, funkcionalno (čeprav dotrajano) infrastrukturo, profesionalno znanje, voljo in zagon, zato bi želeli naše gledališče razvijati tako v programskem kot poslovnem smislu.

Želimo ostati malo gledališče projektno-mrežnega tipa, vendar postati gledališče velikih učinkov.

Za nadaljnji razvojni korak potrebujemo Vašo pomoč.

Naša vizija razvoja s konkretnimi predlogi je zapisana v Prijavi na javni razpis MiK-a za leto 2000.

Vljudo Vas prosim za sprejem, na katerem bi se želel seznaniti z dolgoročno vizijo Ministrstva za kulturo RS glede statusa našega gledališča.

Z odličnim spoštovanjem,

Direktor Gledališča Ptuj
Samo M. Strelec

V vednost:

1. Ustanovitelj: Mestna občina Ptuj, župan Miroslav Luci, dr. med.

1999

Č ■ A ■ K ■ A ■ N ■ J ■ E
na odgovor

SEZONA 1999/2000

Ana in kralj, ki je padel iz pravljice

Triko

Marjetka, str. 89

Snubec / Medved

Načrti za celovito prenovo: stavba & igralci

Vabimo Vas na sprehod po virtualnih prostorih prenovljenega gledališča.

Ob tej priložnosti bomo
podpredsedniku državnega zbora in županu Mestne občine Ptuj
Miroslavu Luciju, dr. med.,
predali načrte

Z A

obnovo ptujskega gledališča.

GLEDALIŠČE PTUJ

Petek, 26. maja, ob 21. uri pred stavbo ptujskega gledališča

Arhivirati? Promovirati? Realizirati? - To je tu vprašanje.

Brez nezadovoljnih igralcev in s spontano publiko

Repertoar Gledališča Ptuj 1999/2000

Še odlomek iz Latinovega odgovora na vprašanje, zakaj želi ponovno režirati v Gledališču Ptuj: »... (ker) po hodnikih ne postopajo nezadovoljni igralci in igralkе, ki zaradi svoje neuspešnosti širijo destruktivno energijo na ostale (ni namreč stalnega igralskega kadra), ... ker je hvaležna publika, ki reagira spontano in ne podlega trendom.«

(pv), Večer, 2. 9. 1999

Pričetek sezone 1999/2000

Juhuhu, lutke so tu!

»Kar nekaj staršev mi je preteklo leto reklo: Zakaj ne poskrbite za naše otroke? Zakaj moramo otroke voziti na lutkovne predstave v Maribor? In ker z mojim odgovorom, da redno organiziramo lutkovne predstave, ki si jih otroci ogledajo v času bivanja v vrtcu, še niso bili zadovoljni, in ker imajo gotovo prav, da je nekaj drugega, če si predstavo ogledajo skupaj s svojim otrokom, smo se odločili, da na "tem področju" nekaj spremenimo.« (Samo Strelec)

(Ur), Tednik, 2. 9. 1999

■ 6. SEPTEMBER

V mizarski delavnici novi lesnoobdelovalni stroj.

■ 9. SEPTEMBER

Z Dušanom Šarotarjem in Alešem Štegerjem iz Študentske založbe se pričnemo dogovarjati o projektu Mlada dramatika. Skupni projekt naj bi v Gledališču Ptuj vodil Peter Srpčič.

■ 15. SEPTEMBER

Predstave oglašamo »iz prve roke« - gledalci si lahko vzamejo listič z datumom predstave.

■ 21. SEPTEMBER

Sestanek pri ministru Školču. Simon Kardum ministra izdatno opremil z informacijami in podprl prizadevanja Gledališča Ptuj.

Ugotovitev: Mestna občina Ptuj naj čim prej povabi ministra na Ptuj.

■ 22. SEPTEMBER

Direktor gledališča piše županu, dr. Luciju.

Odrski mojster Marjan z novim lesnoobdelovalnim strojem

foto arhiv GP

Oglasna škatla - posneto po silvestrovanju na prostem

foto arhiv GP

1999

Iz pisma:

Gospod župan, predlagam, da ravnamo po naslednjem scenariju:

1. Pripravimo sestanek med Vami, gospodom Vidovičem in mano, kjer bi
 - a) predstavil primerljivo kranjsko gledališče – po katerem se bo najbrž zgledovala država, ko bo nam namenjala finance,
 - b) predstavil vizijo razvoja Gledališča Ptuj v luči finančnih obremenitev proračuna MOP,
 - c) skupaj izdelali načrt, ki je sprejemljiv za MOP, hkrati pa dovolj ambiciozen, da se bo »nanj priključilo« ministrstvo.
2. Nato čim prej povabite na Ptuj ministra Školča, kjer mu ponudimo naš predlog in skušamo izpogajati maksimalni delež, tj. 30 %.

Gospod župan, če niste – kot ste mi rekli, mogli do ministra sami, je zdaj minister pripravljen priti do Vas.

Pričakujem, da boste v svojem vizionarstvu zdaj velikopotezni. Predvsem pa hitri. Na potezi ste namreč Vi, zastavica pa bo padla prekmalu.

Z odličnim spoštovanjem,

■ 26. SEPTEMBER

Še eno pismo direktorja županu.

Iz pisma:

Pozdravljeni, gospod Luci.

Najbrž so tudi Vaše počitnice zdaj pri kraju in upam, da s svojim pisanjem nisem prehiter ...

Odločil sem se, da bom v naslednjem letu, ko se mi mandat preveša v drugo polovico, skušal narediti vse, da bi pridobil za naš javni zavod sistemska sredstva iz Ministrstva za kulturo.

Sicer si predstavljam, da bi morala to zgodbo plesti skupaj, Vi, kot predstavnik ustanovitelja zavoda oz. lokalne skupnosti, in jaz kot trenutni direktor.

Kakorkoli že: sproti Vas bom obveščal (javno in osebno) o doseženem napredku ali stagnaciji.

Za začetek pa Vam pošiljam v prilogi pismo, s katerim sem se obrnil na ministra Školča.

S spoštovanjem,

■ 1. OKTOBER

Pred gledališčem postavimo nov oglasni pano.
Zvone Lešnik ga »sestavi« kar iz treh običajnih oken.

foto arhiv GP

Mateja Rokavec, Irena Meško, Marjan Pišek, Tomaž Bezjak

4. OKTOBER

P R E M I E R A

Robert Thayenthal

Ana in kralj, ki je padel iz pravljice

Anna und der Koenig, der aus dem Maerchen fiel

Prevajalec

Samo M. Strelec

Režiser

Miha Alujevič

Dramaturginja

Tatjana Doma

Lektor

Arko

Scenografka

Dinka Jeričević

Kostumografka

Ivona Stanič

Ana

Alenka Tetičkovič

Kralj

Niko Kranjc Kus

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Lučni in tonski mojster

Tomaž Bezjak

Inšpicient

Simon Puhar

Premiera: Gledališče Ptuj, 4. oktobra 1999 ob 18. uri

78 ponovitev / 12900 gledalcev

Gostovanja: 20; Ajdovščina (2), Brežice (2), Deskle, Koper, Ljubljana, Maribor (2), Nova Gorica (2), Novo mesto (2), Velenje (2);

Šentjanž – Avstrija; Trst (4) – Italija

50. ponovitev: 14. 11. 2000

Zadnja ponovitev: 29. 1. 2002

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

foto Samo M. Strelec

foto Sandra Požun

foto Samo M. Strelec

Alenka Tetičkovič, Niko Kranjc Kus

Mali gledalci so navdušeni

Iris Kališnik: »Pravljica mi je bila super.«

Miha Rajh: »Teme in megle nas ni bilo strah, pravljica je bila vseh celemu razredu.«

Nika Erjavec: »Meni je bila zelo všeč Ana, ker je imela enak nahrbtnik, kot ga imam jaz.«

Vili Koderman: »Najbolj mi je bilo všeč, ko je Ana kralju oprala umazane noge in ko je kralj hodil z bosimi nogami in zanalašč padel ...«

Učiteljica Ivanka Vidovič: »Zelo dobra, zelo zanimiva predstava za otroke in tudi za odrasle. Učitelji smo si jo z veseljem ogledali. Škoda, da ne moremo večkrat v gledališče, želim pa, da bi bilo v prihodnje še več otroških predstav. Predstava je moderna, dobro odigrana in tako kot otrokom je tudi meni najbolj všeč srečen konec, ko se kralj vrne v pravljico.«

Tatjana Mohorko, Tednik, 11. 11. 1999

Režiser Miha Alujevič preskuša vozilo za kralja

Samo Strelec o tem, zakaj minister Školč prihaja na Ptuj Gledališče na poti k odličnosti

»Župan Miroslav Luci je v nekem intervjuju dal zanimivo izjavo, mi pa smo jo enostavno prepisali: Ne štejejo velike besede, ampak dejanja. V kulturi mislimo enako. Opozoriti želimo le na to, da je gledališka stavba zelo slaba. /.../ Mi je pa izrecno povedal (minister Školč), da želi od lokalne skupnosti slišati, da je gledališče tista institucija, s katero ima občina ambicije. Če bo slišal, da jih nima, ga vlaganje v gledališče ne bo zanimalo. /.../ Mariborsko gledališče si nikoli ne bo pustilo vzeti naziva »narodno« in postati regionalno. Prav regionalnost pa je naša primerjalna prednost.«

Slavko Podbrežnik, Večer, 14. 10. 1999

»Vendar kot vemo, štejejo le dejanja!«
Županova misel na razpadajočem zidu gledališča

Prejeli smo

Spoštovani urednik Jože Šmigoc!

Trudil se bom biti kratek: Nekaj dejstev je, zaradi katerih menim, da bi bilo (vseeno) dobro/prav/potrebno/primerno/koristno ..., če bi Tednik poročal o premierni uprizoritvi besedila Ana in kralj, ki je padel iz pravljice v Gledališču Ptuj. /.../ Iskreno upam, da vam je tokratno poročanje nehote izpadlo oz. da gre za neljubo napako. Priznam: želim si, da bi o našem delu poročali profesionalno: najprej s tiskovnih konferenc, nato po premieri. Tudi če mislite, da v Tednik resna kritika ali recenzija naših premier ne sodi, bi zaradi korektnosti do javnosti in ustvarjalcev pričakoval vsaj novico ali poročilo. Morda za resnejšo kritiko nimate za to usposobljenega človeka. Pri tem vam utegnemo pomagati: veliko mladih, bodočih dramaturgov bi si želelo vstopiti v svet gledališke kritike, pa so jim pri »velikih« časopisih vrata (še) zaprta. Mi bi vam lahko pomagali navezati stik z njimi, pripravljeni smo pokriti stroške njihovega prihoda na Ptuj, vaš časopis pa bi tako prišel do relevantnih ocen. Morda bo kdaj čez desetletje lahko kdo celo rekel: »Moja kritiška pot se je pa začela pri ptujskem Tedniku.«

In za konec še moje osebno prepričanje: premiera najmlajšega slovenskega poklicnega gledališča, zadnjega, ki je bilo ustanovljeno v tem stoletju (na osnovi dolgoletne nemške, Žižkove, povojne poklicne in nenazadnje ljubiteljske tradicije), bi štirikrat na leto (tudi s kakšno

fotografijo) sodila na prvo stran vašega/našega Tednika. Tudi zato, ker je Gledališče Ptuj edina poklicna kulturna institucija v mestu, ki se ukvarja z lastno živo produkcijo. To bom mislil tudi takrat, ko bo direktor tega gledališča nekdo drug.

Direktor Gledališča Ptuj, Samo M. Strelec
Tednik, 14. 10. 1999

Z direktorjem Gledališča Ptuj Samom Strelcem v novi gledališki sezoni
»Želimo biti četrti v mestu ...«

Tednik: V novi gledališki sezoni, pravite, ste za ŠTIRKO. Kaj pomenijo te vaše štirice?

Samo Strelec: »Izmislili smo si slogan: Mi smo za štirico, za štirko. Veste, da poteka na Ptuju projekt trojka, vemo, kaj je vključeval, in prvič si drznemo na osnovi rezultatov obiska in tudi načrtov za prenovo gledališča javno izreči naslednjo misel: Menimo, da je javni zavod Gledališče Ptuj tisti, ki lahko to trojko dopolni v štirko. Drugi segment štirke pomeni, da imamo štiri premiere na leto, tretji del pomeni to, da si želimo zaposliti štiri igralce, in zadnji del je bolj šolski: če smo bili do zdaj kar dobro gledališče z oceno tri, bi radi dobili na koncu sezone oceno štiri.«

Tatjana Mohorko, Tednik, 4. 11. 1999

■ 8. NOVEMBER

Obisk ministra Školča na Ptuju. Dogovor o podpisu pogodbe o sofinanciranju programa. Ogledal si je tudi gledališče.

Prejmemo nekaj SMS-jev:

- Veliko sreče danes! V. Belsak
- cestitam, cestitam, cestitam!!! saj sem vedela, da ti bo uspelo.
tamara vidakovic
- Tfuj, pfuj, ... ptuj! – veni, vidi, vici! – najprej je bila beseda! ... in beseda je meso postala!!! V. Belsak

Ministrstvo bo financiralo ptujsko gledališče

/.../ Je pa ministrstvo za kulturo pripravljeno tudi pri ptujskem gledališču uporabiti model sofinanciranja, kot ga uporablja že pri drugih poklicnih gledališčih, ker gre za dobro organizirano ustanovo, ki ima zavidljivo produkcijo. S to pogodbo bi gledališču priznali programske stroške (ocena je v tem trenutku, da bi bilo tega denarja med 10 in 15 milijonov tolarjev) kot pri drugih poklicnih gledališčih, drugo pa je vprašanje investicij v infrastrukturo (projekt obnove ptujskega gledališča), ki bodo morale iti v breme občine. Ptuj pa se bo brez dvoma tudi moral enkrat odločiti, kaj je njegova prioriteta znotraj kulture, je prepričan minister Školč.

MG, Tednik, 11. 11. 1999

foto Samo M. Strelec

Alenka z zobmi – protezo za vlogo Ane

Odprto pismo gledaliških direktorjev

V njem pozivajo DZ, naj po hitrem postopku odpravi sporna določila 27. člena ZFO (zakona o financiranju občin) in se o do 1. januarja 2000 dogovori z ustanovitelji o financiranju slovenskih gledališč. /.../ Pismo so podpisali Boris Kobal (MGL), Sergij Pelhan (PDG Nova Gorica), Petar Jović (SMG Ljubljana), Samo Strelec (Gledališče Ptuj), mag. Tomaž Kukovica (PG Kranj), Katarina Klančnik Kocutar (LG Maribor), Borut Alujevič (SLG Celje) in Ignacije Šunjič (LG Ljubljana).

Delo, 18. 11. 1999

Minister Jožef Školč na obisku na Ptuj

Ministrstvo je že v letu 2000 pripravljeno ptujsko gledališče spustiti v krog slovenskih gledališč, ki jim redno financira stroške programa. Vendar pa ministra najprej zanima, koliko je občina pripravljena vložiti vanj v vseh pogledih, kakšni so njeni nameni, ali so infrastrukturni pogoji zadovoljivi za podpis programske pogodbe, ali je ptujsko gledališče s fleksibilno strukturo igralcev tako usposobljeno, da zagotavlja približno takšno ponudbo, kot jo imajo drugi ansambli; za primer je navedel kranjsko gledališče.

»Sem optimist in si štejem v čast, da sem vodja tega gledališča, ki ga je pet let podpirala Mestna občina Ptuj. Nismo le »pubeci«, kot o nas morda kdo misli, ampak pri nas nastopajo priznani umetniki. Obisk ministra razumem tudi kot priznanje oz. ugodno mnenje o gledališču in menim, da ima Mestna občina Ptuj pravico povedati, da imamo dvojne namene: da bi program gledališča financirala država in da že delamo na načrtih za obnovo gledališke stavbe,« je odgovoril direktor gledališča Samo M. Strelec.

Milena Turk, Ptujčan, 22. 11. 1999

foto Samo M. Strelec

Nenad Tokalić Nešo, Tadej Toš, Vojko Belšak, Samo M. Strelec – kako naprej?

15. DECEMBER

P R E M I E R A

Milan Jesih Triko

Režiser

Dramaturginja

Scenografka in kostumografka

Avtor in izvajalec glasbe

Glasbeni opremljevalec

Matjaž Latin

Tatjana Doma

Gordana Gašperin

Sebastijan Duh

Matjaž Latin

Igrajo

Iva Krajnc

Mojca Fatur

Nenad Tokalić Nešo

Tadej Toš

Odrski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Lučni in tonski mojster

Inšpicient

Marjan Pišek

Irena Meško

Tomaž Bezjak

Vlado Plajšek

Premiera: Gledališče Ptuj, 15. decembra 1999 ob 19.30

33 ponovitev / 6620 gledalcev

Gostovanja: 18; Celje, Črna na Koroškem, Izola, Kranj (9), Litija,

Maribor (2), Šentjur pri Celju, Velenje, Vrhnika

Zadnja ponovitev: 8. 6. 2001

Iva Krajnc, Nenad Tokalić Nešo, Mojca Fatur

Tadej Toš, Mojca Fatur

Nenad Tokalić Nešo, Tadej Toš

foto Stanko Zebec

1999

Razrezali bodo gledališče

Torta v obliki gledališča

Po tem gledališkem dogodku, za katerega so vstopnice skorajda pošle, bodo gledalci vabljeni v kletne gledališke prostore, kjer bodo skupaj s predstavniki uprave ne samo nazdravili novemu letu, temveč tudi preroško načeli orjaško torto v obliki svojega novega gledališča.

Petra Pogorevec, Dnevnik, 23. 12. 1999

Znani pred novim letom 2000

»V tem desetletju se je spet ustanovilo ptujsko gledališče. /.../ V teh dneh je polovica mojega mandata mimo. Vesel sem, da se je tim sodelavcev uigral. V novem obdobju želim doseči dva cilja: zaposliti vsaj nekaj igralcev in začeti obnovo gledališke hiše.« (Samo Strelec)

(slp), Večer, 24. 12. 1999

■ 28. DECEMBER

Umrl nekdanji igralec ptujskega gledališča, Franjo Gunžer.

Franjo Gunžer (1917–1999) – markantna osebnost ptujskega gledališča

/.../ Upam pa si trditi, da ni bilo v njegovi umetniški karieri nič tako bolečega kot tragična ukinitve Okrajnega gledališča Ptuj, ki je nasilno ustavila njegovo profesionalno gledališko pot.

Andreja Babšek, univ. dipl. komp., Tednik, 30. 12. 1999

Prvi zarežejo igralci ...

Mojca Fatur

Tadej Toš

Iva Kranjc

Vojko Belšak

Nenad Tokalić Nešo

Silvestrske predstave v nekaterih slovenskih gledališčih Komedijske in obvezen kozarec šampanjca

V Gledališču Ptuj bodo to storili prvič in z zelo simpatično ter publiko všečno predstavo Triko, pri kateri se očitno zelo zabavajo tako igralci kot gledalci; če se bo silvestrovanje dobro obneslo, ga bodo uvedli tudi v prihodnje. /.../ Cena kart za predstavo zaradi silvestrovanja ni dražja, /.../ gledalci pa bodo po predstavi povabljeni v gledališko klet na pijačo, prigrizek in novoletno torto.

Nataša Jenuš, Večer, 31. 12. 1999

... nakar še predsednik sveta, Borut Fekonja

■ 31. DECEMBER

Silvestrska predstava Triko z zabavo v gledališki kleti.

■ 22. FEBRUAR

/.../ na Ptuju se prek ministrstva trudimo pridobiti neko skupino, ki bo stalno zaposlena v gledališču. Na tej skupini igralcev bi se lahko razvijal nek ambicioznejši program, na ljudeh, ki gojijo neko podobno miselnost, etiko, psihohigieno odra. Le ti ljudje lahko dajo vidnejši rezultat, kar pa ne velja za neke uradnike in uslužbence.

Samo Strelec, intervju na spletni strani www.soncek.com/zabava_kultura/plesoder/strelec.html

Razvoj možen samo z zaposlitvijo igralcev

»Analiza poslovanja Gledališča Ptuj zadnjih štirih let kaže, da »notranjih rezerv« ni. Če ne bomo znali v hišo pripeljati primerljivih sredstev, s kakršnimi delajo druga gledališča, bo gledališče začelo – v najboljšem primeru stagnirati. Nadaljnji ugodni razvoj zavoda vidim tako samo ob zaposlitvi nekaj stalnih igralcev in kasneje prenovi stavbe,« ugotavlja direktor Samo M. Strelec.

Tednik, 30. 3. 2000

1. 1. 2000, 00.01

foto Samo M. Strelec

1999 • 2000

■ 13. MAREC

Andrej Šmid prinese končane štiri komplete projektne gradbene dokumentacije za obnovo gledališke stavbe.

Premiera: Gledališče Ptuj, 19. aprila 2000 ob 20. uri
116 ponovitev / 28180 gledalcev

P R E M I E R A

Nagrade: Na 10. Dnevih komedije v Celju razglašena za najboljšo komedijo leta 2000, za žlahtnega komedijanta je žirija izbrala igralca Gojmira Lešnjaka Gojca, nagrado žlahtnega režiserja pa je prejel Samo M. Strelec.

Gojmir Lešnjak Gojc, Mojca Funkl

Photo Samo M. Strelec

Foto Gojmir Lešnjak Gojc

Režiser in scenografka in kostumografka Vasilija Fišer

Foto arhiv GP

Direktor in člani sveta zavoda: Borut Fekonja (predsednik), Tomaž Bezjak, Emil Tomašič, Hilda Slekovec, Ana Strelec Bombek (Lidija Majnik največkrat odsotna)

Po ogledu te duhovite razstave gledališkega aparata in njegovega razbolelega gradiva se slika slovenskega gledališča kaže kot ponižujoča mačistična natezalnica v Freudovem naslanjaču. Nazadnje se človek (skupaj z igralcema) vpraša: Pa kaj jim je, da ta "safr furajo"? Če greste po odgovor na Ptuj, se utegnate zabavati.

Barbara Orel, Dnevnik, 21. 4. 2000

Gojmir Lešnjak je tako znova utrdil sloves mojstra komičnih preobrazb. Večje presenečenje je mlada Mojca Funkl, izvrstna prav tako v vseh skrajnih variantah Marjetice, od patetične deklamatorke do vrhunske plesalke-striptizete.

Petra Vidali, Večer, 24. 4. 2000

Mojca Funkl in Gojmir Lešnjak Gojc sta /.../ nas razvedrila z duhovitimi in drastično stiliziranimi imitacijami prepoznavnih osebnosti in situacij ter ganila v prizoru, katerega angažirano interpretacijo so izzvale posledice bližnje vojne tragedije na Balkanu.

Slavko Pezdir, Delo, 29. 4. 2000

Spektakularen nastop Gledališča Ptuj v Pliberči

Gojc ti ne pove nič posebnega, nič očarujočega, in vendar te prevzame v trenutku, ko ti pogleda v oči in odpre usta. Njegova umetniška narava se sijajno razodeva v njegovi komičnosti, ki je čista, korenita resnoba. Kar je, pa je: njegov kongenialni gledališki tovariš je dunajski Otto Schenk.

Mojca Funkl /.../ je prav takšna prvovrstna komedijantka: misliš, da ne zna do pet šteti, pa jih ima polno za ušesi, je kameleonska prebrisanka, ki ti – čira čara – smukne v katerokoli vlogo, kajti oba igralca mojstrujeta mnogo Marjetkinih vaj za »nastop«. Slovenski prevod (Darko Čuden) je zabeljen in popopran, da se čudiš, kaj vse prenese naša miloljubna materinščina, če pride iz ust profesionalnih umetnikov. /.../ Pliberška dvorana je donela od zvonkega, sproščujočega smeha! – Kdor ni bil tam, je kriv sam.

Janko Messner, Slovenski vestnik, Celovec, 11. 4. 2002

■ 15. MAJ

Svet javnega zavoda Gledališče Ptuj potrdi predlog spremembe akta o sistemizaciji delovnih mest: strinjajo se s sistemizacijo s štirimi novimi delovnimi mesti za igralce.

■ 26. MAJ

Sprehod po virtualnih prostorih prenovljenega gledališča.

Med virtualnim in realnim

Film je zadnji del projekta. Sprehod v virtualno s simbolnim pomenom. Večina dosedanjih obnovitvenih projektov se je končala pri načrtih. Ustvarjalci so zadnjega zato želeli oživiti vsaj na virtualni ravni. /.../ Avtorji projekta so svoje delo končali. S predajo načrtov županu je usoda obnove zdaj v rokah občine, ki naj bi skrbela za ohranitev kulturne dediščine. Od nje je odvisno, ali bo izpeljana od konca. Po izračunih zadnjega investicijskega načrta naj bi stala tristo milijonov tolarjev, do takrat pa ostaja naše najmlajše poklicno gledališče v virtualnem svetu triminutnega filma.

Uroš Hočevvar, Mag, (junij) 22/2000

Voditelj prireditve Vojko Belšak z gostoma Majo in Zlatkom Šugmanom

Virtualni sprehod po prenovljenem Gledališču Ptuj Performans kot agitacija za gledališče

Danes je ptujsko gledališče v vzponu. Nov, odprt in rastoč ansambel kratkomalo potrebuje sodobne prostore.

Slavko Podbrežnik, Večer, 29. 5. 2000

»Teater naj iritira, se usede v želodec, srce ali glavo«

»Če je vizija iz leta 1992 v šestih do osmih letih pripeljala do današnjega zavoda, vidim prihodnost na dveh tirih. Zaposliti moramo matično igralsko jedro. Drugi je fizična obnova gledališča. /.../ Brez razvoja na teh dveh tirih je možna samo stagnacija. Tretje vizije razvoja ne vidim.« (Samo M. Strelec)

Slavko Podbrežnik, Večer, 31. 5. 2000

»Vsako dobro mesto mora imeti tudi dobro gledališče«

/.../ je dejal ob predaji načrtov Borut Fekonja, predsednik sveta zavoda. /.../ Ptujčani imajo v teh časih dobro (gledališko) vsebino, kar je zelo pomembno, za uspešno prodajo pa mora biti privlačna tudi embalaža – zgradba. Zato pri snovanju ne smejo čakati, da ne bi čez leta ugotavljali, da v drugem mestu prodajajo njihovo vsebino.

Marija Slodnjak, Tednik, 1. 6. 2000

Samo Strelec

Od: Anton Tušek <Anton.Tusek1@guest.arnes.si>
Za: <gledalisce.ptuj@guest.arnes.si>
Poslano: 06. junij 2000 8:25
Zadeva: program

Lepo pozdravljeni!

Na vaši spletni strani pogrešam program za mesec junij, gledamato da smo že šestega vmesecu. Na vaših spletnih straneh sem si hotel pogledati kdaj je spet na sporedu "Marjetka", da bi pripeljal na predstavo prijatelje

Včeraj sem si namreč ogledal vašo "Marjetko" in moram reči, da se zaradi takšnih predstav splača iti v gledališče (ne samo zato, ker smo se do solz nasmejali) ampak zaradi odlične igre, režije in scene.

Samo predstavljam si lahko v kakšnih razmerah delate, gledališče pa je na Ptujju najbež edina svetla točka, ki daje upanje tudi za druga področja.

Tudi v prihodnje vam želim še veliko uspeha in vstrajajte!

Tušek Anton

Naši gledalci znajo biti kritični, a tudi pohvalijo

Juhu, poletje je tu! (?)

Ptuj rešuje pred totalnim poletnim kulturno-turističnim kolapsom edina svetla izjema (hvala bogu za izjeme) tega mrtvila na prostem: Gledališče Ptuj – naj omenim le lansko odlično predstavo »Ovinek« pod milim nebom, med drugim. Teater na Ptujju je, na veliko veselje vseh tistih, ki imamo gledališko umetnost radi, v ponovnem zaletu (tako v kvantitativnem kot kvalitativnem smislu) in, kot kaže, temu še zlepa ne bo konec. To dokazuje tudi za minuli petek napovedana predaja načrtov za obnovo Talijinega hrama županu, ki je bila izpeljana pred gledališko hišo pod zvezdami, in kdor je bil tam, je lahko ob tej všečni ter uspeli kulturno-družabni prireditvi sam občutil, kako krvavo potrebuje mesto takšne in podobne kulturne manifestacije ob poletnih

večerih. O sami prireditvi torej vse najboljše, imam pa pripombo, ki se nanaša na pogostitev po njej, saj se mi zdi, da bi Rotary klub bolje izpolnil svoje poslanstvo, če bi namesto za vino, namenjeno pogostitvi povablencev, ki niso bili ravno tako ubožni, da si v bližnji kavarni ne bi mogli privoščiti kozarčka ali dveh, ta denar namenil socialno ogroženim družinam na območju Ptuja, ki jih zagotovo ne manjka.

Grega Alič, Tednik, 1. 6. 2000

■ 23. JUNIJ

Vojko Belšak, Tadej Toš, Borut Fekonja in Samo M. Strelec obiščejo župana MO Ptuj. Povejo mu, da bi želeli nadaljevati svoje gledališko delo na Ptuj, če bodo za to le pravočasno dani minimalni pogoji.

■ 26. JUNIJ

Gledališče in Mestna občina se pritožita na Ministrstvo za kulturo:

MESTNA OBČINA PTUJ
Mestni trg 1
Ptuj

in

GLEDALIŠČE PTUJ
Slovenski trg 13
Ptuj

Gospod Rudi ŠELIGO, minister za kulturo
Ministrstvo za kulturo RS
Cankarjeva 5
Ljubljana

Ptuj, 26. junija 2000

Spoštovani gospod minister, Rudi Šeligo.

Javni zavod Gledališče Ptuj je ustanovila Mestna občina Ptuj leta 1995. Vsako leto izkazuje porast prireditev in obiskovalcev, financiranje pa je v odnosu z drugimi gledališči že ves čas popolnoma neprimerljivo.

(Priloga 1: Grafični prikaz rezultatov in financiranja zavoda)

Za leto 2000 Ministrstvo programa premiernih uprizoritev Gledališča Ptuj ni uvrstilo med programe, ki jih bo sofinanciralo, prav tako pa je zavrnilo sofinanciranje ciklov predstav za odrasle, otroke in mladino, Poletnega lutkovnega pristana in Festivala monodrame.

(Vir: Pregled (so)financiranja kulturnih programov in projektov v letu 2000, Mzk, Lj 2000 in priloga: Obvestilo o zavrnitvi)

Problematika financiranja gledališča se je zaostila že v preteklem letu, zato smo novembra 1999 povabili na Ptuj tedanjega ministra za kulturo, g. Jožefa Školča. Na pogovorih je obljubil sistemsko sofinanciranje programa gledališča v višini od 10–15 mio. SIT.
(Priloga: Tednik, 11. 11. 2000)

Ponovno pozivamo Ministrstvo za kulturo RS, da preuči status, poslovne rezultate in pomen Gledališča Ptuj, njegove razvojne možnosti in programsko vizijo zavoda ter da se ustrezno in primerljivo z drugimi gledališči vključi v redno in sistemsko sofinanciranje programa zavoda.

Z odličnim spoštovanjem,

Direktor Gledališča Ptuj
 Samo M. Strelec

Župan Mestne občine Ptuj
 Miroslav Luci, dr. med.

Ptujsko gledališče je na razvojni prelomnici
Manj igre za (pre)malo denarja

/.../ Pa še zanimivost: na slovenski gledališki sceni se v glavnem zelo uspešno pojavlja 14 gledaliških ljudi, ki imajo korenine v Ptuj in zato najbrž ni nerealno pričakovanje, da bi se jih morda že v bližnji prihodnosti vsaj nekaj vrnilo v domače gledališče.

Jože Slodnjak, Večer, 26. 6. 2000

Težave ptujskega gledališča

Zaradi okrnjenega proračuna v sezoni 2000/2001 ne bo štirih, ampak le dve premieri

»Nočemo, da bi teater postal servis za kupovanje tujih predstav. /.../ Menim, da občina premalo odločno nastopa do države,« je povedal Samo M. Strelec, direktor GP. /.../ »Ptujski župan, Miroslav Luci, nima posluha za gledališče, ne zna ceniti tega, kar so gledališčniki pripravljeni storiti za delovanje ptujskega teatra. Nobeno slovensko mesto nima tako uspešnega kadra kot Ptuj.« (Tadej Toš)

Petra Slanič, Dnevnik, 26. 6. 2000

Iz dnevnika Sama M. Strelca, ki ga piše za časnik Večer.

Sreda, 28. junij

Samo: Bralni dan. Kopica tekstov in odgovarjanje avtorjem. Opravičilo za zamudo; od novega leta do zdaj nisem zbrano sedel k branju. Ko se intenzivno ukvarjam z drugimi rečmi, ne morem brati. Ne znam se prepustiti domišljiji in trenutni dogodki me "mečejo ven" ... Gospod Ravnikar z asistentko Tanjo zadovoljen s pripravo scenografije za Šedlbauerjev projekt ... Žirija za Mlado dramatik sestavljena. Veseli me, da so sprejeli vsi: Nataša Barbara Gračner, Dušan Jovanović in Jaša Jamnik ... Dobimo ponudbo za sodelovanje z graškim Landesjugenreferatom in Taschentheatrom za leto 2003, ko bo Graz evropska kulturna prestolnica. Načeloma privolim, vendar izrazim negotovost glede naše prihodnosti.

M.: Tako se načrtuje v Evropi! Nam pa govorijo, kako bodo denar za letošnji program morda napraskali jeseni. Če to ni amaterska država!

Strelec: Z enakimi, če ne večjimi problemi so se ukvarjali tudi v Žižkovem, pa Gregorčevem in Košakovem obdobju ... Kar preberi si pri Babškovi, kako hudo je bilo po drugi vojni!

M.: Ja, že, ampak vseeno je bilo v hiši zaposlenih tudi več kot deset igralcev! ... Kar zmrazi me, če pomislim, da je šlo gledališču na Ptuj najboljše, ko je na njem pisalo »Stadt Theater«!

Samo: V mislih skiciram sezono 2001/2002. Preigram različne scenarije: z igralci - brez igralcev, z denarjem za dve, tri ali štiri premiere. Rad bi našel prostor za Jašo, ki smo mu v prihodnji sezoni "ukinili" projekt. Račun je poln neznank. Taktika: aktivno čakanje do decembra, ko bom videl novi proračun, potem pa sprejemanje odločitev. Zvečer nameravam na Lent. Pristanem pa na Kicarju. S Tadejem tiho gledava žogobrc. Zdi se mi, da si z lahko mediteransko večerjico vzbujava apetite po morju, soncu, dopustu ...

Strelec: Šele po premieri, sredi avgusta, draga fanta!

Večer, Sobotna priloga, 1. julij 2000

Ptujske začimbe

Potrpite, zdomci, ni še denarja!

A že spet ptujska občina kot ustanoviteljica nima (več) denarja, pri zagotavljanju priveza za ptujsko stalno gledališče ob tistih državnih jaslilih, h katerim so privezana tudi druga poklicna gledališča, pa tudi ni naredila nobenega pomembnega koraka. /.../ Če iščemo izvirni greh za tolikšno ptujsko gledališkost, potem je ta poosebljen v Branki Bezeljak Glazer, ki je večino po državi raztresenih odrskih ljudi odkrila med mladimi ptujskimi srednješolci in jim v mladinski gledališki skupini razkrila ves blišč in vse znojne srage takšnega poklica. Seveda ste uganili: tudi ona je zdaj že nekaj časa zaposlena – v Ljubljani.

Franc Milošič, Delo, 30. 6. 2000

■ 3. JULIJ

Odpiranje pošiljk za natečaj Mlada dramatika. Prispelo enajst besedil devetih avtorjev.

Kandidati za idole

Tadej Toš, igralec

»Svoj čas in energijo sem pripravljen vložiti v to, da bi iz ptujskega teatra skušali potegniti še več, kot smo uspeli do sedaj. Zato, ker je še marsikaj mogoče narediti in bi bil žalosten, če se ne bi naredilo. /.../ Bomo pač morali poiskati možnosti drugje. V sebi bomo sicer žalostni, toda svet se ne bo podrl. Kljub temu pa upam, da se to ne bo zgodilo. Ptujski teater nima pravice propasti, ker smo vložili vanj preveč časa in energije.« (Tadej Toš)

Nataša Jenuš, Večer, 3. 7. 2000

■ 6., 7., 8. JULIJ

Videoprojekcija predstav ob 22. uri pred gledališčem – Marjetka, Krčmarica, Ovinek.

Kaj prinaša modra knjiga v Prešernovem letu 2000 (4)

V uprizoritvenih umetnostih nič novega

Letošnja vsota v modri knjigi za ptujski teater je le ena: 1,4 milijona tolarjev za investicijsko vzdrževanje in nakup opreme. Kandidiranje za podporo Festivalu monodrame na Ptuj je končalo med zavrženimi, neznani projekt ptujskega teatra pa v razdelku zavrženih.

Vanessa Čokl, Večer, 5. 7. 2000

Pregled (so)financiranja kulturnih programov in projektov v letu 2000, Ministrstvo za kulturo RS, Ljubljana, april 2000

34 PREGLED (SO)FINANCIRANJA KULTURNIH PROGRAMOV IN PROJEKTOV V LETU 2000	
Završeni projekti	
PREDLAGATELJ	ZAPROŠENO
Anatom	673.200
Bunker (Mladi levi)	5.000.000
Café teater	1.000.000
Delak	1.420.000
Dramska šola Barice Blenkuš	2.000.000
Druga godba, Mesto žensk	1.995.000
Društvo Primorski poletni festival	4.000.000
Gledališče čez cesto	400.000
KUD Alma Karlin	3.500.000
KUD France Prešeren	3.600.000
KUD Mreža	604.000
LG Kranj	870.000
Plesni forum Celje	1.671.200
Rastislav Rastko Tepina	50.000
Zank	546.000
SKUPAJ	27.329.400
Završeni projekti	
PREDLAGATELJ	
Gledališče Ptuj	
SLKD Ol Vrhnika	

Teater z vizijo – in malo denarja

Direktor Gledališča Ptuj Samo M. Strelec in trije ptujski igralci Vojko Belšak, Nenad Tokalič Nešo in Tadej Toš /.../ so se najprej napotili k ptujskemu županu Miroslavu Luciju, da mu predstavijo dejstva, ki nikakor niso v prid gledališču. /.../ Vendarle pa težave tičijo na kulturnem ministrstvu, ki je lani prispevalo dobrih 5 milijonov tolarjev, letos pa kot da je pozabilo na ptujsko gledališče. /.../ Dodal je (Vojko Belšak), da se nobenemu od »ptujskih« igralcev ne mudi na Ptuj, da ne govorijo samo o viziji, potencialu, ki ga nosijo v sebi in bi ga radi izkoristili v domačem teatru, temveč v ptujskem gledališču vidijo tako gledališče, ki je lahko primerljivo z evropskim teatrom. /.../ Tadej Toš pravi, da so mladi ustvarjalci pripravljeni zapustiti svoje varne pozicije in priti na Ptuj. Kljub vsemu pa Toš ugotavlja, da »naš« župan o samem gledališču nima preveč pojma in ne večjega interesa in da še ni začutil resnosti »gledališke« situacije.

Tatjana Mohorko, Tednik, 6. 7. 2000

Dve strani iste medalje

Samo Strelec, režiser, direktor Gledališča Ptuj: »Vse strahove okrog ustanovitve (poklicnega gledališča v Kopru) lahko seveda razumem, vendar pa je dejstvo – izkazalo se je tudi na Ptuj – da bodo pravi gledališčniki, ljubiteljski in profesionalni, s stalnim gledališčem v mestu brez težav našli svoj prostor pod soncem.«

Lea Širok, Primorske novice, 15. 7. 2000

Zadnja faza nekega historičnega pojava je njegova komedija.
Karl Marx
Občini za rojstni dan

Prejeli smo

Pismo županu Mestne občine Ptuj

Spoštovani gospod Luci, izjemno sem vesel, da se je v zadnjih dneh zgodilo kar nekaj pozitivnih premikov v zvezi z našim gledališčem. /.../ Predstavljam si, da so spremembe rezultat odločnega nastopa v javnosti,

protestnega pisma, ki sva ga skupaj pisala novemu ministru in pa, tako vsaj upam, Vašega aktivnejšega sodelovanja z ministrom Šeligom. /.../ Dragi župan, za naju oba je opcija samo ena: Vaš županski in moj direktorski mandat se iztečeta istega leta – predlagam, da ga končava tako, da do takrat vsak od naju naredi čim več (da ne rečem vse), kar je v njegovi pristojnosti. Če bova oba delala aktivno, vztrajno in usklajeno, so zgornji trije cilji (primerljiva obravnava našega gledališča s strani države v razmerju z drugimi, zaposlitev igralcev, obnova stavbe) uresničljivi. P. S.: Če bo upravno poslopje ali samo njegov del ob stavbi gledališča vrnjeno Cerkvi v naravi, potem bova na vse kriplje znova reševala in gasila požar, pri katerem nama bo težko pomagal tudi sveti Florjan, zaščitnik gasilcev, medtem pa bo »sistemski vlak« za ptujsko gledališče najbrž definitivno odpeljal.

Samo M. Strelec, direktor Gledališča Ptuj

Tednik, 27. 7. 2000

Režiser Šedlbauer – zadnji napotki igralcem

foto Samo M. Strelec

7. AVGUST

P R E M I E R A

2000

Anton Pavlovič Čehov

Snubec / Medved

Prevajalec

Režiser

Dramaturginja

Lektor

Scenografa

Kostumografka

Čubukov, Luka

Natalija

Lomov

Popova

Smirnov

Odrski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Lučni in tonski mojster

Inšpicienta

Milan Jesih

Zvone Šedlbauer

Tatjana Doma

Arko

Vojteh Ravnkar in Tanja Košuta

Stanislava Vauda Benčevič

Gregor Geč

Alenka Tetičkovič

Vojko Belšak

Vesna Pernarčič

Tadej Toš

Marjan Pišek

Irena Meško

Tomaž Bezjak

Vlado Plajnšek in Aleš Primožič

Premiera: Ptuj, dvorišče Dominikanskega samostana,

7. avgusta 2000 ob 21. uri

12 ponovitev / 1420 gledalcev

Gostovanja: 1; Radovljica

Zadnja ponovitev: 23. 10. 2000

Vesna Pernarčič, Tadej Toš

Gregor Geč, Alenka Tetičkovič, Vojko Belšak

foto Samo M. Strelec

foto Samo M. Strelac

Gregor Geč, Alenka Tetičkovič

Vojko Belšak, Gregor Geč, Alenka Tetičkovič

Ptujska renesansa

Sezona v ptujskem gledališču še zdaleč ni končana tako kot v preostalih slovenskih teatrim: premiera enodejank Čehova v režiji Zvoneta Šedlbauerja bo avgusta.

Irena Štaudohar, Mag, 2. 8. 2000

■ 5. AVGUST

Nastop na občinski proslavi.

Zato.-jevci Vojko Belšak, Gregor Geč in Tadej Toš
na občinski proslavi

Pogovor s Samom M. Strelcem

»Še bodo cirkusi, še bo teater na Ptuju!«

Gledališče Ptuj je z ministrstvom za kulturo podpisalo pogodbo o sofinanciranju, tako da je izvedba nove sezone zagotovljena

V nekem intervjuju pred dobrim letom ste si zadali tri cilje, ki bi jih radi uresničili ko konca mandata (čez dve leti): sistemsko financiranje gledališča, začetek prenove stavbe ptujskega gledališča in zaposlitev projektnega jedra igralcev. Kakšno je stanje v tem trenutku?

Pravkar smo z ministrstvom za kulturo po znanih zapletih vendarle podpisali pogodbo o sofinanciranju programa za leto 2000. To pomeni, da se podpora ministrstva našemu gledališču nadaljuje in pričakujem, da se bo izrazila tudi v novem krovnem zakonu. /.../ Kar zadeva prenovo, smo spomladi županu predali načrte, ki so končani in usklajeni z mestnim arhitektom in spomeniškim varstvom. Zdaj je na potezi lastnik stavbe – občina. /.../ Jeseni bomo občini predlagali spremembo sistemizacije delovnih mest. Če jo bodo potrdili in zmogli zagotoviti nova sredstva za igralce, bi jih lahko zaposlili ob začetku sezone 2001/2002. /.../ Za vsebinski razvoj bi bilo smiselno oblikovati stalnejše igralsko jedro, nanj vezati še nekaj gostov in se podati v ambicioznejše projekte. Taka ekipa bi se morala oblikovati z umetniškim vodjem in se ob njegovem odhodu tudi »zapustiti«.

Gledališče Ptuj je – povedano zgoščeno – mlado, komorno in zabavno. Je tak koncept še izvedljiv? Kje bi ga bilo mogoče ob uresničitvi treh ciljev iz uvoda dopolniti?

V prihodnjih letih naj ne bi šlo za količinsko širjenje koncepta, temveč za kakovostno rast.

Blaž Lukan, Delo, 8. 8. 2000

Veselite se naše najmlajše

/.../ In brez dvoma lahko rečemo, da je bil Poletni lutkovni pristan, ki ga je organiziralo Gledališče Ptuj, zadetek v polno.

Jana Skaza, Tednik, 17. 8. 2000

Bojim se mehkega propada

Pet let od ponovne profesionalizacije je ptujski teater na prelomnici: če ne dobi stalnega igralskega jedra za spoprijem z zahtevnejšimi projekti, mu bodo pričeli uhajati še gostujoči igralci in režiserji.

Ne skrbi me, ali smo mestnega, regionalnega ali nacionalnega pomena. Za žarčenje v prostor bomo poskrbeli sami. Lahko smo planetarnega pomena, če imamo tak program. Zanimajo nas konstantna, predvidljiva sredstva, ki omogočajo načrtovanje. /.../ Gledališče potrebuje strahovito natančno načrtovanje, kaotično obnašanje izvajalcev ali financerjev je nevzdržno. /.../ Pet let od ponovne profesionalizacije se je teater znašel na prelomnici. /.../ A županstvo nekako ne vidi razvojne priložnosti. Zadovoljno je z zavodom, češ da nima izgub in da dobro dela. Toda slovenske gledališnike na Ptujju zanima nekaj več. Vidimo naprej, županstvo pa ne uspe slediti pobudam. Je inertno, indeksira iz leta v leto. /.../ Ampak zdaj gre za vstop v državne finance in vprašanje, ali na Ptujju oblikovati stalni igralski tim. /.../ Zelo črnega scenarija, trdega uničenja se ne bojim. Toda če se razvoj ne bo nadaljeval, bodo ustvarjalci rekli, da jih to ne zanima več. To bo mehak propad in to me bolj skrbi. /.../ Igralska skupina, ki se je oblikovala okrog ptujskega gledališča, ga bo (župana) kmalu postavila pred dejstvo, ali jih zaposli ali pa odidejo. (Samo M. Strelec)

Vanessa Čokl, Večer, 24. 8. 2000

Še enkrat o poletnem (ne)dogajanju v starem ptujskem mestnem jedru
Ko manjka nekdo, ki bi izpilil ponudbo

Očital bi jim lahko le eno nerodnost – na isti večer sta se ob istem času denimo pričeli kar dve gledališki predstavi – ptujsko gledališče je na dvorišču dominikanskega samostana odigralo eno in mariborsko na slovenskem trgu drugo. Neusklajenost organizatorjev je željne gledaliških dogodkov s tem nekoliko prikrajšala. Je kriva neobveščenost, gre za nagajanje ali, srčno upamo, zgolj naključje?

Darja Lukman Žunec, Večer, 24. 8. 2000

Ptujčani vedo, kako se temu reče ...

Po našem mnenju torej ne gre za »nagajanje«, žal pa tudi ne (več) za »zgolj naključje«. Pač pa za nekaj tretjega. Mnogi Ptujčani že dolgo vedo, kako se temu reče.

Samo M. Strelec, Večer, 26. 8. 2000

■ 31. AVGUST

Začetek konkretnega ukvarjanja s knjigo, ki jo ravnokar berete
[http:// historia transitionis theatri poetoviensis](http://historia.transitionis.theatri.poetoviensis),
Deset ptujskih gledaliških sezon na prelomu stoletja,
1992–2002 - delovni naslov.

... DA se je dal direktor ptujskega gledališča nedavno tega krstini. Menda bo dal tudi za mašo, da bi mestni gospodje uslišali njegove gledališkorazvojne želje.

Govori se ...

SEZONA 2000/2001

Izvolite: Gledališče s stališčem!

Ta presneta ljubezen

Svobodno razmerje

Mlada slovenska dramatika (prvič)

Festival monodrame

Človeštvo v a-molu OB-PROGRAM

Sizif na begu OB-PROGRAM

Nagon

Prva petletka

Srečno 2001!
Prvega septembra štirje igralci?

1. SEPTEMBER

Programska knjižica za sezono 2000/2001

Lektor Arko in dramaturginja Tatjana Doma – stalna sotrudnika GP

foto Samo M. Strelar

2000

4. OKTOBER

P R E M I E R A

Theater Rote Grütze Ta presneta ljubezen

Was heisst hier Liebe?

Prva slovenska uprizoritev

Prevajalec

Darko Čuden

Režiser

Niko Kranjc Kus

Dramaturginja

Tatjana Doma

Lektor

Arko

Kostumograf

Iztok Šostarec

Skladatelj

Uroš Rakovec

Igrajo

Alenka Tetičkovič

Napovedovalka

Aljoša Koltak

Napovedovalec

Mateja Pucko

Pavla

Gaber Kristijan Trseglav

Pavel

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Lučni in tonski mojster

Tomaž Bezjak

Inšpicienta

Vlado Plajnshek in

Dodelava kostumov

Nataša Fridl

Premiera: Gledališče Ptuj, 2. oktobra 2000 ob 19.30

73 ponovitev / 14500 gledalcev

50. ponovitev: 24. 10. 2001

Gostovanja: 23; Domžale, Koper (4), Krško (3), Novo mesto (11), Šentjur pri Celju, Zagorje; Trst (2) - Italija

Zadnja ponovitev: 15. 2. 2002

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

Alenka Tetičkovič

Gaber Kristijan Trseglav, Mateja Pucko

Aljoša Koltak

Mateja Pucko

Gaber Kristjan Trseglav,

2000

Včeraj uspešno predstavljen žanr mladinske predstave na Ptuju bi lahko bil vzgib za to, da Ptujčani v prihodnje dobijo kakšno uradno povabilo gledališnikov iz štajerske prestolnice.

Irena Kodrič, Radio Maribor, 3. 10. 2000

Majhno ptujsko gledališče velikih ljubezenskih dogodivščin je torej na preizkušnji mladih. Verjamem, da jih ne bo razočaralo, prej totalno navdušilo in ob spremljanju predstave bodo lahko spoznali, da ko počneš »one« stvari, je najpomembnejša prava in iskrena ljubezen. V predstavi se opazi neverjetna profesionalnost in duh mladega, svežega gledališča, ki izbira take teme, ki prav vsem obiskovalcem gledališke hiše segajo nemalokrat do srca.

Tatjana Mohorko, Tednik, 5. 10. 2000

Mislim, da so bili uprizoritelji na Ptuju tokrat prehitro zadovoljni. Zadnja beseda pa ostane občinstvu.

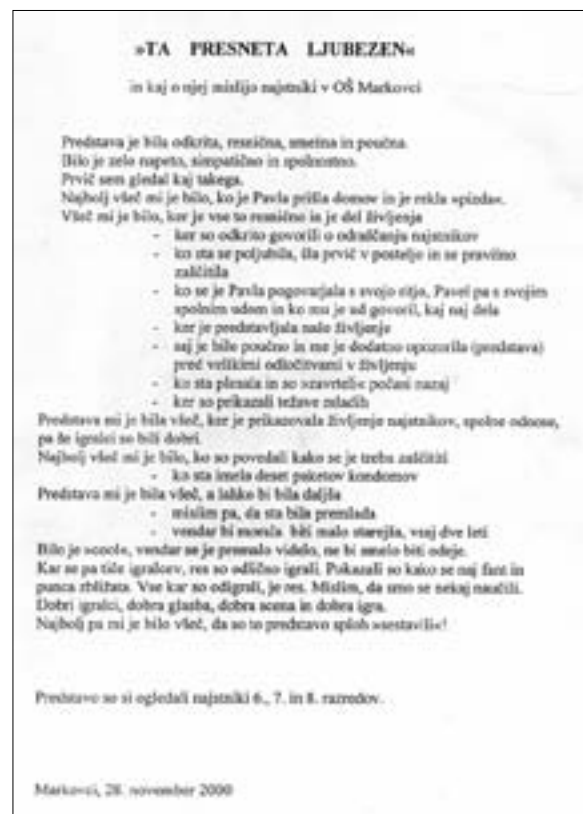
Barbara Orel, Dnevnik, 5. 10. 2000

Namesto še vedno prepogostega zamolčevanja in žuganja s »pedagoškim prstom« skušajo avtorji in ustvarjalci pomagati mladim in zbeganim radovednežem z zgovornimi zgledi in poučnimi nasveti, ki naj jim pomagajo čim prej najti pravo mero med osebno svobodo in odgovornostjo za varno in radostno vstopanje v svet ljubezni, spolnosti in neskajlenega veselja nad življenjem.

Slavko Pezdir, Delo, 7. 10. 2000

To presneto ljubezen z velikim veseljem in prav nič frazeološko priporočam najstnikom, šolam, učiteljem, staršem in tudi brezinteresnim ljubiteljem igre.

Petra Vidali, Večer, 7. 10. 2000

Kritike Šolarjev

GLEDALIŠČE PTUJ

Abonma "Lutka" poln, vpisovanje v "Račko"

Zaradi velika zanimanja otrok in staršev so se v gledališču Ptuj odločili, da razpišejo še drugi lutkovni abonma. Imenoval se bo "Račka". Predstave bodo prav tako vsako prvo soboto v mesecu, vendar ob 11.30 uri. Abonentsko vstopnico, ki vam bo zagotovila isti sedež za vseh osem predstav, si lahko priskrbite v pisarni gledališča.

Obenem Gledališče Ptuj obvešča vse, ki bodo svoje otroke pripeljali na ogled lutkovnih predstav le občasno, da so predstave ob 10. uri popolnoma razprodane, tako da bodo vstopnice "za izvein" dosegljive izključno za predstave v okviru abonmaja "Račka", torej ob 11.30.

GP

Izkaznice za lutkovni abonma

3. OKTOBER

Svet javnega zavoda Gledališča Ptuj sprejme novo sistemizacijo s štirimi igralci in inšpicientom.

Ugoden izid ob polčasu

»Igra« med občino, državo in našim zavodom je torej še zmeraj napeta. Stopamo v zadnjo tretjino. V nadaljevanju pričakujemo še naprej močno obrambo državne reprezentance, vendar upamo, da bo občinska napadalna vrsta učinkovita. Mi v gledališču pa bomo poskrbeli, da bo teren za igro dobro pripravljen, navijaške klopi pa polne. (Na rezervni klopi imamo pripravljenega še kakšnega skritega aduta!) Samo ugoden izid v korist Ptujčanov lahko popelje Gledališče Ptuj v prvo državno gledališko ligo!

Pravijo, da bo jesen vroča ... Ko boste že vsega siti, vas vabimo, da izvolite zaiti k nam: v gledališče s stališčem!

Samo M. Strelec, Ptujčan, 6. 10. 2000

9. OKTOBER

Predstavitve knjige Frana Žižka Moja zgodnja gledališka leta in pogovor z avtorjem, ki ga vodi Andreja Babšek.

Žižek – pomemben soustvarjalec ptujске kulture

»Nobena slovenska kulturna ustanova ni plačala tako težkega in krvavega davka za svobodo kot ravno to malo ptujsko gledališče,« je med drugim povedal Fran Žižek, ko je v ponedeljek predstavljал svoj ptujski ustvarjalni opus. Občinstvo mu je hvaležno zaploskalo.

MG, Tednik, 12. 10. 2000

Raziskovalka gledališke zgodovine Andreja Babšek v pogovoru s Franom Žižkom in Andrejem Brvarjem

12. OKTOBER

Na naš žiro račun je prišlo 15 milijonov tolarjev »programskega denarja«, ki nam jih je uspelo dogovoriti po pogovorih z županom in ministrom za kulturo Rudijem Šeligo.

Stalno zaposleni igralci prinašajo razvoj gledališča!

»Sezona, ki je pred nami, je za razvoj našega gledališča zelo pomembna,« poudarja Samo M. Strelec. »S prvim septembrom 2001 naj bi zaposlili štiri igralce. Svet zavoda nam je takšno sistemizacijo že odobril. Čakamo še na odobritev Ministrstva za kulturo in ustanovitelja, Mestne občine Ptuj. Če se bo to zgodilo, bi lahko prihodnjo sezono vpisovali tudi abonma za odrasle in se lotili zahtevnejših tekstov.«

Slavko Podbrežnik, Večer, 14. 10. 2000

AGENCIJA RS ZA PLAGIRNE PROMET PODRUČENICA PTUJ		RAZDELITEV PROMETA DENARNIH SREDSTEV V DOBRO RAČUNA		ST. PREDSTAV: 8216	
GLEDALIŠČE PTUJ		PTUJ		NA DAN 12.10.2000	
ZAP. ZNE PLACENJA ST. NAREN NAKAZILA	ST. RAČUNA PLACENJA KRAJ PLACENJA	ZNESEK	ZIFRA PI URA POD. ZA REKL.	SED SKL. NA ST. DAN	SKL. NA ST.
1. IZVARNJE PRORAČUNA REPUBLIKE SR100-630-030-0010014 1395204 AKONTACIJA ZA DEJAVNOST DOTA LJUBLJANA	01000-000000001	15.010.000.00	803112	501 48 35114-70004	12100000000000000000
2. KOMITENT- GLEDALIŠČE PTUJ NAKAZILO 1 CENOV PO SEZNAMU PREJETO IZ SIRO KLIRINGA	01000-000000001	6.400.00	8000011	501 05 2749900-1300	12100000000000000000
3. NLR 00 PTUJ UNODENJE CENOV PREJETO IZ SIRO KLIRINGA	01000-000000001	21.600.00	8000011	501 05 3150305-274	12100000000000000000
4. OS VIDEN PLAC. USTOPN.	01000-000000001	96.500.00	8000011	501 05 060-2204-111	12100000000000000000

STEV U DOBRO RAČUNA		NA DAN 12.10.2000	
ZNESEK	ZIFRA PI URA POD. ZA REKL.	SED SKL. NA ST. DAN	SKL. NA ST.
15.000.000.00	803112	501 48 35114-7	12100000000000000000

Prvi velik »priliv« iz državnega proračuna

■ 23. OKTOBER

Na Mestni občini Ptuj predstavimo predlog financiranja gledališča za obdobje 2001 in 2002. Župan na predstavitev pokliče številno ekipo: gospo Liziko Vidovič, gospo Evelin Jabločnik Makoter, gospo Zdenko Ristič, gospoda Ivana Vidoviča.

Direktorji teatrov nasprotujejo mreži kulturnih zavodov iz predloga nacionalnega kulturnega programa

Državi elitno, občinam pa pipe?

Hudičeve čase je SLG Celje napovedal Borut Alujevič. Celjski teater je v predlagani mreži uprizoritvenih umetnosti skupaj z Mestnim gledališčem ljubljanskim, kranjskim Prešernovim gledališčem, Gledališčem Ptuj (njegov direktor Samo M. Strelec je skupaj s tržaškim kolegom Markom Sosičem kot napredek označil že ugotovitev države, da teatra obstajata tudi v Ptuj in Trstu), koprskim gledališčem v ustanavljanju in Lutkovnim gledališčem Maribor uvrščen med zavode, katerih delovanje zagotavlja usklajen razvoj Slovenije in presega lokalni pomen. Zanje je predvidena 50-odstotna udeležba države v programu, če sedežna občina zagotovi preostanek.

Vanessa Čokl, Večer, 30. 10. 2000

2000

17. NOVEMBER

MLADA SLOVENSKA DRAMATIKA

(PRVIČ)

Iz del mladih avtorjev berejo Maša Židanik, Tadej Toš in Simon Dobrevec.

Prispela dela na anonimni natečaj za Mlado dramatiko

Miha Alujevič
Moj dragi Ernest

Maja Krajnc
Vrtenje

Miha Alujevič
Črna kraljica

Špela Stres
Šotor v parku

David Bandelli
Iškariota

Simon Šerbinek
Doktor in igralec

Tatjana Doma
Grenko sladko mehki bos

Martina Šiler
Pikado

17. NOVEMBER

MLADA SLOVENSKA DRAMATIKA

Miha Alujevič

Podelitev nagrade za najboljše dramsko besedilo mladega slovenskega avtorja. Strokovna žirija v sestavi Dušan Jovanović, Nataša Barbara Gračner, Jaša Jamnik je odločila, da se nagrada enakovredno razdeli besediloma **Pikado Martine Šiler** in **Črna kraljica Mihe Alujeviča**.

O B R A Z L O Ž I T V E N A G R A D E

Črna kraljica sledi himničnemu duhu enega temeljnih slovenskih mitov in ga s trdno zgradbo predstavlja v nevsakdanji in uprizoritveno izzivalni obliki. Besedilo odlikujejo plastično izrisani liki z močno notranjo napetostjo, ki s pomočjo bogatega in poetičnega jezika prepričljivo ustvarjajo usodno atmosfero celjskega gradu. Subtilnost nagrajenega besedila izpričuje izostreno avtorjevo poetiko in posluh za kompleksno dramsko dejanje.

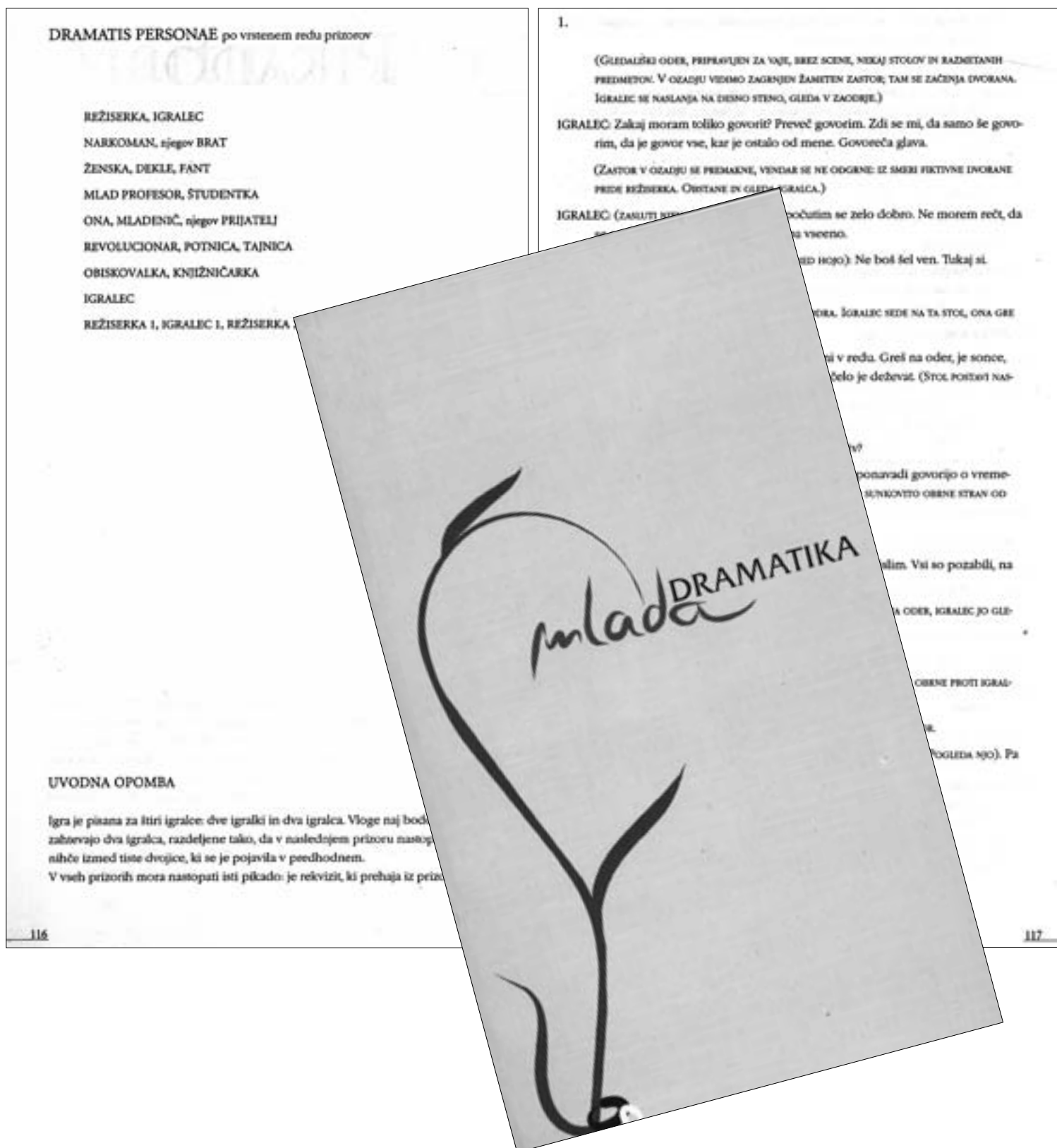

Martina Šiler

Pikado je niz navidez nepovezanih, notranje zaključenih prizorov iz vsakdanjega življenja. Situacije inventivno povezuje rdeča nit preprostega rekvizita, čigar simbolne funkcije spretno niansirajo neizprosno trpkost celotnega besedila z zanimivim uprizoritvenim potencialom. Posebej velja omeniti avtoričin nedvomen talent za oblikovanje tekočega in prepričljivega dialoga in pozornost, ki jo posveča detajlu.

Žirija: Jaša Jamnik, Nataša Barbara Gračner, Dušan Jovanović

Zbornik Mlada dramatika je nastal v sodelovanju s Študentsko založbo in s pomočjo sponzorja Merkur Zavarovalnice d. d.

4. DECEMBER

P R E M I E R A

Dario Fo in Franca Rame Svobodno razmerje

Coppia aperta, quasi spalancata

Prva slovenska uprizoritev

Prevajalec

Režiser

Dramaturginja

Lektor

Scenografka in kostumografka

Igrajo

Jure Ivanušič

Petra Rojnik

Rado Pavalec

Gašper Malej

Jaša Jamnik

Tatjana Doma

Arko

Slavica Radović

Odrski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Lučni in tonski mojster

Inšpicienta

Izdelava kostumov

Marjan Pišek

Irena Meško

Tomaž Bezjak

Vlado Plajnšek in Aleš Primožič

Nataša Fridl in Roman Ilijevec

Premiera: Gledališče Ptuj, 4. decembra 2000 ob 19.30 uri

22 ponovitev / 3750 gledalcev

Gostovanja: 13; Brežice, Deskle, Domžale (4), Ilirska Bistrica, Maribor, Ribnica na Dolenjskem, Škofja Loka (2), Trebnje (2)

Zadnja ponovitev: 31. 12. 2001

Petra Rojnik, Jure Ivanušič

Petra Rojnik

Petra Rojnik, Jure Ivanušič

foto Samo M. Strelec

2000

Slavica Radović in dr. France Prešeren

Jure Ivanušič, Petra Rojnik

Scenografka Slavica Radović in režiser Jaša Jamnik

Igra s poanto

Disciplinirana, zanesljiva, duhovita ter vseskozi v čustvovanju in razumniškem komentiranju ustrezno odmerjena nosilna protagonista sta bila Petra Rojnik in Jure Ivanušič ...

Slavko Pezdir, Delo, 7. 12. 2000

Igro Nobelovega nagrajenca se gleda z užitkom

/.../ Govori o razsutem zakonu, ki ga je mož na široko odprl ljubezenskim avanturam, svojim seveda, in ženo Antonio prepričal v modernost take zveze.

Barbara Orel, Dnevnik, 7. 12. 2000

Komedijama Triko in Marjetka, str. 89 se je zdaj pridružila še zakonska satira Svobodno razmerje, ki bo prav gotovo še lep čas zabavljala občinstvo. Zabava in smeh gresta skupaj, zato si ju kar privoščite polno mero.

Tatjana Mohorko, Tednik, 7. 12. 2000

Veseli, žalosten december

Preveč preprosto

Da ne govorimo o tem, kakšen izkupiček je potegnil iz podobnega problema in tudi na komedijski način naš Marjan Tomšič (in kako ga je še potencirala Saša Pavček). Dario Fo (in njegova žena), Nobelov nagrajenec za literaturo, pa nič. No, dvorano bo najbrž vseeno zapolnil.

Petra Vidali, Večer, 7. 12. 2000

■ 22. JANUAR

Mestni svetniki odločijo, da bodo v letu 2001 iz proračuna občine krili dodatke za osebne dohodke, ki nastajajo zaradi gostovanj, dela ob sobotah, nedeljah, praznikih, deljenega delovnega časa – kar smo doslej plačevali delavcem iz lastnega prihodka. In hkrati odločijo, da bodo o plačah igralcev odločali v naslednjem proračunu, za leto 2002.

Odgovori ustanovitelja na prošnjo gledališča za sprejetje sistemizacije delovnih mest s štirimi igralci in inšpicientom

■ 3. FEBRUAR

Marjetka, str. 89 gostuje na Dnevih komedije v Celju. Predstava dobi najvišjo oceno občinstva doslej – 4,9.

Količino spremenili v kvaliteto

Sedaj, ko gre mandat proti koncu, smo si zastavili neko novo vizijo za naslednjih pet let. Zavod je formalno star pet let, v obdobju 2000–2005 bi po naših mnenjih in razmišljanjih morali ubrati neko novo smer. V trem trenutku ne vem, kaj bo s to vizijo. /.../ Če bo denar ostal enak, bo potrebno vizijo spremeniti.

Če bi se v mojem mandatu zgodilo to, kar se ni, bi k sodelovanju povabil Nenada Tokalića, Vojka Belšaka, Tadeja Toša in Ivo Krajnc. Ti igralci so moja osebna želja, potem bi verjetno še v enem mandatu vztrajal. /.../ Če bi želeli igralce zaposliti letos, bi to morali vedeti že danes ...

MG; Tednik, 8. 3. 2001

■ 18. FEBRUAR

Na dnevih komedije v Celju Marjetka, str. 89 prejme naziv žlahtna komedija, Gojmir Lešnjak Gojc postane žlahtni komedijant, Samo M. Strelec pa dobi nagrado za najboljšo režijo.

Imam se za gledališkega ekstremista

Zelo ste navezani na Ptuj. Če bi njegovo gledališče dobilo možnost, da zaposli kakšnega igralca, bi se prijaviли za službo?

Bi. To bi bila sicer tvegana poteza, toda – kaj drugega pa življenje sploh je? (Tadej Toš)

Hermína Kovačič, Delo, Priloga Ona, marec 2001

15. MAREC

Predviden sestanek na Mestni občini Ptuj glede razvoja Gledališča Ptuj. Sestanek je odpovedan.

MESTNA OBČINA PTUJ

2250 Ptuj
Mestni trg 1
Telefon: 02 771 65 11, 771 14 61
Telefaks: 02 771 78 31

Preklicujemo sestanek, v zvezi s projektom širitve Gledališča Ptuj, sklican za četrtek, dne 15. marca 2001 ob 11.30. uri.

O ponovnem sklicu sestanka vas bomo naknadno obvestili.

Hvala za razumevanje.

Ptuj, 13. marec 2001

Ervin HOJKE
PODŽUPAN

Ervin Hojke

OBVEŠČENI:

1. župan Miroslav LUCI, dr. med.
2. podžupan Mitja MRGOLE, ts
3. podžupan Milan ČUČEK, ts
4. direktorica občinske uprave Evelin MAKOTER-JARLOČNIK, ts
5. predsednik Odbora za družbene dejavnosti, g. Vlado ČUŠ, CMD 9, Ptuj
6. vodja Oddelka za družbene dejavnosti, g. Ivan Vidovič, ts
7. Gledališče Ptuj, Slovenski trg 11, Ptuj
8. ZRS Bistra, Slovenski trg 6, Ptuj
9. Knjižnica Ivana Potrča Ptuj, Prešernova 33-35, Ptuj
10. Pokrajinski muzej Ptuj, Mestni trg 1, Ptuj
11. Zveza kulturnih društev Ptuj, Jadranska 13, Ptuj
12. SLKD Območna izpostava Ptuj, ga. Nevenka Gerl, Jadranska 13, Ptuj
13. Zgodovinski arhiv Ptuj, Mestni trg 1, Ptuj
14. člani Odbora za družbene dejavnosti pri Mestnem svetu MO Ptuj
15. člani Mestnega sveta Mestne občine Ptuj

Preklicujem

MESTNA OBČINA PTUJ

2250 Ptuj
Mestni trg 1
Telefon: 02 771 65 11, 771 14 61
Telefaks: 02 771 78 31

V a b i l o

Ponovno sklicujem odpovedan sestanek v zvezi s projektom širitve Gledališča Ptuj.

Sestanek bo v četrtek, dne 22. marca 2001 ob 10. uri
(v prostorih Mestne občine Ptuj, velika sejna soba, Mestni trg 1, Ptuj)

Vijudno vabljeno!

Ptuj, 19. marec 2001

Ervin HOJKE
PODŽUPAN

Ervin Hojke

VABLJENI:

1. župan Miroslav LUCI, dr. med.
2. podžupan Mitja MRGOLE, ts
3. podžupan Milan ČUČEK, ts
4. direktorica občinske uprave Evelin MAKOTER-JARLOČNIK, ts
5. predsednik Odbora za družbene dejavnosti, g. Vlado ČUŠ, CMD 9, Ptuj
6. vodja Oddelka za družbene dejavnosti, g. Ivan Vidovič, ts
7. Gledališče Ptuj, Slovenski trg 11, Ptuj
8. ZRS Bistra, Slovenski trg 6, Ptuj
9. Knjižnica Ivana Potrča Ptuj, Prešernova 33-35, Ptuj
10. Pokrajinski muzej Ptuj, Mestni trg 1, Ptuj
11. Zveza kulturnih društev Ptuj, Jadranska 13, Ptuj
12. SLKD Območna izpostava Ptuj, ga. Nevenka Gerl, Jadranska 13, Ptuj
13. Zgodovinski arhiv Ptuj, Mestni trg 1, Ptuj
14. člani Odbora za družbene dejavnosti pri Mestnem svetu MO Ptuj
15. člani Mestnega sveta Mestne občine Ptuj

Ponovno sklicujem

Reakcija gledališča:

Ptuj, 14. marec 2001

MESTNA OBČINA PTUJ

Gospod podžupan Ervin Hojker

Mestni trg 1

Ptuj

Zadeva: Sestanek v zvezi s projektom širitve Gledališča Ptuj

Spoštovni gospod Hojker.

Verjamem v Vaše dobronamerno sklicevanje sestanka v zvezi s projektom širitve našega gledališča. Pa se vendarle ne morem – že nekaj časa – znebiti občutka, da smo na relaciji mestni svet oz. ustanovitelj – javni zavod Gledališče Ptuj zabredli v slepo ulico. Poglejte dejstva:

- vizija Gledališča Ptuj za obdobje 2000–2005 je bila izdela in poslana ustanovitelju oktobra 2000;
- odboru za družbene dejavnosti mestnega sveta sem osebno pred sprejemanjem proračuna v začetku leta 2001 pojasnjeval trenutno stanje in možne scenarije razvoja našega zavoda;
- vse svetnike smo nedavno povabili v Gledališče Ptuj in jim še enkrat predstavili vizijo in želen razvoj, torej razloge in argumente za napredek.

Vi (politiki) pa ste za začetek s februarske seje mestnega sveta umaknili točko sprejemanja spremembe sistemizacije delovnih mest z razlogom, ker se vam je vaš dnevni red zdel »preobsežen«, kakor pravite v obrazložitvi.

Zdaj pa preklicujete sestanek, načrtovan za jutri, tokrat s to razliko, da se vam preklica niti ne zdi potrebno pojasniti. Zato ga, oprostite, ne morem sprejeti z razumevanjem, kakor si želite.

Če (politiki) nimate volje, moči, interesa ali poguma izreči enoznačnega »da« ali »ne«, bom ta potreben pogum zbral sam in vam povedal naslednje:

Vaše obnašanje do našega zavoda se mi zdi v zadnjem času neposlovno, nekorektno, amatersko. Ne mečem vas vseh v isti koš, mislim pa **osebno** tiste, ki ste/so prispevali, da je točka o sistemizaciji šla z dnevnega reda, in tiste/tistega, ki je imel 15. marca 2001 nekaj bolj pomembnega, kot je sestanek v zvezi s prihodnostjo ptujskega gledališča. Vedite: kdor je avtor teh dveh »briljantnih« potez, je osebno v startu onemogočil vsaj teoretično možnost tega, da bi Ptujčani letos jeseni prvič po dolгих letih znova dobili pravi gledališki abonma in da bi perspektivni ptujski igralci za najnižjo možno ceno bili zaposleni v svojem rojstnem kraju.

Nepremišljena, nespametna in amaterska poteza. Naš zavod pa je profesionalen. Ima profesionalne delovne rezultate; morda bo prihodnost celo pokazala, da so bili glede na vloške (finančne in kadrovske) več kot optimalni.

Zavodske obveznosti do ustanovitelja in predvsem do cenjene ptujske publike in kupcev širom po Sloveniji bomo tudi v prihodnje skušali vzdrževati na najvišji možni kakovostni stopnji.

Vam pa priporočam, da se v prihodnje vzdržite podobnih dejanj; zavedati se namreč morate, da so natančno arhivirana in komentirana ter se jim bo nekdo, ki se bo v prihodnosti morda ukvarjal z zgodovino ptujskega gledališča, smejal ali se ob njih zgražal.

Če se svetniki (zaradi takšnih ali drugačnih razlogov) **ne morete v zgodovino ptujskega gledališča še enkrat (kot ste se leta 1995) zapisati kot odločni nosilci pozitivnih sprememb, napredka, novega razvojnega ciklusa in kot prepoznavalci ter uresničevalci smelih vizij**, potem se, prosim, vsaj vzdržite dejanj, ki ne prispevajo k vaši svetniški kredibilnosti.

Vljudno vas prosim: ne podvzemajte dejanj, zaradi katerih bi svojo trenutno jezo na vas izlival prek medijev. Menim namreč, da ob naših merljivih uspehih javnost ne bi imela veliko razumevanja za vaše izogibanje.

Predstavljajte si, kako bi reagirali naši gledalci in kupci, če bi jim najprej rekli, da predstava bo, potem pa, da jo zaradi »preobsežnega programa« odpovedujemo, pa jo naslednjič preklicali brez pojasnila in končno v enem stavku dodali, da jih bomo o ponovnem datumu že »naknadno obvestili«.

Po mojem bi si mislili, da jih zajejavamo.

Lep pozdrav,

Samo M. Strelec
Direktor Gledališča Ptuj

OBVEŠČENI:

1. župan Miroslav LUCI, dr. med.
2. podžupan Mitja MRGOLE
3. podžupan Milan ČUČEK
4. direktorica občinske uprave Evelin MAKOTER JABLOČNIK
5. predsednik odbora za družbene dejavnosti, g. Vlado ČUŠ, CMD 9, Ptuj
6. vodja oddelka za družbene dejavnosti, g. Ivan Vidovič
7. ZRS Bistra, Slovenski trg 6, Ptuj
8. Knjižnica Ivana Potrča Ptuj, Prešernova 33–35, Ptuj
9. Pokrajinski muzej Ptuj, Muzejski trg 1, Ptuj
10. Zveza kulturnih društev Ptuj, Jadranska 13, Ptuj
11. SLKD Območna izpostava Ptuj, Nevenka Gerl, Jadranska 13, Ptuj
12. Zgodovinski arhiv Ptuj, Muzejski trg 1, Ptuj
13. člani Odbora za družbene dejavnosti pri Mestnem svetu MO Ptuj
14. člani mestnega sveta Mestne občine Ptuj

■ 22. MAREC

Težko pričakovani sestanek na Mestni občini Ptuj glede širitve gledališča.

Kulturna ustanova na prelomnici
Oblaki nad ptujskim gledališčem?

Glede na porabljen denar in primerjavo z drugimi slovenskimi gledališči je ptujsko napravilo neverjetno veliko predstav in bilo za nameček še zelo uspešno na celjskem festivalu. Kaj bi hotela še več ustanoviteljica, torej Mestna občina Ptuj?

Franc Milošič, Delo, 27. 3. 2001

MESTNA OBČINA PTUJ
Občinska uprava
Oddelek za družbene dejavnosti
2250 PTUJ, Mestni trg 1
☎ 062 772 73 11
telefaks 062 771 78 31

Številka: 414-04-19/01-4
Datum: 23. 03. 2001

Zadeva: Zapis sestanka v zvezi s projektom širitve Gledališča Ptuj

V prilogi vam pošiljamo zapis sestanka v zvezi s projektom širitve Gledališča Ptuj, dne 22. 03. 2001 v prostorih Mestne občine Ptuj.

Lep pozdrav!

Priloge: Zdenka Ristič

PRILOGA: 1x zapis

POSILANO:

1. Miroslav LUCI, dr. med., župan Mestne občine Ptuj,
2. Ervin HOJCKER, podžupan Mestne občine Ptuj,
3. Maja MRGOLE, podžupan Mestne občine Ptuj,
4. Erolin MAKOTER-JABLOČNIK, direktorica občinske uprave MO Ptuj,
5. Samo M. STRELEC, Gledališče Ptuj, Slovenski trg 13, Ptuj,
6. Slavko BRGLEZ, svetnik MS, Beletarova 31, Ptuj,
7. Mitja KRŽIČ, svetnik MS, Šuški 20, Ptuj,
8. Jurij ŠARMAN, svetnik MS, Kajuhova 1, Ptuj,
9. Miroslav KERŽN, svetnik MS, Koroška 9, Ptuj,
10. Rajko FAJT, svetnik MS, Stanka Brezčiča 9, Ptuj,
11. Janez ROŽMARIN, svetnik MS, Poljska c. 13/a, Ptuj,
12. Stanislav ŽURENČIČ, svetnik MS, Praprotnikova 9, Ptuj,
13. Tjaša MRGOLE-JURČIČ, KIP, Prešernova 33 - 35, Ptuj,
14. Primo LAČEN, ZKD Ptuj, Jadranska 13, Ptuj,
15. Novinka ČERIL, SKLD Območja Izpostava Ptuj, Jadranska 13, Ptuj,
16. Oddelek za družbene dejavnosti, m.

MESTNA OBČINA PTUJ
Občinska uprava
Oddelek za družbene dejavnosti
2250 PTUJ, Mestni trg 1
☎ 062 772 73 11
telefaks 062 771 78 31

Številka: 414-04-19/01-4
Datum: 23. 03. 2001

ZAPIS SESTANKA V ZVEZI S PROJEKTOM ŠIRITVE GLEDALIŠČA PTUJ,
ki je bil dne 22. 03. 2001 v veliki sejni sobi Mestne občine Ptuj, Mestni trg 1, Ptuj
Prisotni: lista prisotnih je sestavni del zapisa.

ZAKLJUČKI:

1. V uvodnem pozdravu je podžupan g. Hojcker opredelil namen sestanka in željo Gledališča Ptuj po novem razvojnem ciklusu, ki je posledica porasta števila predstav in uspešnega dela zavoda v preteklih petih letih. Izpostavil je dve odprti vprašanji – nove zaposlitve in adaptacijo zgradbe Gledališča Ptuj.
2. Direktor Gledališča g. Strelec je prikazal dinamiko dosedanjega razvoja in predstavil predlog razvoja zavoda do leta 2005. Poudaril je, da so osnova za nov razvojni cikel merljivi in strokovni rezultati: urejeni akti zavoda, premierska shema, festival monodrame, mlada dramatika, lutke, priznanja. Predlagal je:
 - da je potrebno Ministrstvu za kulturo neprestano dokazovati primernost sofinanciranja programa Gledališča Ptuj, še posebej po sprejemu Nacionalnega kulturnega programa,
 - da se lokali v Murkovi ulici namenijo gledališki dejavnosti zaradi denacionalizacijskih postopkov,
 - da Mestna občina Ptuj v naslednjih letih nameni več sredstev za program Gledališča,
 - da se nova sistemizacija delovnih mest sprejme na mestnem svetu, brez obveznosti za zagotavljanje sredstev za nove zaposlitve in
 - novi igralci se zaposlijo v programskem letu 2002/03 in takrat bi bilo potrebno v proračunu Mestne občine Ptuj zagotoviti dodatna sredstva.
3. V razpravi so sodelovali:
 - G. Lačen (ZKD Ptuj) je bil mnenja, da se mu ne zdi smotno vabiti na Ptuj le igralce, ki izhajajo iz Ptuja, sicer pa podpira predlog razvoja zavoda,
 - G. Arih (PMP) je pozdravil prikazano strategijo,
 - Ga. Gerl (SKLD) je izpostavila problematiko amaterskih gledališčnikov, ki se srečujejo s pomanjkanjem prostorov za predstavitve v mestu Ptuj,
 - G. Slavko Brglez (svetnik MS) je opozoril na dejstvo, da Ptuj manjka strategije kulture nasploh in da je v Ptuj mogoče za področje kulture v proračunu nameniti le 0,5 – 1 % sredstev, s čimer se mora pokriti vsa kulturna dejavnost v mestu,
 - G. Križe (svetnik MS) je bil mnenja, da Ptuj prenese sistemizacijo dodatnih štirih zaposlenih in obnovo zgradbe,
 - G. Mrgole (podžupan) je bil mnenja, da je nakazana pot najrealnejša in da imamo časovno možnost razrešiti problem.
4. G. župan je zaključil sestanek z mislijo da Mestna občina Ptuj gledališče mora imeti, da pa nam novo razmišljanje o ekonomski moči Ptuja narekuje etapnost pri takšnih odločitvah in soglašal s predlogom, da se mestnemu svetu predlaga potrditev sistemizacije štirih igralcev, vendar brez zagotovila za zagotavljanje sredstev za njihove plače.

Zapisala: Zdenka Ristič

MESTNA OBČINA PTUJ
ODDELEK ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI
Bran VIDOVIČ
VOJVA ODDELKA
Zden Ristič

Začel se je festival monodrame na Ptuj

Alenka Vidrih je včeraj z igro *Mimi* je pozitivka odprla tretji festival monodrame na Ptuj. Ob njej bo v tednu dni na ptujških gledaliških deskah nastopilo šest urbanških slovenskih igralcev: Bogomir Veras, Janko Petrovec, Gašper Tič, Radko Polič - Rac in Aljoša Ternovšek. Njihov 'sprehod' po odrskih deskah bo spremljala tridimenzionalna stroškovna linija: režiser Aleš Novak, dramaturginja Tatjana Doma in Katja Pegan, direktorica Gledališča Koper. S solotno podpirajo nagrade za najboljšo monodramsko uprizoritev in Kibernetom Zveze v a-mezu se bo festival zaključil naslednji četrtek. Na posnetku (z leve): člana linije Aleš Novak in Tatjana Doma ter Samo M. Strelce, direktor Gledališča Ptuj. (slp)

■ 29. MAREC—5. APRIL

Podžupan Mestne občine Ptuj, Ervin Hojker, odpre Festival monodrame Ptuj 2001.

29. MAREC—5. APRIL

FESTIVAL MONODRAME PTUJ '01

Alenka Vidrih, Natalija Gorščak

Mimi je pozitivka, Alenka Vidrih, Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Eberhard Streul, Otto Schenk

Rekviziter, Bogomir Veras, Moje gledališče, Kulturni dom Španski borci, Ljubljana

Alessandro Baricco

Devetsto, Janko Petrovec, Slovensko stalno gledališče Trst, Primorski poletni festival, Avditorij Portorož

Zijah A. Sokolović

Joooj, tako sem prišel na svet?!, Gašper Tič, KUD France Prešeren, Ljubljana

Radko Polič Rac

Dobro jutro, Radko Polič Rac, Cankarjev dom, Ljubljana

Rokgre

Kleščar, Aljoša Ternovšek

Alenka Vidrih

Janko Petrovec

Bogomir Veras

Katja Pegan, Aleš Novak, Tatjana Doma

Rudi Ringbauer

Tone Stojko

Aljoša Ternovšek

Tadej Toš, Aljoša Ternovšek,
Matjaž Latin

Marko Sosič, Katja Pegan

Gašper Tič

Radko Polič Rac

Bogomir Veras, Iztok Valič

Martina Šiler, Andreja Kovač

Alenka Vidrih , podžupan
Hojker s soprogo

Župan Luci, Rac

Strokovna žirija v sestavi Katja Pegan, Tatjana Doma in Aleš Novak je soglasno sklenila, da nagrado za najboljšo monodramsko uprizoritev na Festivalu monodrame Ptuj 2001 prejme avtorski projekt **Dobro jutro** scenarista, režiserja, scenografa, kostumografa, glasbenega opremljevalca in igralca **Radka Poliča Raca**.

O B R A Z L O Ž I T E V :

Radko Polič Rac nas v avtorskem projektu **Dobro jutro** nenehno sooča s svojim intenzivnim notranjim stanjem, ki se natančno izraža z vsemi igralskimi sredstvi. S silovito igralsko prezenco in šarmom nas vodi skozi ključne postaje svoje trpke hamletovske dileme.

Avtorski projekt Radka Poliča Raca odlikuje subtilna uporaba vseh gledaliških sredstev, ki se učinkovito zlivajo v harmonično celoto. Predvsem prefinjena uporaba glasbe v predstavi poudarja vsa nasprotujoča si čustva, ki jih igralec mora in more soočiti, jih ovrednotiti in se odločiti.

Naslov **Dobro jutro** nosi v sebi upanje lepega dne, igralčevo samospraševanje pa optimizem in svetlobo.

Radko Polič Rac, Samo M. Strelec, Miroslav Luci

Radko Polič Rac nagrajen na ptujskem Festivalu monodrame

»Moram priznati, da sem po dolgem času iskreno vesel in počaščen, saj sem to svojo monodramo napisal, režiral in odigral. S tem sem dobil potrdilo, da na stara leta le še nisem za na odpad. Do te predstave imam poseben odnos in se posebej razdajam, ko igram. Dobil sem veliko nagrad, še sam ne vem, koliko. Mnoge so bolj takšne, nekako dogovorjene po principu »danes boš dobil ti, jutri jaz«. Tokrat pa sem čutil, da je bila odločitev žirije tehtna.« (Radko Polič Rac)

Večer, 6. 4. 2001

Končan ptujski Festival monodrame S šarmom nad hamletovske dileme

»Za prihodnje dveletno obdobje smo povabili k sodelovanju režiserja Aleša Novaka, ki si bo ogledal vso produkcijo novih monodramskih uprizoritev in bo vsebinsko oblikoval Festival monodrame spomladi leta 2003.« (Samo M. Strelec)

Slavko Pezdir, Delo, 6. 4. 2001

Nagrada za avtorsko stvaritev Radku Poliču Racu

»Nagrada je odprla kar nekaj novih spominov, nostalgije. Ptuj je znano kulturno mesto, oče je tu obiskoval gimnazijo. Posebej pa moram poudariti, da se je prvič v življenju zgodilo, da se me je nagrada dotaknila, pa sem jih prejel že veliko. /.../ Med igro na ptujskem odru je bilo ozračje enkratno, čudovito. S publiko smo bili eno. Zdi se mi, da sem jo na ptujskem odru doslej odigral najbolje, ker sem se tako tudi počutil. Temu primeren je bil tudi aplavz, dolg in spontan.« (Radko Polič Rac)

/.../ Zahvalil se je za vse, kar je lepega doživel s ptujskim občinstvom. Na oder ptujskega gledališča je položil rumeno vrtnico, s katero je zaželel uspešno premiero Kseniji Jus. /.../ Jusova mu je po premieri poklon vrnila, ko je dejala, da je Radko Polič Rac legenda, kakršnih je tudi po svetu malo.

MG, Tednik, 12. 4. 2001

Ptuj / Problematika ptujskega gledališča Obnova se vse bolj oddaljuje

V pogajanjih z Ministrstvom za kulturo je pravi partner Mestna občina Ptuj kot ustanoviteljica gledališča, ne pa gledališče samo. Z zdajšnjim omahovanjem pa ji bo zelo težko dopovedati, da je gledališče za Ptuj resnična kulturna priložnost.

MG, Tednik, 5. 4. 2001

5. APRIL

P R E M I E R A

OB-PROGRAM

Ksenija Jus

Človeštvo v a-molu

Krstna uprizoritev

Režiserka

Glasba in besedila

Aranžma in izvedba

No Phobia Orchestra

vokal, akustična kitara

harmonika

solo akustična kitara

Odrski mojster

Lučni in tonski mojster

Inšpicient

Ksenija Jus

Ksenija Jus

Xenia & No Phobia Orchestra

Ksenija Jus

Andreja Žel

Matjaž Stošič

Marjan Pišek

Simon Puhar

Štefan Strelec

Premiera: Gledališče Ptuj, 5. aprila 2001 ob 19.30

1 izvedba / 80 gledalcev

Zadnja ponovitev: 5. 4. 2001

Zaključna prireditev Festivala monodrame Ptuj 2001

2001

Ptujske začimbe

Podjetje za nočno lajanje v luno

Gledališčniki bi potrebovali veliko traktorjev. Z njimi bi morali obkoliti parcelo, na kateri bo stala ponovno pozidana minoritska cerkev, in zahtevati, da se v tem mestu gledališče in druge posvetne kulturne ustanove obravnavajo z enako mero pozornosti kakor monopolna cerkev na Slovenskem. /.../ Gledališčnikom in drugim bi traktorji prej zarjaveli, preden bi dosegli svoje. Pač niso kmetje. Ti izsilijo sleherno stvar v dveh kratkih dneh. /.../ Tudi gledališčniki bi si lahko izračunali, kje je prag njihove ekonomike in potem samo zahtevali. Lahko bi vsak dan po trikrat ponavljali svoje predstave, potem pa od občine ali države zahtevali, naj jim plača vstopnice za prazne sedeže.

Franc Milošič, Delo, 6. 4. 2001

Mimogrede

Občinsko vodstvo naj odide!

Nobene resne zamisli ni bilo slišati od sedanjega občinskega vodstva, kako si predstavlja prihodnje desetletje tega mesta. /.../ Ne vedo, kaj bi z gledališčem ...

Franc Milošič, Delo, 18. 4. 2001

Po čem je gledališče na Ptujju?

Težko je torej verjeti občinskim veljakom, da denarja za gledališče ni. Pravi razlog tiči prej v načelni drži direktorja gledališča, ki je bil imun tako za snubljenja političnih strank kot za instrumentalizacijo gledališča v predvolilne namene. Zgovorno je infantilno žuganje nekega ptujskega strankarskega veljaka, potem ko je Strelec zavrnil njegove prošnje po predvolilni konvenciji v gledališki dvorani: »Saj boš ti nas še "nucal"! Boš "vido"! Ko boš pa ti denar "nucal", pa bomo mi rekli ne!«

Slavko Podbrežnik, Večer, 21. 4. 2001

■ 23. APRIL

Mestni svet MO Ptuj na svoji 26. seji da soglasje k spremembam Pravilnika o sistemizaciji delovnih mest.

23. APRIL

P R E M I E R A

OB-PROGRAM

Sekumady Condé Sizif na begu

Krstna uprizoritev

Režiser

Asistent režije, lektor

Kostumograf in scenograf

Izbor glasbe

Fotografija

Igra

Odrski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Lučni in tonski mojster

Ostali sodelujoči

Sekumady Condé

Pavel Ocepek

Sekumady Condé

Sekumady Condé,

Zvone Funda

Ajda Es

Zvone Funda

Marjan Pišek

Irena Meško

Tomaž Bezjak

Vlado Plajnšek

Simon Puhar

Štefan Strelec

Premiera: Gledališče Ptuj, 23. aprila 2001 ob 19.30

4 ponovitve / 140 gledalcev

Gostovanja: 1; Maribor

Zadnja ponovitev: 19. 10. 2001*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

Zvone Funda

Zvone Funda

Sekumady Condé

Bežanje v krogu

Režiser je poskrbel za nekoliko beckettovsko prizorišče, kostum, rekvizite in meditativno glasbo ter ustvaril prevladujoče občutje monotonije, brezizraznosti in absurdnosti. Privrženega protagonista svoje monodrame pa je našel v igralcu Zvonetu Fundi, ki je precej »papirnatemu« liku s svojo življenjsko in odrsko izkušnjo zagotovil nujno potrebno odrsko živost.

Slavko Pezdir, Delo, 3. 5. 2001

Napoved, da bodo naredili čudovito predstavo, dramo za enega igralca, ki bo razpršila vse dvome, se je s premiero uresničila.

Majda Gozdnik, Tednik, 26. 4. 2001

Milena Muhič, Ivo Leskovec, Zvone Funda

Gledališče se bo lahko razvijalo

Soglasje omogoča, da se ptujsko gledališče lahko profesionalizira oziroma oblikuje stalni igralski ansambel. /.../ Soglasju k sistemizaciji je nasprotoval le Slavko Brglez, ki je ocenil, da je vprašanje, ali ptujsko gospodarstvo in proračun tak projekt zmoreta, z razpravami pa so soglasje podprli predvsem svetniki iz vrst LDS, Zelenih in ZLSD.

(dlž), Večer, 26. 4. 2001

Gledališke igralce da, denar zanje mogoče?

Ptujski svetniki so v okviru 26. seje izglasovali tudi soglasje k spremembam Pravilnika o sistemizaciji delovnih mest ptujskemu gledališču, s čimer bodo omogočili stalne zaposlitve in razvoj ptujskega gledališča. Dodatnih finančnih obveznosti za zdaj niso sprejeli, vsako leto posebej se bodo ob sprejemanju proračuna odločali o financiranju dodatno sistemiziranih delovnih mest. Sprejeli pa so obvezo, da se bodo skupaj z gledališčem in vodstvom občine trudili, da bi bil delež države pri financiranju gledališča večji od 17 milijonov, kolikor znaša sedaj.

MG, Tednik, 26. 4. 2002

Ptuj / Kako naprej v gledališču Najprej kravca, potem pa štalca

S strani obiskovalcev Gledališča Ptuj že dolgo prihajajo pobude za uvedbo abonmajev (kot je običaj v vseh gledališčih), tega pa si Ptujčani ne morejo privoščiti, saj nimajo svojih profesionalnih igralcev in so vezani na proste termine gostov.

FL, Tednik, 29. 4. 2001

Še o denacionalizacijski zgobi ptujskega gledališča O lastnini Slovenskega trga 12 ni dvoma!

Mestna občina obšla nekatera dejstva * Nadžupnijski urad Sv. Jurija vztraja pri vrnitvi v naravi, pripravljeni pa so se pogajati o najemu

»Ker je ugotovitveni postopek končan, do sporazuma pa verjetno ne bo prišlo, bomo morali odločiti in izdati odločbo, verjetno še ta mesec. Glede na izoblikovano sodno prakso in navodilo ministrstva bo zgradbo Nadžupnijskemu uradu Sv. Jurija potrebno vrniti v naravi, v last in posest posamezne prostore,« je pogovor o denacionalizacijski zgodbi zgradbe na Slovenskem trgu 12 sklenil mag. Metod Grah.

MG, Tednik, 3. 5. 2001

■ 7. MAJ

Nenad Tokalič in Vojko Belšak se dogovarjata, da bosta z novo sezono angažirana v Gledališču Koper.

■ 17. MAJ

Programski list za naslednjo sezono je končan. Spremenimo podobo in naslov. Kristijan Cafuta izdela računalniško animacijo – spot podobnega izgleda.

Ptujsko poletno pripeko popestri prepričljiva predstava ptujskih poklicnih performerjev, pa pride ptujski podžupan, pa pravi: »Pubeci, perfektno!«

Zloženska Ptujске poletne prireditve, maj 2001

21. MAJ

Župan sprejme na celjskih Dnevih komedije nagrajeno ekipo ustvarjalcev Marjetke, str. 89.

Uspešna ptujška igralca

V začetku maja je bil na Reki v sosednji Hrvaški mednarodni festival malih scen, katerega rdeča nit je bila sodobna evropska dramatika. Selektor Jasen Boko iz Splita je iz Slovenije za festival izbral predstavo Mestnega gledališča ljubljanskega Ognjeni obraz Mariusa von Mayenburga, ki jo je režiral ptujski režiser Samo Strelec, direktor ptujškega gledališča. V predstavi sta kot gosta nastopala tudi ptujška igralca Iva Krajnc in Tadej Toš ter oba prejela nagradi za mlade igralce.

Franc Lačen, Tednik, 24. 5. 2001

Tadej Toš, Iva Krajnc

Matjaž Latin, Tadej Toš

Mirjana Koren, Matjaž Latin, Tadej Toš

Nenad Tokalič Nešo, Metka Trdin

7. JULIJ

P R E M I E R A

Franz Xaver Kroetz

Nagon

Der Drang

Prva slovenska uprizoritev

Prevajalka

Režiser

Dramaturginja

Scenografka

Tanja Viher

Matjaž Latin

Tatjana Doma

Mirjana Koren

Igrajo

Urša Vučak

Maša Židanik Bjelobrk

Tadej Toš

Nenad Tokalić Nešo

Odrski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Lučni in tonski mojster

Inšpicienta

Marjan Pišek

Irena Meško

Tomaž Bezjak

Vlado Plajnšek in Miran Miložič

Premiera: Ptujski grad, 7. julija 2001 ob 21. uri

23 ponovitev / 3132 gledalcev

Gostovanja: 2; Celje, Maribor

Zadnja ponovitev: 13. 7. 2002*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

foto Samo M. Strelec

Urška Vučak, Tadej Toš, Nenad Tokalić Nešo,
Maša Židanik Bjelobrk

Maša Židanik Bjelobrk, Nenad Tokalić Nešo

foto Samo M. Strelec

Tadej Toš, Urška Vučak, Nenad Tokalič Nešo, Maša Židanik Bjelobrk

Sočasna srh in smeh sta tako pričakovani in dragoceni reakciji občinstva. Ptujski Nagon mu z narečno uprizoritvijo in posrečenim izborom igralcev omogoča oboje: brezkompromisno poglobljanje in obenem varno zatočišče v humornem površju.

Lučka Gruden, Radio Slovenija, 8. 7. 2001

Na prvi pogled lahkotna komedija torej pod naivnim, na trenutke skorajda vulgarnim površjem z dodelano tipizacijo značajev razkriva tudi eksistencialno stisko posameznika in njegovo vpetost v skorajda nezdružljivi diskurz biološkega in družbenega. Kolikor ji to uspeva na gledalcu všečen način, je mogoče iz nje potegniti več kot le merico ali dve (b)analnega humorja.

Gregor Butala, Dnevnik, 9. 7. 2001

foto Samo M. Strelec

Pogled na prizorišče

Pravo presenečenje pa je pripravila Urška Vučak z vlogo naravne in prostodušne debeluške Mice, ki ji nikakor ne uspeva uresničiti polnokrvne ljubezni, uspe pa ji prepričljivo oživiti Micino čisto hrepenenje po njej.

Slavko Pezdir, Delo, 11. 7. 2001

Odzivi publike so burni. Sodeč po salvah spontanega aplavza ob koncu nekaterih prizorov že kar med samo predstavo, je le-ta zelo pozitivno sprejeta. Veliko smeha in po mnenju mnogih mine uro in pol trajajoča predstava kot blisk.

Jana Skaza, Tedi, 12. 7. 2001

Pohvala gledalca

DIREKTOR GLEDALIŠČE PTUJ

Odi: Anton Tušek <Anton.Tusek1@guest.arnes.si>
Za: <gp@gledalisco-ptuj.si>
Poslano: 15. julij 2001 22:33
Zadeva: Nagon

Pozdravljeni!

14. julija sem si ogledal vašo najnovejšo predstavo NAGON. Pravzaprav je najbrž zelo težko postaviti novo predstavo po izjemnem uspehu "Marjetke". Tudi sam sem šel na predstavo z "benzenom Marjetke". Scene so za "ptujsko srečo" lokantne in prav zanima me kakšne bodo reakcije. Želim si, da se potrdi trditev, da je ptujsko gledališče publika dozorila.

Po mojem mnenju so igralci z režiserjem vred iz pričujočega ukaza iztisnili maksimum: zato jim gre vsa pohvala. Naredi bi koga posebej postavil v ospredje, vsemu pa mislim, da je Urška Vučak glede na svojo vlogo imela možnost pokazati največ.

Predstavi želim še veliko povratov. Gledališče na Ptuj pa žal ostaja edina svetla točka zaradi katere se ni treba sramovati, da stanuješ na Ptuj. Je dokaz, da je potrebna predvsem dobra ideja in ljudje, ki so je ne glede na majhnost gledališča in pomanjkanje denarja, pripravljeni in sposobni izpeljati. Prijatelji (predvsem iz Maribora), ki sem jih popeljal v ptujsko gledališče, so mi bili edini, da je obisk tega gledališča nekaj posebnega, da je to gledališče s harmonijo.

Še naprej vam želim veliko uspeha in vztrajanje v sicer slabih razmerah, ki pa so pogosto "generator" dobrih idej (tudi študentje z veliko denarja in dragimi avtomobili redko dokončajo študij).

Ptuj, 15. julija 2001

Anton Tušek

Igralci so, tega smo pri ptujskem gledališču zdaj že vajeni, izjemno predani in dosegajo maksimalne učinke. »Profesionalni« trojici Tokalič (Oto), Toš (Franc), Židanik Bjelobrkova (Hilda) povsem parira Urška Vučak kot Mica. Vsi štirje so dobri v obvladanju komičnih registrov, a prepričljivi tudi v resnejših momentih. Nenazadnje moram pohvaliti izjemen igralski trud ob odigravanju spolnih aktov. (Da ne gre za čisto komedijo oziroma da sploh ne gre za komedijo, je razvidno tudi iz dejstva, da slednji niso cenzurirani.) Kreatorjem je tokrat uspelo uloviti mejo med spretno skritim in osupljivo razkritim, med še zabavnim in že nelagodnim.

Petra Vidali, Večer, 13. 7. 2001

Fotografija delavcev Gledališča Ptuj pred operno scenografijo

■ 16., 17. JULIJ

»Strokovna ekskurzija« v Verono.

Kritikova sezona – 2000/2001

Veliki in majhni

Gledališče Ptuj je bilo do minule sezone naše najmlajše (decembra lani mu je s svojo prvo poklicno premiero ta naziv prevzelo Gledališče Koper) in je še vedno najmanjše (brez stalnega igralskega jedra) in iz državnega proračuna daleč najmanj financirano poklicno gledališče pri nas. Na 10. Dnevih komedije v Celju je zmagalo z rekordno visoko ceno občinstva, ki jo je dobila bistroumna komedija o teatru in komedijantih Lutza Hübnerja Marjetka, str. 89 v režiji direktorja Sama M. Strelca. Za Strelčev mini repertoar (3 premiere) pa je bilo tudi v minuli sezoni značilno, da je edini na Slovenskem imel vsebinsko »rdečo nit« (tokrat ljubezen oziroma odnose med spoloma) in da je kljub nadvse skromnemu obsegu eno uprizoritev namenil v Sloveniji standardno premalo upoštevanim mladostnikom (slovensko praižvedbo spolnovzgojne uspešnice berlinskega Theatra Rote Grütze Ta presneta ljubezen v režiji Nika Kranjca Kusa). S slovensko praižvedbo »zakonske satire« italijanskega Nobelovca Daria Foja in njegove žene France Rame Svobodno razmerje v režiji Jaše Jamnika so odrsko obdelali krizo intelektualističnega para srednjih let, s prvo poslovenitvijo nemške »ljudske igre« Nagon Franza Xaverja Kroetza v režiji Matjaža Latina pa drastično prikazali prikrito in zatajevano spolnost oziroma vprašljivo razlikovanje med »normalnimi« in družbeno zaznamovanim obsojencem zaradi »sprevržene« nagonskosti. V okviru dodatnega Obprograma so omogočili prvi preverjanji pred gledališkim občinstvom Kseniji Jus (Človeštvo v a-molu) in Sekumadyju Condeju (Sizif na begu) ter še uspešno izvedli tretji bienalni Festival monodrame, na katerem je zmagal Radko Polič Rac z monodramo Dobro jutro.

Slavko Pezdir, Delo, 7. 8. 2001

Kritikova sezona – 2000/2001

Invensticije v gledalčev okus

Nasploh je znotraj robustnih institucionalnih gledaliških utrd na Slovenskem pogrešati več vitalizma. Ščemeče estetsko tveganje bi nastopilo že, če bi kdo sestavil svoj repertoar po konceptualni logiki (v smislu ukvarjanja s problemskimi temami, sezon režiserk, sezon uprizarjanja iste dramske predloge s strani več režiserjev, itn.), mimo

sledenja utečenim repertoarnim modelom. Svetla izjema, ki je krovno vodilo te vrste že znala pripeti nad svoj letni repertoar in tako dala vtis sistemskosti svojega »delanja« gledališča, je bil Strelčev ptujski teater.

Primož Jesenko, Delo, 8. 8. 2001

Gledališka sezona 2000/2001

Povprečno

Drama SNG Maribor, SLG Celje, PG Kranj, Gledališče Ptuj

V ptujskem gledališču je postalo povsem očitno, kako forma – mali oder in nestalna ekipa – narekuje vsebino. Dela, ki govorijo o tako imenovani širši družbeni problematiki malo osebami oziroma igralci, so redka, medtem ko se drame o intersubjektivnih, privatnih, predvsem moško-ženskih zadevah praviloma omejujejo na manjše število oseb.

V pretekli sezoni je bilo na Ptujtu tako dvakrat govora o prešuvstvom oziroma problematiki svobodnega razmerja, najprej v istoimenski drami Daria in France Fo v režiji Jaše Jamnika in poleti na ptujskem gradu še v Nagonu Franza Xaverja Kroetza v režiji Matjaža Latina. Čeprav sta načina dramske obdelave drugačna, pa tudi režiserja se odločita za drugačno poetiko, prvi nadgradi v zasnovi prisotno komiko z grotesko, drugi z naturalizmom, je teksta in uprizoritvi celostno mogoče oceniti podobno: četudi se besedili marsikdaj spretno gibljeta na krhki meji med banalnim (ali klišejskim) ter sofisticiranim, prevlada prvo. Tudi v uprizoritvah. A je potrebno dodati: spogledovanje s publiko tudi v drugih gledaliških seveda ni redko, prav ptujsko gledališče pa ima zanj tudi konkretne razloge – finančno odvisnost. V primerjavi z obema se je tako zdela veliko bolj sveža tretja, kronološko pa prva predstava Ta presneta ljubezen Theatra Rote Grütze v režiji Nika Kranjca Kusa. Pedagoškost je izjemno dobro ugledališčena, zasluge za uspeh pa ima predvsem odlična naivna igra Mateje Pucko in Gabra Kristjana Terseglava.

Petra Vidali, Večer, 23. 8. 2001

■ 21. AVGUST

Prejem odločbe Upravne enote Ptuj, s katero se denacionalizacijskemu upravičencu, Nadžupnijskemu uradu Sv. Jurija, vrne 5/8 naše upravne stavbe na Slovenskem trgu 13.

foto Samo M. Strelec

Ploščad pred gledališčem je zanimiva za najrazličnejše prireditve; procesija ob telovem

foto Samo M. Strelec

SLOVENSKO NARODNO GLEDALIŠČE MARIBOR, p. o.
 KOTLINSKA CESTA 48
 SI-2000 MARIBOR
 TEL: 020 221 1111 FAX: 020 221 1112

DATA: 17.11.2000
 ŠTEVKA:
 NAŠ ZNAK:
 VAŠ ZNAK:

MESTNA OBČINA PTUJ

Projekat	L	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Druga											
Priloga											
Uredništvo											

Strokovno mnenje glede prostorov Gledališča Ptuj

Po ogledu lokacije upoštevam sledeči:

- Gledališče Ptuj svoje dejavnosti izvaja v dveh stavbah:
 - stari gledališča - Slovenski trg 13
 - upravna stavba - Slovenski trg 13
- Oba stavbi skupaj, še posebej gledališča, kuma ustrezata zahtevam sodobnega gledališča. Gledališka stavba je namenjena predstavi in v njej so garderobe, v spremljajoči stavbi na Slovenskem trgu 13 pa gledališče opravlja vse spremljajoče dejavnosti:
 - uprava (direktor, računovodstvo, tajništvo),
 - organizacija programa in oblike,
 - priprava vaj: kralne vaje,
 - arhiviranje gledališkega materiala,
 - spremljajoče dejavnosti ob premierah (gledališka klet),
 - skladiščenje sceničnih elementov in kostumografije,
 - priročna električno-delavna,
 - prelozna in likovna kostumov,
 - prostor za tehnično sestje gledališča.
- Gledališka dejavnost je tehnično in tehnološko zahteven proces, ki je sestavljen iz naslednje številnih opravil in dejavnosti, od katerih je na odru viden le končni del. Gledališče Ptuj je še zaradi svojega starostnega sestava jedra omejeno glede izrabe prostora. Širjenje in skladiščenje zunaj obstoječih prostorov v neposredni bližini gledališča zaradi visoke stopnje spomeniško-varstvene zaščitenosti niso mogoče. Gledališče zato skrajno racionalno in do konca premišljeno izraha proutore, ki so na eni strani. Vsi prostori, ki so gledališču namenjeni danes, so skrajni spodnji rob, ki se omejuje sedanje, konkretno produkcije.

- / -

- 2 -

Kakršnokoli zmanjševanje prostorov, namenjenih gledališki dejavnosti, bi onemogočilo izvajanje te dejavnosti. Dovedati se namreč dejstvo, da so prostori, kakršni so na voljo gledališču danes, ob začetku 20. stoletja, identični tistim, ko je bilo gledališče prenovljeno leta 1896. Od takrat pa je minilo več kot sto let in gledališka tehnika in tehnologija nastajanja uprizoritve sta se v tem času bistveno razvili in spremenili. Nemogoče je namreč celiti vojne dejavnosti zaradi na lokacije, ki bi bile finančno ločene od stavbe gledališča.

4. Tudi pregled načrtov za obnovo stavb ptujkega gledališča kaže, da bodo prav vsi prostori miselno in celovito vključeni v stanje po obnovi. Iz načrtov je razvidno, da se bo po obnovi oblikovala nekaj logičnih, razumnih prostorskih skupov:

- gledališča blagajna na Murtovi ul. 6
- frizer in garderoba s sanitarijami
- dvoranski del z balkonom
- oddel z zadržjem
- uprava in dramaturška soba
- sofna in šenka garderoba
- prenovljeno na igralno in gostujočo režiserje, ter prostor za pripravo igralcev pred nastopom (t.i. obkrovalnica).

5. Sklepe upoštevati: Kakršno koli zmanjševanje prostorov Gledališča Ptuj bi onemogočilo izvajanje gledališke dejavnosti. Gledališče bi nasprotno moralo razmišljati o pridobivanju novih, dodatnih prostorov v neposredni bližini gledališča ali še miselni oddaljenosti (namenjenih: gledališkim delavnicam, skladiščanju, promenijski dejavnosti). Zelo se strinjam, da je poseganje v celovitost prostorov nemiselno in razumno dejanje, brez strokovne argumentacije in skrajno s vasko odveč logike. Osnova kaže na neposredno gledališča kot ustanovo, tehnično-tehnoloških zahtev, neposredno proces nastajanja uprizoritve in vsakdanjega gledališkega življenja.

Tovarni Direktor SNG Maribor:
 Danilo Roškerja

Tudi strokovno mnenje tehničnega direktorja SNG Maribor, Danila Roškerja, ni nič pomagalo

Romanje Petra Srpčiča, Alenke Tetičkovič in Sama Strelca v Medžugorje. Gledališču lahko resnično samo še bog pomaga!

SEZONA 2001/2002

Zapeljimo se v gledališko **(SLO)** !

Glasba skozi čas
Zaljubljeni čarovnik

OB-PROGRAM

Songi

OB-PROGRAM

Elektra

OB-PROGRAM

Sisyphus On The Run

OB-PROGRAM

Dedek Mraz pri nas

Pikado

Electra

OB-PROGRAM

SKUP: Slovenski festival komornega gledališča (prvič)

Rum vodka

Potegnimo črto _____

Načrtovana in napovedana uprizoritev **Za narod** OF blagor
Ivana Cankarja odpade
Načrtovano in napovedano uprizoritev **podžupanova Micka**
zamenja **Rum vodka**

TOIHA: 041 557009
 RADO: 670 582
 SIMON 031 246287

URNIK VAJ IN PREDSTAV

NOVEMBER 2001

	DAN	VAJE	PREDSTAVE	ŠTEV. OBISK.	KLET
1.	ČE	DAN MARTIN			
2.	PE	LA/LGLJ: KEKEC 10.00 11.00	MARIJETA KRAJ 19.30 (1) 130+200		
3.	SO	LA/LGLJ: KEKEC 10.00 11.30	MARIJETA KRAJ 19.30 (2) 180+110+200		
4.	NE				
5.	PO	ČISTENJE - 10.00 11.00	MARIJETA KRAJ 19.30 (3) 200		
6.	TO	8 - 11.00 11.30	MARIJETA KRAJ 19.30 (4) 180+200		
7.	SR	ČARONET 9.30 150	MARIJETA KRAJ 19.30 (5) 170+160+200		
8.	ČE		MARIJETA KRAJ 19.30 (6) 200		
9.	PE		MARIJETA KRAJ 19.30 (7) 200		
10.	SO		MARIJETA KRAJ 19.30 (8) 200		
11.	NE				
12.	PO	PDG NG LIMEKTIHEC 11.30		130	
13.	TO				
14.	SR	ANA 9.30 170		170	
15.	ČE	MARIJETA grad. MENGEŠ 19.30		130+200	
16.	PE	SLG CELJE V OZVEZDJI POSTELJE 11.00		150+10	
17.	SO				
18.	NE				
19.	PO	LJUBEZEN 9.30 11.00		140+190	
20.	TO	LJUBEZEN 9.30 11.00		160+130	
21.	SR	MARIJETA grad. SPANJIV BOČI 20.00			
22.	ČE	MARIJETA grad. SPANJIV BOČI 20.00	ČARONET 9.30 11.00	140	DUTAN
23.	PE	MARIJETA grad. SPANJIV BOČI 20.00	ČARONET 9.30 11.00	110+120	
24.	SO	MARIJETA grad. DESKLE 20.00			
25.	NE				
26.	PO	LJUBEZEN NN 11.00	12.30 14.00		
27.	TO	LJUBEZEN NN 10.00	11.30 16.00		
28.	SR	MARIJETA KRAJ 19.30	ČARONET SPANJIV BOČI 11.00		
29.	ČE	DM/vaje - 17-20			
30.	PE	SSG TRST PALČEK 11.00	MARIJETA KRAJ 19.30 (9)		
31.					

1. SEPTEMBER

Na spletu imamo novo spletno stran.
Oblikuje jo Kristijan Cafuta.
Še posebej nas zanima, kaj nam bodo
napisali obiskovalci v »knjigo vtisov«.

Borštnik's meeting

»Prav, pa pridi na kako drugo predstavo.«

»Ja, na koncert Glory of Love ali na monodramo Zvonka Funde v angleščini Sisyphus On The Run? Jebemti, slovenski igralec se muči z angleščino! Naj gre igrati v Anglijo, Ameriko, Avstralijo ...«

Tone Partljič, 7D, 3. 9. 2001

Seja sveta Borštnikovega srečanja
Novi selektor je **Blaž Lukan**

Vsebinska debata o potencialnih prednostih predlaganih kandidatov ni prispevala novih spoznanj (le direktor Gledališča Ptuj Samo Strelec je omenil slovensko in mednarodno gledališko razgledanost Blaža Lukana), bolj očitne so bile stare ali kronične zamere med proizvajalci in kritiki.

Petra Vidali, Večer, 6. 9. 2001

**Obnovimo prostor v nekdanji mizarški delavnici, kjer imamo
bralne vaje in sestanke z večjimi ekipami ustvarjalcev.**

Pred novo gledališko sezono

Kaj bomo gledali, kdo bo režiral, česa se veselimo?

– Na Ptujju tri krstne uprizoritve

Zanimiva se zdi sezona Gledališča Ptuj, ki je sicer po številu projektov skromna, vendar predvideva tri krstne uprizoritve.

Blaž Lukan, Delo, 7. 9. 2001

Bralna vaja za Princeško in čarodeja

foto Samo M. Strelec

12. SEPTEMBER

□ P R E M I E R A

OB-PROGRAM

Glasba skozi čas

Glasbena učna ura

Uroš Rakovec akustična in električna kitara, mandolina
Miran Milič tolkala, vokal
Traja Brizani baskitara

Premiera: Gledališče Ptuj, 2. oktobra 2001 ob 19.30

10 ponovitev / 1570 gledalcev

Gostovanja: 5; Gorišnica, Maribor, Ljutomer, Šoštanj, Zagorje

Zadnja ponovitev: 7. 2. 2002*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

foto Samo M. Strelec

Po 47 letih v Kopru spet gledališče

Vojko Belšak je prvi poklicni igralec Gledališča Koper – Vpis v tri abonmaje

Vojko Belšak je na konferenci povedal, da je ustanavljanja gledališč vaje že s Ptuj in da se je odločil za Koper, ker mu ni veliko do tega, da bi moral biti zaposlen v veliki gledališki hiši.

Boris Šuligoj, Delo, 12. 9. 2001

Ptuj / Po izdaji druge odločbe za Slovenski trg 12

Nova pritožba Mestne občine Ptuj

Morebitna nova pritožba Mestne občine Ptuj, ki je v tem primeru zavezanica za vrnitev omenjenega premoženja, bi zadevo zavlekla glede na izkušnje iz podobnih primerov – še za dve leti. In to se bo po vsej verjetnosti tudi zgodilo, ker je mestna občina (skladno z napovedmi z aprilske seje ptujskega mestnega sveta, da bodo v mestni občini naredili vse, da bi zgradbo »obdržali«, in se bodo tudi na drugo odločbo pritožili) to v zakonitem roku tudi storila.

Po njihovem naj bi upravni organ bistveno kršil pravila postopka, zato

Gospod in gospa Smith (Plešasta pevka, 1994),
Tadej in Vojko (2000)

naj bi bilo ugotovljeno dejansko stanje nepopolno in nepravilno. /.../ Vsa dokumentacija v zvezi z zgradbo na Slovenskem trgu 12 bo sedaj romala v Ljubljano, na ministrstvo za okolje in prostor. Z novo pritožbo se onemogoča normalni razvoj oziroma uresničevanje projekta obnove ptujskega gledališča.

MG, Tednik, 13. 9. 2001

Malo gradsko kazalište u Ptuju djeluje bez ansambla, a priređuje tri dramske premijere u sezoni **Teatar dostupan svima**

Zapanjuje podatak da je uz gledalište od 200 mjesta, koliko ima staro ptujsko kazalište, repertoar prošle godine vidjelo 23 tisuće gledatelja.

Svjetlana Hribar, Novi list, 16. 9. 2001

Ptuj, 17. septembra 2001

Odprto pismo županu Mestne občine Ptuj

Spoštovani gospod župan.

Začenja se nova gledališka sezona in v prihodnjih dneh bodo mediji poročali z naše tiskovne konference pred prvo premiero, ko jim bomo med drugim predstavili tudi rezultate pretekle sezone. Nagrade za predstavo Marjetka, str. 89, velik obisk v gledališču in vse več krajev in mest po Sloveniji, kamor odhaja gostovat Gledališče Ptuj, bo v javnosti dajalo vtis, da je z našim gledališčem šest let po njegovi ustanovitvi vse v najlepšem redu.

Ampak temu še zdaleč ni tako.

Zato želim Vam in javnosti povedati, kakšno je dejansko stanje.

Leta 1997 smo si v gledališču zastavili tri glavne cilje. Prvi je bil prepričati državo, da bo vsako leto redno namenjala iz državnega proračuna denar za naš program. Drugi je bil zaposlitev projektnega jedra igralcev z začetkom sezone 2001/2002 (1. september 2001), tretji pa pričetek celovite prenove stavbe gledališča (2002).

Finančni načrt MO Ptuj in gledališča za prihodnje leto sta znana, zato lahko javnosti že zdaj poveva, koliko sva bila v svojem mandatu uspešna (Vi kot »glava« ustanovitelja in jaz kot trenutno poslovodeči v gledališču). Pa poglevja in povejva.

Prvi cilj – sistemsko financiranje. S podpisom tristranske pogodbe o sofinanciranju programa našega gledališča med MO Ptuj, Gledališčem Ptuj in Ministrstvom za kulturo sredi leta 2000 smo prvi cilj uresničili: država že drugo leto »avtomatsko« za program našega zavoda namenja sredstva v višini 15 milijonov tolarjev. Zato lahko z njihovimi dvanajstinami mirneje načrtujemo 3 do 4 premiere, festival monodrame, projekt Mlada dramatika, OB-program, lutkovni abonma in gostovanja drugih gledališč. Pravočasno namreč vemo, s koliko denarja bomo razpolagali. (Pustiva detajle in se ne sprašujva, zakaj nismo znali/zmogli izpogajati več sredstev, ki v našem primeru niti slučajno niso primerljiva z drugimi mestnimi gledališči, ki jih programsko sofinancira država.) In si reciva: Prvi cilj nam je vendarle nekako uspelo doseči, sofinanciranje programa iz Ljubljane je vendarle velik napredek, mestni proračun smo vendarle nekako razbremenili z denarjem iz državne blagajne.

Drugi cilj – igralci. Če bi želeli računati na ptujske igralce – Belšaka, Tokalića, Toša in Krajnčevo – ki bi lahko smiselno povečali kvaliteto programa naše hiše, bi jih morali zaposliti 1. septembra letos. Če bi jih hoteli zaposliti tega dne, bi jim morali to povedati februarja, marca, ko so se pogovarjali o svojih delovnih razmerjih z drugimi gledališči. Vse to sem vam razlagal že nekajkrat, zato ne bom ponavljal. In kaj ste naredili odločevalci: soglasje k igralcem ste dali, vendar ne tudi denarja zanje! Njihovo zaposlitev finančno planirate s 1. 1. 2002. Žal bosta tega dne Vojko Belšak in Nenad Tokalić zaposlena v Gledališču Koper, Tadej Toš v SNG Maribor, Iva Krajnc pa v Mestnem gledališču ljubljanskem. Te ljudi bo Gledališče Ptuj – in mesto! – izgubilo zato, ker zanje niste našli približno 5 milijonov tolarjev za obdobje 1. 9. 2001 do 31. 12. 2001. Ampak, kakor rečeno: vtis je, da je vse v redu! Saj ste vendar dali soglasje k igralcem. Saj vendar lahko pridejo 1. januarja 2002 na Ptuj v službo igralci tudi od kod drugod! (je dejal nek svetnik). Nehajva slepomišiti: 1. januarja bodo na

»trgu« prosti tisti igralci, ki niso imeli možnosti (ali niso želeli biti) v kateri od gledaliških hiš. Hoté »na svobodi« pa danes niso najboljši igralci, če mene vprašate. Tiste, zares dobre, znajo gledališča pravočasno privabiti v svoje ansamble. In Belšak, Tokalič, Toš in Krajncéva so očitno taki – dobri igralci.

Tretji cilj – obnova stavbe. Vsi vemo, da so načrti za prenovo stavbe gledališča končani. Res je: smiselno bi jih bilo nekoliko revidirati – ohraniti sedanji izgled notranjosti dvorane. Sredi avgusta letos smo prejeli odločbo UE Ptuj, ki 5/8 upravnega posloplja gledališča vrača denacionalizacijskemu upravičencu, Nadžupnijskemu uradu Sv. Jurija. Vi ste se, g. župan, – tako je od aktualnega lastnika tudi seveda pričakovati – pritožili; in najbrž bo postopek vračanja pred sodiščem trajal še nekaj let (začel se je leta 1993). Kaj to pomeni? Zaradi nerešenega lastništva koncept celovite prenove pade v vodo! Vi ste – že spet – svoje naredili: se pritožili in se postavili sicer »na našo stran«, vendar v nerešeni lastniški zgodbi gradnja nikakor ne bo mogoča. Pa čeprav bo v mestu medtem stala obnovljena Minoritska cerkev, toliko in toliko devetletk in četudi bi svetniki ugotovili, da zdaj denar za obnovo gledališča jè. Ne bo šlo. Vsaj v doglednem času ne. Gradbenih del se pač na objektu, kjer lastnik (še) ni znan, ne da izvajati. Torej tudi pri tem ni tako, kakor »se govori«: da prenova gledališča pride na vrsto po obnovi Minoritske cerkve.

Tako. To sem moral povedati Vam in 42.780 gledalcem, ki so v minuli sezoni gledali predstave Gledališča Ptuj. Čeprav so merljivi rezultati dobri, naše predstave za publiko zanimive in strokovna kritika ugodno ocenjuje naše delo, ni v redu.

Prihodnost bo pokazala, ali smo leta 1997 v gledališču načrtovali nemogoče, ali pa se bo izkazala za pravilno moja sedanja ocena: z gledališčem, kakršnega je občina imela po šestih letih njegovega delovanja, je bila zadovoljna. Če bi resnično hotela, bi lahko – zaposlila igralce 1. 9. 2001 in pričela z obnovo stavbe. Zamudili so ugoden trenutek, priložnost. Predvsem pa: izgubili generacijo uspešnih ptujskih igralcev.

Svoj mandat v gledališču, g. župan, bom sklenil z rezultatom 1 : 2 v korist nedoseženih ciljev – in zabeležil poraz na domačem terenu.

Da bi se v naslednjih letih ptujsko gledališče lahko razvijalo, potrebuje v prihodnjem mandatu direktorja, ki bo imel več politične podpore v mestnem svetu, ali pa župana, ki bo imel gledališče resnično rad. Mnogotera znamenja pričajo, gospod župan, da za kaj takega ne jaz ne Vi nisva prava oseba na pravem mestu.

Z odličnim spoštovanjem,

Samo M. Strelec, direktor Gledališča Ptuj

Ptuj: Politiki izpostavljajo lastne ljudi

Od prej omenjene trojice (Ivan Brač, Franc Mlakar, Samo M. Strelec) nima finančnih težav za izvedbo le Samo M. Strelec, a verjetno bolj zaradi srečne okoliščine, da lahko kot direktor gledališča eno izmed premier uvrsti v poletni čas in jo posveti svojemu mestu.

Slavko Podbrežnik, Večer, 22. 9. 2001

Tudi Strelec odhaja

»Res je, možnosti nove zaposlitve se kažejo v Mariboru in v Celju, če bom kje izbran, potem bom delo direktorja Gledališča Ptuj zapustil še pred iztekom mandata, sicer bom, najverjetneje na svobodo, odšel prihodnje poletje. Strah, da bi ne našli ljudi, ki me bodo zamenjali, pa je, po zanimanju sodeč, povsem odveč.« (Samo M. Strelec)

Slavica Pičkerko Peklar, Večer, 27. 9. 2001

28. SEPTEMBER

P R E M I E R A

Lilijana Praprotnik Zupančič Princeska in čarodej

Krstna uprizoritev

Režiser

Dramaturginja

Lektor

Scenograf

Kostumografka

Avtor glasbe

Koreografka

Igrajo

Čarovnik

Princeska

Spletična

Odrski mojster

Rekviziterka in garderoberka

Lučni in tonski mojster

Inšpicient

Kostume izdelali

Miha Alujevič

Tatjana Doma

Arko

Renato Jukič

Ivona Stanič

Matevž Goršič

Goga Stefanovič Erjavec

Gorazd Žilavec

Alenka Tetičkovič

Sabina Kogovšek

Marjan Pišek

Irena Meško

Simon Puhar

Miran Miložič

Nataša Fridl in Suzana Kelc

Premiera: Gledališče Ptuj, 28. septembra 2001 ob 18.00

36 ponovitev / 5660 gledalcev

Gostovanja: 12; Celje (2), Ljubljana (7), Novo mesto (3)

Zadnja ponovitev: 25. 4. 2002*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

foto Tomaž Bezjak

Gorazd Žilavec, Sabina Kogovšek, Alenka Tetičkovič

Sabina Kogovšek, Alenka Tetičkovič, Gorazd Žilavec

Sabina Kogovšek, Gorazd Žilavec, Alenka Tetičkovič

GLEDALIŠČE PTUJ

Od: Misa [liljana.praprotnik@guest.arnes.si]

Poslano: 29. september 2001 2:08

Za: samo strelec

Zadeva: princeska in carovnik

Dragi Samo!
 Sem zelo zadovoljna z izvedbo igrice. Zelim ti se veliko uspešnih podvigov, kot direktor gledališča CE ali MB ali kot freelance artistu.
 Lep pozdrav in hvala vsem, ki so sodelovali pri izvedbi igrice
 Misa - Liljana

Avtoričin mail

Ukročena trmoglavka

Alenka Tetičkovič jo kot energična barbikasta trmoglava princeska še najbolje odnese, njena princesa gre do konca v trmastem, infantilnem vztrajanju pri pravici do kratkočasje, zna biti tudi čisto po otroško okrutna in grozeča, afektirana in izsiljujoča. /.../ Princeska in čarodej je tako na trenutke bleščava, pa jako nepoenotena uprizoritev.

Matej Bogataj, Delo, 2. 10. 2002

Ljubko in mlačno

Uprizoritev želi občinstvo nagovoriti s sporočilom, da na nekatera življenjska vprašanja najdemo odgovor le, če prisluhnemo svojemu srcu. Kako se ta misel skozi vsečno in omledno obdelavo snovi uspe prebiti do mladih gledalcev, je treba vprašati njih.

Barbara Orel, Dnevnik, 2. 10. 2001

Hiperkinetična princeska

Alenka Tetičkovič je približno takšna, kot je bila v ptujski otroški predstavi pod istim režiserjem, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, že lani: hiperkinetična trmoglavka. Mislim, da je lik detajlno še bolj narejen, mimika in geste bolj prepričljive. Prav njena neprenehna aktivnost je gonilo vse predstave in generator smeha.

Petra Vidali, Večer, 3. 10. 2001

Princeska in čarodej za male in velike

Razgibana igrica je navdušila mlade gledalce.

Franc Lačen, Tednik, 4. 10. 2001

29. SEPTEMBER

P R E M I E R A

OB-PROGRAM

Frane Milčinski Ježek

Songi

Krstna uprizoritev

Izvajata
Za klavirjem

Tadej Toš
Sebastijan Duh

Inšpicient in tonski mojster

Simon Puhar

Premiera: Gledališče Ptuj, 29. septembra 2001 ob 21. uri

7 ponovitev / 890 gledalcev

Gostovanja: 4; Maribor (2), Murska Sobota, Gimnazija Ptuj

Zadnja ponovitev: 31. 12. 2002*

(*Zaradi nepravočasnega urejanja avtorskih pravic dedič, g. Matija Milčinski, ne dovoli nadaljnjih ponovitev)

2001

Gledališka delavnica na Hercegovci ulici pred obnovo in ...

... potem

foto Samo M. Strelec

Tadej Toš

Zametek ptujskega kabareta?

Tadej Toš je dokazal, da ni zgolj dober igralec, temveč tudi pevec, pri čemer seveda ne gre delati posebnih primerjav z Ježkom, ki je bil najčešče tudi izvajalec svojih songov in mu je k izvirnejši izvedbi posameznih pesmic (En glažek vinčka, ej) pripomogla nekoliko večja kilometraža prečutih noči, kot je to primer pri mlajšem kolegu. Ježkovi songi v izvedbi Tadeja Toša so nedvomno poživilo za ptujski teater in morda namig za še kakšen bodoči kabaretni program.

Franc Lačen, Tednik, 18. 10. 2001

■ 1. OKTOBER

Končamo obnovo gledališke delavnice na Hercegovci ulici 7.

15. OKTOBER

P R E M I E R A

OB-PROGRAM

Romana Ercegovič

Elektra

Krstna uprizoritev

Igra

Romana Ercegovič

Fotografija

Stojan Kerlber

Oblikovanje luči

Simon Puhar

Inšpicient

Simon Puhar

Premiera: Gledališče Ptuj, 15. oktobra 2001 ob 19.30

2 ponovitvi / 260 gledalcev

Zadnja ponovitev: 25. 10. 2001 *

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

Koprodukcija med Gledališčem Ptuj in

Studiem za raziskovanje obrednih oblik gledališča

foto Stojan Kerlber

Draga Romana!

Romana, uspelo ti je s svojim bitjem upodobiti več različnih likov, več različnih svetov in jih združiti v usodo nas vseh. Predstava usmerja v dojetanje, da lahko sežemo čez lastne meje, in takrat, po dolgem potovanju, zaznamo, da smo delček celote, čeprav smo tudi celota sama.

Hvala ti!

Prisrčen pozdrav, Antonija

Antonija Kranjc, pismo Romani Ercegovič

23. OKTOBER

P R E M I E R A

OB-PROGRAM

Sekumady Condé

Sysiphus On The Run

Premiera v angleškem jeziku

Režiser

Asistent režije, lektor

Kostumograf in scenograf

Izbor glasbe

Fotografija

Sekumady Condé

Pavel Ocepek

Sekumady Condé

Sekumady Condé

Zvone Funda

Ajda Es

Igra

Zvone Funda

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Lučni in tonski mojster

Tomaž Bezjak

Ostali sodelujoči

Vlado Plajnšek

Simon Puhar

Štefan Strelec

Premiera: Gledališče Ptuj, 23. oktobra 2001 ob 19.30

2 ponovitvi / 70 gledalcev

Gostovanja: 1; Maribor

Zadnja ponovitev: 29. 10. 2001 *

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

Dvakrat Sizif na begu
in literarni večer Posvečenih

Trikrat Sekumady Condé v spremijavi srečanja

Sekumady Condé se pojavlja na literarnem srečanju v okviru spremijevalnega programa kar trikrat. Njegova monodrama *Sizif na begu*, katere režiser je, je bila na ogled na Komornem odru v petek in bo tudi prihajni ponedeljek (vendar takrat v angleščini), v sredo pa bo na Malom odru njegov literarni večer *Posvečenih*.

"Literarni večer bo presenečenje in tisk, ki bodo prišli, bodo videli, kdo je posvečen in zakaj," nam Sekumady ni hotel razkriti nič več. O monodrami *Sizif na begu*, v kateri igra Zvone Funda (gostovanje Gledališča Ptuj), je dejal, da je na Komornem odru malce drugače: "Na Komornem odru je rablo drugačna scena kot v trajnem gledališču, zato smo naredili globlji odraz možnosti narediti kompromis," na vprašanje, zakaj je *Sizif na begu* tudi v angleščini, pa je odvrnil: "Za *Sizifa* v angleščini sem se odločil zato, ker je tekst tako univerzalen, da monodramo ne bi rad omejil le na Slovenijo, ampak bi rad, da gremi a njo tudi ven. Zvone Funda je študiral igrarstvo v Avstraliji, tako da mu angleščina ne povzroča težav. Rekci bi celo,

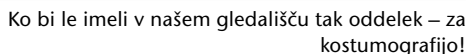
Trikrat Sekumady Condé v spremijavi srečanja

da mu je angleška izdaja predstava nekako ljuba od slovenske, čeprav si tega seveda ne upam trdit."

Pred čim bi lahko bežal bog?

Hvalevredno, da ptujski teater omogoča mladim avtorjem, da se afirmirajo in se vklopijo v slovensko dramatiko, v tem išče tudi svojo identiteto. /.../ Redni repertoar ptujskega gledališča in »Ob-program«, ki je popestritev rednega programa in ga ptujski profesionalni gledališčniki izpeljejo z minimalnimi dodatnimi sredstvi, je nedvomno več, kot smo ob ustanovitvi želeli doseči s poklicnim gledališčem na Ptuj, gledano s strani preprostega občana, ki s svojim davčnim deležem sodeluje v tem procesu, pa premalo, saj mu ne nudi predstav, ki bi ga zanimala. Fučka se mu za *Sizifa*, saj je sam *Sizif*.

Franc Lačen, Tednik, 2. 11. 2001

Davor Herga, Mateja Pucko, Alenka Tetičkovič, Miha Nemec

Obetavni Samo Strelec s Ptuja na primer že obupuje in si išče druge možnosti za delovanje.

Polde Bibič, Iana, 30. 10. 2001

»No, Samo Strelec je na primer naredil imenitno gledališče na Ptuj.«
(Zijah Sokolović)

Antun Skrbina, Večer, 24. 11. 2001

■ 3. DECEMBER

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Območna izpostava Ptuj in Gledališče Ptuj pripravijo literarno areno, v kateri igralci Mateja Pucko, Alenka Tetičkovič, Davor Herga in Miha Nemec berejo literarna dela ptujskih avtorjev.

■ 5. DECEMBER

Izide razpis za prosto delovno mesto direktorja Gledališča Ptuj.

Prijavijo se naslednji kandidati:

**Andreja Babšek, Tamara Deu Ošlak, Rene Maurin,
Aleš Novak, Peter Srpčič, Alen Jelen.**

Na podlagi 41. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS, št. 75/94) in 9. člena Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Gledališča Ptuj (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 35/95, in Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 3/96) Mestna občina Ptuj, Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja

razpisuje delovno mesto

DIREKTORJA GLEDALIŠČA PTUJ

Za direktorja je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- visokošolska izobrazba družboslovne smeri
- najmanj tri leta delovnih izkušenj in poznavanje področja dela gledališča
- sposobnost za organiziranje in vodenje dela v kolektivu
- znanje dveh tujih jezikov (enega aktivno)

Kandidat mora k prijavi z namen potrebnih dokazil o izpolnjevanju razpisnih pogojev priložiti tudi program dela zavoda in program razvoja zavoda.

Direktor bo imenovan za dobo petih let.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati poslijejo v osmih dneh od objave razpisa na naslov: Mestna občina Ptuj, Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, Mestni trg 1, 2250 Ptuj, s pripisom Razpis za direktorja Gledališča Ptuj.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh.

Izdajatelj: KUD PIRNICE Zg. Pirnice 6, 6215 Medvode Številka št.: 16838491 Datum izdaje: 04 ☐ NE ☒ SI 152 Datum: 5.12.2009 Kraj: Medvode		Naročilnica	
Naslov (skladno št.): Gledališče Phj. Slov. trg 13, 6252 Phj. - /niz Srbije Odprema (zračne) naslovu: KUD PIRNICE Zg. Pirnice 6, 6215 Medvode			
Kulitina	ME	Vrsta tega celovite storitve	Odprema - stroški
130	KOS	vstopnic za gled. predstavo, Majetka, str. 89 18. Maj. 2002, Lutz Hübner	
Odprema (prejeto v gotovo): _____ Datum: _____ Prejem: _____ Zg: _____		Naroči (prejeto v gotovo): _____ Datum: 5.12.2009 Podpis: Chlo. Hasn. Koso 	

Šifra št. 0113-08
Prostovoljno prejemnik
ALFA
Obst. 5,40

Gledalci iz Pirnič si 5. decembra 2001 zagotovijo vstopnice za
Marjetko, ki bo 18. maja 2002

17. DECEMBER

P R E M I E R A

Tatjana Doma

Dedek Mraz pri nas

Krstna uprizoritev

Režiserka

Scenografka

Kostumografka

Glasbena oprema

Luč

Igrajo

Dedek Mraz

Deček

Uradnik

Prodajalka

Deklica

Otroci

Organizacija

Tehnika

Odrski mojster

Orffova skupina OŠ Videm

Snemanje glasbe

Šivanje kostumov

Scenske ilustracije

Garderoberka

Inšpicientka

Spremstvo Dedka Mraza

Nevenka Gerl

Vesna Kolarič

Stanislava Vauda Benčević

Sonja Winkler in

Andreas Vollenweider

Tomaž Bezjak

Rado Pavalec

Matic Samobor Gerl

Andrej Lamut

Jasmina Kokol/Nika Šeruga

Hana Kosi/Kaja Petrovič

Vesna Rojko, Sara Kovačič, Sara Rozinger,

Veronika Pintar, Sergej Jerič

Anica Bombek Strelec

Simon Puhar

Marjan Pišek

Mojca Šosterič, Julija Furek,

Bojan Glaser

Davorin Jukič

Vesna Černi

Savo D. Školiber

Irena Meško

Mojca Bezjak

dijaki Gimnazije Ptuj

Premiera: Gledališče Ptuj, 17. decembra 2001 ob 16.30

10 ponovitev / 1300 gledalcev

Zadnja ponovitev: 21. 12. 2001

Koprodukcija med Gledališčem Ptuj, Centrom interesnih dejavnosti,

Društvom prijateljev mladine Ptuj, Zvezo kulturnih društev Ptuj

Andrej Lamut, Matic Samobor Gerl, Rado Pavalec

■ 17.–20. DECEMBER

Princeska in čarodej gostuje v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Savremeno slovenačko pozorište – repertoarska politika i redateljski stilovi – sezona 2000/2001

Predavanje Milana Madjareva, Muzej pozorišne umjetnosti Srbije
Također, Madjarev je govorio i o putu Gledališča Ptuj od amaterskog ka profesionalnom pozorištu.

Predavanje v Beogradu, 17. 12. 2001

Veseli december - na pročelju in v dvorani

■ 18. DECEMBER

Ob 16. uri seja strokovnega sveta in sveta zavoda Gledališča Ptuj. Svet zavoda predlaga ustanovitelju, Mestni občini Ptuj, da za direktorja za petletno mandatno obdobje imenuje Reneja Maurina.

■ 21. DECEMBER

Na seji mestnega sveta Mestne občine Ptuj imenovan za v. d. direktorja Gledališča Ptuj Rene Maurin.

Marija Holc, Andreja Babšek

■ 27. DECEMBER

V hotelu Mitra predstavitev knjige Andreje Babšek Mejniki v razvoju ptujskega gledališča 1918–1958.

Haj! Berem in berem vaše »globokoumno« razpredanje tedna v Večeru, in se čudim, se čudim – to bo (naj bi bil?) novi direktor celjskega gledališča (mimogrede: zelo ste zaposleni, hi, hi, hi ...). Berem: ... »naj vodi ptujski teater tisti, ki bo imel najboljši program« ... Pa kaj za vruga ste pa potem vi delali? Naredite dober program doma – svoje gledališče, potem rinite drugam. Doma se pokažite, se proslavite; lažje je neke druge pet levite. Pa po možnosti zahtevati stanovanje, pa ... Trmasti da ste? Ja, potem pa s svojo trmo pokažite – dokažite in naredite kaj v Ptuj (s ptujskim gledališčem), ampak konkretno, ne samo z jezikom in namerami. Muza

Anonimno pismo Samu M. Strelcu, december 2001

Ptujski mestni svet imenoval novo vodstvo gledališča

Novi direktor je Rene Maurin

Kandidat s preprostim, praktičnim in uresničljivim programom

Ptujski mestni svetniki so na svoji zadnji seji v tem letu sprejeli sklep o spornem razrešitvi Sama Strelca, direktorja Gledališča Ptuj, ki odhaja v Gledališče Maribor. Strelcu je bil direktor ptujskega gledališča od 1. julija 1997. leta, takrat imenovan za obdobje petih let, vendar se je, še pred iztekom mandata, odločil sprejeti novo strokovno izzive v sosednjem, mariborskem gledališču.

V Ptuj, točno v tiskalarnem gledališču, bo 1. januarja 2002 kot v. d. direktorja (imenovanje velja za obdobje desetih mesecev) začel delati Rene Maurin, 30-letni diplomirani režiser iz Maribora. Na razpis se je prijavilo skupaj šest kandidatov, svet zavoda Gledališča Ptuj pa je med vsemi podprl Maurina, ki »zelo dobro ocenjuje trenutni položaj Gledališča Ptuj in ima za prihodnje obdobje realno vizijo ter ponuja preprosto, praktično in uresničljiv program za naslednje 5-letno obdobje«.

(ps)

Rene Maurin

Novi direktor je Rene Maurin

Kandidat s preprostim, praktičnim in uresničljivim programom

Na razpis se je prijavilo skupaj šest kandidatov, svet zavoda Gledališča Ptuj pa je med vsemi podprl Maurina, ki »zelo dobro ocenjuje trenutni

položaj Gledališča Ptuj in ima za prihodnje obdobje realno vizijo ter ponuja preprost, praktičen in uresničljiv program za naslednje 5-letno obdobje«.

(ps), Večer, 27. 12. 2001

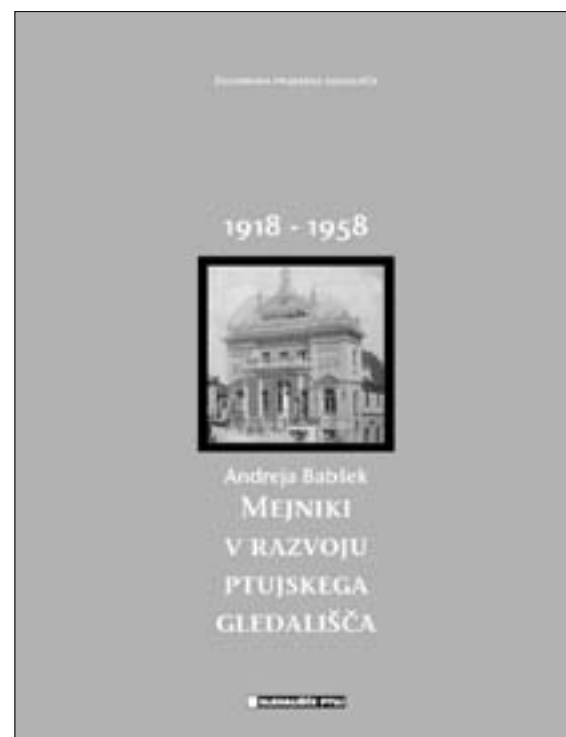
Namesto poleta groba, nikoli razumljena ukinitiv

Andreja Babšek je v okviru podiplomskega študija dramaturgije raziskala živahno obdobje v več kot dvestoletnem življenju ptujskega gledališča

»Pripravljamo serijo štirih knjižnih publikacij, v katerih bo zajet razvoj gledališke zgodovine. Z nemškim teatrom se že ukvarja germanist Miha Toš, za obdobje med leti 1958 do 1992 še iščemo nekoga, ki bi ga zanimalo gledališko zgodovinsko raziskovanje, pripravljamo pa že gledališko kroniko o ptujskem gledališču v zadnjem desetletju. Ko bomo izdali vse knjige iz zbirke, to je oblikoval Savo D. Školiber, s.kolibri, bo Ptuj eno redkih mest z raziskano gledališko zgodovino.« (Rene Maurin)

Izdajatelj knjige, ki je izšla v 500 izvodih, je Gledališče Ptuj, jezikovni pregled pa je opravila Marija Holc.

Slavica Pičenko Peklar, Večer, 29. 12. 2001

Prva knjiga od štirih načrtovanih v zbirki Zgodovina ptujskega gledališča

Preteklost. Teater se zganja na Ptujju že nekaj stoletij. Prva zgodovinska pričevanja o gledaliških predstavah segajo v daljno leto 1786. Kdo ve, morda pa bodo arheologi našli na Ptujju kdaj celo ostanke rimskega gledališča ... Nemškemu prebivalstvu se je zdelo gledališče za mesto tako pomembno, da so ga večkrat obnavljali, širili. In mu leta 1896 dali novo podobo: veličastno pročelje z balkonom, stebri, reliefnim okrasjem. Projekt so zaupali arhitektu iz prestolnice, Dunajčanu Rudolfu Klotzu. Šele leta 1918 se je na odru ptujskega gledališča prvič zaslila slovenska beseda. Ptujski oder je bil vse do začetka druge svetovne vojne v glavnem nekakšna »izpostava« mariborskega dramatičnega društva. Vrh v njegovem razvoju predstavlja avantgardni teater režiserja Frana Žižka tik pred začetkom druge svetovne vojne. Tudi Jože Babič in Borštnikov nagrajenec Sandi Krošl sta v tistih časih začela na Ptujju. Prišla je vojna, odšlo nekdanje pročelje. Po vojni se je gledališka dejavnost nadaljevala. Leta so tekla in ptujsko gledališče je bilo v letih 1954–1958 čisto pravo, poklicno gledališče. V najboljših časih je imelo stalno zaposlenih tudi do 15 igralcev. Čeprav so poklicno gledališče politiki ukinili, pa gledališke dejavnosti ni mogel uničiti nihče. Ljubiteljsko obdobje ptujskega gledališča je bilo več kot zanimivo; v stavbi gledališča so delovale dramska, lutkovna in plesna skupina. Nekega dne je študentom ljubljanske Akademije za gledališče, radio, film in televizijo, združenim v skupini Zato., začela rojiti po glavi zamisel o ponovni profesionalizaciji gledališča na Ptujju. Zbrali so pogum, dovolj mladostniške trme in že nekaj znanja ter za profesionalizacijo pridobili očitno dovolj pomembnih mestnih politikov. Ključno vlogo v tem času je odigral Franc Mlakar, ki je organizacijsko vodil projekt, »rdečo luč« pa so prižgali najprej tandem Vojteh Rajher in Branko Brumen, ki sta prisluhnila Kristini Šamprl Purg, takratni vodji oddelka za družbene dejavnosti, kasneje pa še župan dr. Miroslav Luci in svetniki, ki so leta 1995 zbrali voljo in namenili denar za ustanovitev poklicnega gledališča.

Sedanjest. Programska shema Gledališča Ptuj se je v letih od ustanovitve do danes postopoma oblikovala in ustalila. Gledališče pripravi tri do štiri lastne premiere v sezoni. Od teh je ena namenjena otroški oz. mladinski publiki, tri pa odrasli. Redno uprizarja poletne predstave v zanimivih ambientih starega mestnega jedra. Lutkovni abonma je namenjen našim najmlajšim obiskovalcem. Vsaki dve leti prireja festival monodrame, ki je vzpostavil Ptuj poleg Celja, Kranja in Maribora kot slovensko festivalsko gledališko mesto. Projekt Mlada dramatika spodbuja nastajanje in uprizarjanje dramskih del mladih slovenskih avtorjev. OB-program je programski sklop, v katerem najdejo svoje mesto zamisli posameznikov, ki za svoje ustvarjanje sicer nimajo institucionalne »strehe nad glavo«. Seveda vabimo na ptujski oder tudi predstave drugih slovenskih poklicnih gledališč. Že v juniju 2002 načrtujemo SKUP – srečanje komornih uprizoritev na Ptuj, ki bo gotovo dodobra razveselil ptujsko gledališko občinstvo. Nedavno tega je bil ustanovljen Klub ljubiteljev ptujskega gledališča, ki bo za Ptujčane prirejal organizirane ogleda v drugih slovenskih gledališčih in poskrbel za živ stik med gledalci in domačim gledališčem. Naj omenimo še večletni projekt Zgodovina ptujskega gledališča. Pripravljamo serijo štirih knjižnih publikacij, v katerih bo zajet razvoj ptujske gledališke zgodovine. Z nemškim teatrom na Ptuj se ukvarja germanist Miha Toš. Avtorica knjige Prelomnice v razvoju ptujskega gledališča 1918–1958 je komparativistka Andreja Babšek. Za obdobje med leti 1958 in 1992 še iščemo nekoga, ki bi ga zanimalo gledališkozgodovinsko raziskovanje. Pripravljamo pa že tudi gledališko kroniko, ki bo spregovorila o ptujskem gledališkem desetletju na prelomu stoletja (1992–2002). Ko bodo raziskave zaključene, bo Ptuj eno redkih mest, ki bo imelo svojo gledališko zgodovino raziskano. Gledališče Ptuj je v minulih letih pripravilo načrte za celovito obnovo gledališke stavbe. Arhitekt Andrej Šmid je izpeljal preveritveni projekt, izdelal idejni projekt in nato projektno gradbeno dokumentacijo za celovito, temeljito obnovo stavbe ptujskega gledališča. Načrti predvidevajo rekonstrukcijo nekdanjega pročelja in funkcionalne in tehnične izboljšave notranjosti. V finančni strukturi dosega gledališče zavidljivih 30 odstotkov lastnega prihodka, polovico denarja daje Mestna občina Ptuj, 20 odstotkov pa pridobimo iz državnega proračuna. Posebej pomemben je podpis tristranske pogodbe o financiranju gledališča iz leta 2000 med dr. Miroslavom Lucijem, županom, Rudijem Šeligom, takratnim kulturnim ministrom, in Gledališčem Ptuj. S to pogodbo je bilo namreč ptujsko gledališče uvrščeno med »resna« slovenska gledališča, katerih program sofinancira država. V pretekli sezoni smo v našem gledališču našli 24.470 gledalcev na 167 prireditvah. Gledališče je 77-krat odšlo tudi v druge kraje po Sloveniji in tako prepoznavno predstavlja mesto Ptuj v širšem slovenskem merilu. Marsikomu se te številke zdijo velike. Ja, takšne tudi so. Samo novembra 2001, denimo, smo imeli 40 predstav: v stavbi na Slovenskem trgu smo odigrali 11 svojih predstav, 7 predstav je prišlo od drugod, 22-krat pa smo z našimi predstavami gostovali v drugih slovenskih krajih. Za svoje delo so ptujski gledališčniki prejeli strokovne nagrade (Aljoša Koltak, Gojmir Lešnjak Gojc, uprizoritev Marjetka, str. 89), Franc Mlakar pa oljenko za delo na področju kulture. Šest let po ustanovitvi poklicnega gledališča delajo Zato.-jevci in drugi ptujski gledališčniki Vojko Belšak, Romana Ercegovič, Gregor Geč, Gorazd Jakomini, Aljoša Koltak, Tadej Toš, Iva Krajnc, Helena Peršuh, Peter Srpčič, Nenad Tokalić Nešo v različnih slovenskih gledališčih. Številni od njih so imeli že v svojih prvih gledaliških korakih z Branko Bezeljak Glazer odlično gledališko vzgojo, za seboj imajo ljubljansko Akademijo; za njihovo poklicno prihodnost se zato ni bati.

Prihodnost Gledališča Ptuj pa je v rokah mestnih oblasti. Od njihovega posluha za gledališče bo odvisno, ali bodo z denarjem podprle razvojne cilje. S tem bi omogočili obnovo stavbe gledališča, ki bi stala okrog 400 milijonov tolarjev, ter redno zaposlili vsaj manjše igralsko jedro. V preteklem stoletju je bilo torej ptujsko poklicno gledališče ukinjeno in znova ustanovljeno. V stoletju, ki ga živimo, si mesto zasluži, da mu gradbeniki vrnejo nekdanji ugledni izgled sredi najlepšega mestnega trga, domači, matični igralci pa dajo potrebno življenje in odrski utrip. Ko bo gledališče na sliki, ki je pred vami, jasno, v njem pa igralci, potem bomo vedeli, da smo tam: v samozavestnem, kulturnem, ambicioznem mestu Ptuj. Šele takrat bomo lahko rekli, da smo naredili dovolj. Sedemčlanski kolektiv Gledališča Ptuj vam želi, da bi praznike preživeli lepo, s tistimi in tam, kjer se dobro počutite. Prihodnje leto naj vam prinese zdravja, poklicnih in osebnih uspehov. Hvala vam za aplavze v minulem letu; naredili bomo vse, kar zmoremo, da boste naši – upamo zadovoljni – gostje tudi v prihodnjem letu. Srečno 2002!

■ 31. DECEMBER

Gledališče Ptuj zapolni silvestrski program SNG Maribor s kar tremi predstavami: Marjetko, str. 89 na Velikem odru, Svobodnim razmerjem na Komornem in Ježkovimi Songi v Kazinski dvorani.

Mariborčan na Ptuj, Ptujčan v Maribor

Rene Maurin, Mariborčan, je bil med prvimi slovenskimi (jugoslovanskimi) dijaki, ki so v okviru izmenjav dijakov in študentov med Jugoslavijo in ZDA del šolanja opravili v Ameriki. Tako je maturiral na srednji šoli v Seattlu, nato nekaj časa študiral arhitekturo v Gradcu, kasneje pa se je odločil za študij režije na zagrebški akademiji dramskih umetnosti ... In kaj je dejal Rene na prvem sestanku kolektivu? Pravi, da so se predstavili, da od vsakega posameznika v kolektivu pričakuje ustvarjalno in zavzeto delo in da vsak ponudi čimveč svojega znanja in svežih idej.

Franc Lačen, Tednik, 3. 1. 2002

Novo vodstvo v Gledališču Ptuj

Iz danih temeljev

Rene Maurin nam je zaupal, da v bližnji prihodnosti ne namerava uveljavljati drastičnih programskih sprememb. Identitete gledališča namreč ne vidi v fanatičnem krču iskanja posiljene originalnosti in vzbujanju pozornosti, ampak v relevantnosti za gledalca v danem času in prostoru. Ohranjati želi doseženi žanrski razpon in kakovost produkcij, kar je vitalnega pomena za teater, ki se želi dotakniti gledalca.

S. Pe., Delo, 10. 1. 2002

Draga publika Gledališča Ptuj.

Letošnje novo leto ni prineslo zgolj nove letnice, na katero se bo potrebno navaditi pri izpisovanju datuma in leta z besedo pri prevzemu priporočene pošte, temveč tudi nekaj sprememb na zemljevidu slovenskih gledališč. Tako bi vas želel pozdraviti kot novi direktor vašega gledališča, v katerega vstopam z velikim zadovoljstvom, hkrati pa tudi s spoštovanjem do svojih nalog in odgovornosti ... Moje vodenje gledališča tako ne bo zapisano izvajanju egocentričnih revolucij, temveč naravni evoluciji in napredku.

Prvi nagovor Reneja Maurina stalnim obiskovalcem ptujskega gledališča, januar 2002

Rene Maurin, novi direktor Gledališča Ptuj, o načrtih ob nastopu mandata

S predhodniki si delim tudi entuziazem

»Značilnost Strelčevega direktorovanja pa je v tem, da so to gledališče postavili Ptujčani. Mogoče ni tako zelo narobe, da je ta ekipa nekako odšla. Sedaj ima gledališče priložnost, da iz Strelčevega gledališča, torej iz gledališča petih, šestih entuziastov, preraste v ptujsko gledališče. Tako se ne bo dojemalo kot nekakšen zasebni projekt, ampak kot ena izmed institucij mesta.« (Rene Maurin)

Slavko Podbrežnik, Večer, 31. 1. 2002

Ptuj / Anketa med obiskovalci gledališča

Kaj pravijo gledalci

Gledališče Ptuj se je v sezoni 2000/2001 odločilo povprašati svoje obiskovalce po mnenju o njem

Rene Maurin

Dve tretjini (obiskovalcev) sta iz Ptuja, četrtna iz okolice Ptuja in osmina od drugod. /.../ Zanimivo je, da je med obiskovalci kar 81 % žensk. /.../ Dobra polovica obiskovalcev je državnih oz. javnih uslužbencev, veliko je upokojencev. /.../ Za obisk gledališča se največkrat odločajo zaradi kvalitetne predstave, veliko obiskovalcev je izbralo trditev »To je zame pomemben družabni dogodek«. /.../ Največkrat obiskujejo lastne predstave Gledališča Ptuj, sledijo gostovanja drugih gledaliških hiš. /.../ Kot najboljši informator se je pokazala oglasna vitrina pred gledališčem in informativni lističi. /.../ Enkrat na tri mesece obiše gledališke kar 85 % obiskovalcev. Iz tega vidimo, da je večina obiskovalcev stalnih gostov gledališča. /.../ Povprašali smo jih, kako bi na splošno ocenili delo gledališča, in dobili oceno, ki presega prav dobro (4,19). Enako visoko je bil ocenjen sam program gledališča (4,19). Odnos do publike je dobil oceno 4,25, informiranje 4,38, gledališki listi 4,36. Le delo blagajne je dobilo nekoliko nižjo oceno (3,99), verjetno zaradi neprijetnega delovnega časa in tudi kakšne napake. Predlogi obiskovalcev so predvsem v smeri podaljšanega delovnega časa blagajne v popoldanski čas. /.../ Pri vprašanju, ali kaj vedo o načrtih za obnovo stavbe, se je pokazalo, da 90 % obiskovalcev ve za načrte in četrtna pozna predvidene rešitve. Torej obiskovalci dejansko živijo z gledališčem in z zanimanjem spremljajo njegov razvoj. /.../ Mnogi pogrešajo abonma, /.../ pogrešajo predvsem klasične, »resne« predstave, pa tudi komedije.

Miran Murko, Tednik, 31. 1. 2002

Danes in jutri bodo v MGL svojim obiskovalcem ponudili na ogled eno najuspešnejših komedij, ki so jih v zadnjem času uprizorili v slovenskih gledališčih. V goste namreč prihaja Gledališče Ptuj s prestavo Marjetka, str. 89, ki jo bodo v ponedeljek na odru matičnega gledališča slavnostno ponovili že stotič.

(gb/sta), Ljubljanski dnevnik, 27. 12. 2002

Lutz Hübner na stoti reprizi Marjetke

Gost Gledališča Ptuj je najbolj uprizarjani sodobni nemški dramatik Lutz Hübner

A kot je povedal v pogovoru za Večer, /.../ je sto ponovitev predstave redke dosežek celo za domače, nemške odre.

(pv), Večer, 5. 3. 2002

Ob jubilejni ponovitvi Hübnerjeve Marjetke Privlačno za profesionalce in ljubitelje teatra

Dramatik, ki se je po dragocenih izkušnjah igralca in režiserja prebil do položaja neodvisnega avtorja, ki si sam svobodno izbira snovi in oblike za ustvarjanje ter mentorsko vodi delavnice kreativnega pisanja, je prepričan, da v gledališču občinstvo odloča o tem, kaj želi gledati in kaj bo ostalo v repertoarjih.

Slavko Pezdir, Delo, 6. 3. 2002

Preproste zgodbe za zapletene probleme

V slovenščini ima vaša Marjetka podnaslov Igra za provinco in dva mestna igralca. Je tako tudi v originalu?

»Ne, vendar mi je vaša rešitev zelo všeč.«

Petra Vidali, Večer, 9. 3. 2002

Lutz Hübner

15. MAREC

P R E M I E R A

Martina Šiler Pikado

Drama

Krstna uprizoritev

Režiserka in glasbena opremljevalka

Andreja Kovač

Dramaturginja

Tatjana Doma

Lektor

Arko

Scenografka

Jana Rahela Klopčič

Kostumografka

Maja Dobnik

Asistentka dramaturgije

Martina Šiler

Igrajo

Aljoša Koltak

Ana Ruter

Mateja Pucko

Miha Arh

Odrski mojster

Marjan Pišek

Rekviziterka in garderoberka

Irena Meško

Lučni mojster

Tomaž Bezjak

Tonski mojster

Simon Puhar

Inšpicient

Vlado Planjšek

Premiera: 8 ponovitev / 940 gledalcev

Zadnja ponovitev: 4. 5. 2002*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

Nagrade: Nagrajeno besedilo na prvem razpisu za Mlado dramatiko

2002

foto Damjan Švarc

Miha Arh, Aljoša Koltak

Miha Arh, Aljoša Koltak

Nadebuden mlad teater

Vsi štirje igralci, Aljoša Koltak, Mateja Pucko, Miha Arh in Ana Ruter, so odlični, zavzeti in v zavzetosti tudi uspešni. Akademski pristop (čeprav je moški del ekipe že diplomiral) se dobro prilega ptujskemu odru, kjer smo sicer neobičajnega entuziazma vajeni tudi pri igralcih, ki so že zdavnaj zapustili AGRFT-jevske deske. /.../ Pikado je razgibana, dobro narejena, gledljiva »debitantska« predstava.

Petra Vidali, Večer, 27. 3. 2002

Razpršene dramske skice

Gledališče Ptuj je leta 2000 prvič razpisalo natečaj za mlade dramatike, za katerega upamo, da bo postal tradicionalen. /.../ Gre za enega uspešnejših in bolj konkretnih projektov, ki poskušajo širiti krog mlajših piscev dramatike, obenem pa jim omogočiti uprizoritev, kar je nedvomno prepotrebna izkušnja za pisanje. /.../ Uprizoritev je podložena z udarno glasbo, v režiji ne manjka drastičnosti, tudi nasilja, ki je včasih odigrano upočasnjeno in zaviralno, drugič, kar velja še za nekatere druge prizore, občasno pozunanjeno in brez notranje koncentracije.

Matej Bogataj, Delo, 20. 3. 2002

Ptujska poslanka Lidija Majnik o kulturnem tolarju in ptujski atletski stezi Ptuju največ iz naslova kulturnega tolarja

Obnovo Narodnega doma na Ptuj, vredno 200 milijonov tolarjev, bosta financirali država in ptujska občina – v razmerju 50 : 50, enako velja za obnovo Gledališča Ptuj.

Slavko Podbrežnik, Večer, 26. 3. 2002

Kaj bo dobil Ptuj?

Ministrstvo za kulturo je tudi podprlo pobudo Majnikove, da bi 100 milijonov tolarjev namenili za obnovo gledališča, pri čemer bi enak delež prispevala še Mestna občina Ptuj.

Franc Milošič, Delo, 26. 3. 2002

Mladi ustvarjalci in staro mesto

Župan je izrazil veselje nad tem, da se je našla skupina tako mladih ljudi, ki skupaj ustvarjajo sredi starega mesta. Naznanil je, da bo ptujsko gledališko poslopje v naslednjih petih letih spet dobilo tisto imenitno podobo z značilnim monumentalnim pročeljem, kot ga je nekoč že imelo.

Milena Turk, Ptujčan, 27. 3. 2002

Z Lidijo Majnik o zakonu o kulturnem tolarju in o naložbi v atletski stadion

»Od javnih zavodov je iz Ptuja vključena le obnova ptujskega gledališča. Pred desetletjem in več smo na Ptuj sprejeli t. i. program ptujske trojke, dogovorno pa smo kot četrti projekt priključili Gledališče Ptuj. Ministrstvo za kulturo je to mojo prijavo podprlo ...«

MG, Tednik, 4. 4. 2002

»Pišem o temah, kjer sem sam zmeden ...«

Tednikov pogovor / Lutz Hübner, avtor na sledi velikanom nemške dramatike

Lutz Hübner: »Dobil sem občutek, da na Ptujju med prebivalci vlada veliko zanimanje za lastno gledališče, da ljudje z veliko pozornostjo opazujejo delo teatra, kar danes sploh ni več samoumevno. Kulturna infrastruktura mestu daje identiteto, je tisto, kar nastaja natanko tam in ni nadomestljivo z zunanjo ponudbo ali novimi mediji. K temu sodi tudi, da gledališče ve, da mora nagovarjati potrebe mesta in meščanov, in to se dogaja na Ptujju. Nedvomen dokaz za to je veliko število uprizoritev Marjetke, ki je odlično uprizorjena predstava z odličnimi igralci. V njej sem zelo užival.«

Mihael Toš, Tednik, 18. 4. 2002

2002

■ 29. APRIL

Izide drugi razpis za natečaj Mlada dramatika.

23. MAJ
□
P R E M I E R A

OB-PROGRAM

Romana Ercegovič

Electra

Premiera v angleškem jeziku

Premiera: Gledališče Ptuj, 23. maja 2002 ob 20. uri

1 izvedba / 20 gledalcev

Zadnja ponovitev: 23. 5. 2002*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

Jutri se na Ptujju prične prvi slovenski festival komornega gledališča
SKUP se bo poklonil malim odrom in sodobni dramatiki
 Festival financira predvsem Gledališče Ptuj iz lastnega proračuna

Slavko Podbrežnik, Večer, 31. maj 2002

Vsekakor pa mislim, da gledališče ni operacija na odprti glavi, da pacient v resnici ni bolan in da umetnost vseeno mora ponujati nekaj užitka ... Upamo, da bo to festivalu tudi zaradi mesta in časa, v katerem se dogaja, uspelo!

Tako. Pridimo enkrat skup in upajmo na najboljše ...

Rene Maurin, v. d. direktorja Gledališča Ptuj
 Programska knjižica SKUP-a, junij 2002

1.—11. JUNIJ

SKUP

**SLOVENSKI FESTIVAL
KOMORNEGA GLEDALIŠČA**

(PRVIČ)

Sobota, 1. junij

Drama Ljubljana
Ekshibicionist

Nedelja, 2. junij

Gledališče Koper
Samotni zahod

Ponedeljek, 3. junij

SNG Drama Maribor
Shopping & Fucking

Torek, 4. junij

Gledališče Ptuj
Nagon

Sreda, 5. junij

Mestno gledališče ljubljansko
Zgodba o uspehu

Četrtek, 6. junij

SMG Ljubljana
Sarah Kane / 4.48

Petek, 7. junij

Prešernovo gledališče Kranj
Antigona v New Yorku

Sobota, 8. junij

SLG Celje
Ločitev

Nedelja, 9. junij

Drama Ljubljana
Jez

Nadomestna, netekmovalna predstava

Namesto: Gledališče Glej, Harold Pinter, LJUBIMEC

Ponedeljek, 10. junij

PDG Nova Gorica
Kralj umira

Torek, 11. junij

**Zaključek festivala s
podelitvijo nagrad**

Vseh obiskovalcev: 1034

1. - 11. JUNIJ

SKUP

SLOVENSKI FESTIVAL
KOMORNEGA GLEDALIŠČA

Tednik, junij 2002

Zaključno poročilo strokovne žirije

1. slovenskega festivala komornega gledališča – SKUP na Ptuj

Strokovna žirija, ki jo sestavljajo dramska igralka Milada Kalezić (predsednica), časnikar in gledališki kritik Slavko Pezdir ter pisatelj in likovni umetnik Rok Vilčnik (člana), si je od 1. do 10. junija 2002 v Gledališču Ptuj ogledala 9 uprizoritev v tekmovalni konkurenci prvega slovenskega festivala komornega gledališča – SKUP. V skladu z zaupanimi nalogami in pristojnostmi, da podeli pet nagrad za najodličnejše posamične umetniške stvaritve med predstavljenimi dosežki sodelujočih režiserjev, dramskih igralcev, scenografov (oziroma oblikovalcev luči), kostumografov (oziroma oblikovalcev maske) in avtorjev izvirne glasbe (oziroma zvočne opreme), je žirija na treh zasedanjih (4., 8. in 10. junija) temeljito pretehtala vse tekmovalne uprizoritve in najopaznejše posamične umetniške dosežke v njih ter na zaključnem zasedanju 10. junija sprejela naslednje sporočilo:

- Člani žirije SKUP-a z zadovoljstvom pozdravljamo zamisel in prvo spodbudno uresničitev oziroma izvedbo nacionalnega festivala komornih odrov v Gledališču Ptuj. Poleg organizatorja oziroma gostitelja festivala so k uspešni uresnitvi obetavne kulturne pobude odločilno prispevala vsa sodelujoča dramska gledališča, ki so se predstavila z reprezentativnimi uprizoritvami svojih malih odrov, Ministrstvo za kulturo RS in pokrovitelji, ki so prireditev gmotno omogočili, ter občinstvo, ki je vse festivalske večere solidno polnilo gledališki avditorij ter z opazno zbranostjo in živahnim odzivanjem na doživljeno prispevalo k ustvarjalno razgibanemu razpoloženju med udeleženci festivala.

2. Posamičnih odrskih stvaritev, ki so izstopale zaradi svoje poudarjene umetniške usmerjenosti in izpovedne prodornosti, očarljive skladnosti med zastavljenim in uresničenim, odrske polnokrvnosti in prepričljivosti ter nikoli ukročene umetniške ambicije po preseganju že uveljavljenega in drznem odkrivanju novega, smo člani strokovne žirije prepoznali in zabeležili več, kot jih bomo lahko na koncu nagradili. Po pričakovanju je bila po količini in kakovosti najbolj bogata in pestra konkurenca med igralskimi stvaritvami. Kljub večjemu številu izjemnih igralskih stvaritev oz. dramskih vlog smo se člani žirije v končni odločitvi podredili želji organizatorja, da naj zaradi prevladujočega deleža in širše odmevnosti igralskih stvaritev ne prezremo stvaritev preostalih pomembnih sooblikovalcev gledaliških uprizoritev. Zaradi tega smo se na koncu soglasno odločili, kot sledi:

- **Nagrado SKUP-a za režijo dobi Eduard Miler** za uprizoritev Fedrina ljubezen, 4.48 psihoza Sarah Kane v izvedbi Slovenskega mladinskega gledališča iz Ljubljane. Avtor uprizoritve je ob sodelovanju dramaturginje Žanine Mirčevske sestavil iz dveh samostojnih dramskih besedil Sarah Kane domišljeno in izpovedno enovito uprizoritev, v kateri vznemirljivo govori o posameznikovem uporništvu navzven ter navznoter. Temno podobo sodobnega sveta in brezup posameznika v njem oblikuje režiser z vsemi razpoložljivimi sredstvi neposredne odrske magije igralcev, a tudi skrbno oblikovane in nadzirane likovne in zvokovne izraznosti, vključno z učinkovito uporabo in obdelavo videa. Režiser je zajel brezkompromisno subtilno in nepopustljivo rezko po svoji resničnosti in na površje je zabrbotal usmraten smisel našega vibriranja v tem fascinantnem vesoljnem kotlu ter se razkropil po gledalcih za nekaj nadaljnjih dni.
- **Nagrado SKUP-a za igro dobi Nataša Matjašec** za vlogi Hipolita / Samomorilke v uprizoritvi 4.48 Sarah Kane v režiji Eduarda Milerja in izvedbi SMG iz Ljubljane. Dramska igralka je z intenzivno ponotranjeno igro izoblikovala mogočno paleto prepričljivih in pretresljivih človeških razpoloženj in stanj, razpetih med moško uporniško nasilnostjo in polaščevalskostjo ter žensko trpnostjo in ranljivostjo, med jasnovidnostjo poslednje točke človekovega brezupa in zmedenostjo na živalsko nagonskost zreduciranega posameznika porabniške družbe.
- **Nagrado SKUP-a za scenografijo dobi G. V. R.** za svoj prispevek v uprizoritvi Kralj umira Eugena Ionesca v režiji Diega de Bree in izvedbi Primorskega dramskega gledališča iz Nove Gorice. Jasnost vizualnega prostora predstave zaznamuje gledalčevo percepcijo odrskega vrvenja prav s svojo čisto in belo preprostostjo kot neskončnim nasprotjem temini smrtnega otepanja kralja in smrti same. Namig na človekovo krušenje v prah, ki posipan po tleh kot sipek pesek, skozi katerega kralj blodi k svojemu koncu, in kopalniška kad kot prispodoba zibeli, krste ali prestola v istem trenutku, oboje je v svoji inovativni preprostosti izjemno subtilno in direktno osmislilo to tako dokončno predstavo.
- **Nagrado SKUP-a za kostumografijo dobi Alan Hranitelj** za svoj prispevek v uprizoritvi Kralj umira Eugena Ionesca v režiji Diega de Bree in izvedbi PDG iz Nove Gorice. Kostumi te predstave, snežno beli, kot so, se skorajda stapljajo s puščavo razpadajočega kraljestva in si kot jasni likovni postulati nikakor nočejo privoščiti svojega lastnega likovnega življenja. Vendar se zdi, da telesa, ki so jih ovili in ki žarijo pod njimi, brez te svoje kože ne bi mogla biti to, kar so, le obrazi prebadajo bele lupine in gibi zaznamujejo prostor. Odmislimo dramski trenutek in pred nami zaživi do potankosti filigransko izoblikovana likovna forma, napolnjena s človeškimi telesi.
- **Nagrado SKUP-a za izvirno glasbo dobi Sebastijan Duh** za svoj prispevek v uprizoritvi Marka Ravenhilla Shopping & Fucking v režiji Matjaža Latina in izvedbi Drame SNG iz Maribora. Grozljiva energija ritma, prepletena z enoličnim ponavljanjem sintetične melodije kot podzavestnih prebliskov zadrogiranih možganov, ki gledalca prestreli pri doživljanju predstave, trešči vanj s polno močjo in razgrne pred njim vso resnično bedo in koristnost takšnega odmaknjenja od sveta.

- **Nagrado občinstva za najboljšo predstavo** festivala SKUP je po glasovanju občinstva prejela predstava **EKSHIBICIONIST**, O. J. Traven, SNG Drama Ljubljana, s povprečno oceno 2,8.

Ptuj, 10. junija 2002

Milada Kalezić
Slavko Pezdir
Rok Vilčnik

skup

slovenski festival
komornega gledališča

ptuj, 1.–11. 6. 2002

2002

Pogovor z igralcem koprškega gledališča Vojkom Belšakom **Gledalka je celo padla v nezavest**

»Na Ptuj me seveda vežejo lepi spomini. /.../ Želel bi si, da enkrat po dolgem času spet skupaj stopimo na odrske deske stari pionirji ptujskega gledališča. V nas je še zmeraj duh Ionesca in predstave Zaprta vrata, vonj vlažne grajske kleti, ki smo jo sami očistili, da bi lahko v njej naredili prostor za publiko in oder. Še vedno nas spomin odnese na nam legendarno predstavo Plešasta pevka, za katero smo skoraj vsi enotnega mnenja, da bi bila prava pustolovščina, če bi jo poskusili obnoviti. Pa da ne naštevam vseh, naj omenim še »on the road« predstavo Krčmarica, s katero smo, mislim da, obredli vso Slovenijo podolgem in počez. Zato mi ptujsko gledališče pomeni več kot samo spomin. Je predvsem osebni kapital, brez katerega ne bi bil to, kar sem. Ampak – o tom, potem ...«

Nataša Jenuš, Večer

Ptuj / Pogovor z gledališčnikoma Samom Strelcem in Tadejem Tošem **Gledališče na stičišču Save in Donave**

Tednik: /.../ To dokazuje, da Ptujčani, vsaj s strani publike, imajo posluh za odrsko umetnost. Zakaj, mislite, ni tega odziva s strani politikov?

Samo Strelec: »Ptujska politika je v nekem trenutku zbrala pogum, voljo in denar ter profesionalizirala gledališče. To ji štejem v velik plus. Je pa res, da se niso odločili za sledenje potencialom, razvoju. »Rodili« so, za »vzgojo in razvoj« pa niso mogli ustrezno poskrbeti. /.../ Sicer pa bi bilo najboljšje, če bi se pojavila politična stranka, ki bi v predvolilnem času obljubila celovito obnovo gledališke stavbe in več denarja za program. In če bi bila izvoljena. In če bi obljubo držala. In če bi parlament uzakonil, da letos jeseni iz besednjaka slovenščine brišemo besedo ČE.«

Tednik: Za vami je zelo uspešno gostovanje s predstavo Drakula v Beogradu. Bili ste deležni burnega odziva publike. Kako ste doživljali te trenutke?

Tadej Toš: »15-minutne ovacije 850 gledalcev, pospremljene z vzkliki navdušenja, rože, ki letijo na oder od vsepovsod ... so stvari, ki bi ganile še tako hladnega profesionalca. /.../ Se pravi, da imam tudi malo sreče. Morda bi vse skupaj lahko primerjali z zmago Gorana Ivaniševića v Wimbledonu, predvsem njegovega sprejema na splitski rivi.«

Miha Toš, Tednik, 6. 6. 2002

Prvi dobitniki kipcev SKUP-a

Občinstvo nagradilo Traven-Jovanovičevega Ekshibicionista, žirija pa Eduarda Milerja, Natašo Matjašec, Vlada Repnika, Alana Hranitelja in Sebastijana Duha

S. Pe., Delo, 12. 6. 2002

Stroka za Sarah Kane, publika za Eksibicionista

(pv), Večer, 13. 6. 2002

Ptuj / Slovenska gledališča s komornimi predstavami
Vsakdanjost sodobnega človeka na odrskih deskah

Franc Lačen, Tednik, 13. 6. 2002

22. JUNIJ

P R E M I E R A

Conor McPherson

Rum vodka

Prva slovenska uprizoritev

Režiser

Peter Srpčič

Prevajalec, scenograf in kostumograf

Peter Srpčič

Lektor

Arko

Igralec Miha Arh

Premiera: Ptuj, terasa gostilne Rozika, 22. junija 2002 ob 21. uri

9 ponovitev / 415 gledalcev

Gostovanja: 1; Maribor

Zadnja ponovitev: 7. 7. 2002*

(*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu)

Miha Arh

Miha Arh

Predstava ob kozarčku

Zanimiv je tokrat bil tudi gledališki list, saj je bil v obliki podstavka za pivo. Terasa pri Roziki je bila pravo prizorišče v teh vročih pasjih dneh, pa še zelo praktično je bilo, saj je žeja spremljajoči pojav ob vročini, pri predstavi pa lahko, sedeč ob mizi, tudi kaj popiješ.

Tednik, 27. 6. 2002

Zelo zelo daleč od Jeza

Zelo dober se zdi Arh predvsem v igranju fizične verodostojnosti. Izgleda kot zapitež, pristno izgledajo gibi, mimika in večje fizične akcije (recimo bruhanje). Dobro tudi s publiko komunicira. Toda za vse ostalo, in to je seveda bistveno, za igro navznoter, ki jo McPherson zahteva, bi bila potrebna že razvita, intenzivna igralska osebnost. Še veliko bolj pa bi bil potreben režiser oziroma najverjetneje kar še dramaturg, ki bi znal dramo prebrati in razdelati.

Petra Vidali, Večer, 28. 6. 2002

Preveč za želodec

Miha Arh odigra pripovedovalca samo rahlo tonirano s tistim kakor žlahtnim, od zunaj gledano pa pretiranim pijanskim patosom, ki ponavadi spremlja tovrstne inventure.

Matej Bogataj, Delo, 28. 6. 2002

2002

■ 4.–6. JULIJ

**Poletni lutkovni Pristan na Ptuju -
plato pred gledališčem ob 18.30 uri.**

Lutkovno gledališče Maribor
Kužek in sonček

Gledališče Lampion – Češka
Zaklad čarovnice Mračnice

Lutkovna skupina Uš
Začarana ladja

■ 9.–13. JULIJ

Na ptujskem gradu ponovitve Nagona.

Težave zaradi decentralizacije
Kritikova sezona 2001/2002 – gledališča

Manj ambiciozen je bil repertoar Gledališča Ptuj, ki nudi možnost predvsem mladim gledališkim ustvarjalcem na začetku kariere, pri tem pa je vprašljivo, ali ni kakšna druga gledališka institucija, recimo Glej, za takšne projekte primernejša. Uprizorili so Pikado Martine Šiler /.../,

vendar je režiserkin poseg v besedilo tega okrnil, posamezne prizore pa premalo zaostрил. Otroška predstava *Princeska in čarodej* je zgrešila svojo ciljno publiko, saj je bila nekje med didaktičnim izštevanjem in pravljico z nedoločenimi (stranskimi) vlogami, monodrama *Rum vodka* pa je bila ob premieri razvlečena, preveč lokalno, pa ne ptujsko, zastavljena, in bi nujno potrebovala zgoščanje.

Matej Bogataj, Delo, 23. 7. 2002

Kakovostno različno obdobje

Gledališča sezona 2001/2002, PG Kranj, SLG Celje, Gledališče Ptuj

Sezona v Gledališču Ptuj je pokazala, da preverjene formule (komunikativne komorne drame ali monodrame, ne preveč ali skoraj ne eksperimentalne, solidna režija in igralski entuziazem), ki se je zdela samoumevna, ni tako samoumevno lahko uresničevati. *Pikadu /.../* je očitati še najmanj – gre za mlado dramo, mlado režijo in igro. Nasploh se zdi odločitev za uprizarjanje mlade dramatike, tako kot odločitev za festival komornega gledališča ali prej monodrame, danim razmeram ptujskega gledališča optimalna. Žal pa *Pikado* ni imel uravnoveženega nasprotja. Ne *Princeska in čarodej* ne *Rum vodka* nista »zreli« predstavi, celostno sploh ne, pa tudi v nobenem od segmentov ne povsem. Zavedam se, da je lahko takšno ocenjevanje nepravilno, ker ne upošteva produkcijskih težav, zlasti tistih finančne narave. Toda nekatere izbire – ponavljanje nesolidnih izbrancev – niso finančno pogojene, se zdi.

Petra Vidali, Večer, 26. 8. 2002

Zasnežene strehe ptujskega gledališča

Sneg, ki je lansko zimo padel na strehe ptujskega gledališča, se kljub poletni vročini še ni stopil. Pri tem ne mislimo na uresničeni repertoar ptujskega gledališča niti na menjavo direktorja, temveč na poslikavo, ki marsikoga zbode v oči. Tudi turiste, ki brez vodnika in zemljevida Ptuja ne morejo verjeti, da pisane hiše z »zasneženimi« strehami na Slovenskem trgu 13 skrivajo vhod v gledališče.

(mko), Večer, 3. 8. 2002

foto Samo M. Strelec

foto Samo M. Strelec

Gledališče Ptuj z distance

MNENJA NEKATERIH AKTERJEV PONOVSNE PROFESIONALIZACIJE

Vojko BELŠAK,

eden od ustanoviteljev Zato.-ja, po študiju
dramske igre član Slovenskega stalnega
gledališča Trst, trenutno zaposlen v
Gledališču Koper.

Začetki!

Kot vedno. Ujel sem zadnji vlak. Knjiga je tik pred izdajo in Samu že več kot leto dni obljubljam, da bom napisal kaj o naših začetkih. Ups! Samo trenutek ...! Leto dni? Počakaj, če je tega leto dni ... ja, koliko časa je pa minilo od ... Moj bog! Ne more biti res! Šele sedaj sem se zavedel, da je minilo že deset let. Desetletje, pa se mi zdi, kot da je bilo včeraj. Mogoče se pa ravno zato nisem in nisem mogel odločiti, da bi napisal teh nekaj vrstic – ko pa je bilo včeraj. Kaj naj pa pišem o »včeraj«? Saj to tako vsi vemo. No, pa ni bilo včeraj, ampak je bilo pred desetimi leti, ko smo skupaj sanjali velike sanje.

Vedno znova se ob kakšni »šank debati« spomnimo na tiste začetke, v umazani in vlažni kleti Ptujkega gradu. Še zdaj mi ni čisto jasno, ali nam je Boban – takratni direktor muzeja – dovolil, da se igramo gledališče v njegovi kleti zato, ker je sam ljubitelj gledališča in je mogoče celo verjel v nas, ali pa je enostavno videl priložnost, da se v umazani kleti znebi tovornjaka ali dveh umazanije – česar pa mu niti ne zamerim, saj smo kar kipeli od entuziazma in naivne zagnanosti. Mojemu očetu, ki ima na srečo gradbeno firmo, sem rekel, da potrebujemo samo kakšno »furo«. Mogoče. In izkazalo se je, da ... no ja, za Sina in Umetnost – bi se reklo. Tudi mama je doprinesla svoj delež z vestnim pisanjem in poročanjem v medijih o naših načrtih in podvigih nastajajočega gledališča. Vsak pač kot je vedel in znal. In takih je bilo, hvala bogu, veliko.

Tisto sezono (bila je edina predstava) se je s Sartrovimi Zaprtimi vrati vse končalo, kot je bilo načrtovano; če seveda odštejemo nekaj zvitič gležnjev zaradi visokih pet, ki smo jih nosili fantje (Tadej, Nešo in jaz), in če odštejem žulje, ki smo si jih prislužili z adaptacijo ambienta. Se je pa splačalo. Na premieri se je namreč pojavil nek čuden veter, ki je švignil skozi okenske line grajske kleti in ustvaril edinstveno atmosfero, da je bilo še najbolj primerljivo s kakšno sceno na vampirskem žuru v Transilvaniji. Neponovljivo. Če pa že govorim o tem, kako se je kaj splačalo, naj omenim tudi pogodbo, ki smo jo takrat podpisali s Francijem. Za vaje in premiero smo dobili celih 50 DEM (t. i. nemških mark – pojasnilo za tiste, ki ste se rodili malo kasneje, = 25 evrov). Ja no, kakor pri vsaki stvari na začetku: vsaka velika pot se prične z malimi koraki, ali pa: slab začetek – dober konec, ali pa: kdor ni z majhnim zadovoljen – velikega vreden ni, ali pa: »bolje išta – nego ništa«, ali pa: kdor drugemu jamo koplje – ... Ups! Ne, ne, ... Skratka, imeli smo vse, kar imajo veliki: nekaj denarja (bolj dobrodelni prispevki), nekaj znanja (ko pomislim, mi kar slabo rata) in predvsem našega glavnega in nepremagljivega aduta – veliko, veliko dobre volje, entuziazma in pripravljenosti, da naredimo veliki met. To je gledališče na Ptuj. In Bog nam je stal ob strani – oziroma tudi on!

Potem smo leto preživeli spet na Akademiji in vsak bolj ali manj po svoje. Dokler ni prišel čas, da med poletjem spet nekaj ustvarimo. In sledila je meni zelo draga predstava: Ionescova Plešasta pevka. Še zdaj se spomnim ogromnjaške scene, ki je imela na sredini avto; zaradi nje so na našem gostovanju v MGL-ju vsi njihovi odrski delavci stisnili rep med noge, ko jo je bilo treba raztovoriti in sestaviti. Res jim je moral biti strašen pogled na mlade Ptujčane, ki so si s seboj pripeljali ogromno garažo, narejeno iz dober centimeter debele iverke, težko bogvedi koliko, in še avto povrh vsega. Zato pa so se toliko bolj izkazali naši fantje, ki so garali ves dan, da so ujeli zadnji trenutek pred predstavo, da smo lahko začeli. Na odru smo imeli tudi bazenček. Ne tako velik, kot ga je imelo v »starih« časih mariborsko gledališče, ampak ravno dovolj velik, da sva si lahko jaz in moja žena (beri Tadej) privoščila prijetno osvežitev z namakanjem nog. Naj povem, da je bil Tadej zelo skrbna žena. Še več. Na istem gostovanju sem si na predstavi nerodno porezal dlan, ko sem z roko udaril po mizi in zlomil kozarec. Prerezal sem si kite in živec na mezincu. Kri je naenkrat špricnila po celi mizi in Tadej mi je že stal ob strani, kot se za skrbno in čutečo ženo spodobi, ter mi sproti podajal

papirnate brisače, dokler krvavitev ni ponehala. To je opravil tako profesionalno, da mi ni bilo nikoli jasno, ali je tako »noter padel« ali pa se mu je sprožil podedovan refleks za medicinsko intervencijo. Publika je bila navdušena nad »efektom«, mi smo predstavo čudoviti izpeljali do konca, jaz pa sem si prislužil šive na urgenci Kliničnega centra.

Publika je bila navdušena nad predstavo. Bili smo pravi »dream team«. Vsi skupaj. Tisti za odrom in tisti na odru. Sanjsko. Najlepše, kar se lahko zgodi ob prvih korakih mladega gledališča. Dobra predstava. In to je Plešasta pevka gotovo bila. Celó v zadnjem času, po tolikih letih, odpiramo možnosti, da bi jo le nekako obnovili. Z isto zasedbo, če bi bilo mogoče. Mogoče bo pa Samu uspelo, da spet sestavi »dream team«. Mogoče. Mogoče pa je ostal samo še »team« in ni več »drama«, ali pa je ravno obratno. Vsi smo se razkropili po celi Sloveniji. Jaz v Koper, Gorazd v Gorico in Grega v Trst. Kako gre tisto – daleč od oči, daleč od srca? Bomo videli.

In prišla je Krčmarica. Predstave Krčmarica Mirandolina se najbolj spomnim po nešteti gostovanjih po vseh »vukojebinah« naše lepe, male dežele. Še zdaj se spomnim, kako smo sceno, ki je bila sestavljena iz prometnih znakov, natovorili v svoje avtomobile in jo v njih kar naprej vozili. Takrat sem že delal v Trstu, kamor sem se vozil tudi po dvakrat na dan iz Kopra. In večkrat sem moral s svojo polomljeno italijanščino razlagati carniku, da sem »artista«. Šele ob njegovem dvomljivem in presenečenem pogledu sem zaznal, da to pri njih ne pomeni to, kar sem mislil, da pomeni. Po mojem si me je težko predstavljal v kakšnem nočnem lokalu s pomanjkljivo garderobo, kako izvajam vratolomni ples na prometnem znaku, recimo. Tako se mi je v zadregi šele čez čas posvetilo v nekem temnem kotičku italijanske jezikovne skrinjice in sem mu pojasnil, da gre vseeno za poklic manj dvomljivih obrtnih veščin. »Attore di prosa« ga je pomirilo, čeprav si vseeno ni znal razložiti, kaj pri hudiču imajo prometni znaki za opraviti s teatrom. Gostovanje, gostovanje in še enkrat gostovanje. V vsakem vremenu in v vsakem letnem času. Tudi ta predstava je bila uspešnica. In bila je predvsem čudovita predstavitev nastajajočega gledališča. In še komedija povrh. Ljudje si radi zapomnijo lepe in prijetne stvari. Lepe stvari, lep poklic, dobro vzdušje, dobre, neponovljive predstave. Občutek popolnosti. »Dream team«. To so pridevniki, ki opišejo naše začetke. Vse tri predstave, vsi tisti ljudje, ki jih je teater družil v tistem obdobju, vse to označuje začetek profesionalnega gledališča na Ptuj. Zaznamovalo pa je tudi moje prve stopinje na poti profesionalizma, pa tudi privatnega življenja. V meni so se izkušnje in občutki tistega obdobja zarasli kot kakšna stara trta, ki daje vino, kot ga ne najdeš nikjer drugje. Brez tega bi se počutil na tej čudni poti sila osiromašen in izgubljen. Verjetno.

Toliko torej o Začetku. Ne vem niti, ali je sploh primerno govoriti o začetku. Ta začetek se je rojeval že prej, na Brankinem amaterskem odru, ko se med seboj nismo niti dobro poznali in smo že stali na skupnih odrskih deskah. Vsi skupaj: Samo, Gorazd, Nešo, Tadej, Helena, Aljoša ... in seveda mnogi drugi, ki skrbijo, da na Ptuj ne ugasne ljubezen do gledališča tudi takrat, ko nas ni tam: Anica, Tomaž, Marjan, Irena, Boban, Urška, ... in vsi tisti, ki se jim opravičujem, ker sem jih izpustil, pa ne pozabil.

Začetek? Kje sploh je? Ali sploh je začetek? In tako kot me to vprašanje popelje v mislih nekam daleč daleč nazaj in se mi zazdi, da ne obstaja nič drugega kot ena svetla misel, tako je v meni naseljena izkušnja nastanka novega gledališča. Kot potovanje skozi čas. Zaznamovali so me ljudje, misli, smeh, občutki, prvi reflektorji, tekst, ki ga nisem razumel, goreče vztrajanje za ideale ... To je darilo, ki sem ga dobil kot popotnico.

In danes? Zapluli smo v večje morje. Mogoče se še srečamo. Tako je pač življenje.

Hvala vsem! Naj nam mirno morje stoji ob strani.

Avgust 2002

TOMAŽ BEZJAK,

od samega začetka srce tehnike skupine
Zato. Danes zaposlen v Gledališču Ptuj kot
lučni in tonski mojster.

Specialni efekti

J. P. Sartre, Zaprta vrata, premiera

Torej, bila je premiera; že sama po sebi nekaj posebnega. Ekipa svoje delo na ogled postavi in upa, da bo publika to sprejela. Vsak po svoje se pripravlja na ta večer, eni z večjo, drugi z manjšo tremo. Igralci in tudi režiser so pri tem še najbolj izpostavljeni, ostali del ekipe pa – če je bilo dovolj vaj – lahko zelo mirno pričakuje premiero.

Vendar je bila to posebna premiera, saj smo prvič uporabili posebne efekte, ki pa jih nismo bili načrtovali. Da razložim. Pred predstavo nas je malo skrbelo vreme. Čeprav je bila predstava notri, v grajski kleti, v kateri je bilo že tako dovolj vlage, se je zunaj obetala še nevihta. Le-ta bi nam lahko pošteno pomešala štrene, vendar pa se je zgodilo ravno nasprotno. Grajska klet kot prizorišče je bila idealno prizorišče za dogajanje v peklu. K popolnosti uprizoritve je ravno ob pravem času svoje dodala tudi narava. Predstava je dosegla svoj višek ravno takrat, ko se je nevihta pokazala v vsej svoji moči. Na višku predstave je zunaj začelo pihati, grmeti, bliskati, deževati; vse to je posledično vplivalo tudi na dogajanje notri. Pa ne samo z zvočnimi efekti, ampak tudi z vizualnimi. Reflektorji so bili položeni na okenskih linah, na katerih se je sčasoma nabralo kar nekaj peska in prahu. In ko je veter začel pihati skozi line v notranjost, je pričaral efekt, ki se ga verjetno ne bi sramoval noben studio, ki se ukvarja s posebnimi efekti. Ta pa je bil še posebej dober že zato, ker je bil čisto naraven. Ko se je predstava bližala koncu, se je tudi nevihta začela umirjati; tako je bilo na koncu vse na svojem mestu.

Da bo čisto jasno: nam tega efekta nikoli ni več uspelo pričarati. Tako je imela ta premiera poseben čar, ki ga – če se še tako trudiš – umetno ne moreš nikoli pričarati.

Avgust 2002

BORUT FEKONJA,

prvi predsednik Sveta javnega zavoda
Gledališče Ptuj.

Spoštovani in dragi prijatelj g. Samo M. Strelec, ki je vodil ptujsko gledališče v letih 1997–2001 in je v času nastajanja pričujoče knjige ves čas deloval kot spiritus agens, me je prosil, naj kot prvi predsednik Sveta javnega zavoda Gledališče Ptuj napišem nekaj misli, morda spominov ali kaj podobnega za ta zbornik. Dolgo časa sem se tega nekako izogibal, saj nisem gledališki človek in torej nimam o tem kaj posebnega povedati; tisto, kar bi pa kot član sveta lahko povedal, je že tako izpričano v listinah, predvsem v zapisnikih s sej sveta gledališča, ki so vsakomur, ki ga to zanima, pa naj si bo zaradi poklicne ali osebne radovednosti, brez večjih težav dostopno. To sem gospodu Strelcu tudi povedal, toda ni odnehal in me je, z njemu lastno duhovitostjo, pozival, naj vendarle kaj napišem, dokler mu končno nisem obljubil in mu nato dolgo in predolgo dolgoval ta prispevek. Kadar koli sem nastavljal pero na papir, da bi napisal vsaj osnutek, se misli nikakor niso hotele prižgati, pero pa ne steči. Naposled se je približal skrajni rok za oddajo gradiv in ker obljuba dela dolg, sem sklenil resno prijeti za pero (bolje rečeno za tipkovnico računalnika). Esto bonus saltem, si non potes esse peritus. Naj torej poskusim ...

Nekega dne, mislim, da je bilo ob koncu leta 1995 ali v začetku leta 1996, me je po telefonu poklical nek tedanji ptujski mestni svetnik in me vprašal, ali bi hotel biti član v svetu zavoda novoustanovljenega ptujskega gledališča. Ker sem imel gledališče že od nekdaj rad in ker sem gospodu svetniku pred tem že odklonil njegovo prošnjo, da bi bil član v nekaterih drugih komisijah mestnega sveta, sem tokrat sprejel in se strinjal, da me na mestnem svetu Mestne občine Ptuj predlaga v izvolitev. Kmalu zatem me je poklical nek občinski uradnik, čigar imena se več ne spomnim, in me povprašal po mojih osebnih podatkih, ki da jih potrebuje za postopek pred mestnim svetom. Ne dolgo zatem sem po pošti prejel sklep, da sem imenovan v svet gledališča kot predstavnik zainteresirane javnosti.

V pojasnilo naj povem, da je svet gledališča sestavljen iz dveh predstavnikov ustanovitelja, dveh predstavnikov tako imenovane zainteresirane javnosti in dveh predstavnikov zaposlenih v zavodu. Vsakokratne predstavnike ustanovitelja in javnosti imenuje Mestni svet Mestne občine Ptuj, predstavnike zaposlenih pa imenujejo zaposleni iz svojih vrst. Teh v začetku še ni bilo, saj je bila v novoustanovljenem zavodu zaposlena le ena oseba. To je bila ga. Anica Strelec Bombek, ki se je spominjam po velikem entuziazmu, prizadevnosti in veselju do dela v gledališču, kar je ohranila vse do danes.

Gledališče Ptuj je ustanovila Mestna občina Ptuj z odlokom o ustanovitvi javnega zavoda Gledališče Ptuj 4. 12. 1995. Kakor vemo, je ustanovitev gledališča plod večletnih prizadevanj skupine mladih gledaliških ustvarjalcev, organiziranih v neformalni gledališki skupini, znani pod imenom Gledališče ZATO. Sprejem občinskega odloka je kot akt lokalne politične oblasti zgolj naravna posledica nekajletnega delovanja teh zavzetih mladih gledališčnikov in njihovega prizadevanja za ponovno vzpostavitev poklicnega gledališča v našem mestu. V ustanovitvenem odloku lahko preberemo, da je ptujsko gledališče javni zavod, katerega osnovna dejavnost je ustvarjanje najmanj dveh profesionalnih gledaliških predstav na eno gledališko sezono. Če me spomin ne vara, je bilo v gledališču v prav vseh sezonah doslej predstavljenih več kot dve gledališki predstavi, nastale kot lastna produkcija ptujskega gledališča; že to je pokazatelj, da je gledališče upravičilo svoj obstoj in namen.

Morda ne bo odveč, da zdaj, povzemajoč določila ustanovitvenega odloka in statuta, nekoliko predstavim organe, ki na podlagi teh aktov v gledališču delujejo. Bralec, ki ga tovrstne suhoparne informacije ne zanimajo, lahko naslednje tri odstavke mirno preskoči.

Organi ptujskega gledališča so uprava, svet gledališča in strokovni svet gledališča. Uprava je samo drugo ime za direktorja. Direktor mora nastopati v dveh vlogah: kot poslovni vodja ali poslovodja, torej tisti, ki bi mu v poslovnem svetu s priljubljeno tujko rekli tudi menedžer, in hkrati kot programski direktor ali umetniški vodja. Medtem ko sta v nekaterih večjih gledališčih obe funkciji ločeni in imajo ta gledališča poleg poslovnega direktorja posebej še umetniškega vodjo, je v ptujskem gledališču oboje združeno v enem samem direktorju. Zato so njegove pristojnosti mnogoštevilne in je tudi njegova odgovornost toliko večja. Direktor vodi poslovanje in organizira delo v gledališču, ga zastopa in predstavlja, predlaga letni repertoar, vsako leto pripravi in poda poslovno in programsko

poročilo ter odgovarja za uresničitev sprejetih načrtov, za strokovno in zakonito delo v gledališču in za poslovne rezultate nasploh.

Strokovni svet gledališča se redko sestaja, vendar nikakor ni nepomemben organ. Njegova naloga je določati strokovno podlago za program dela in razvoj gledališča, obravnavati vprašanja v zvezi s strokovnim delom v gledališču in podajati mnenja, predloge in pobude za reševanje teh vprašanj. Strokovni svet je sestavljen iz treh članov, ki jih imenuje svet gledališča izmed strokovnih delavcev gledališča ali zunanjih strokovnjakov z gledališkega področja, od tega dva člana po lastni izbiri, enega pa na predlog Kulturniške zbornice Slovenije. Sedanjemu strokovnemu svetu predseduje prof. Darinka Čretnik, člana pa sta diplomirana akademska igralka gdč. Alenka Tetičkovič in g. Tadej Toš, oba ptujskemu občinstvu dobro znana po svojih odličnih nastopih. Ker strokovni svet daje svoja mnenja in predloge direktorju in tudi svetu gledališča, je lahko pri strokovnih vprašanjih v veliko pomoč obema.

Svet gledališča ali svet zavoda upravlja z gledališčem kot javnim zavodom. Njegove pristojnosti so sprejemati program dela, finančni načrt in zaključni račun, programsko in poslovno letno poročilo, opravljati nadzor nad poslovanjem zavoda, sprejemati statut in pravilnike, imenovati disciplinsko komisijo, oblikovati delovna telesa, določiti njihove pristojnosti in imenovati njihove člane, odločati o pritožbah delavcev in drugo.

Svet gledališča ima šest članov, katerih mandat traja štiri leta. Člani, ki nas je imenoval Mestni svet Mestne občine Ptuj, to nalogo opravljamo že drugi mandat. To smo: ga. Lidija Majnik in g. Emil Tomašič kot predstavnika ustanovitelja, kot predstavnika zainteresirane javnosti pa ga. Hilda Slekovec in jaz. Svet zavoda se je prvič sestel dne 19. aprila 1996. Dolgo časa smo bili navedeni štirje člani sami. Do popolne zasedbe sta manjkala še dva člana, predstavnika zaposlenih. Ker so se delovna mesta v gledališču postopoma zapolnjevala, sta se nam manjkajoča člana pridružila šele precej kasneje, mislim, da nekako sredi leta 1997. To sta bila ga. Anica Strelec Bombek, organizatorica programa, in g. Tomaž Bezjak, lučni in tonski mojster, ki ga je kasneje zamenjal g. Marjan Pišek, odrski mojster.

Sprva smo se sestajali v prostoru, kjer je nekdaj imela pisarno Zveza kulturnih organizacij. To je tisti prostor v gledališču, kjer zdaj občasno deluje gledališka kavarnica. Sestankovali smo ob mali klubski mizici, mnogo premajhni za ta namen, komaj dovolj veliki, da si nanjo lahko položil gradivo, če si jo uporabil kot podaljšek svojih kolen. Gospa Bombek, ki je prizadevno pisala zapisnike, je sedela nekoliko vstran, za pisalno mizo. Kasneje so gledališke pisarne uredili v stavbi ob gledališču in smo od takrat dalje imeli seje v direktorjevi pisarni, ob konferenčni mizi primerne velikosti. Prvo sejo sveta zavoda, ki je bila torej dne 19. aprila 1996, je sklical takratni vršilec dolžnosti direktorja g. Franci Mlakar, ki ga pred tem nisem poznal, a sem v njem kmalu opazil veliko ljubezen do gledališča in širino v poznavanju gledališkega sveta. V začetku se je svet sestajal dokaj pogosto. Razumljivo, saj je bilo treba sprejeti statut, sistemizacijo delovnih mest in druge akte, zaposliti osebje in drugo. Na dnevnem redu so bile točke, kot so na primer potrditev statuta, določitev volilne komisije za izvolitev predstavnikov delavcev v svet gledališča, sistemizacija delovnih mest, kadrovanje in podobno. Listine pričajo, da je imel svet v letu 1996, od aprila do decembra, torej v devetih mesecih, kar šest sej, v prvi polovici naslednjega leta pa še štiri. Nato se je svet sestajal bistveno redkeje, v povprečju morda dvakrat ali trikrat na leto. To pa zato, ker je do takrat delo v gledališču že lepo steklo in je vodenje prevzel novi direktor, g. Samo M. Strelec, ki je sprejemanje vsakodnevnih operativnih odločitev opravljal v okviru svojih nalog in zato ni bilo več potrebe, da se svet pogosto sestaja.

Gradivo, ki smo ga na sejah obravnavali, je bilo zmeraj zelo skrbno pripravljeno. Vsak član je skupaj z vabilom zmeraj prejel tudi vsa potrebna poročila, predloge, osnutke, obrazložitve, priloge in drugo, kar je bilo treba, da smo bili nazorno poučeni o problematiki, ki smo jo obravnavali, in preskrbljeni z informacijami, ki smo jih pri odločanju potrebovali. Velikokrat zelo obsežno gradivo je bilo vedno pravilno speto, označeno, oštevilčeno in nazorno urejeno. Delavcem v gledališki pisarni dolgujemo za to prav lepo zahvalo.

Med vodstvom in svetom gledališča se je razvilo vzorno sodelovanje, na sejah pa smo vedno delali v prijetnem ozračju, ki ga je prevevalo medsebojno zaupanje. Tudi sicer sem opazil, da delavci v gledališču delajo v prijetnem vzdušju in da imajo svoje delo resnično radi. To je bilo čutiti vedno, kadar sem prišel v gledališke pisarne, pa naj si bo na sestanek ali pa samo po vstopnici. Čeprav nisem nikoli stopil v zaodreje, v gledališke garderobe in na vaje, sem prepričan, da je takšno vzdušje vladalo tudi tam. Moralo je biti tako, saj se je to naposled odražalo tudi v dvorani med predstavo in slednjič pri zadovoljnem občinstvu. Našemu gledališču želim, da bi bilo tudi vnaprej tako.

Ptuj, 13. 8. 2002

GREGOR GEČ,

eden izmed ustanoviteljev gledališča Zato.,
zdaj dramski igralec v Slovenskem stalnem
gledališču Trst.

KAKO JE NA ODPRTEM MORJU ZA ZAPRTIMI VRATI PLEŠASTA PEVKA SREČALA KRČMARICO
Spomini in spominčki od tu in tam

... In je bil vroč junijski ponedeljek leta 1992, ko sem skupaj z Barbaro kopiral in pošiljal tekste za sprejemne izpite na AGRFT. Bil je zadnji dan za oddajo. Pa še prošnje je bilo treba overiti. Skratka, kup birokratskih neumnosti, da si sploh lahko deležen sprejemnih izpitov na Univerzi.

In na ta isti ponedeljek me obiščeta Samo in Branka. Bilo je popoldne, sedeli smo v hotelu Ormož, ko sta mi razgrnila vzrok svojega prihoda: ali želim sodelovati v poletni predstavi na Ptuj. Seveda, sem odgovoril, vendar mi je padla tema na oči, ko sta mi povedala, da se vaje začnejo čez dva dni. Povedati moram, da sem imel taisti teden rezerviran za pripravo na sprejemne, ker sem do tistega trenutka znal samo eno pesmico na pamet. In sem sprejel. Tisti teden je ostal nepozaben, saj sem med vajami za predstavo študiral tekste za sprejemne. In mi je uspelo.

Tako sem skupaj s peščico pogumnih fantov in punc zajadral v neznane vode, ki se danes imenujejo GLEDALIŠČE PTUJ. Zakaj? ZATO. He, he, he. Pa vendar ...

... Slawomir Mrožek – NA ODPRTEM MORJU se je imenoval prvi otok našega skupnega jadrnanja. Bil je julij. In smo tudi res jadrnali – po ribniku v Ljudskem vrtu, v vojaških čolnih, tudi sredi noči, v vročini, kjer smo si žejo gasili s toplo radensko, kjer smo prenašali skupine obiskovalcev Ljudskega vrta, kjer je vsak imel kakšno pripombo, tudi gospa, ki je pripomnila, da »bote fse tote lotose vničili«, misleč lokvanje, nas ni ustavila na poti do cilja: predstava na otočku sredi ribnika ... Z manjšimi zapleti, predvsem ko je bilo treba v predstavi pogoltniti košček WC-papirja. Ne bom pozabil izraza na obrazu Urške, ko ji ni šlo po grlu navzdol. Ervin je pa tudi samo debelo pogledal, ko mu je Samo pokazal otroški čolniček, s katerim je kot poštar moral priplavati do otoka. In Vesnin izraz na obrazu ob vzdolnih otrok: »Vesna, glej me!« In Samo kot povodni mož, ko se je zvrnil v ribnik in s sabo prinesel polno mulja. Pa »šavje-party« za moč in energijo. Smeha poln ribnik. Še ribe so se smejale, na svoj način.

In nam je uspelo. Meni do take mere, da mi moja najboljša prijateljica po premieri ni čestitala, češ »kakšna svinja si«, kar sem v vlogi Debelega tudi res bil. Pa brez strahu, ko nisem na odru, sem čisto prijazen fant ...

Zapihal je nov veter, ki nas je odnesel proti temnemu in hladnemu otoku: J. P. Sartre – ZAPRTA VRATA. V mrzli in prašni kleti smo čustva izlivali kar po tleh in jih zažigali. Spet do smeha. In Mozart nam je stal ob strani.

ZATO smo tudi odpotovali na gostovanje v Rim (jaz bolan in z vročino, poln zdravil), kjer naj bi igrali pod baziliko, v katakombah. Ha, je bilo res pod baziliko, ampak je bil urejen teater, pravi pravcati – TEATRO EUCLIDE. Nismo vedeli, ali se smejeti ali jokati. Po instant ogledu Rima, za kar je zaslužen Branko, smo se odpravili v klaretinski samostan, kjer smo spali. Aha, pred spanjem še malo zelenih substanc za lepši in konstruktivnejši spanec.

Drugo jutro nas je čakal Samo, zelo resen in strog. Na poti v Euclide smo molčali. Morali smo narediti novo predstavo, brez tisto malo efektov ognja, peska, cigarete, ker italijanski zakoni tega ne dopuščajo. Dobesedno izlivali smo čustva za tistih bore malo gledalcev, pa zato bolj kvalitetnih. Nešo je partizansko potočil kri na odru in zmagal. In komentar študentke filozofije o predstavi: »Do tega trenutka nisem razumela Sartra. Zdaj ga razumem.« In temnopolti študent, ki ni razumel niti besedice, je vzhičen hodil med nami: »The best! Yeah! The best!« A? »To pa že je nekaj,« smo si dejali in se utrujeni, a zadovoljni in veseli kot zmeraj, odpeljali Sloveniji naproti. Vse poti so vodile v Rim ...

... Zdaj je pa že čas za pravo predstavo v gledališču. In ta novi otok, ki smo ga osvajali, se je imenoval E. Ionesco – PLEŠASTA PEVKA. Na ladji nas je bilo vedno več. Gordana me je spravljala v smeh vsakič, ko je prinesla nov kostumski dodatek za mojo gospo Martin. Ker je bila vročina

neznosna, smo se odločili za projekt »Prezračevanje gledališča«. Odprli smo vsa vrata in noč prespali na odru. Nič ni pomagalo, vroče je bilo še naprej, mi smo bili pa bogatejši za izkušnjo. Tudi Samo je postal in ostal bogatejši, saj smo mu pripravili nič kaj ljubo presenečenje. Na Vesninah plesnih vajah smo uprizorili, da sem si zlomil nogo. Samo je ves blede pritekel na oder, Gordana je stekla po mokre brisače, Vojko je dodal, da je najbrž koleno, ker je čudno zaškrtalo, jaz, ves prepoten in ležeč na tleh, sem rahlo zastokal, Nešo pa mu je v tistem trenutku pod nos pomolil torto s svečkami. Za rojstni dan.

Tudi Vojko je partizansko potočil kri – na predstavi v MGL. Udaril je po kozarcu, le-ta se je zdrobil. Tadej kot njegova žena je vstal in mu podal papirnate brisače, da si je ovil krvavečo roko. In igrali smo naprej. Do konca. In zmagali. Vojko pa zmagovito naravnost na urgenco. Nič hujšega, do poroke bo že ...

... Zdaj pa že imamo izpit za jadranje, ki se imenuje pravo profesionalno gledališče, ZATO bomo tokrat spet zapluli na odprto, v Dominikanski samostan, na otok P. Turrini – KRČMARICA. Spet novi in novi jadralci. Ponovno odvisni od vremena smo na žgočem soncu preigravali karakterje, se ozirali v nebo, da bi vzdržalo brez dežja. In uspeli prepotovati celotno Slovenijo in prebuditi vse grajske duhove po gradovih Slovenije, kjer smo igrali za staro in mlado. Tudi na poroki našega direktorja Francija. Kot darilo. Hrabro, ni kaj. ZATO smo zmagali s 50. ponovitvijo v Portorožu na vinarskem kongresu. Prva predstava, pa toliko ponovitev, iz tega gledališča še nekaj bo ...

Lepo je bilo. Bo ostalo v meni. ZATO sem bogatejši.

V rojstnem Ormožu, pozimi 2000

FRANC MLAKAR,

menedžer Gledališča Zato. in kasneje
v. d. direktorja Gledališča Ptuj.

Bil sem in sem v mislih še vedno del tega teatra!

Začetek začetka. Pozno jeseni leta 1993 sta me doma, v Skorbi, obiskala Samo Strelec in Vesna Tomsič. Bil sem nekoliko presenečen, glede na to, da sva bila s Samom znanca iz osnovnošolske dramske skupine, sicer pa se nisva družila. Samo mi je takrat predlagal, naj se pridružim skupini za izvedbo ideje o ponovni profesionalizaciji ptujskega gledališča, in sicer kot organizacijski vodja. Vzel sem si teden dni časa, razmislil in rekel: da. K meni ju je napotil Miran Murko, pri katerem je Strelec spraševal, kdo bi bil primeren za vodenje takšnega »podjetja«. Miran je predlagal Tonija Rogino in mene.

Pomladi naslednjega leta smo ustanovili društvo Gledališče Zato., katerega predsednik sem bil na pobudo vseh mladih igralcev in tudi Sama Strelca. Projekti, ki smo jih izvajali (Zaprta vrata, Plešasta pevka, Krčmarica), so zahtevali, zaradi specifičnosti organizacije, izredno izostren smisel za volontersko delo in vero v projekte; še posebej pri tistih, ki jim gledališče v prihodnosti ni bilo profesionalna preokupacija. Pri koordinaciji med lokalnim gospodarstvom (beri menedžerji, sponzorji) in ustvarjalci (beri umetniki) sem spoznal, da je:

težko biti umetnik med menedžerji, še težje pa menedžer med umetniki.

Globoko sem prepričan, da smo tudi na tem področju stopali pionirske korake – po spremembi političnega sistema v državi.

Rim, članki v Tedniku in sestanek pri Gregorju Geču. Za razvoj Gledališča Zato. in kasnejšo profesionalizacijo je bilo posebej pomembno prelomno gostovanje v Rimu in članki o razlogih oz. argumentih za ponovno profesionalizacijo, ki so izhajali kot nadaljevanje v Tedniku; pisali pa so jih tudi pomembni slovenski gledališki ustvarjalci. Sestanek v Gregorjevem stanovanju je bil eden redkih sestankov, na katerem smo bili razdeljeni na dva pola in smo reševali s strani občine ponujeno ime za novo gledališče, ki je bilo pogoj ... Zmagal je razum. V Rimu nam je teren na našo pobudo pripravil prijatelj Branko Cestnik, medijski odmev o gostovanju pa je izjemno dobro zagotovil novinar Zdenko Kodrič. Fantastična kombinacija idej in znanja.

Ustanovitev, december 1996. V ozadju je bilo veliko »gostilniškega« lobiranja. To pa bi bilo neuspešno, če ne bi bilo najprej uspešnih predstav in vere v projekt nas vseh. Prepričeval sem župana, Kristino Šauperl Purg in drugo politično sceno takratnega mestnega sveta ... Še danes trdim, da veliko mestnih svetnikov ni bilo za ustanovitev novega zavoda, vendar je bila klima tako spretno pripravljena, da niso glasovati proti. Predstave so bile medijsko dobro podprte, predlog pa dobro organizacijsko in finančno izdelan. Profesionalizacija je bila preprosto v zraku. Popolnoma sem verjel v ta projekt; ker smo ga čutili, smo uspeli. Veliko smo vložili in na koncu tudi veliko pridobili. Imeli smo srečo, da smo delali v času, ko je bilo vse še zastoj. Tudi medijski prostor. Branko Brumen je podprl naš projekt, ker je najbrž začutil, da smo pripravljeni garati za pravo idejo. Projekt sem pozitivno predstavil tudi kasnejšemu županu Luciju, ki je zelo hitro spoznal, da je projekt pomemben za Ptuj – in ga tudi podprl. Ves čas sem zagovarjal tezo: če bo Ptuj sposoben spoznati, da mora postati regijsko središče, bo to najprej potrdil na našem projektu. Malo smo imeli sreče, nekaj znanja, predvsem pa ogromno vztrajnosti. Izkoristili smo priložnost, bili smo dobro pripravljeni, popolnoma smo verjeli v to, kar smo počenjali, in zato je vsa zadeva učinkovala. Spomnim se trenutka, ko sem zaradi krize pri organizaciji in pravni ustanovitvi novega zavoda (Gledališče Ptuj) prevzel v. d. direktorstvo za leto in nekaj mesecev (kar pri začetku projekta ni bil moj cilj), ker so nekateri začutili v krizi svojo priložnost za ... Konec je bil spet srečen zaradi čuta pripadnosti in odgovornosti vseh nas, ki smo pri tem projektu sodelovali; vedno sta se sprožila ob pravem trenutku. Hvala gledališkim Bogovom.

Pogajanja s takratnim kulturnim ministrom. Sergeja Pelhana imam v spominu kot velikega gospoda, uspešnega kulturnika, ki je kot kulturni minister za svoje okolje veliko naredil. Govoril je sicer, da to, kar počenjamo mi, Zato.-jevc, ne bo v Sloveniji nikoli aktualno. Vendar se je motil. Za nami je nastalo še veliko projektnih skupin in tudi novi predlogi o samo dveh čistih državnih gledališčih (beri nacionalnih) je tisto, o čemer smo mi takrat govorili. Vsa ostala bi država podpirala le delno.

10 let potem. Predstave in večeri pred gledališčem, na prostem, so bili vendarle začetek novega utripa in razmišljanja na Ptuju. Žal so poletni večeri, ki so v nekaj poletjih Ptuj zares zaživel, bili zaradi mencanja ptujske kulturne politike prekinjeni. Vendar počakajmo ... Gledališče dela v programskem smislu zelo dobro; malo pa pogrešam sodelovanje s »političnim okoljem«. Namigujem na obnovo gledališča. Obnova je nekaj, kar v tem času ni bilo uresničeno; torej ta naloga ostaja za prihodnost. Menim, da trenutno manjka motor, gonilna sila, nekdo, ki bi obnovo gledališča spodbudil, povezal pomembne in vplivne ljudi v tem okolju. Umetniki sami tega ne zmorejo narediti, zato projekt najbrž še nekaj let ne bo zaključen. Kljub pripravljeni dokumentaciji mora priti do premika v organizacijski plati. Pogosta so vprašanja turistov, ki jih srečujem v Teater kamri (kavarna v hotelu Mitra), kaj je s to gledališko hišo na tako lepem, centralnem delu starega mestnega jedra. Zanimivo je, da je prav arhitekt Volk, ki je naredil prvo oceno investicije za obnovo gledališča, danes projektant obnove Minoritske cerkve. Torej obstaja neka nevidna energija; do te obnove bo prišlo, kdaj, je samo vprašanje časa.

Prihodnost? Pomembno se mi zdi, da se pri razpisih imenuje za direktorja človeka, ki bo resnično naravna posledica razvoja te hiše. Poleg tega pa računam, da bomo vsi tisti, ki smo sodelovali pri tej zgodbi, ostali v stiku s ptujskim gledališčem. Potem bo gledališču zagotovljena kontinuiteta.

Zaključek. Zavedam se, da smo bili vsi skupaj samo logična posledica vseh tistih, ki so sanjali o nekem resnem teatru na Ptuju. Uresničile so se sanje mnogih generacij. Mi smo samo vložili energijo in bili naravna posledica vse gledališke tradicije na Ptuju. Poti nazaj ni, kljub temu pa mislim, da je treba na gledališče še zmeraj budno in skrbno »paziti«. Okolje je še zmeraj relativno nestabilno. Stagnacija gledališča ne bi bila dobra za bodoči razvoj mesta Ptuj z okolico.

Februar 2003

VOJTEH RAJHER,

v letih od 1990 do 1994, ko je nastajala ideja
o ponovnem poklicnem gledališču na Ptuj,
predsednik Skupščine občine Ptuj.

Osel

Ob prijaznem vabilu, da postanem del »http«, so se kot plaz utrgali spomini na pretekli čas. Hkrati so se porodili dvomi v resničnost. Nato vprašanja, pomisleki, preverjanja, razmislek in odločitev. Piši!

Trdo me v spominu spremlja popotnica, objavljena v Tedniku – »lisice bodo vedno predlagale osla za kralja« – in zavest o občutku nedoločene praznine, celo strahu pred izzivom in odgovornostjo, ker me je funkcija predsednika Skupščine občine Ptuj doletela povsem nepričakovano. Nekaj časa sem Slomškovo bolj obiskoval kot v njej delal. Še sestanki, obvezen del opravljanja take funkcije, so bili bolj podobni neobvezujočemu klepetu z znanci. Ko danes prebiram osebne zabeleške iz tistega časa, vidim, da imajo skoraj vse zapisane notice oznako – v krog vpisano inf. (pomenilo je »informacija z vrednostjo«) – ali pa so bile le iz časopisov izrezani članki. Tudi ta, izpod peresa F. Forstneriča, »Ptuj (pozno) odkriva svoje kulturne možnosti«.

Zaradi političnih nesporazumov se je sestavljanje občinske vodstvene ekipe zavleklo za več kot pol leta – v leto 1991. Iskanju odgovorov na premnoga vprašanja so se pridruževali problemi razpadajočih gospodarskih sistemov. Nezavedni valovi o prehajanju iz enega v drugi družbenoekonomski sistem so skoraj vsem narekovali strastno potrebo po spreminjanju obstoječega. Kam in kako usmerjati tokove? Kje so odgovori? Morali smo iskati.

Republiški razvojni – planski – dokumenti (veljavni so še danes) so narekovali pospešen razvoj industrije. Mesto Ptuj naj se razvija kot somesto mestu Maribor. Zelo preprosta in poenostavljena je bila ta razvojna filozofija, primerna načrtovanju človeka kot objekta. Orwell. Celo kolegi iz Maribora so nam dejali: »Mi smo drugi v Sloveniji, vi ste lahko drugi na Dravskem polju.« Pomenilo naj bi: čakajte!

Takega razmišljanja ni bilo mogoče sprejeti. Preveč je bilo odtujeno. Tako smo korak za korakom in po področjih pripravljali nove razvojne usmeritve s povsem drugačno razvojno paradigmo. Ta je v ospredje potisnila vrednote: znanje, kulturo, varstvo naravne in kulturne dediščine in podjetništvo. Nove brazde. Mnogi so se ob tem le prijazno nasmihali.

Za gledališče je semena negovala, sejala in vzgajala ga. Branka Bezeljak. Že veliko let. Rodila so. Naj rodijo še naprej!

Mesto in okolica potrebujejo svoj teater. Ne zaradi mask. Zaradi skupne in osebne ustvarjalnosti!

Kidričevo, november 2000

PETER SRPČIČ,

član Zato.-ja, gledališki in radijski režiser,
svobodnjak.

Rojstvo novega gledališča
Gledališče ZATO. 1992–1996

Del seminarske naloge na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo

Tako se je vse skupaj začelo

Pozimi leta 1992 je Samo v okviru gledališke skupine Teater III vodil gledališki seminar. Takrat je po končani Akademiji preživel leto dni študija na eni izmed berlinskih gledaliških šol. Kmalu pa se je začelo med nami šušljati, da se za poletje pripravlja nekaj velikega. Samo je namreč pričel zbirati ekipo in se pripravljati na študij dramske predloge Slawomirja Mrożka Na odprtem morju.

Prišlo je poletje in postalo je vse bolj jasno, da se bo na Ptuj res nekaj zgodilo. Samo je sestavil igralsko ekipo, v katero je povabil Neša, Gregorja, Urško, Ervina in Bobana. Jaz pa sem, bolj na svojo željo kot zaradi česar koli drugega, pristal v ekipi kot asistent režije. In smo pričeli z delom. Predstava je bila predvidena kot ambientalna uprizoritev in za prostor je bil izbran ribnik v Ljudskem vrtu, ki je še v času starih razglednic bil zbirališče tamkajšnjih Ptujčanov, ki so po ribniku prevažali dame s sončniki. Dandanes pa je ta bolj podoben žabniku kot ribniku. Sredi ribnika stoji umeten otoček z vrbo in le-ta je postal prizorišče naše predstave. Dela smo se lotili v pričetku poletja in kmalu je postalo jasno, da bodo okoliščine, v katerih bo nastajala predstava, vse prej kot ugodne, saj je poletje s svojo vročino vse bolj pritiskalo. Prav tako se je okoli ribnika, po katerem sva na čolnu križarila s Samom (on v vlogi režiserja, jaz v vlogi brodnika alias Haron), začelo nabirati nemalo število predvsem še zelo mladih Ptujčanov, ki so z velikim zanimanjem spremljali naše početje. Vendar nas vse to ni uspelo ustaviti. Med študijem predstave sta Nešo in Grega opravila še sprejemni izpit na Akademiji in se tako dokončno usmerila v gledališče. Premiera je bila 8. avgusta 1992 in isti večer je bila tudi ptujška noč, vsakoletna veselica, ki jo prireja mesto in ki v Ptuj privabi veliko ljudi. Na naše veliko čudenje pa je bila tribuna za publiko, kljub tej okoliščini, nabito polna; še več: okoli jezera se je tisti večer nagnetlo okoli dva tisoč ljudi, ki so tako nevede postali priče začetka novega gledališča na Ptuj. Predstava je doživela še nekaj ponovitev v izvirnem ambientu, nakar pa je jesen neizprosno prekinila naše delo in predstavo smo morali prenesti v gledališče. Nepričakovan uspeh in veliko zanimanje publike so bili pomembni dejavniki, ki so naša modrovanja o tem, kako lepo bi bilo, če bi na Ptuj ponovno obudili gledališče, začeli spreminjati v resničnost. To, da Ptuj gledališče potrebuje in si ga tudi želi, je bilo zdaj neizbrisno dejstvo, pred nami pa je bila dolgotrajna bitka, saj je bilo o tem potrebno prepričati še tiste, ki so imeli v svojih rokah niti za uresničitev naših sanj.

Rojstvo gledališča ZATO.

Gledališče Zato. je bilo opredeljeno kot gledališče v nastajanju. Kot svoj glavni cilj so si, seveda ob gledališkem ustvarjanju, zadali ponovno profesionalizacijo gledališke dejavnosti na Ptuj, kar je bilo za takratni čas zelo ambiciozno in bliže željam kot pa resničnim možnostim. Vedeli so, da je edini način, da se lahko realizaciji tega cilja približajo, ta, da mesto preprosto navdušijo za svoje delo.

Tako so se v okvirih novega gledališča pričele priprave za izvedbo poletne predstave J. P. Sarrtra Zaprta vrata. Predstavo smo pripravljali v eni izmed zapuščenih kleti Ptujkega gradu. Takrat smo se resnično ukvarjali z zgodovino, saj se sam spominjam, da smo pri čiščenju kleti odstranjevali prah, ki se je nabiral še za časa Herbersteinov, saj je bila v tej kleti deset centimetrov debela plast prahu. Ampak trud se je bogato izplačal. Premiera je bila za vse, ki so sodelovali pri predstavi, še posebej pa za tiste, ki smo globoko v sebi nosili sanje o ptujskem poklicnem gledališču, resnično veličasten dogodek. Bila je trijumf gledališča, saj je bila glede na razmere, v katerih je nastajala, vrhunski dosežek. Ustvarjalci so pripravili gledališki dogodek, kakršnega Ptuj še ni poznal, in nobenega dvoma ni, da je bila ta predstava ena najboljših, če ne najboljša, kar jih je slovensko gledališče ustvarilo v tistem letu. Sledile so odmevne kritike in številne ponovitve, vendar pa zaradi ambientalne narave

predstave nekaj manj gostovanj. Kljub navezanosti na ambient je grajsko klet predstava zapustila dvakrat: poleti 1994 so jo odigrali na Poletnem primorskem festivalu v Kopru, pred tem pa so marca s predstavo nastopili tudi v Rimu. Vsega skupaj je predstava doživela 21 ponovitev. K temu je veliko prispeval tudi muzej, ki je pozimi klet ponovno popolnoma založil s kramo, ob tem pa je tudi pomanjkanje sredstev in usmerjanje pozornosti na novi projekt in profesionalizacijo teatra dodatno botrovalo temu, da je ta predstava tako kmalu odšla z repertoarja.

Nedvomno so bila Zaprta vrata svoje vrste prelomnica pri ponovnem rojstvu gledališča na Ptuj, saj so s to predstavo Samo in ekipa na najboljši možni način dokazali, da so pripravljeni in sposobni v nemogočih razmerah ustvarjati predstave, ki po svoji kvaliteti dosegajo povprečje slovenskega poklicnega gledališča. Je pa to predstavo še posebej zaznamovalo nekaj. Nastala je namreč tista posebna skupinska energija in pripravljenost vseh na velika odrekanja, česar v poklicnih teatruh praktično ni več. Prvi dve leti življenja se je ta skupina povezala med seboj kot neke vrste družina, vsi smo počeli vse; glavna moč, ki smo jo imeli, pa je bila čista ljubezen do gledališča. Takšno posebno vzdušje, ki je vladalo takrat, se žal kasneje ni nikoli ponovilo, vsaj ne v taki meri kot prav v teh dveh letih. Resno poklicno ustvarjanje s teatrom pač v ustvarjalcu počasi izkorenini tisto naivno predanost in zanos, ki raste iz veselja in neizmerne predanosti svojemu delu. To je na žalost kruta resničnost, ki jo vse bolj spoznavam tudi na lastni koži.

Javni razpis za zbiranje modelov za ponovno profesionalizacijo gledališča Ptuj

Uspešno in odmevno delo ter neskončna prepričevanja lokalnih veljakov so na koncu pripeljala do prvega rezultata. Občina Ptuj je konec avgusta 1993 razpisala natečaj za zbiranje projektov za ponovno profesionalizacijo ptujskega gledališča. Lokalna skupnost je tako poskušala dobiti pregledno sliko nad možnostmi, ki obstajajo, da bi pač v okviru svojih zmožnosti poskusila obuditi ptujsko gledališče. Na razpisu je bil najbolje ocenjen projekt Gledališča ZATO., ki je predvideval fazno obliko razvoja in projektno organizacijsko obliko, kar je bilo glede na materialne možnosti in določeno skepso o uspehu tovrstnega podjema z njihovega vidika najprimernejše. 25. marca 1994 je tako prišlo do podpisa pogodbe med občino Ptuj in Gledališčem ZATO. in s tem se je pričela prva faza profesionalizacije ptujskega gledališča. Občina se je s to pogodbo zavezala, da bo zagotovila skromna finančna sredstva za dve poletni produkciji v prihodnjih dveh letih (prvo leto 15.000 in drugo leto 45.000 DEM), po tej prvi fazi pa naj bi se sprejela dokončna odločitev, ali bo Ptuj dobil poklicno gledališče ali ne.

Preizkusno obdobje

Občina Ptuj se je zavezala, da bo soomogočila nastanek dveh projektov, ki naj bi nekako pokazala, ali obstajajo realne možnosti za ponovno profesionalizacijo gledališke dejavnosti na Ptuj. Tako si je lokalna skupnost pustila odprto možnost, da po dveh preskusnih letih ustavi projekt in tako še vsaj za dve desetletji zapre tovrstno možnost. Pred Gledališčem ZATO. je bila težka preizkušnja. Moralo je namreč v teh dveh letih dokazati, da je, kljub praktično ničnim finančnim in infrastrukturnim možnostim, sposobno v Ptuj ustvarjati gledališko produkcijo, ki bi bila v rangu poklicnega teatra, obenem pa prepričati ptujsko in okoliško publiko, da sprejme to gledališče kot svoje.

Plešasta pevka

Predstava je doživela štirinajst ponovitev in je s svojo lahkotnostjo in humorjem navdušila manj zahtevno ptujsko občinstvo. In s tega vidika je bila za gledališče »na preizkušnji« estetsko primerna, čeprav se sam nisem mogel otresti občutka, da je globina Ionescovega absurda ostala gledalcem hote ali nehote zakrita. V vsakem primeru pa je predstava z vidika delovanja gledališča kot institucije bila uspešen projekt, ki je pokazal, da ZATO.-jevci resno mislijo z izpeljavo profesionalizacije.

Pred premiero Krčmarice poleti 1995 je Gledališče ZATO. Ptuj (Ptuj je v imenu pridobilo s sklenitvijo dveletne podobe z občino) poprosilo nekaj uglednejših someščanov in gledaliških ljudi za mnenje o profesionalizaciji gledališča na Ptuj.

Uspešno delo Gledališča ZATO. Ptuj v preizkusnem obdobju, uspešna medijska kampanja in podpora mnogih pomembnih ljudi z različnih področij in iz vse Slovenije so uspeli prepričati lokalne veljake, da so kljub negativnemu odnosu Ministrstva za kulturo, ki je bilo že od samega začetka proti ustanavljanju še enega poklicnega gledališča, odobrili ustanovitev javnega zavoda Gledališče Ptuj. S tem pa se je končalo obdobje življenja in dela gledališča ZATO.

Sklepno razmišljanje

Gledališče ZATO. je v svojih treh letih delovanja uspelo pripraviti tri uprizoritve, ki so skupaj doživele 85 ponovitev. Vse tri predstave so doživele ugoden sprejem tako publike kot strokovne javnosti, niso pa, razen Zaprtih vrat, dosegle najvišjega nivoja umetniških dosežkov. Po tej plati

bi lahko dejali, da za slovensko gledališče Gledališče ZATO. ni bil kak pomembnejši dejavnik. Je pa obstoj Gledališča ZATO. pomemben z vidika ponovne profesionalizacije ptujskega gledališča. Tako se je po štirih desetletjih kot feniks ponovno rodilo in v svojih prvih petih letih delovanja dokazalo, da se lahko enakovredno postavi ob bok drugim slovenskim gledališčem, ne sicer po velikosti predstav, finančnem proračunu ali številu zaposlenih, marveč po kvaliteti in kvantiteti svoje produkcije.

Tako se je po dolгих letih prizadevanj ponovno uresničilo skrito hotenje mnogih, ki so se skrivoma ali javno borili za to, da bi starosta slovenskih mest ponovno dobil poklicno gledališče, ki bi mestu povrnilo pomemben del njegovega življenja, kar gledališče nedvomno je. Čas bo pokazal, ali je bil ta korak tisti, ki je dokončno zasidral poklicno gledališko ustvarjalnost v Ptuj, ali pa se bodo sanje neke generacije spet razblinile ob nespameti tistih, ki imajo v rokah moč odločanja, ne pa duhovne veličine, da bi tovrstno poslanstvo zmogli. V vsakem primeru pa zgodovina, ko bo enkrat ta čas beležila med dokončno preteklost, ne bo mogla mimo peščice zanesenjakov, ki so svoje sanje prenesli v dejanskost. Do takrat pa naj velja popotnica, ki jo je v svojem prispevku o ponovni profesionalizaciji gledališča na Ptuj, zapisal dramski igravec Vlado Novak: »Bog živi novo slovensko gledališče na Ptuj!«

Ljubljana, septembra 1998

GLEDALIŠČE PTUJ še enkrat. Tokrat 2002.

Po svoje kar neverjetno se zdi dejstvo, da je od prvega projekta, iz katerega se je izkalilo Gledališče Ptuj, do danes minilo praktično celo desetletje. Prav tako po svoje fantastično se zdi dejstvo, da pred manj kot desetimi leti Ptuj ni premogel svojega poklicnega gledališča, saj si danes ptujskega mestnega vsakdana brez delovanja Gledališča Ptuj skoraj ni mogoče zamisliti. Resnično, do te mere se je v teh nekaj letih gledališče s svojo dejavnostjo usidralo v mestni utrip, da je postalo postalo eden glavnih centrov mestnega družabnega življenja ter promotor ptujske kulture po vsej Sloveniji in tudi v tujini. Tako Ptuj kot mesto postaja center svojega okolja tudi v kulturnem smislu predvsem po zaslugi delovanja gledališča, katerega doseg sega daleč preko meja mestne občine Ptuj, saj ga obiskujejo gledalci iz celotne podravske regije.

Desetletje je po svoje kratek čas, če si predstavljamo, kaj vse je bilo v tem desetletju že narejenega, hkrati pa je dovolj dolga doba, da si lahko obenem privoščimo oceno tega, kaj se je od pričakovanj, s katerimi se je mesto na eni ter generacija mladih gledaliških ustvarjalcev na drugi strani podala novo gledališče »gor postavljati«. Težko bi govoril o tem, kaj so pričakovanja mesta in širše lokalne skupnosti, saj me vse prevečkrat daje občutek, da mesto samo oziroma njegovi politični veljaki nimajo niti približne vizije, kaj z gledališčem sploh početi in tako se prepušča stihiji inercije, znotraj katere je v odvisnosti od upogljivosti trenutne politične strukture za zahteve in želje gledališčnikov, da se jim zagotovijo osnovni pogoji za njihovo ustvarjalno koeksistenco s tem mestom odvisno, kaj uspe gledališču iztržiti ob vsakoletnem deljenju mestne denarne pogače. Pri tem se je gledališče žal z leti moralo kar privaditi, da je njegova »mati« hote, malo pa tudi po krivdi razmer, premnogokrat do njega tudi »mačeha, ki tanko odreže naš vsakdanji kruhek«. Mesto bi se moralo bolj zavedati dejstva, da se mestna identiteta kaže predvsem skozi njegovo življenje in njegovo kulturo. Tako Ptuj, ki si prizadeva, da bi postal središče spodnje podravske regije, potrebuje ob vsej nepremični – mrtvi kulturni dediščini predvsem živo kulturo, kar se da premično, da lahko odraz kulture našega mesta pokaže tudi drugim okoljem in tistim, ki na Ptuj zaidejo, ponudi vsaj nekaj življenja in zabave mimo gostilniške in športne ponudbe. So pa zato Ptujčani in okoličani za razliko od svojih politikov, ki jih v gledališču vidiš le ob kakih predvolilnih shodih, gledališče že zelo sprejeli kot svoje, kar kaže obiskanost večine predstav v produkciji Gledališča Ptuj, gostovanj drugih gledališč, ki jih organizira, festivalov in drugih prireditvev.

Kar pa se tiče gledališčnikov, ki so se pred desetletjem zbrali okoli novonastajajočega gledališča, lahko ugotovimo predvsem slednje. Danes jih najdemo vsepovsod po Sloveniji; po večini slovenskih gledališč zasedajo pomembna mesta in so med glavnimi nosilci umetniške produkcije, opravljajo pa tudi pomembne upravljalne funkcije. Najdemo jih praktično povsod, razen v Ptuj, kjer jih sicer nekaj prebiva, njihov ustvarjalni prostor pa je povečini izven Ptuja, saj jim Ptuj v tem desetletju ni uspel zagotoviti trajnih pogojev za delo in eksistenco. V času začetka je bila to relativno homogena skupina, ki so jo kljub osebnostni in svetovno nazorski različnosti družili skupni cilji in interesi. Danes o obstoju tovrstne skupine ni več mogoče govoriti, saj so se ustvarjalne poti nekdanjih članov in sodelavcev gledališča Zato. razšle predvsem zaradi dejstva, da je vsak od njih moral urediti svoje

osnovno eksistenčno vprašanje in poiskati sebi primerne umetniške izzive. Obstajajo še zmeraj določene povezanosti med posameznimi člani nekdanje skupine, vendar se mi zdi iluzorno v tem trenutku razmišljanje o poskusu ponovnega povezovanja skupine kot celote, prav tako ne vidim prav nobenega smisla v tovrstnem početju. Z odhodom Sama M. Strelca se je dokončno končalo »arhaično – generično« obdobje ptujskega gledališča. Zdaj je od nekdaj pretežno idejne tvorbe, katere konstitutivni element so bili predvsem ustvarjalci, ostala forma – institucija, katere domicil in področje delovanja je izvirno Ptuj, širše pa spodnja podravska regija in tudi ostala Slovenija.

V začetku je bilo gledališče Zato., iz katerega je zrastle Gledališče Ptuj, pravzaprav avtorska skupina, gledališče, katerega osrednja oseba je ob bolj ali manj stalnem igralskem jedru bil Samo M. Strelec, režiser mlajše generacije, ki je kot vodja projekta Zato. ustvaril ene svojih najboljših gledaliških stvaritev, še posebej Sartrova Zaprta vrata. Z razvojem projekta Gledališče Zato. v Gledališče Ptuj se je avtorska skupina pravzaprav razformirala in izgubil se je tudi avtorski značaj, ki ga je imelo delo skupine pred tem; tako je Gledališče Ptuj postalo pravzaprav še eno izmed slovenskih poklicnih gledališč, pri katerem so sicer nekatere organizacijske in repertoarne posebnosti, sicer pa je izgubilo svoj avtorski profil, kar morda ni bil najboljši možen razvoj dogodkov. Morda bi se ohranjena kadrovska struktura gledališča Zato. z nekoliko povečanim, pluralnim naborom avtorskih estetik pokazala umetniško perspektivnejša in razvojno dinamičnejša. Predvsem pa menim, da se je poseben umetniški naboj, ki ga je ta skupina v konstitutivnem obdobju pokazala v svojih odrskih stvaritvah, izgubil v redni produkciji gledališča. Pokazalo se je preprosto dejstvo, da avtorji, ki prihajajo delat v Gledališče Ptuj, izven tega okolja preprosto ne prinašajo tiste posebne lucidne energije in zanosa, kar je bilo značilno za gledališče Zato.; tako so nekatera etabrirana imena slovenskega gledališča na ptujskem odru pustila bled pečat kljub svojim »velikim« imenom. Gledališče se zaradi dejstva, da so v njem delali, ni nič bolj zaznavno zapisalo v slovenski gledališki prostor, obenem pa nima več tiste avtorske identitete, ki ga je prej naredilo za posebno. Tako se gledališče še danes zaradi svoje majhnosti in finančno-organizacijske šibkosti kljub vsem svojim naporom in ostalim aktivnostim otepa statusa pastorka med slovenskimi poklicnimi gledališči.

Nedvomno se da polemično odgovoriti na razmišljanje, ki je ponujeno v tem sestavku, mogoče je drugače ovrednotiti doseženo v preteklem desetletju, drugače postaviti izhodišča in vizijo za prihodnost; moj pogled pač vztraja na izhodišču, ki je optimistično in ambiciozno zastavljeno in stremi k svoji dokončni uresničitvi v prihodnosti. Verjamem namreč, da do »zvezd« vodi dolga in trnova pot in Gledališče Ptuj je komaj dobro zakoračilo v trnovi vsakdan gledališkega življenja. Gledališče Ptuj je zaradi svoje organizacijske oblike, formirano je namreč predvsem kot produkcijski center, dobro pripravljeno na prihajajoče obdobje v slovenskem gledališkem prostoru z vidika poslovnosti in organiziranosti. Je namreč projektno gledališče z minimalnimi stalnimi stroški obratovanja in obenem veliko pretočnostjo umetniških kadrov, kar ima svoje prednosti in seveda tudi svoje slabosti. Nedvomno je bilo v teh letih narejeno ogromno, kot je bilo v enaki meri tudi veliko zamujeno, vendar prav gotovo ne po krivdi gledaliških delavcev na Ptuj. Tako je praktično iz nič nastalo novo poklicno gledališče, ki se je v svojem šestletnem obstoju zaznavno umestilo v slovenski gledališki prostor in je zaradi svojih specifičnosti, umetniško-ustvarjalskih in tudi poslovno-organizacijskih, svojevrsten fenomen med slovenskimi gledališči. Še nekaj je svojska specifika gledališča Ptuj: to je njegov angažma na področju festivalskih dejavnosti in natečajev, kjer je gledališče Ptuj nedvomno najaktivnejše gledališče v Sloveniji. Gledališče Ptuj se s svojo festivalsko dejavnostjo in z razpisom Mlada slovenska dramatika kot edino v Sloveniji angažira za sistemsko delo na sicer zapostavljenih področjih gledališke ustvarjalnosti, kot so dramatika mladih avtorjev, monodrama in komorna gledališka produkcija. Gledališče s tem izkazuje veliko stopnjo zavesti o splošnem dobrem, saj so tovrstni projekti enako pomembni za celotno slovensko gledališko srenjo in tudi za Ptuj kot mesto.

Prepričan sem, da je najbrž ob dosežkih gledališča Ptuj lažje opredeliti pozitivno plat desetletnega (tri leta poskusne ter šest in pol let uradne dobe) obdobja, zato sem se odločil predvsem izpostaviti tisto, kar je ostalo odprto, nerealizirano, nedorečeno. Tako stojim popolnoma za trditvijo, da je Gledališče Ptuj nedokončan projekt, ki se je ustavil na limitah, ki jih omogočajo trenutne finančne, organizacijske, kadrovske in infrastrukturne danosti. Tako je Gledališče Ptuj po obsegu produkcije med najšibkejšimi v Sloveniji primerljivo edino z gledališčem v Kopru, ki pa je bilo ustanovljeno komaj letos, pa še to je bilo v svojem prvem letu delovanja deležno dvakrat višje finančne podpore svoje lokalne skupnosti in tudi zaposlilo je številčnejši kader kot Ptuj, med drugim tudi dva igralca. Prav tako je ena od temeljnih limit, znotraj katerih je obtičalo gledališče, komornost, kar narekujejo predvsem infrastrukturne in finančne danosti. Hkrati je Gledališče Ptuj

kadrovsko zaenkrat še zmeraj na nivoju produkcijskega centra, saj stalno ne zaposluje niti enega umetniškega profila (igrallec, režiser, dramaturg ...), z izjemo direktorja, ki je hkrati umetniški vodja in katerega delo na umetniškem področju je omejeno na minimum, pretežno se namreč ukvarja z omogočanjem umetniške ustvarjalnosti. Glede virov financiranja se gledališče resnici na ljubo ponaša z največjim deležem lastnih sredstev znotraj svojega letnega proračuna (pojavi se celo produkcije, ki so se v času postprodukcije investicijsko pokrile), vendar so njegovi stalni viri financiranja za normalno delovanje in širjenje obsega produkcije prešibki, saj se pretežno financira iz proračuna Mestne občine Ptuj, ki je ob reformi lokalne samouprave izgubila več kot polovico svojega proračunskega obsega in s tem posledično zmožnosti za financiranje tovrstnih dejavnosti, prenizek in nekonsistenten je delež sredstev, ki jih prispeva državni proračun, komercialni viri pa so šibki in omejeni pretežno na postranske dejavnosti Gledališča Ptuj. Tako se za nadaljnji razvoj gledališča kot nujnost postavljajo naslednje prioritete naloge:

- Širitev obsega virov financiranja in njihova stabilizacija znotraj trajnih postavk v občinskem (k financiranju bi bilo nujno pritegniti večje število občin s področja nekdanje občine Ptuj) in državnem proračunu, vzpostavljanje trajnih poslovnih odnosov s posameznimi gospodarskimi subjekti na podlagi večletnih aranžmajev.
- Dodatna dejavnost gledališča v smeri projektov s dobičkonosno poslovno naravnostjo, predvsem v smeri organizacije poletnega gledališkega dogajanja v Ptuj s postavitvijo poletnega odra za lastno produkcijo in gostovanja komercialno zanimivih predstav.
- Prenova gledališke stavbe s pripadajočo infrastrukturo in nabava materialne osnove za postavitev poletnega prireditvenega prostora – montažnega odra in pripadajoče tribune.
- Nova sistemizacija delovnih mest znotraj gledališča s postopnim uvajanjem zaposlovanja umetniških profilov znotraj gledališča ter okrepitvijo ekipe, ki skrbi za tehnično in organizacijsko plat dela. Ob večjih projektih in obdobjih povečane aktivnosti najmanjše začasnih sodelavcev tudi na tem področju dela. Nujno uvedba mesta poslovno-tržnega strokovnjaka (producenta) v gledališču.
- Širitev sodelovanja z gledališči v Sloveniji in tudi v tujini v obliki koprodukcijskega sodelovanja, še posebej v poletnem času za potrebe poletnega festivala, izmenjave produkcij med sezono in v času poletja, izmenjava kadrov ter sodelovanje na področju tehnične infrastrukture.
- Idejno estetsko progresivnejše in jasnejše pozicioniranje gledališča in povečanje njegove zaznavnosti in etabliranosti v slovenskem prostoru. Drznost in ambicioznost pri izbiri repertoarja in sodelavcev.

Nedvomno bi lahko še našteval kopico bolj ali manj pomembnih in zahtevnih pobud, izzivov in nalog, ki se odpirajo pred gledališčem, vendar bi se pri tem počasi že oddaljil od namena tega pisanja. Nedvomno pa bo prihodnost gledališča na Ptuj v veliki meri odvisna od ljudi, ki bodo po obdobju dobrega in trdega dela prevzeli, kar je bilo z napor in odrekanjem ustvarjeno v tem desetletju; le upam lahko, da bodo premogli moči, pogum, vizije in voljo, da nadaljujejo začrtano pot.

Mag. KRISTINA ŠAMPERL PURG,
 pobudnica javnega natečaja za model
 ponovne profesionalizacije gledališča
 na Ptuj. Od leta 1990 do 1994 članica
 Izvršnega sveta občine Ptuj in od leta
 1995 do 1997 vodja Oddelka za družbene
 dejavnosti MO Ptuj.

O zgodovini in profesionalizaciji ptujskega gledališča z gledališkim portretom

Tako kot so igralci v antiki nosili veselo in žalostno masko hkrati, eno na obrazu in eno zadaj na glavi, tako ima vsak projekt, še posebej njegova zasnova in potem izvedba, dva obraza. Za ene je bilo ponovno profesionalno gledališče na Ptuj uresničitev nikoli pokopanih upov, pretrganih 25. 3. 1958 z ukinitvijo profesionalnega gledališča s petnajst redno zaposlenimi in vsaj tremi po pogodbi. Za druge je profesionalizacija gledališča pomenila snobizem, jemanje denarja, potrebnega, po njihovi oceni, za druge, pomembnejše projekte.

Borba med obema ptujskima skrajnostma se je zaključila, lahko bi rekli po hudih bojih, v korist profesionalizacije gledališča. Zakaj?

ZATO, ker nosi Ptuj v sebi helenistično tradicijo, tradicijo srednjeveških cerkvenih in posvetnih iger, tradicijo organizirane gledališke dejavnosti v lastni gledališki hiši od leta 1786 naprej. Ožja in daljna okolica Ptuja pa nosi v sebi izvirno bogato tradicijo ljudskih gledališč.

Po pomladi narodov 1848 so na Ptuj v gledališču sodelovali prebivalci mesta, tako Slovenci kot Nemci, na prelomu stoletja pa je bogata gledališka dejavnost nosila le nemški pečat. Kot reakcija na samo nemške gledališke igre na Ptuj, ki so jih sicer obiskovali tako Nemci kot tudi Slovenci, vendar so slednji lahko bili le gledalci, je bil pojav številnih novih gledaliških odrov v neposredni bližini Ptuja (Nova vas, Hajdina, Spuhlja, Grajena, Rogoznica ...), kjer so Slovenci lahko bili tudi igralci.

ZATO, ker je profesionalno gledališče predvsem v stari Jugoslaviji razveseljevalo, burilo in tudi provociralo ptujsko in okoliško publiko in publiko širšega slovenskega prostora, ki je prihajala na Ptuj zaradi Žižkovega avantgardnega teatra.

Po drugi svetovni vojni je gledališče to tradicijo nadaljevalo s številčno močnim ansamblom, ki je s številnimi premierami in gostovanji (Jože Gregorc, Emil Frelih) v ptujski širši in ožji okolici oblikoval bogato gledališko tradicijo, ki je ostala v ljudeh, kljub odloku o ukinitvi, leta 1958.

ZATO, ker je ZKO z občinskimi sredstvi poskušal po najboljših močeh nadaljevati gledališko tradicijo in vzdrževati gledališko stavbo. Po besedah ljubiteljev gledališča je ptujsko gledališče postajalo vsebinsko preozko, po drugi strani pa je postalo v drugi polovici osemdesetih let 20. stol. kovnica mladih igralcev (Branka Bezeljak Glazer).

ZATO, ker so se v devetdesetih letih na kupu znašli mladi ljudje, ki so ponujali in pokazali drugačno sliko gledališča kot tisti, ki so jih učili, kar pomeni, da so imeli Zato.-jevci, ki so imeli gledališče tako rekoč v krvi, tudi dobre učitelje, kar je velik plus. Minus pa je bil v paradoksu, ko so prav ti učitelji nasprotovali drugačnim rešitvam, pa ne zato, ker so bile drugačne, temveč zato, ker so bile v drugih rokah. Ni se motil veliki ruski gledališčnik Stanislavski, ki je v etiki zapisal, da »kaj radi pljuvamo, diskreditiramo in uničujemo prav tiste, ki smo jih sami dvignili«.

ZATO, ker je ta prostor – Ptuj s širokim gravitacijskim območjem imel ljudi, ki so po svojem znanju, pogledih, usmeritvah in sposobnostih omogočili tako rekoč izvedbo tega projekta in bili sposobni v proračunu tudi zagotoviti sredstva. Ptuj je namreč potreboval gledališče kot simbol bogate preteklosti, kot možnost novim rodovom in kot ekonomsko kategorijo, ki bi z leti pripeljala na Ptuj tako igralce kot režiserje in seveda tudi gledalce. Sposobnim mladim izvajalcem je bila dana možnost, da so lahko uresnili svoje vizije na umetniškem področju, vendar so morali za uresničitev svojih vizij in za izpolnitev naročnikovih zahtev dodati znaten finančni delež – lastne prihodke in sponzorska sredstva.

ZATO, ker so se nekateri posamezniki posebej angažirali, delali tako rekoč proti vetru. Lažje in učinkoviteje bi bilo, če bi projekt naročilo ali pa vsaj podprlo Ministrstvo za kulturo, ki bi potem naročilo občinskim službam, da ga izpeljejo. Na Ptujju smo šli po obratni poti, ki pa je bila v začetni fazi lažja predvsem zaradi dejstva, da je bila profesionalizacija gledališča sprejeta kot ena od prioritet na področju kulture in kot razvojna vizija ptujske občine (predsednik skupščine občine Ptuj Vojteh Rajher).

Velike težave so se pojavile pri nosilcih obstoječe gledališke scene. Največji problem je bila borba za denar. Med vsemi takratnimi potrebami na področju izgradnje šolskega prostora v prejšnji veliki občini Ptuj, med problemi sociale, ki so že kruto trkali na vrata, med resničnimi potrebami in željami kulturnih zavodov, športnih objektov, zdravstva, otroškega varstva, verskih skupnosti, svobodnih ustvarjalcev na eni strani in med gospodarsko situacijo, problemi infrastrukture, turizmom, javno upravo, kmetijstvom, obrtjo, industrijo ... so bile zahteve za proračunski denar med poslanci in nato med svetniki izredno nepriljubljene, čeprav načeloma nihče ni bil proti gledališču; velika večina je bila mnjenja, da ga potrebujemo. Da se je finančno vključilo Ministrstvo za kulturo, je bilo potrebnih nekaj let.

Nekaj organizacijskih zapletov je povzročil problem hkratnega reševanja organiziranosti zavoda in umetniškega dela v eni osebi režiserja Sama Strelca. Franci Mlakar, ki je bolj organizacijsko usmerjen in usposobljen, vendar z izostrenim poslušom in odnosom do gledališča, je rešil zaplet in vzpostavil situacijo, ki je postala možno izhodišče za znosno delovanje projektnega gledališča s profesionalnim jedrom na Ptujju.

Dosežen je bil cilj profesionalnega gledališča, v repertoarju je zavel drug veter, v mesto so začeli prihajati igralci in priznanja, čeprav je profesionalizacija gledališča na Ptujju od javno izrečene pobude z moje strani julija 1990 pa do izbranega projekta Sama Strelca 26. 3. 1994 (podpisnik predsednik izvršnega sveta Branko Brumen) trajala dobra tri leta in nato še skoraj dve leti do ustanovitve javnega zavoda Gledališče Ptuj 4. 12. 1995 (podpisnik župan mesta Ptuj Miroslav Luci, dr. med.). Po petih letih uspešnega, opaženega in nagrajenega dela tako na Ptujju kot v širšem slovenskem prostoru smo spet na začetku. Zakaj? Morda je rešenih preveč zakajev? Dejstvo je tudi, da je lažje in atraktivneje ustanavljati kot pa obdržati isto ali celo izboljšano raven, težje je presenečati že razvajeno publiko.

Trije moji najlepši trenutki pri profesionalizaciji ptujskega gledališča:

- Vaje Sartrovih Zaprtih vrat v kleti Ptujškega gradu julija 1993 – ena sama mladost, vznesenost, a vendarle resnost in kvaliteta, ki sta dobili epilog v izboru projekta za profesionalno gledališče na Ptujju z izborom projekta Sama Strelca – 14. 9. 1993.
- Pismo Sama Strelca in Francija Mlakarja 12. 12. 1995.
- Srečanje z igralci, ki so igrali v profesionalnem gledališču na Ptujju ob prvi premieri po ustanovitvi Gledališča Ptuj 26. 2. 1996.

Moj gledališki portret

Portret je nastal zaradi pripombe kolega Janeza, ki mi je ob čestitki za oljenko ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku nekako poočital, češ da v obrazložitvi ni bilo zaslediti naših gledaliških iger v Spuhlji, kot da le-te ne bi bile kultura.

Opomba je bila povsem upravičena in je hkrati odlično izhodišče za odgovor na vprašanje, zakaj sem v svoji predstavitvi v Narodnem domu junija 1990 vključila tudi profesionalizacijo ptujskega gledališča. Na predstavitvi in tudi še pri razvojnih usmeritvah Ptuj včeraj, danes, jutri, 12., 13. 11. 1992, Ptuj, str. 154, sem sicer uporabila nekoliko neustreznega izraz polprofesionalizacija, kar je meni pomenilo nek proces spreminjanja gledališča, ki je od leta 1958 delovalo na ljubiteljski bazi, in sicer s postopnim zaposlovanjem profesionalnih igralcev in režiserjev in ne polprofesionalnega dela, kot so nekateri razumeli.

Bogata vaška tradicija slovenskega gledališča v Spuhlji, kjer sem se rodila, množica knjig v domači knjižnici, mamina sposobnost pripovedovanja, obiski cerkvenih igrar pri Minoritih na Ptujju, sodelovanje pri šolskih proslavah v današnji Mladiki, članstvo in aktivno delo v dramskem krožku na ptujski gimnaziji, ki ga je vodil priznani režiser in velik humanist Peter Malec, okus odrskih desk ptujskega gledališča v gimnazijski igri tretjih letnikov, nato ob študiju v Ljubljani in ob dveh kolegicah slavistkah obiski vseh možnih gledaliških predstav v Ljubljani. Po uspešno zaključenem študiju zgodovine in umetnostne zgodovine sem se vrnila na vas, ki je kar čakala na kakršno koli dogajanje. Pričeli smo z vajami za Županovo Micko. Kar sami smo se šli režije,

scenografije, pridobivanje denarja, oblikovanje reklam ... neke vrste eksperimentalno gledališče na vasi. Vaje smo imeli v Costilni pri Majdi, gasilci so nam podrli provizorični oder v gasilskem domu, ki smo ga vsi gradili. Vse probleme smo reševali sproti in uspešno. Delo na primer z Brankom (Franc) Klincem, lastnikom Deta centra na Ptuju, ki je Anžeta zaigral tako prepričljivo, enostavno in izvirno, kot da bi se tak rodil, Marijo Toplak, Marijo Kranjčič Kostanjevec, Marijo Čeh, Janezom Vrtičem – svetnikom v ptujskem mestnem svetu, Stankom Megličem, kovinarjem in inovatorjem, Jožetom Krambergerjem iz znane družine igralcev v Spuhli, z Anico Bombek Strelec, ki bi ji kot Šternfeldovski marsikatera poklicna igralka lahko zavidala ... je bilo enkratno in tudi uspehi niso izostali. Skupaj smo hodili tudi v ptujsko gledališče in na igre različnih vaških odrov. Ob eni od gledaliških predstav so moji sestri ukradli kolo, ker ga je zaradi pozne ure naslonila kar ob čelno fasado ptujskega gledališča. Poglobljeno vedenje o ptujskem gledališču, predvsem o njegovi zgodovini, je povzročilo srečanje z bogatim arhivom gledališča v Zgodovinskem arhivu na Ptuju, kjer so me presenetili plakati z izredno pestro vsebino avtorjev dramskih del, Hegedušičeve scenske risbe, fotografije predstav, seznanitev z delom znanih eksperimentalnih postavitev avantgardnega gledališča režiserja Frana Žižka, ugotavljanje vloge slovenskega slikarja in grafika Franceta Miheliča ob oblikovanju obrazložitve za častnega meščana mesta Ptuja in priprava oddolžitve velikemu igralcu Maksu Furjanu v Goričaku pri Zavrču v obliki spominske plošče, 7. 12. 1994.

Ni čudno, da je vraščenost gledališča v Ptuj in okolico ter seveda v nas postala kot ideja profesionalizacije tudi ena od vizij, ki smo jo uresničili vsi: tako bogata tradicija gledališke dejavnosti, zagnani in sposobni gledališčniki, ljudje v politiki in vsi tisti, ki ste kjer koli in kakor koli odločali. Za profesionalizacijo smo bili potrebni vsi: nosilci izbranega projekta gledališča, igralci, člani izvršnega sveta, poslanci v skupščini, v drugi fazi pa župan, podžupani, svetniki, občinske službe, predvsem sodelavci na oddelku za družbene dejavnosti, bivši delavci v gledališču in medij ter gledališka publika.

Zaključek:

Profesionalizacija ptujskega gledališča je bila odraz zavesti in usmeritev odgovornih, srčnosti in vztrajnosti posameznikov, upoštevanja preteklosti, videnja gledališča ne le kot identifikacije mesta, temveč tudi kot razvojnega segmenta, rast in razvoj pa sta in bosta odvisna od vsega gornjega in lastne notranje energije gledališča.

Zaradi osebnih odločitev delam ponovno na področju, za katerega sem študirala. Nisem več aktivna pri delu in vizijah gledališča, kar pa ne pomeni, da ne diham z njim. Moj prispevek k profesionalizaciji ptujskega gledališča je bil potreben, opazen in pomemben, ponosna sem na to obdobje, na sodelavce in seveda na vas gledališčnike v Gledališču Ptuj.

Ptuj, 11. 3. 2001

DR. ADOLF DOLFI ŽIŽEK,

premišljevalec o razvojnih možnostih Ptuja
in »prevajalec« teorije sistemov v model
ptujskega gledališča.

Ptuj in pomen njegovega poklicnega gledališča
Ob desetletnici ustanovitve Gledališča Ptuj

1. Oris zgodovine Ptuja

Poetovio, predhodnica današnjega Ptuja, je bila (»Poetovio« je v latinščini samostalni ženskega spola) že v času rimskega imperija gospodarsko in kulturno središče tega dela Evrope. Bilo je antično velemesto, ki je ležalo na obsežnejšem prostoru kot današnji Ptuj in bilo po številu prebivalcev dvakrat večje od Ptuja, zato tudi mnogo večje od takratnih naselbin na prostorih današnjih mnogo večjih mest: Ljubljane, Gradca in Zagreba. Arheologi so na področju Poetovije odkrili izkopanine, ki govore o visoki civiliziranosti in kulturi Poetovijcev.

Več pisnih virov obstaja o Ptuj iz srednjega veka, ko je imel Ptuj (Pettau) mestne pravice. Gospode ptujske, ki so postavili na Ptujem mnogo gradov, med ostalimi tudi veliko-nedeljskega in ormoškega, uvrščamo po pomembnosti ob bok celjskim grofom. V srednjem veku so bili nosilci kulture predvsem samostani; Ptuj je imel kar tri (velike), kar je več od drugih primerljivih mest.

Iz nekdanjega prijetnega mesteca se je Ptuj razvil v močno gospodarsko, upravno, poslovno, trgovsko, medicinsko, šolsko, versko, raziskovalno, zgodovinsko, glasbeno, turistično, prometno, informacijsko, kulturno središče. V preteklosti tega naglega razvoja urbanizacija ni uspela dohitevati, tako da je bil Ptuj razvit precej neenakomerno. Danes se to stanje polagoma izboljšuje.

2. Kod te vodi pot, Ptuj?

V ptujem glasilu *Tednik sem* na strani 6, dne 2. februarja 1989, zapisal v časopisni nadaljevalki *Kod te vodi pot, Ptuj?* naslednje:

»Da bi dvignili splošni in zlasti kulturni nivo tega najstarejšega slovenskega mesta, bi bilo potrebno ustvariti (kot pripravo na prihajajočo postindustrijsko družbo) zlasti:

- A. ptujski mestni in primestni promet,
- B. ptujsko univerzo,
- C. ptujsko poklicno gledališče,
- D. dvigniti raven družabnega in kulturnega življenja,
- E. ptujsko radijsko in televizijsko postajo,
- F. dvigniti ptujsko nižjo glasbeno šolo v srednjo ...

Spomnim se, na kakšno zasmehovanje je leta 1989 pri nekaterih Ptujčanih naletela ta časopisna nadaljevalka. Danes, ko se je večina zapisanih točk že realizirala, se ji nihče več ne smeje.

Poglejmo današnje stanje:

Točka A: je v realizaciji. V zadnjih nekaj mesecih se je na Ptuj razvila močna dnevna in nočna služba taksijev. Taksijem bi bilo treba zagotoviti v mestu ugledna čakališča, jim omogočiti, da bi krožili po mestu, parkirali na avtobusni postaji, se organizirali v krožno čakanje, kot je za to poskrbljeno v večjih mestih itn.

Točka B: se tudi realizira. Na Ptuj sta dve smeri visokošolskega (zaenkrat izrednega) študija. Treba bi le bilo v prihodnosti zagotoviti poleg univerzitetnih prostorov, da bi bili predavatelji na visokih šolah tudi Ptujčani. Podobno je bilo v preteklosti v Mariboru, ki je postal v razdobju zadnjih štiridesetih let univerzitetno središče, do leta 1960 pa je bil le srednješolski center. Študijskih smeri, ki bi jih bilo možno ustanoviti na Ptuj, je mnogo, vsaj deset, samo razmisliti bi bilo treba o njih.

Točka C: je, praktično, izvedena. Poklicno gledališče je bilo na Ptuj ustanovljeno že leta 1992.

O njegovem pomenu bom pisal v nadaljevanju tega članka.

Točka D: Raven družabnega in kulturnega življenja se je v zadnjih trinajstih letih občutno povzpela. Ustanovljena sta bila dva kluba zaprtega tipa. Oba domujeta v Ulici Viktorina Ptujkega. To sta dnevni center OZARA, enota Ptuj, in Klub ptujskih študentov – KPŠ, ki ima svoje prostore v tako imenovani »Kolnkišti«. Pomembni ptujski pridobitvi za Ptuj sta tudi računalniško podprta knjižnica Ivana Potrča, katere smiselna smer razvoja je univerzitetna knjižnica, in znanstvenoraziskovalni urad Bistra, katerega razvojni cilj je inštitut.

Poleg profesionalnega Gledališča Ptuj obstaja na Ptujju še neprofesionalno gledališče TEATER III, ki ima svoje prostore v tako imenovani Steklarski delavnici na dvorišču hiše na Slovenskem trgu 1. To gledališče pravkar ureja svojo dvorano za okoli 100 gledalcev, oder in pripadajoče gledališke prostore. Tako bo Ptuj kmalu imel dve gledališki hiši, poklicno in ljubiteljsko.

Mariborski dnevnik Večer in ptujski Tednik postajata že formalno-papirno preobsežna in ne moreta več sproti objavljati vseh novic z našega, širšega ptujskega področja. Čas je že, da dobi Ptuj svoj dnevnik, ki bi se lahko imenoval Ptujčan, podobno kot imajo Parižani svoj Le Parisien. V času, ko je začel v Mariboru v 19. stoletju izhajati dnevnik Slovenski narod, je imel takratni Maribor manj prebivalcev, kot jih ima danes Ptuj. Tehnologijo izdelave časopisa v sedanjem ptujskem Tedniku dobro poznajo in jim ne bi bilo težko izdajati dnevnika, ki bi imel na začetku pač manj strani obsega, kot jih ima Tednik. Tisk bi lahko prevzela Tiskarna Ptuj, ki bi morala posodobiti svoj obrat. Sedanji mesečnik Ptujčan bi pač moral spremeniti svoje ime in bi lahko iz mesečnika postal tednik.

Obrazložimo še na kratko **točko F:** Ptujška glasbena šola Karola Pahorja ima v glavnem akademsko izobražen učiteljski kader, zato ne bi bil nikakršen problem, v povezavi s ptujskim srednješolskim centrom, dvigniti sedanjo nižjo glasbeno šolo v srednjo, vsaj za nekaj glasbenih instrumentov. Na Ptujju že nekaj let poteka poletna violinska glasbena šola, ki je vseslovenskega pomena in ki jo vodijo glasbeni učitelji iz Londona in Češke. Dokler ne bi Ptujčani dobili vsega potrebnega učiteljskega kadra, bi se na Ptuj lahko vozili nekateri predavatelji s Srednje glasbene in baletne šole Maribor. Ptuj ima bogatejšo glasbeno tradicijo kot Maribor. Obstaja namreč nekaj sto let stara Ptujška notna glasbena zbirka, Ptujski festival domače glasbe, ptujski APZ, Ptujski moški komorni zbor, Ptujski nonet, množica drugih pevskih zborov in skupin, skozi stoletja ohranjeno ljudsko petje na Ptujskem itn. Naslednja razvojna stopnja ptujskega glasbenega življenja je ptujski glasbeni inštitut.

Točka E: Največji razvojni skok poleg ptujskega profesionalnega gledališča je storil Radio Ptuj, ki je – brez tuje pomoči – razširil svoj spored od enourne oddaje, le ob nedeljah, v letu ustanovitve 1962, na 24-urni vsakodnevni spored. Skoraj na mestu pa caplja sicer odlična ptujška televizija, ki zelo počasi razširja svoj spored in ki ji verjetno primanjkuje mladih, zagnanih kadrov.

3. Zgodovina ptujskega gledališča

Pred več kot dvesto leti so na Ptujju ustanovili prvo stalno gledališče, tako da ima Ptuj že zelo staro gledališko tradicijo.

Med prvo in drugo svetovno vojno so se ptujski gledališčniki zbirali okoli znanega gledališkega režiserja Frana Žižka, ki je ustanovil svoje avantgardno gledališče; bilo je polpoklicno in za takratni čas najodzivnejše slovensko gledališče. Takrat so se mladi Mariborčani vozili na Ptuj s kolesi gledat Žižkove predstave. Fran Žižek, ki je doštudiral v Pragi, je bil zelo plodovit režiser: na leto je postavil na oder šest do osem premier.

Po drugi svetovni vojni je bilo na Ptujju ustanovljeno poklicno gledališče; sem so se priselili režiserji in igralci iz vse Slovenije. Spominjam se tega plodovitega obdobja ptujskega gledališča, zlasti ker sem kot otrok stanoval v gledališki stavbi in sem že takrat nekajkrat nastopal v manjših vlogah v takratnem poklicnem gledališču. Takrat je Ptuj – podobno kot danes – živel s svojim gledališčem. Takratno poklicno gledališče je gostovalo po večjih odrih na Ptujskem – v Slovenski Bistrici, Ormožu, Kidričevem, Središču ob Dravi ... Današnjemu ptujskemu gledališču so za gostovanja odprta vrata vseh velikih slovenskih odrov v Ljubljani, Mariboru, Celju, Novi Gorici, Trstu itn. Današnji poklicni igralci – Ptujčani po rodu – so med vodilnimi igralci na vseh slovenskih poklicnih odrih. Gledališko življenje v Sloveniji je na vseh velikih odrih »začinjeno« s Ptujčani.

V težkem obdobju za Ptujčane – leta 1958 – je Ptuj izgubil svojo neodvisnost; ukinjen je bil ptujski okraj in pripojen k mariborskemu. Takrat je bilo ukinjeno tudi ptujsko poklicno gledališče – politika in kultura sta stopali v korak.

Pohvale so vredni takratni ptujski gledališki ljubitelji, ki so po ukinitvi poklicnega gledališča

predvajali predstave na visoki gledališki ravni. Ta dejavnost je ostala skozi ptujsko zgodovino prek Branke Bezeljak Glazer, ki je navdušila za gledališče in usmerila na igralsko akademijo mnogo danes priznanih slovenskih gledaliških umetnikov Ptujčanov, vse do današnjih dni, ko obstaja poleg poklicnega gledališča na Ptujju tudi ljubiteljsko gledališče TEATER III.

Od leta 1958 do leta 1992 Ptujčani nismo imeli svojega poklicnega gledališča, zato smo bili primorani obiskovati (seveda če smo hoteli ohraniti stik z gledališčem) predstave drugih poklicnih gledališč, predvsem mariborskega. Občasno je gostovalo na Ptujju katero od drugih poklicnih gledališč, predvsem s komornimi predstavami.

4. Gledališče Zato.

Leta 1992 je bilo na Ptujju – kot predhodnik poklicnega Gledališča Ptuj – ustanovljeno gledališče (društvo) ZATO. pod umetniškim vodstvom režiserja Sama Strelca, od leta 1997 do leta 2002 direktorja ptujskega poklicnega gledališča in sedanjega programskega direktorja SNG Maribor. Gledališče ZATO., v katerem so nastopali sedanji vseslovensko priznani gledališki umetniki, ki so bili takrat še študentje, je pripravilo med počitnicami po eno predstavo na leto. Takrat je bil v stiku z gledališčem le ozek krog Ptujčanov, vsekakor preozek, da bi mogli govoriti o množični gledališki kulturi na Ptujskem. Z ustanovitvijo javnega zavoda Gledališče Ptuj se je stanje izboljšalo.

Gledališče je »izšolalo« v desetih letih obstoja številno mlajše gledališko občinstvo. Gledališka kultura je pomemben element splošne kulture. Za vzpon gledališke kulture na Ptujskem imata zasluge oba ptujska teatra: poklicni in ljubiteljski, pa tudi gledališke skupine po okoliških krajih, ki so zelo dejavne.

5. Model Gledališča Ptuj

Sedanje poklicno Gledališče Ptuj se obnaša po tržnih zakonitostih, kot je bilo predvideno po zamislih snovalcev njegovega abstraktnega modela. Gledališče ima nekaj stalno zaposlenih tehničnih in upravnih članov, igralci pa se združujejo z gledališčem po projektih za posamezne predstave. V projektih za posamezno predstavo je predvideno, koliko igralcev je za posamezni projekt potrebnih. Na slovenskem trgu gledališke delovne sile ptujski vodja projekta poišče ustrezne igralce, zlasti svobodne umetnike, in z njimi sklene pogodbo za posamezno predstavo. Gledališki igralec je za projekt posamezne predstave plačan le za to predstavo, kar velja tudi za režiserja, dramaturga in ostale strokovne gledališke sodelavce. S tem se gledališče izogne dajanju plač igralcem in umetniškim sodelavcem, ki v predstavi ne sodelujejo (so na čakanju). Na tak način so stroški za gledališče minimizirani. S tem načinom dela orje ptujsko gledališče ledino na Slovenskem v tržni naravnosti gledališč.

Takšen način dela ima globoko znanstveno podlago v sistemski teoriji, kibernetiki in konstruktivizmu, ki jih je na Slovenskem pričelo uveljavljati v praksi predvsem ptujsko gledališče za časa vodstva Ptujčana Sama Strelca; le-ta je s temi idejami prodril v sedanje upravljanje tudi pri SNG Maribor, kjer je danes programski direktor. Zaenkrat mariborsko gledališče še ni uskladilo svojega vedenja s tem tržnim modelom.

Razen tržnega načina vodenja Gledališča Ptuj je gledališče za časa direktorovanja Sama Strelca doseglo tudi pomemben programski uspeh. Na Ptujju namreč postaja tradicionalno srečanje slovenskih komornih gledaliških predstav, SKUP, nekakšno »malo Borštnikovo srečanje«. Letos so se ga udeležila vsa slovenska poklicna gledališča s svojimi komornimi predstavami. O tem so odmevno pisali tudi vsi pomembnejši slovenski časopisi. Na Ptujju se odvija tudi festival slovenske monodrame, kar je bilo v preteklosti že uresničeno.

S tako programsko in upravljalno usmeritvijo postaja Gledališče Ptuj vedno pomembnejše v slovenskem gledališkem prostoru.

Razmisliti in vredno uresničiti bi bilo obnovo gledališke zgradbe.

Pričujoči sestavek sem za Strelčevo zadnjo knjigo o zgodovini ptujskega poklicnega gledališča na željo tega mojega dobrega prijatelja ter teoretičnega in praktičnega gledališkega strokovnjaka napisal – z veseljem. Upam, da je ta moj sestavek kamenček v mozaiku zgodovine ptujskega gledališča.

tvena opomba

Ptuj je že za časa Samove slovenske kneževine Karantanije v VII. stoletju imel svojo Ptujsko krajino. Upam, da bo tudi današnji Ptuj dobil svojo pokrajino oziroma regijo, ki si jo kot najstarejše slovensko mesto, ki se tudi najhitreje kulturno, umetniško in znanstveno razvija,

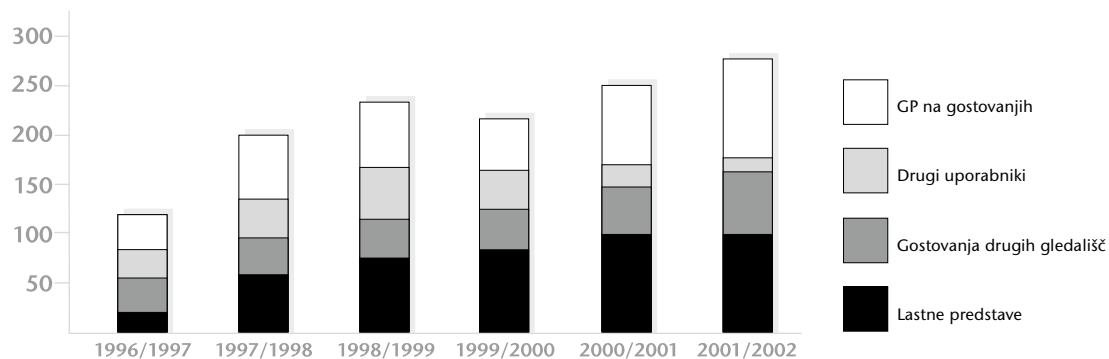
zasluži!

STATISTIKA

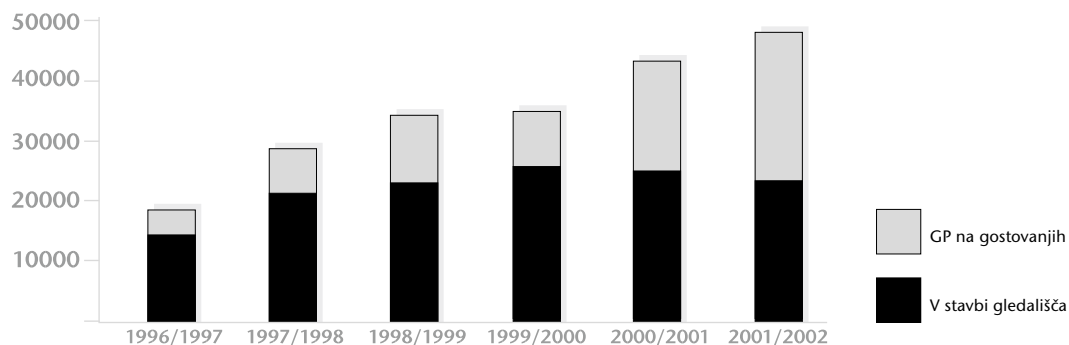
PREDSTAVE IN OBISKOVALCI GLEDALIŠČA PTUJ

	1996/1997	1997/1998	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002
Število predstav	117	195	228	211	244	271
V stavbi gledališča	83	132	164	159	167	173
Lastnih	19	58	76	81	99	110
Gostovanja drugih gledališč	35	36	36	40	42	50
Drugi uporabniki	29	38	52	38	26	13
GP na gostovanjih	34	63	64	52	77	98
Število gledalcev	18210	28360	33825	34290	42780	47315
V stavbi gledališča	14100	21170	22650	25540	24470	23035
Otroški cikel	4014	7960	4520	8410	8170	10150
Mladinski cikel	2343	1818	4910	4720	5950	5180
Za izven	3473	4250	3190	5640	5350	4955
Festival monodrame	790		1790		650	
SKUP						1110
Drugi uporabniki	3480	7150	8240	6770	4350	1640
GP na gostovanjih	4110	7190	11175	8750	18310	24280

Število predstav

Število gledalcev

UPRIZORITVE GLEDALIŠČA PTUJ - PONOVIČNE IN OBISKOVALCI

	ŠTEVILO PONOVIČNE	V GLEDALIŠČU PTUJ	NA GOSTOVANJU	ŠTEVILO GLEDALCEV	V GLEDALIŠČU PTUJ	NA GOSTOVANJU
Na odprtem morju	11	6	5			
Zaprta vrata	21	19	2			
Plešasta pevka	13	10	3			
Krčmarica	49,5	29	20,5			
Govor malemu človeku	127	12	115	6955	1265	5690
Polovične resnice	23	7	16	2500	920	1580
Praznina	7	5	7	930	110	820
Elizabeth	8	1	0	520	520	
Victor	5	5	2	1095	975	120
Oj, čudežni zaboj	97	61	36	15100	8520	6580
Strojepiski	12	8	4	2070	1360	710
Sobo oddam	12	6	6	2610	995	1615
Ovinek	26	17	9	3780	1740	2040
Fant v avtobusu	59	48	11	10850	6930	3920
Ljubezenska pisma	41	9	32	4910	970	3940
Finžgar v seksšopu	6	6		780	780	
Piki in Roni	2	2		120	120	
Štefka Valentin	13	6	7	1100	590	520
Ana in kralj ...*	78	58	20	12900	8490	4410
Triko	33	15	18	6620	2380	4240
Marjetka, str. 89*	116	38	78	28180	5770	22410
Snubec / Medved	12	11	1	1420	1220	200
Ta presneta ljubezen*	73	50	23	14500	7390	7110
Svobodno razmerje	22	9	13	3750	1260	2490
Človeštvo v a-molu	1	1		80	80	
Sizif na begu*	4	3	1	140	100	40
Sisyphus On The Run*	2	1	1	70	60	10
Nagon*	23	21	2	3132	2332	800
Glasba skozi čas*	10	5	5	1570	690	880
Princeska in čarodej*	36	24	12	5660	3700	1960
Songi	7	3	4	890	360	530
Elektra*	2	2		260	260	
Electra* - v angleščini	1	1		20	20	
Dedek Mraz pri nas	10	10		1300	1300	
Pikado*	8	8		940	940	
Rum vodka*	9	8	1	415	335	80

*Stanje 31. 8. 2002, ko je uprizoritev še na programu

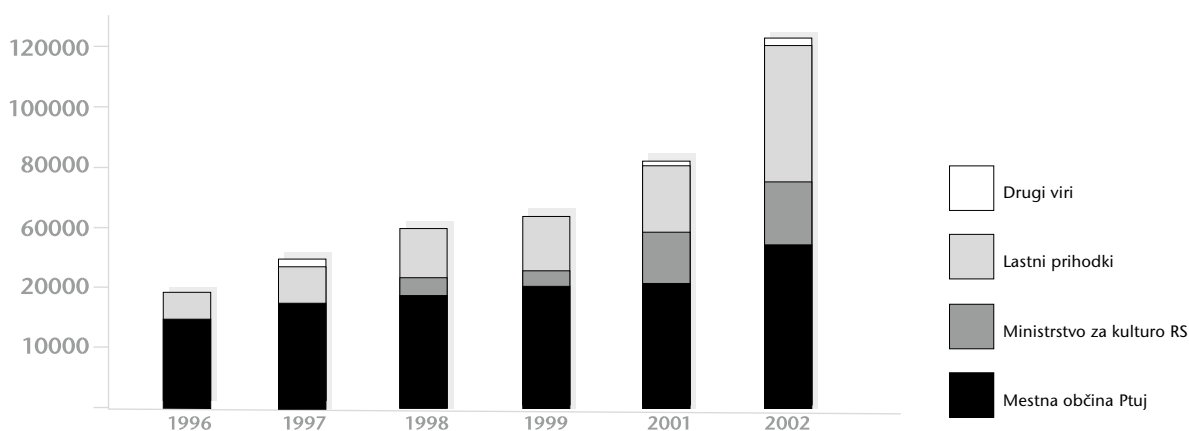
VIRI FINANCIRANJA GLEDALIŠČA PTUJ

v obdobju od 1996 do 2001, v nominalnih vrednostih

v 1.000 SIT

	1996	%	1997	%	1998	%	1999	%	2000	%	2001	%
Dotacija Mestne občine Ptuj	26.162	74	30.809	66	34.795	62	37.392	62	38.365	49	50.813	42
Programska sredstva	11.817	33	11.742	26	11.656	21	12.480	21	13.052	17	16.000	13
Plače	5.153	15	10.483	22	13.777	25	14.911	24	16.684	21	23.842	20
Oprema in investicijsko vzdrževanje	4.140	12	3.000	6	3.349	6	1.760	3	2.470	3	3.731	3
Materialnim stroški, amortizacija	5.052	14	5.584	12	6.013	10	8.241	14	6.159	8	7.240	6
Dotacija Ministrstva za kulturo RS	0	0	0	0	4.639	8	4.926	8	16.732	21	20.831	17
Programska sredstva	0	0	0	0	2.189	4	3.167	5	15.250	19	16.675	14
Plače	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Oprema in investicijsko vzdrževanje	0	0	0	0	2.450	4	1.759	3	1.482	2	4.156	3
Lastni prihodek	9.134	26	13.382	28	16.644	30	18.252	30	22.293	28	45.419	38
Drugi viri	0	0	2.638	6	0	0	0	0	1.354	2	2.537	2
SKUPAJ VSI VIRI	35.296	100	46.829	100	56.078	100	60.570	100	78.744	100	119.600	100

VIRI FINANCIRANJA GLEDALIŠČA PTUJ

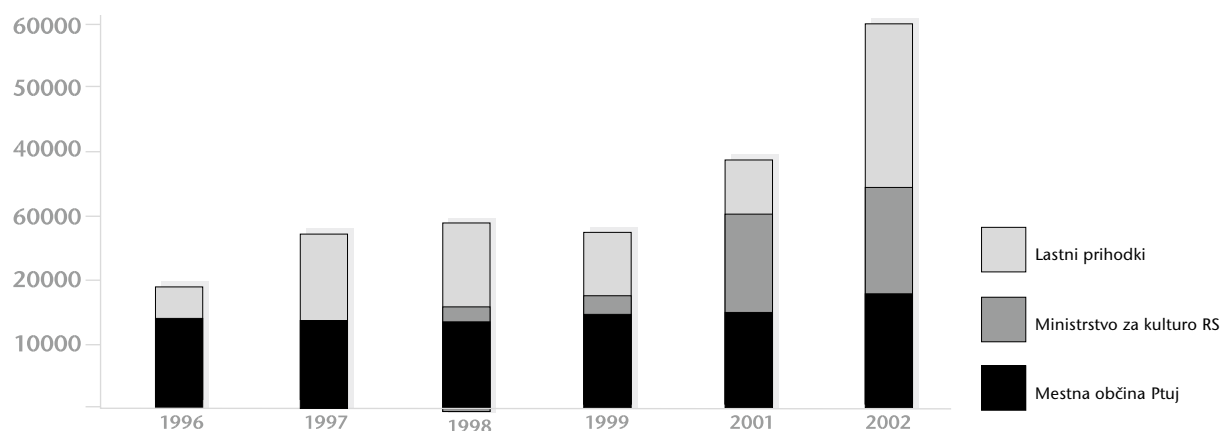
VIRI FINANCIRANJA PROGRAMA

v obdobju od 1996 do 2001, v nominalnih vrednostih

v 1.000 SIT

	1996	%	1997	%	1998	%	1999	%	2000	%	2001	%
Mestna občina Ptuj	11.817	69	11.742	46	11.656	43	12.480	49	13.053	36	16.000	27
Ministrstvo za kulturo RS	0	0	0	0	2.189	8	3.165	12	15.250	41	16.675	29
Lastni prihodek	5.405	31	13.697	54	13.311	49	9.856	39	8.494	23	25.551	44
PROGRAMSKA SREDSTVA SKUPAJ	17.222	100	25.439	100	27.156	100	25.501	100	36.797	100	58.226	100

VIRI FINANCIRANJA PROGRAMA

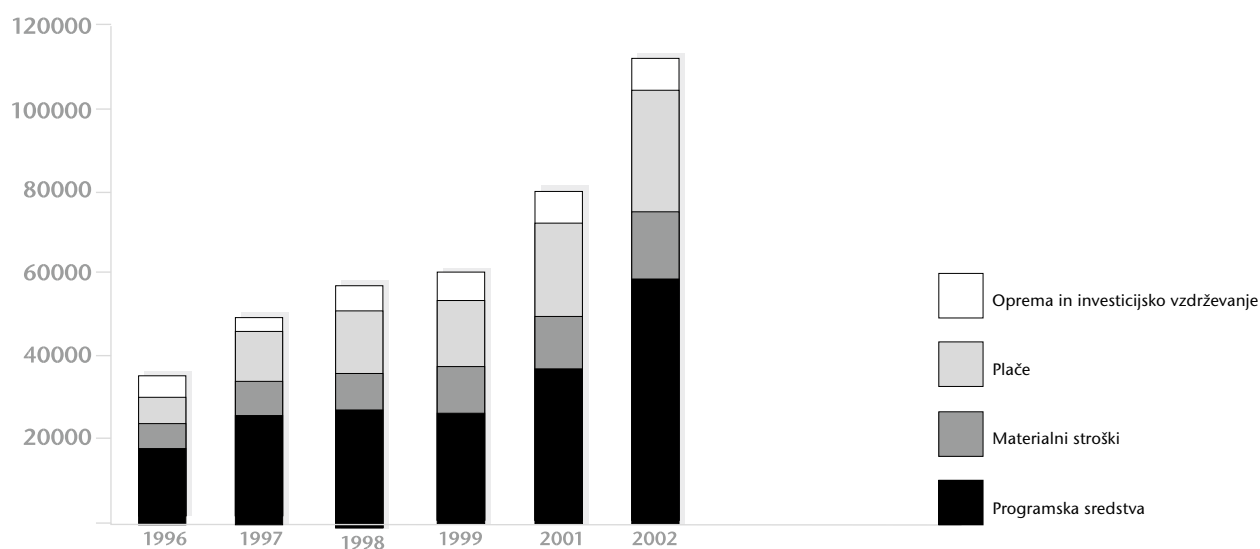
STRUKTURA PORABE FINAČNIH SREDSTEV

v obdobju od 1996 do 2001, v nominalnih vrednostih

v 1.000 SIT

	1996	%	1997	%	1998	%	1999	%	2000	%	2001	%
Programska sredstva	17.222	49	25.439	52	27.156	48	25.501	42	36.797	46	58.226	52
Materialnim stroški	6.591	19	7.973	16	8.191	14	11.249	19	12.357	15	16.270	15
Plače	5.760	16	12.132	25	14.932	26	16.292	27	22.773	29	29.321	26
Oprema in investicijsko vzdrževanje	5.623	16	3.307	7	6.620	12	7.194	12	7.713	10	7.522	7
PORABA SKUPAJ	35.196	100	48.851	100	56.899	100	60.236	100	79.640	100	111.339	100

STRUKTURA PORABE FINANČNIH SREDSTEV

PREGLEDNICA POSLOVNEGA REZULTATA

v obdobju od 1996 do 2001 - prikaz prihodkov in odhodkov v nominalnih vrednostih

v 1.000 SIT

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Prihodki	29.936	45.551	50.279	57.052	74.793	113.102
Odhodki	29.573	45.545	50.279	53.043	71.927	103.817
POSLOVNI REZULTAT	363	6	0	4.009	2.866	9.285

MIRAN MURKO

ANKETA GLEDALIŠČA PTUJ MED GLEDALCI V SEZONI 2000/2001

Gledališče Ptuj se je v sezoni 2000/2001 odločilo povprašati svoje obiskovalce po mnenju o delovanju gledališča. Z odgovori so želeli ugotoviti, ali se je gledališče od ponovnega nastanka do sedaj razvijalo v pravi smeri, torej v smeri, ki zadovoljuje obiskovalce, in z namenom, da se v naslednjih sezonah odpravijo morebitne pomanjkljivosti in se razvoj usmeri v želeno smer.

Pripravili smo anketni vprašalnik, ki je bil na voljo v gledališču ob predstavah, poleg tega je bil poslan obiskovalcem, ki jih ima gledališče v svojem adresarju kot redne goste.

Na vprašanja je odgovorilo 192 obiskovalcev, kar je manj od pričakovanega, saj vemo, da je gledališče v sezoni, ko je bila opravljena anketa, obiskalo okrog 25000 gledalcev (mnogi seveda večkrat).

Naslednja analiza uporablja termin obiskovalec za tiste, ki so odgovorili na vprašanja in ne za vse obiskovalce gledališča.

Poglejmo najprej, kakšna je struktura obiskovalcev. Dve tretjini obiskovalcev je iz Ptuja, četrtnina iz okolice Ptuja (bivša skupna občina) in ena osmina od drugod. To kaže, da je gledališče v pravem pomenu ptujsko, a kljub temu seže v širši slovenski prostor in pritegne obiskovalce tudi od drugod.

Zanimivo je, da je med obiskovalci kar 81% žensk, kar po izjavah gledališčnikov ni odraz realnega stanja. Visok procent žensk je verjetno posledica tega, da ženske v večji meri čutijo dolžnost ali potrebo, da povedo svoje mnenje.

Dobra polovica obiskovalcev je državnih oz. javnih uslužbencev, veliko upokojencev, nekoliko manj podjetnikov in delavcev. Zanimljivo malo je oseb brez zaposlitve, kmetov in gospodinj, kar v veliki meri kaže razmere v naši družbi oz. v naši okolici, ne bi pa se žele spuščati v podrobnejšo analizo tega fenomena.

Sledi analiza štirinajstih vprašanj, ki so povpraševala po motivih, željah, pričakovanjih in ocenah obiskovalcev v zvezi z Gledališčem Ptuj.

Na vprašanje, kje so dobili vzpodbudo za ogled gledališke predstave, je največ odgovorov, da so jih vzpodbudile reklame, visok delež ima t. i. ustno izročilo (znanci, prijatelji, družina), kritike in javno mnenje pa v manjši meri vplivajo na odločitev za obisk gledališča. Med odgovori, ki niso bili ponujeni, se največkrat pojavlja lastni interes, kar kaže, da nekateri obiskovalci obiskujejo gledališče iz notranjega nagiba, brez zunanjih vzpodbud.

Za obisk gledališča se največkrat odločajo zaradi kvalitetne predstave, veliko obiskovalcev je izbralo trditev »to je zame pomemben družabni dogodek«, nekoliko manj se jih odloči zaradi zabave, nato zaradi znanih igralcev, druženja in tudi radovednosti. Kot je bilo pričakovati, je najpomembnejši razlog za obisk predstava sama, ob tem pa so zelo visoko tudi razlogi, ki s samo predstavo nimajo kaj dosti skupnega, ampak so povezani z vplivom na imidž osebe, ki obiše gledališče.

Največkrat obiskujejo lastne predstave Gledališča Ptuj, sledijo gostovanja drugih gledaliških hiš, Festival monodrame in predstave na ploščadi pred gledališčem. Ti odgovori se v veliki meri skladajo s pogostostjo določenih predstav.

Kot najboljši informator se je pokazala oglasna vitrina pred gledališčem in informativni lističi, sledijo dnevni časopisi in Tednik, spletna stran pa je še manj obiskana.

Vsaj enkrat na tri mesece obiše gledališče kar 85 % obiskovalcev. Iz tega vidimo, da je večina obiskovalcev stalnih gostov gledališča, skoraj zanemarljivo pa je število tistih, ki prihajajo poredkoma.

Večina obiskovalcev obiskuje tudi druge kulturne prireditve v mestu, kar kaže na splošno kulturno usmerjenost obiskovalcev in le redki so izključno obiskovalci gledališča.

Obiskovalci Gledališča Ptuj pogosto obiskujejo tudi druga gledališča po Sloveniji, predvsem v Mariboru in Ljubljani. Razloge lahko iščem v tem, da pogrešajo t. i. bolj bogate predstave, z več igralci, boljšo sceno, kostumi in klasične vsebine, kar je bilo pogosto omenjeno pri vprašanju, kaj pogrešajo oz. kaj bi spremenili.

Povprašali smo jih, kako bi na splošno ocenili delo gledališča (na lestvici od slabo, zadovoljivo, dobro, prav dobro in odlično), in dobili oceno, ki presega prav dobro (4,19). To je zelo pohvalna

in seveda vzpodbudna ocena za naše mlado gledališče. Enako visoko je bil ocenjen sam program gledališča (4,19). Odnos do publike je dobil oceno 4,52, informiranje 4,38, odnos do javnosti 4,40, gledališki listi 4,36. Le delo blagajne je dobilo nekoliko nižjo oceno (3,99), verjetno zaradi neprijetnega delovnega časa in tudi kakšne napake. Predlogi obiskovalcev so predvsem v smeri podaljšanega delovnega časa blagajne v popoldanski čas.

Pri vprašanju, ali kaj vedo o načrtih za obnovo stavbe, se je pokazalo, da 90 % obiskovalcev ve za načrte in četrtna njih celo pozna predvidene rešitve. Torej obiskovalci dejansko živijo z gledališčem in z zanimanjem spremljajo njegov razvoj.

To so pokazali tudi odgovori na vprašanje, kaj pogrešajo oz. kaj bi spremenili, saj večina obiskovalcev želi nov ali vsaj prenovljen objekt gledališča. Mnogi pogrešajo abonma, saj bi se za njega odločilo 118 obiskovalcev, 64 jih še ni čisto prepričanih, ali se bodo za abonma odločili. Obiskovalci si želijo več predstav, pogrešajo predvsem klasične, »resne« predstave, pa tudi komedije.

Vidimo, da odgovori kažejo splošno pozitivno naravnost do gledališča, da je gledališče izjemno dobro sprejeto pri obiskovalcih in visoko ocenjeno. Obiskovalci pričakujejo oz. si želijo to, za kar si gledališčniki že več časa močno prizadevajo, torej obnovo stavbe, ki bi pomenila nove možnosti za razvoj gledališke dejavnosti na Ptuju. Kajti vse kaže, da je Gledališče Ptuj doseglo vrh glede na razmere, v katerih deluje. Če hočemo, da se gledališče razvija naprej, in da to hočemo, so odgovori na vprašanja jasno pokazali, moramo zagotoviti pogoje za to.

SEZNAMI

AVTORJI Z NASLOVI NJIHOVIH UPRIZORJENIH DEL

AYCKBOURN, ALAN Polovične resnice	83
BURGER, JANEZ; BURGER, NATAŠA; MUSEVSKI, PETER Piki in Roni	126
CONDÉ, SEKUMADY Sizif na begu / Sysiphus On The Run	186/205
DOMA, TATJANA Dedek Mraz pri nas	207
ČEHOV PAVLOVIČ, ANTON Snubec / Medved	161
DORST, TANKRED Ovinek	112
ERCEGOVIČ, ROMANA Elektra / Electra	204/215
FO, DARIO; RAME, FRANCA Svobodno razmerje	174
GURNEY, A. R. Ljubezenska pisma	121
HORVAT, SEBASTIJAN; ZUPAN, KLAVDIJA; MATJAŠEC, NATAŠA Elizabeth	92
HÜBNER, LUTZ Marjetka, str. 89	153
IONESCO, EUGENE Plešasta pevka	50
JANEŽIČ, TOMI Praznina, stara zgodba iz moje vasi	88
JESIĆ, MILAN Triko	151
JUS, KSENIJA Človeštvo v a-molu	185
KÖBELI, MARKUS Sobo oddam	108
KROETZ, FRANZ XAVER Nagon	190

MAAR, PAUL Oj, čudežni zaboj	101
MCPHERSON, CONOR Rum vodka	220
MILČINSKI, FRANE JEŽEK Songi	203
MROŽEK, SLAWOMIR Na odprtem morju	18
MUSEVSKI, PETER; BURGER, NATAŠA; BURGER, JANEZ Piki in Roni	126
PRAPROTNİK ZUPANČIČ, LILIJANA Princeska in čarodej	201
REICH, WILCHELM Govor malemu človeku	81
RUSSEL, WILLY Štefka Valentin	128
SARTRE, JEAN PAUL Zaprta vrata	29
SCHISGAL, MURRAY Strojepiski	103
ŠILER, MARTINA Pikado	213
THAYENTHAL, ROBERT Ana in kralj, ki je padel iz pravljice	147
THEATER ROTE GRÜTZE Ta presneta ljubezen	168
TURRINI, PETER Finžgar v seksšopu Krčmarica	123 63
VAN LOHUIZEN, SUZANNE Fant v avtobusu	118
VITRAC, ROGER Victor ali Otroci na oblasti	95

NASLOVI UPRIZORJENIH DEL

Ana in kralj, ki je padel iz pravljice	147
Človeštvo v a-molu	185
Dedek Mraz pri nas	207
Elektra / Electra	204/215
Elizabeth	92
Fant v avtobusu	118
Finžgar v seksšopu	123
Glasba skozi čas	198
Govor malemu človeku	81
Krčmarica	63
Ljubezenska pisma	121
Marjetka, str. 89	153
Medved / Snubec	161
Na odprtem morju	18
Nagon	190
Oj, čudežni zaboj	101
Ovinek	112
Pikado	213
Piki in Roni	126
Plešasta pevka	50
Polovične resnice	83
Praznina, stara zgodba iz moje vasi	88
Princeska in čarodej	201
Rum vodka	220
Sizif na begu / Sysiphus On The Run	186/205
Sobo oddam	108
Songi	203
Strojepiski	103
Svobodno razmerje	174
Štefka Valentin	128
Ta presneta ljubezen	168
Triko	151
Victor ali Otroci na oblasti	95
Zaprta vrata	29

PREVAJALCI

AHAČIČ, DRAGA

JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

ČUDEN, DARE

SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000

THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

FRELIH, IRENA

ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996

HARTMAN, BRUNO

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

JAVORŠEK, JOŽE

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

JESI, MILAN

ANTON PAVLOVIČ ČEHOV, Snubec / Medved, 1999/2000

MALEJ, GAŠPER

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

NOVAK, JAROSLAV

WILHELM REICH, Govor malemu človeku, 1995/1996

TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998

PUC, DESA

A. R. GURNEY, Ljubezenska pisma, 1998/1999

SLAPAR LJUBUTIN, VANJA

MURRAY SCHISGAL, Strojepiski, 1997/1998

SRPČIČ, PETER

WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999

CONOR MCPHERSON, Rum vodka, 2001/2002

STRELEC, SAMO MARIJA

PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998

MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999

PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999

ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000

VIHER, TANJA

FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001

VLOGE IGRALK IN IGRALCEV

ARH, MIHA

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

CONOR MCPHERSON, Rum vodka, 2001/2002

BELŠAK, VOJKO

INES, JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

GOSPOD SMITH, EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

FABRICIO, PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996

BEVK, IZTOK

PAUL CANNINGHAM, MURRAY SCHISGAL, Strojepiski, 1997/1998

BLAGOVIČ, MAJA

ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996

BONISEGNA, STANISLAVA

ŽENSKA, PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999

BURGER, NATAŠA

KAROLINA, SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999

MUSEVSKI, PETER; BURGER, NATAŠA; BURGER, JANEZ, Piki in Roni, 1998/1999

CAVAZZA, SEBASTIAN

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

CERAR, BARBARA

ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996

ERCEGOVIČ, ROMANA

ELEKTRA, ROMANA ERCEGOVIČ, Elektra / Electra, 2001/2002

FATUR, MOJCA

MILAN JESIH, Triko, 1999/2000

FUNDA, ZVONE

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run 2000/2001, 2001/2002

FUNKL, MOJCA

LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000

GEČ, GREGOR

DEBELI, SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

GARCIN, JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

GOSPA MARTIN, EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

GROF PL. ALBAFIORITA, PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

IVANUŠIČ, JURE

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

JAKOMINI, GORAZD

POVELJNIK GASILCEV, EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

JERIČ, SERGEJ

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

JURC, VLADIMIR

ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996

KOGOVŠEK, SABINA

SPLETIČNA, LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

KOKOL, JASMINA

PRODAJALKA, TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

KOLTAK, ALJOŠA

KUMINA, PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998

NAPOVEDOVALEC, THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

KOMLJANEC, KARIN

LILI, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

KOSI, HANA

DEKLICA, TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

KOVAČIČ, SARA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

KRAJNC, IVA

MILAN JESI, Triko, 1999/2000

KRANJC, BARBARA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

KRANJC KUS, NIKO

BARTOLOMEJ, PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998

KRALJ, ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000

KROŠL, MARJANA

GOSPA KLADIVEC, MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

KROŠL, SANDI

DEDI, MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

LAMUT, ANDREJ

URADNIK, TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

LESKOVEC, IVO

ERIK MAJER, TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998

LEŠNJAK, GOJMIR GOJC

LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000

LUBEJ, VESNA

MAMA, SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999

MALALAN, DANIJEL

ANTOINE MAGNEAU, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

MATJAŠEC, NATAŠA

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

MEDVEŠČEK, BARBARA

THERESE MAGNEAU, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

MIOČINOVIĆ, BORIS

LAKAJ, SŁAWOMIR MROŹEK, Na odprtem morju, 1991/1992

MUSEVSKI, PETER

MUSEVSKI, PETER; BURGER, NATAŠA; BURGER, JANEZ, Piki in Roni, 1998/1999

NOVAK, VLADO

WILCHELM REICH, Govor malemu človeku, 1995/1996

OMAN, BERNARDA

MELISSA, A. R. GURNEY, Ljubezenska pisma, 1998/1999

PAVALEC, RADO

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

DEDEK MRAZ, TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

PERNARČIČ, VESNA

MIRANDOLINA, PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

EMILIE PAUMELLE, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

PETROVIČ, KAJA

DEKLICA, TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

PINTAR, VERONIKA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

PIRNAT, PRIMOŽ

KORAČNIČAR, PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998

PUCKO, MATEJA

PAVLA, THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

ROJKO, VESNA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

ROJNIK, PETRA

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

ROPOŠA, JOŽEF

A. R. GURNEY, Ljubezenska pisma, 1998/1999

ROZINGER, SARA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

RUTER, ANA

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

SAMOBOR, IGOR

BRALEC, EUGENE IONESCO, PLEŠASTA PEVKA, 1993/1994

SAMOBOR GERL, MATIČ

DEČEK, TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

SIMONIČ, MOJCA

IDA MORTEMART, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

ZDRAVNIK, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

SLAPAR LJUBUTIN, VANJA

SYLVIA PAYTON, MURRAY SCHISGAL, Strojepiski, 1997/1998

SLAPAR, VESNA

ESTHER, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

BULI, MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

SMOLEJ, UROŠ

GENERAL ETIENNE LONSEGUR, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

ŠERUGA, NIKA

PRODAJALKA, TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

ŠTOPFER, ERVIN

POŠTAR, SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

TERNOVŠEK, PETER

MOŠKI, PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999

TETIČKOVIČ, ALENKA

ŠTEFKA VALENTIN, WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999

ANA, ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000

NAPOVEDOVALKA, THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

PRINCESKA, LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

TOKALIČ, NENAD NEŠO

SUHI, SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

ESTELLE, JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

GOSPOD MARTIN, EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

ANDRO, MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

RUDI, TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998

LOBELT, SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999

MILAN JESIH, Triko, 1999/2000

OTO, FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001

TOŠ, TADEJ

LAKAJ, SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

GOSPA SMITH, EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

KAVALIR PL. RIPPAPFRATTA, PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

CHARLES PAUMELLE, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

TONA, TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998

MILAN JESIH, Triko, 1999/2000

FRANC, FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001

FRANE MILČINSKI JEŽEK, Songi, 2001/2002

TRSEGLAV, GABER KRISTJAN

PAVEL, THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

VALIČ, NINA

ORTENZIJA, PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

VAUDA BENČEVIČ, STANISLAVA

PEVKA, EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

VIDOVIČ, BARBARA

DEJANIRA, PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

VIHAR, ROK

MARKIZ PL. FORLIMPOPOLI, PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

VICTOR, ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

VUČAK, URŠA

SREDNJI, SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

SOBAR, JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

MICA, FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001

ŽIDANIK BJELOBRK, MAŠA

MARY, SLUŽKINJA; EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

ORTENZIJA, PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

HILDA, FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001

ŽILAVEC, GORAZD

ČAROVNIK, LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

REŽISERJI IN NJIHOVE REŽIJE

ALUJEVIČ, MIHA

ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000

LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

BURGER, JANEZ

PETER MUSEVSKI, NATAŠA BURGER, JANEZ BURGER, Piki in Roni, 1998/1999

CONDÉ, SEKUMADY

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002

GERL, NEVENKA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

HORVAT, SEBASTIJAN

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

JAMNIK, JAŠA

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

JANEŽIČ, TOMI

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

JURC, VLADIMIR

ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996

JUS, KSENIJA

KSENIJA JUS, Človeštvo v a-molu, 2000/2001

KOVAČ, ANDREJA

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

KRANJC KUS, NIKO

THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

LATIN, MATJAŽ

TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998

MILAN JESIH, Triko, 1999/2000

FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001

LJUBUTIN, VIKTOR

MURRAY SCHISGAL, Strojepiski, 1997/1998

SOKOLOVIĆ, ZIJAH A.

PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999

SRPČIČ, PETER

PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998

WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999

CONOR MCPHERSON, Rum vodka, 2001/2002

STRELEC, SAMO MARIJA

SLAWOMIR MROŻEK, Na odprtem morju, 1991/1992

JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

WILHELM REICH, Govor malemu človeku, 1995/1996

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999

LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000

ŠEDLBAUER, ZVONE

A. R. GURNEY, Ljubezenska pisma, 1998/1999

ANTON PAVLOVIČ ČEHOV, Snubec / Medved, 1999/2000

DRAMATURGINJE

DOMA, TATJANA

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998

MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998

SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999

PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999

WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999

ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000

MILAN JESIH, Triko, 1999/2000

LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000

ANTON PAVLOVIČ ČEHOV, Snubec / Medved, 1999/2000

THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001
 MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002
 LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

ERCEGOVIĆ, ROMANA

JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993
 EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

STEPANČIČ, MINA ŠPELA

WILCHELM REICH, Govor malemu človeku, 1995/1996

ZUPAN, KLAVDIJA

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

LEKTORJI

ARKO

JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993
 EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994
 PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995
 WILCHELM REICH, Govor malemu človeku, 1995/1996
 SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997
 PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998
 MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998
 TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998
 SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999
 PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999
 WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999
 ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000
 LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000
 ANTON PAVLOVIČ ČEHOV, Snubec / Medved, 1999/2000
 THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001
 DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001
 LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002
 MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002
 CONOR MCPHERSON, Rum vodka, 2001/2002

OCEPEK, PAVEL

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run

PODBEVŠEK, KATJA

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

STANIČ, TATJANA

MURRAY SCHISGAL, Strojepiski, 1997/1998

SCENOGRAFI

CONDÉ, SEKUMADY

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run 2000/2001, 2001/2002

FIŠER, VASILIJ

LUTZ HÜBNER, MARJETKA, STR. 89, 1999/2000

GAŠPERIN, GORDANA

MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

MILAN JESIĆ, Triko, 1999/2000

JERIČEVIĆ, DINKA

ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000

JUKIĆ, RENATO

LILIJANA PRAPROTNIK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

KAPELJ, BARBARA

PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999

KLOPČIČ, ANA RAHELA

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

KOLARIČ, VESNA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

KOREN, MIRJANA

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998

FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001

KOŠUTA, TANJA

ANTON PAVLOVIČ ČEHOV, Snubec / Medved, 1999/2000

RADOVIĆ, SLAVICA

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

RAVNIKAR, VOJTEH

ANTON PAVLOVIČ ČEHOV, Snubec / Medved, 1999/2000

SEKULIČ, PEPI

WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999

SRPČIČ, PETER

CONOR MCPHERSON, Rum vodka, 2001/2002

STRELEC, SAMO MARIJA

JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

ŠMID, ANDREJ

SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999

TOMSIČ, VESNA

SLAWOMIR MROŻEK, Na odprtem morju, 1991/1992

VEBER, PETRA

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

VAUDA BENČEVIČ, STANISLAVA

PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998

SCENSKE ILUSTRACIJE

ŠKOLIBER, SAVO D.

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

KOSTUMOGRAFI

CONDÉ, SEKUMADY

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run 2000/2001, 2001/2002

DJORDJEVIĆ, MAJA

SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999

DOBNIK, MAJA

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

FIŠER, VASILJA

LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000

GABRON, ANDREJ

ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996

GAŠPERIN, GORDANA

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

WILCHELM REICH, Govor malemu človeku, 1995/1996

MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998

MILAN JESIH, Triko, 1999/2000

KAPELJ, BARBARA

PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999

KOLENIK, MAJDA

WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999

KOREN, MIRJANA

TANKRED DORST, OVINEK, 1997/1998

MATIJEVIČ, ANA

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

RADOVIČ, SLAVICA

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

SRPČIČ, PETER

CONOR MCPHERSON, Rum vodka, 2001/2002

STANIČ, IVONA

ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000

LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

ŠOSTAREC, IZTOK

THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

VAUDA BENČEVIČ, STANISLAVA

JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998

ANTON PAVLOVIČ ČEHOV, Snubec / Medved, 1999/2000

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

AVTORJI GLASBE, GLASBENI OPREMLJEVALCI, GLASBENIKI

BRIZANI, TRAJA

Glasba skozi čas, 2001/2002

CONDÉ, SEKUMADY

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002

DUH, SEBASTIJAN

MILAN JESIĆ, Triko, 1999/2000

FRANE MILČINSKI JEŽEK, Songi, 2001/2002

FUNDA, ZVONE

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002

FUREK, JULIJA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

GLASER, BOJAN

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

GORŠIČ, MATEVŽ

LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

IVANUŠA, DRAGO

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

JURJEVIČ, BOJAN JURKI

PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999

JUS, KSENIJA

KSENIJA JUS, Človeštvo v a-molu, 2000/2001

KOVAČ, ANDREJA

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

LATIN, MATJAŽ

MILAN JESIĆ, Triko, 1999/2000

MILIČ, MIRAN

Glasba skozi čas, 2001/2002

RAKOVEC, UROŠ

MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998
SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999
THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001
Glasba skozi čas, 2001/2002

STOŠIČ, MATJAŽ

KSENIJA JUS, Človeštvo v a-molu, 2000/2001

ŠOSTERIČ, MOJCA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

TOMSIČ, VESNA

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

VOLLENWEIDER, ANDREAS

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

ŽEL, ANDREJA

KSENIJA JUS, Človeštvo v a-molu, 2000/2001

WINKLER, SONJA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

KOREOGRAFKI

TOMSIČ, VESNA

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

STEFANOVIČ ERJAVEC, GORDANA

LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

OBLIKOVALCA LUČI

BEZJAK, TOMAŽ

SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992
JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

PUHAR, SIMON

ROMANA ERCEGOVIČ, Elektra / Electra, 2001/2002

ASISTENTA REŽIJE

SRPČIČ, PETER

SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

OCEPEK, PAVEL

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002

ASISTENKA DRAMATURGIJE

ŠILER, MARTINA

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

REKVIZITERKA IN GARDEROBERKA

MEŠKO, IRENA

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997
 PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998
 MURRAY SCHISGAL, Strojepiski, 1997/1998
 MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998
 TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998
 SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999
 A. R. GURNEY, Ljubezenska pisma, 1998/1999
 PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999
 WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999
 ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000
 MILAN JESIĆ, Triko, 1999/2000
 LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000
 THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001
 DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001
 SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002
 FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001
 LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeška in čarodej, 2001/2002
 TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002
 MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

ODRSKI MOJSTRI

CIZERL, ANDREJ

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

PIŠEK, MARJAN

ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996
 ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997
 PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998
 MURRAY SCHISGAL, Strojepiski, 1997/1998
 MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998
 TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998
 SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999
 A. R. GURNEY, Ljubezenska pisma, 1998/1999
 PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999
 ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000
 MILAN JESIĆ, Triko, 1999/2000
 LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000
 THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001
 DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001
 SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002
 KSENIJA JUS, Človeštvo v a-molu, 2000/2001

FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001
 LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002
 TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002
 MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

LUČNA IN TONSKA MOJSTRA

BEZJAK, TOMAŽ

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994
 WILCHELM REICH, Govor malemu človeku, 1995/1996
 ALAN AYCKBOURN, Polovične resnice, 1995/1996
 SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997
 ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997
 PAUL MAAR, Oj, čudežni zaboj, 1997/1998
 MURRAY SCHISGAL, Strojepiski, 1997/1998
 MARKUS KÖBELI, Sobo oddam, 1997/1998
 TANKRED DORST, Ovinek, 1997/1998
 SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999
 A. R. GURNEY, Ljubezenska pisma, 1998/1999
 PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999
 WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999
 ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravlјice, 1999/2000
 MILAN JESIH, Triko, 1999/2000
 LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000
 THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001
 DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001
 SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run 2000/2001, 2001/2002
 FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001
 MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

PUHAR, SIMON

KSENIJA JUS, Človeštvo v a-molu, 2000/2001
 LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002
 MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002
 FRANE MILČINSKI JEŽEK, Songi, 2001/2002

INŠPICIENTI

BEZJAK, MOJCA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

MILOŽIČ, MIRAN

FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001
 LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

MILUNIČ, MILOVAN

SUZANNE VAN LOHUIZEN, Fant v avtobusu, 1998/1999
 A. R. GURNEY, Ljubezenska pisma, 1998/1999
 PETER TURRINI, Finžgar v seksšopu, 1998/1999
 WILLY RUSSELL, Štefka Valentin, 1998/1999

PLAJNŠEK, VLADO

MILAN JESIH, Triko, 1999/2000

LUTZ HÜBNER, Marjetka, str. 89, 1999/2000

THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

FRANZ XAVER KROETZ, Nagon, 2000/2001

MARTINA ŠILER, Pikado, 2001/2002

PRIMOŽIČ, ALEŠ

THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

PUHAR, SIMON

ROBERT THAYENTHAL, Ana in kralj, ki je padel iz pravljice, 1999/2000

FRANE MILČINSKI JEŽEK, Songi, 2001/2002

ROMANA ERCEGOVIČ, Elektra / Electra, 2001/2002

STRELEC, ŠTEFAN

KSENIJA JUS, Človeštvo v a-molu, 2000/2001

TEHNIKI

CIZERL, ANDREJ

SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

LEŠNIK, ZVONE

PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

PUHAR, SIMON

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

IZDELOVALCI IN DODELOVALCI KOSTUMOV

FRIDL, NATAŠA

THEATER ROTE GRÜTZE, Ta presneta ljubezen, 2000/2001

DARIO FO IN FRANCA RAME, Svobodno razmerje, 2000/2001

LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

ILIJEVEC, ROMAN

DARIO FO IN FRANCA RAME, SVOBODNO RAZMERJE, 2000/2001

KELC, SUZANA

LILIJANA PRAPROTNİK ZUPANČIČ, Princeska in čarodej, 2001/2002

ČERNI, VESNA

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

PRODUCENTKA ZVOČNE OBDELAVE

GRUDEN, LUČKA

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

TONSKA SNEMALCA

SMOGOVEC, IVO

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

JUKIĆ, DAVORIN

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

GLASBENI SNEMALEC IN MEŠALEC ZVOKA

ŽENKO, DANILO

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

FRIZER IN MASKER

SAŠO FENOS

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

FOTOGRAFI

ES, AJDA

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002

ZEBEC, STANISLAV

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

GOLČAR, BOJAN

SEBASTIJAN HORVAT, KLAVDIJA ZUPAN, NATAŠA MATJAŠEC, Elizabeth, 1996/1997

KERBLER, STOJAN

ROMANA ERCEGOVIČ, Elektra / Electra, 2001/2002

DRUGI SODELAVCI PRI UPRIZORITVAH

AVBELJ, JOŽICA

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

BEZJAK, TOMAŽ

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

BRAČ, IVAN

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

CAVAZZA, BORIS

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

COČEV, KRISTJAN

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

FERČEK, JASMINKA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

GIMNAZIJA PTUJ, DIJAKI

SPREMSTVO DEDKA MRAZA, TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

JEŠELNIK, SIMONA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

LORENCI, JERNEJ

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

MEŠKO, IRENA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

MLAKAR, FRANCI

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

OREŠIČ, DAVID

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

PIŠEK, MARJAN

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

PLAJNŠEK, VLADO

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002

PUHAR, SIMON

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002

POLIČ, ANDRAŽ

TOMI JANEŽIČ, PRAZNINA, STARA ZGODBA IZ MOJE VASI, 1996/1997

POP TASIČ, NEBOJŠA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

RAKUŠ, JANJA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

RIMELE, OTO

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

ROKAVEC, MATEJA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

STRELEC BOMBEK, ANA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

STRELEC, ŠTEFAN

SEKUMADY CONDÉ, Sizif na begu / Sysiphus On The Run, 2000/2001, 2001/2002

VIPOTNIK, ANA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

ŽORŽ, BARBARA

TOMI JANEŽIČ, Praznina, stara zgodba iz moje vasi, 1996/1997

VODJE PROJEKTOV, ORGANIZATORJI, TAJNICE

BEZELJAK GLAZER, BRANKA

SLAWOMIR MROŽEK, Na odprtem morju, 1991/1992

MLAKAR, FRANC

JEAN PAUL SARTRE, Zaprta vrata, 1992/1993

PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

ROKAVEC, MATEJA

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

STRELEC BOMBEK, ANICA

PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

ROGER VITRAC, Victor ali Otroci na oblasti, 1996/1997

TATJANA DOMA, Dedek Mraz pri nas, 2001/2002

TOMSIČ, VESNA

PETER TURRINI, Krčmarica, 1994/1995

ZUPANC, IRIS

EUGENE IONESCO, Plešasta pevka, 1993/1994

ZAPOSLENI V GLEDALIŠČU PTUJ

DIREKTOR

MLAKAR, FRANC
STRELEC, M. SAMO
MAURIN, RENE

V. D. DIREKTORJA 1. 3. 1977–17. 6. 1998
DIREKTOR 1. 7. 1997–31. 12. 2001
V. D. DIREKTORJA 3. 1. 2002–30. 9. 2002

Franc Mlakar

Samo M. Strelec

Rene Maurin

ORGANIZACIJA PROGRAMA – FINANCE – RAČUNOVODSTVO

BOMBEK STRELEC, ANA ORGANIZATORICA PROGRAMA 1. 4. 1996 - NEDOLOČEN ČAS

BLAGAJNA – TAJNIŠTVO

ROKAVEC, MATEJA
ŠORI, SIMONA
HAMLER, MAJDA

PISARNIŠKI REFERENT I 16. 12. 1996 - NEDOLOČEN ČAS
PISARNIŠKI REFERENT I 3. 9. 2001–6. 9. 2002
PISARNIŠKI REFERENT I 1. 6. 2002–18. 10. 2002

Ana Bombek Strelec

Mateja Rokavec

Simona Šori

Majda Hamler

TEHNIKA

BEZJAK, TOMAŽ
PIŠEK, MARJAN
MEŠKO, IRENA
PUHAR, SIMON

LUČNI IN TONSKI MOJSTER 1. 4. 1999 - NEDOLOČEN ČAS
ODRSKI MOJSTER 1. 4. 1996 - NEDOLOČEN ČAS
REKVIZITERKA IN GARDEROBERKA 1. 4. 1996 - NEDOLOČEN ČAS
INŠPICIENT 3. 9. 2001 - NEDOLOČEN ČAS

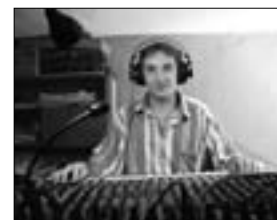
Irena Meško

Marjan Pišek

Tomaž Bezjak

Simon Puhar

VKLJUČENI V PROGRAM JAVNIH DEL

PRIMOŽIČ, ALEŠ
MILUNIČ, MILOVAN
MILOŽIČ, MIRAN
PUHAR, SIMON
PLAJNŠEK, VLADO

POMOŽNA MIZARSKA DELA 22. 5. 2000–20. 5. 2001
INŠPICIENT 14. 9. 1998–16. 3. 1999
POMOŽNA MIZARSKA DELA 21. 5. 2001–30. 10. 2002
INŠPICIENT 1. 4. 1999–30. 9. 1999
INŠPICIENT 6. 10. 1999–31. 12. 2002

ČLANI STROKOVNEGA SVETA

1996–2000

VLADIMIR JURČ, IGRALEC SSG TRST

VLADO NOVAK, IGRALEC SNG DRAMA MARIBOR

SAMO STRELEC, REŽISER (DO 20. 8. 1997) NATO: **TADEJ TOŠ**, IGRALEC SNG MARIBOR

2001–2002

DARINKA ČRETNIK, PREDSEDNICA

TADEJ TOŠ, IGRALEC SNG MARIBOR

ALENKA TETIČKOVIČ, PREDSTAVNICA KULTURNIŠKE ZBORNICE

SVET JAVNEGA ZAVODA GLEDALIŠČE PTUJ

PRVI SVET ZAVODA, 30. JANUAR 1996

BORUT FEKONJA	PREDSEDNIK, PREDSTAVNIK ZAJINTERESIRANE JAVNOSTI
LIDIJA MAJNIK	PREDSTAVNICA USTANOVITELJA
EMIL TOMAŠIČ	PREDSTAVNIK USTANOVITELJA
HILDA SLEKOVEC	PREDSTAVNICA ZAJINTERESIRANE JAVOSTI
ANA STRELEC BOMBK	PREDSTAVNICA ZAPOSLENIH V ZAVODU
TOMAŽ BEZJAK	PREDSTAVNIK ZAPOSLENIH V ZAVODU

AKTUALNI SVET ZAVODA, AVGUST 2002

BORUT FEKONJA	PREDSEDNIK, PREDSTAVNIK ZAJINTERESIRANE JAVNOSTI
LIDIJA MAJNIK	PREDSTAVNICA USTANOVITELJA
EMIL TOMAŠIČ	PREDSTAVNIK USTANOVITELJA
HILDA SLEKOVEC	PREDSTAVNICA ZAJINTERESIRANE JAVOSTI
ANA STRELEC BOMBK	PREDSTAVNICA ZAPOSLENIH V ZAVODU
MARJAN PIŠEK	PREDSTAVNIK ZAPOSLENIH V ZAVODU

**DESET GLEDALIŠKIH LET
NA PRELOMU TISOČLETJA
1992–2002**

Uredil
Samo M. Strelec

Izdajatelj
Gledališče Ptuj

Zanj
Rene Maurin, direktor

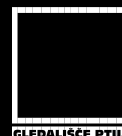
Zbirka
Zgodovina ptujskega gledališča

Jezikovni pregled
Metka Damjan

Oblikovanje
Savo D. Školiber, s.kolibri

Tisk
Ptujska tiskarna
Naklada 350 izvodov

Ptuj, marec 2003

Kulturni poletni dolgčas 23. 7. 1992 Tednik **Ribe ne smejo crkniti**
zaradi predstave 30. 7. 1992 Tednik **Absurdni humor na otoku -**
Predstava je Ptujčane navdušila 12. 8. 1992 Večer **PTUJSKI TEATER**
III, DRUGAČNO AMATERSKO GLEDALIŠČE 14. 8. 1992
Večer **SAMO STRELEC, FRANCI MLAKAR IN ROMANA ERCEGOVIĆ SO MORDA NOVI**
PROTAGONISTI POKLICNEGA TEATRA NA PTUJU 24. 7. 1993 Večer **Pekla ni, to**
smo mi Grom v poletno vročino zaspanega Ptuja – Svoje
pripovedujejo, kot pravijo, na način gledališča 27. 7. 1993 Novice
Avgusta premiera poklicnega gledališča v ustanavljanju
ZATO Mesto naj bo gledališče 29. 7. 1993 Tednik **Bolj so na Ptuju**
Talijo zapirali, bolj je še živa 30. 7. 1993 Delo **Sartre cepljen z**
Genetom – Učinkovita kombinacija, zelo dobra igra 12. 8.
1993 Slovenske novice **Stvar ni v tem, koliko ...** 12. 8. 1993 Tednik **Novo poklicno**
gledališče – NENAMERNA POŽIVITEV PREDSTAVE JE MOŠKA
INTERPRETACIJA ŽENSKIH VLOG V IZVEDBI NEŠA TOKALIČA IN
VOJKA BELŠAKA 12. 8. 1993 Večer **Ni čas za junake, čas je za ljudi** 13. 8.
1993 Republika **Ptuj se je v rimskem gledališču Euclide izredno lepo**
predstavil Zaprta vrata v odprtem Rimu 15. 3. 1994 Večer **Kvalitetno**
in sugestivno odigrana drama 17. 3. 1994 Tednik **ZATO. MED**
RIMOM IN PTUJEM 19. 3. 1994 Večer Po dolgih petintridesetih letih V
Ptuju spet poklicno gledališče 26. 3. 1994 Večer **Poklicno gledališče**
na Ptuju spet oživel 30. 3. 1994 Delo **OD HERBERSTEINA IN**
SAUERJA DO MLAKARJA IN STRELCA 9. 4. 1994 Večer Letos do
profesionalizacije 5. 1. 1995 Tednik »**Krčmarica**« je navdušila 10. 8.
1995 Večer **O profesionalizaciji Gledališča ZATO. bodo**
odločali jeseni 10. 8. 1995 Tednik Vrnitev bogate gledališke
dejavnosti 11. 8. 1995 Slovenec **Dogode v mestu Ptuju Svež veter v**
ptujsko kulturo? O, to pa ne! 5. 10. 1995 Tednik **Zakaj ima gledališče**
»Zato.« težave? 6. 11. 1995 Delo **Ptuj je dobil poklicno gledališče**
2. 12. 1995 Večer **Izglasovali Ptujčana in profesionalno gledališče** 7. 12. 1995
Tednik **Ptujski zakaj ima svoj ZATO Iz Gledališča ZATO**
se je razvilo Gledališče Ptuj s statusom javnega
zavoda 20. 1. 1996 Dnevnik Po mesecu izgubil (za)upanje 15. 2. 1996 Delo
Razgaljanje malega človeka 28. 2. 1996 Delo **Velika maša za malega**
človeka 30. 10. 1996 Slovenski vestnik **Nova točka na kulturnem zemljevidu**

Gledališče Ptuj – znova! 29. 1. 1997 Delo *Samo Strelec ponovno*
direktor Gledališča Ptuj Najprej denar, nato filozofija 5. 6. 1997 Tednik
Elaborat o prenovi gledališča Ptuj na mizi ptujskih
mestnih oblasti *Prenovi gledališča dobro kaže* 14. 7. 1997 Večer
Glasilo Ptujčan in gledališče dobro delata 31. 7. 1997 Tednik **Najbolj**
praznično v gledališču 11. 12. 1997 Tednik **Črna komedija in prenova**
gledališke stavbe 29. 6. 1998 Večer *Prenovi gledališča dobro kaže*
14. 7. 1998 Večer **Novi gledališki Herbersteini in Sauerji** 29. 12. 1998 7D
Mlakarju oljenka za organizacijsko delo na kulturnem
področju 10. 2. 1999 Večer **Stotič domača predstava** 1. 4. 1999 Tednik **Juhuhu,**
lutke so tu! 24. 6. 1999 Tednik **Ministrstvo bo financiralo ptujsko**
gledališče 11. 9. 1999 Tednik *Razrezali bodo gledališče* 23. 12. 1999 Dnevnik
Performans kot agitacija za gledališče 29. 5. 2000 Večer **Ptujsko**
gledališče je na razvojni prelomnici 24. 6. 2000 Večer **Potrpite,**
zdomci, ni še denarja! 30. 6. 2000 Delo *Teater z vizijo – in malo*
denarja Tednik 6. 7. 2000 **Ptujska renesansa** 2. 8. 2000 Mag »**Še bodo cirkusi,**
še bo teater na Ptuj!« 8. 8. 2000 Delo **Bojim se mehkega propada**
24. 8. 2000 Večer *Oblaki nad ptujskim gledališčem?* 27. 3. 2001 Delo **Obnova**
se vse bolj oddaljuje 5. 4. 2001 Tednik **Po čem je gledališče na**
Ptju? 21. 4. 2001 Večer **Gledališče se bo lahko razvijalo** 26. 4. 2001 Večer
Gledališke igralce da, denarzanje mogoče? 26. 4. 2001 Tednik *Olastnini*
Slovenskega trga 12 ni dvoma! 3. 5. 2002 Tednik **Teatar dostupan svima**
16. 9. 2001 Novi List **Ostržek, Lutka in Račka vabijo** 4. 10. 2001 Tednik **Tudi**
Strelec odhaja 27. 9. 2001 Večer **Zgodba o gledališču** **Odprto pismo**
županu mestne občine Ptuj 6. 9. 2001 Večer **Zametek ptujskega**
kabareta? 18. 10. 2001 Tednik **Novi direktor je Rene Maurin** *Kandidat*
s preprostim, praktičnim in uresničljivim programom 27. 12. 2001 Večer
Mariborčan na Ptuj, Ptujčan v Maribor 3. 1. 2002 Tednik **S**
predhodniki si delim tudi entuziazem 31. 1. 2002 Večer **Lutz**
Hübner na stoti reprizi Marjetke 5. 3. 2002 Večer **Nadebuden**
mlad teater 27. 3. 2002 Večer *Spektakularen nastop Gledališča Ptuj*
v Pliberči 11. 4. 2002 Slovenski vestnik (Celovec) **Prvi dobitniki kipcev Skupa**
12. 6. 2002 Delo **Zasnežene strehe ptujskega gledališča** 3. 8. 2002 Večer

